

മന്മിഥതു സാഹിത്യകാരനാർ.

—◦—◦—

പുന്ന്രേഖ ടിനവി നീലകളൂണ്ട്.

മൺമറ്റെതെ സാഹിത്യകാരന്മാർ.

—○—○—

വുന്നപ്പേരിന്വി നീലകള്ളശമ്മ.

കേരളത്തിൽ സംസ്കാരിജനങ്ങൾക്കു ഇടയിൽ സാമാന്യനു “മുകനാമൻ” എന്ന ശബ്ദം ഏതൊക്കെ ശാത്ര കാള്യത്വിന്റെ പേരിനുള്ള പഞ്ചാധമായിട്ടാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടവയെന്നതു്; ഏതൊക്കെ നാമോച്ചാരം നാമാണു്, അതുചുരിക്കുന്ന ആഴ്ചക്കെ മുഖത്തു പ്രത്യേക മെംഡ കെതിപാരവയ്ക്കും, കേരളക്കുന്നവക്കു് എന്നെന്ന നീല്ലാതെതാരു വെള്ളമാനവും ഒരേ സമയത്തുണ്ടാക്കി തീക്കുന്നതു്; ഏതൊക്കെ മഹാനൈയാണു് മലയാളീക ഭാക്തമാനമെന്നല്ല, മരനാട്ടകാർപ്പോലും, പ്രാചീനദാരത്തിലെ വസിഷ്ഠാദികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ‘കലപത്രി’യായിക്കൈത്തി കെതിബുദ്ധമാനപരസ്യരം ദൃജി ‘ശ്വകാണ്ഡിക്കുന്നതു്’, സമുദ്രോമവനായ ഏതൊക്കെ മഹാത്മാവിന്റെ രസനാഗ്രത്തിലാണു് വാദേവിനിത്യവും തുതം ചെയ്തിക്കുന്നതു്; ബുദ്ധത്തുല്യനായ ആ ചുണ്ണപ്പേരാകൻ, പാരതനായ പുന്നപ്പേരി നവിനീലകള്ളശമ്മാവവർക്കളില്ലാതെ മരിാക്കമല്ലെന്ന വായനക്കാക്കതനെ അറിയാമല്ലോ.

പട്ടാവി തീവണ്ണിയാപ്പീസിൽനിന്നു സുമാർ ചരണ്ട നാഴിക പട്ടിന്തംരായി വള്ളുവനാട്ട താലുക്കീൽ പെരുമ്പട്ടിയുരം ഇംഗ്ലീഷേത്താണു് പുന്നപ്പേരി നവിന്യുടെ ഇല്ലോ. അവിടെ 1033-ാമാണ്ടു് മിച്ചന

മാസം 4-ാം ദിവസം കുറച്ചകം ലഗത്തിൽ നിന്നും കമാനായകൾ ജനിച്ചു. ആ ദിവസത്തെ കലി സംഖ്യയും “ആരീഫലിഃ പണ്ഡാനേത്യു്” എന്നാണു് ശാന്തിത്തണ്ണും പേരിട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇതുപോരം ഗ്രഹസ്ഥിതി കണക്കാക്കുന്നൊരു ദിവസം വ്യാഴവും ഇതു ലഗത്തിനു സമ്മാനിച്ചുപ്പാനത്താണു് നില്ക്കുന്ന തെന്നു കാണാം. ജേയാതിഷ്ഠകാരങ്ങെടുത്ത സഹായമില്ലാതെ തെത്തുന്ന ഒരു കാര്യം പ്രസ്തുതമഹാന്മാർക്ക് ജീവചരിത്രം കാണുക സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ.

മാർക്കത്താവിന്റെ പ്രശ്നിഷ്യനും, മെസൂർ വ്യാദി
മെന്ന പരബ്രഹ്മവിന്ന ടീപ്പിസുൽത്താനേപ്പോലും ഭാ.
വിഹമലം പരബ്രഹ്മപ്രിച്ചു് അത്തുതപ്പുട്ടത്തിയ മഹാ
നമാധ മച്ചാട്ടിളയതിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന എന്ന
ക്രിട്ടിക്സിള്ളു്. ഇങ്ങനെ അപ്പേരേറിയും അനുയ
ദേയും വംശപാരവയ്ക്കും നോക്കേണ്ടാൽ പ്രസ്തുത കമ്മാ
പ്രകാശനു് അസാമാന്യമായ ഒരു യോഗ്യത സിലുവിക്ക
വാൻ തീക്കച്ചും അവകാശമുണ്ടെന്ന കാണാം.

ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ഇംഗ്ലീഷർത്തിന്നാണുവയസ്സായപ്പോൾ അപ്പേൻ മ
രിച്ചു. പിന്നെ അനുയുടെ രക്ഷയിൽ തന്നെയാണെ വ
ളംഗ്കിട്ടുള്ളതു്. താൻ അനേകം മുതാൻ ഏഴാന്തേഴിം മ
ററനവധി സൽക്കമ്മ തേഴിം ഹെള്ളിട്ടിണായ എക്കുട്ടര
ന്റെ കാഞ്ഞത്തിൽ ആ സാധപ്രി അത്യുന്നം ശുശ്വരവും
കൊണ്ടാണെന്നിട്ടുള്ളതു്. തനിക്കണായിട്ടുള്ള എപ്പോൾ
അഭിപ്രായിക്കും എക്കുറഞ്ഞും അനുയുടെ സഹായവും
സഭപദ്ധതിവും മാത്രമാണെന്നും അംഗീഡും ഇതെഴുതുന്ന
ആളോട്ടതനെ പ്രസംഗവശാൽ കരീക്കൽ പറയുകയും
ണായിട്ടുള്ളു്.

കലത്രായവായ ആരംഭാട്ടവാരിയർ അന്വാംവ
യസ്സിൽ ഉണ്ടിയ എഴുത്തിനു വെച്ചു. ആ വാരിയ
തടങ്കലും പിന്നെ ഒന്ന് രണ്ടാഴ്ചേങ്കലും അട്ടക്കലാജാ ബാ
ലപാഠങ്ങളും പറിച്ചതു്. നിലത്തെഴുത്തു്, ക്രി
വായന, കണക്കു്, അമരം, വാക്കു്, ജ്ഞാവു്, സിലു
അപം, ഇതെല്ലാം പണ്ടത്തെ ബാലപാഠത്തിനുള്ള പ

തിവനസരീച്ച കഴിയൽ. പിന്ന ചെലുക് കേരളവൻ
ഉണിത്തിരി എന തെ വിദ്യാർഹൻ കീഴിലാണ് പ
റിപ്പണായതു്. സംസ്ഥതത്തിൽ കരകൗൺ വൃഷ്ടി
ത്തിയും ജോതിസ്റ്റാസ്റ്റത്തിൽ നല്ല പാണ്ഡിത്യവമണം
യിൽന ഇം ഉണിത്തിരി ഉണ്ണിയെ പഠിപ്പിച്ചതു് ഈ
ജൂത്തുവെച്ചിട്ടു് തന്നെയായിരുന്നു. ജാതകദേശം, പ്രജ
മാർഗ്ഗം, മോര മുതലായ ഗമ്ഭൈം പഠിപ്പിച്ചതു് ലീ
ലാവതിയിലെ കണക്കുകളിൽ, പഞ്ചബോധത്തിലേയും
മരം കുഡകളിൽ ചെയ്താൻ നീലപിപ്പിച്ചതു് ഇം ആ
ചാരുന്ന തന്ന ആയിരുന്നു. തന്നെ ഇം മുതനാശ
നെക്കരീച്ചു് ഇപ്പേഡത്തിനണം ആയിരുന്ന കേരിയും വെ
ഹ്രമാനവും പിന്ന പല സന്ദർഭത്തിലും പ്രകാശിപ്പി
ച്ച കാണണംണു്. ആ കൂടുത്തിൽ “മഹത്കാരചിന്താ
മണി” എന ജോതിസ്റ്റാസ്റ്റഗമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാ
നാരംഭത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന മംഗളം നോക്കുക:—

“മുതം കേരളവമ്മാണമനനന്നിയായ
പ്രസാദേന തസ്യാപ്തവിജ്ഞാനസിദ്ധി:
മഹത്കാരചിന്താമണിം നീലകള്ള:
സ്വയീശാണകോല്ലേഖിതം സംവിധതേ.”

ഇതുപോലെ ഇപ്പേഡത്തിന്റെ തുടികളായ
“ജോതിസ്റ്റാസ്റ്റസ്വേഖാധിനി” എന ഗമത്തിന്റെ
യും, പ്രജമാർഗ്ഗം വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും മരം ആരം
ഭത്തിലും മുതവായ ഉണിത്തിരിയെ പ്രത്യേകം സൂരി
ക്കുന്ന ദ്രോംക്ക്രമം കാണണംണു്.

1047 മകരം 22-ാം ദിവസം^o ഉണ്ടിയെട ഉച്ച നയനമണായതു^o. 1047 എടവം 7-ാം സമാവർത്ത നവും കഴിഞ്ഞു. അതിനാശേഷം ഉച്ചരിവിദ്യാഭ്യാസ തത്തിനുള്ള ഗ്രമം തുടങ്ങി. ചീറലപ്പുള്ളി അപ്പംഗാല്ലും കഴിയെട അട്ടക്കൽ വ്യാകരണത്തിൽ സന്ധിത്രയംവരെ പഠിച്ചു. പിന്നെ

‘പുസ്തകാചായ്യവൽ ഭാദ്യാ-
ഖാദ്യാല്ലും ഷ്യുസ്യ സന്ധഃ’

എന്നീ പ്രാഥാണികവചനമനസരീച്ച സ്വത്ത് ഹംവിട്ട് താമസിച്ചാലേ വിദ്യാഭ്യാസം പുത്തിയാക്കു വാൻ സാധിക്കുകയുള്ള എന്ന നോയതേതാട്ടക്കുടി 1051 ഡിസംബർ 2-ാം തുപ്പറങ്ങാട്ട കീഴക്കെപ്പുള്ളതു കു തുണ്ടിമുസ്തതു^o എന്ന ശക്രന്മമുസ്തവർക്കുള്ളെടുത്തു കഴിയെട അട്ട ക്കൽമെന്ന പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം വലീയ വയ്യാകരണനാം വൈദ്യനമായിരുത്തുകാതെ തക്കം, അലക്കാരം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നല്ല നേന്തുണ്ടു തു കൂടു മഹാവിഭ്രാന്മമായിരുന്നു. സാധാരണക്കാക്ക നാലഞ്ചു കെട്ടപ്പുംകൊണ്ടുമാറ്റു സാധിക്കാവുന്ന കെട്ടമു ദീപാം ഇട്ടേഹം രണ്ടുകൊല്ലുംകൊണ്ടു തീരുത്. അതിന ശേഷം വ്യാകരണത്തിൽ ‘മനോരമ’മുതലായ ചീല ഉ പരിഗ്രഹങ്ങൾക്കുടി നോക്കുകയും, അലക്കാരശാസ്ത്ര വും, അപ്പാംഗപ്പും പ്രത്യേകം പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനായ മണിത്തല നീലക സ്ത്രീ മുസ്തത്തിൽക്കു പലക്കം അനുവിഡ സബ്രഹ മാരികളായിരുന്നു. 1063-ൽ കുത്തുണ്ടിമുസ്തതിനും

ചരംഗതിക്കണ്ണേഷം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൾ മുങ്കെ
ലവാസം മതിയാക്കി സപ്രഗ്രഹത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോ
രികയും ചെയ്തു. ഈ മുങ്കെവിനെക്കരിച്ചും ഇള്ളുഹത്തി
നണ്ണായിരുന്ന കേതിക്കു ലക്ഷ്യമായി പല സത്കമ്മ
പെട്ടും അക്കാലത്തു മുങ്കെലുത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ചെയ്തു
ട്ടിള്ളിതായി കേട്ടിട്ടണ്ടോ. താഴെ കാണാിച്ചു ദ്രോകം ഈ
ദേഹം ആ മുങ്കെവിനെ സ്വീരിച്ചുഴുതിയതുമാണോ:—

“പ്രഞ്ചാവൈഭവമന്മാഡണ്ണമമിതാ—

നാിശ്രൂഷാസ്ത്രാംബുഡയഃ

സാരാക്തമാനത്തം സപ്രയം സുമധുരം

സന്ധാരയൻ പായയൻ

ഗീഷ്യാൻ വസ്തലതാഭരാൽ സുമനസ—

സൂനപന്ന് ബുധാൻ, ഗീയതേ

യഃ സവ്യത, നദോസ്തി തം മുങ്കെവരം

ഗീശകരം സാദരം.”

പ്രമമ്പരിഗ്രം.

പൊതുജനസേവനമാണ പ്രസ്തുത ചരിത്രനായ
ക്കർര ജീവിതാദശ്മേനനോ. ആജീവാനതം അദ്ദേഹം
ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതു പ്രവൃത്തി പരിശോധിച്ചാലും കാ
ണാം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു കനാമ
തായി വേണ്ടതും ഇവിടെ വിഭ്യാഭ്യാസത്തിനു കഴിയു
ന്നതു പ്രചാരം വരുത്തുകയാണെന്നോ. ഇംഗ്ലീഷ്
തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതുപുകാരം, വിജ്ഞാ
നചീനതാമണി’ എന്ന പത്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തി

നോൺ ക്രൊമതായത്സാഹിച്ചതു്. 1062-ൽ തൃപ്പം ഫോട്ട് താമസിക്കുന്ന കാലത്തുനേരു നമ്മുടെ കമ്മാനാ യകൾ സഹാദയഗ്രിരോമണിയായ വെള്ളാനപ്പേരി വാ സുഖ്യി മുസ്തു് അവർക്കുള്ളാട്ട ദേംജിച്ചു് അതിനേരു നടത്തിപ്പിൽ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു ചിന്താമണി ‘സംസ്കരമയും’മെന്നും ‘കേരളമയും’ മെന്നും റണ്ട് മയുമ്പങ്ങളുള്ളടക്കിയാണ് പ്രകാശിച്ചി തന്നതു്. റണ്ട് കൊല്ലത്തോളം അതു ഭംഗിയായി മുചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നശേഷം പെട്ടുന്ന മണ്ഡവാനിട വന്നു. അതിനു പ്രധാനകാരണം പ്രസ്തുത ചരിത്രനാ യകൾ തല്ലാലും അതിൽനിന്നു വിട്ടുനിന്നുതുനേരു യിരുന്നു. ജ്യോതിപ്പൂണ്ണലുകാരം തനിക്കു ‘പ്രാതീം ദേഹം’ ഷുഖ്യമായിട്ടുണ്ടുന്ന കണ്ണതിനാൽ അതിനു കരെമുന്പുതുടങ്ങി ക്രൈസ്തവിലധികം കാലം ഇം പു സ്ഥാപിക്കുന്ന ഇംഗ്രേജുനും മാത്രമല്ലാതെ മരൊന്നും ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതുനിമിത്തമാണു് ‘ചിന്താമണി’യും അനും മണിക്കൂട്ടുന്നപോയതു്. എന്നാൽ ലോകോ പകാരപ്രഭമായ പലതും പ്രവർത്തിക്കവാൻവേണ്ടി ജനിച്ചിട്ടുള്ള തന്റെ ഭക്തനെ പരമകാരണികനായ പരമേപതൻ അക്കാലത്തുവിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാതെ രിക്കമോ? അങ്ങനെ കരിക്കലും വരികയില്ലെന്നു ചരിത്രനായകന്റെ ഭജനം പരബ്രഹ്മസ്ഥാനം വരുത്തി.

“വുലീ പ്രത്യുക്കാരോഹി
ഭദ്രവമപ്പുതിവര്ത്തതേ”

എന്നീ സമാധാനം ആസ്സിക്കുണ്ടിയില്ലാത്തവ കും സപീകാച്ചമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഈ ആപനിയുത്തിക്കശ്ശേഷം വീണ്ടും ചീറ്റാമ ണിസേവനം ആരംഭിച്ചു. മരുരംഗങ്ങളിൽ കൊണ്ടു പോയി പത്രം അച്ചടിക്കുവാനുള്ള ബുല്ലിമട്ടം ചീല വും അധികമാകയാൽ മേലിൽ അതുകൂടാതെ കഴിക്കുമെന്ന കരതി 1067-ൽ പെരുമട്ടിയുംിൽ സ്വന്തം സ്ഥലത്തുതനു ‘വിജ്ഞാനചീറ്റാമണി’ എന്നൊരു അച്ചുക്കിട്ടുന്ന സ്ഥാപിച്ചു. ആദ്യകാലത്തവിടെയും മലയാളലിപിയിലാണ് “പത്രം അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെ കീലും പിന്നീടു ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിലാക്കി. ഉത്തരലാർത്തതിൽക്കൂടി പ്രചാരം സില്വിച്ചുത്തടങ്ങിയതിനാൽ ഒട്ടവിലതു നാഗരാക്ഷരത്തിലാണ്” അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇടയ്ക്കു പിന്നെയും രണ്ടു പ്രാവസ്യം മട്ടങ്ങീടുണ്ടെങ്കിലും ഈ പ്രതിമാസപത്രം 29 സംവത്സരത്തോളം പ്രചരിക്കുകയണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രമ്മപ്രയത്നം സംസ്കരണാഭിവുദ്ധിക്കു പലവിധത്തിലും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന സമ്മതിക്കാതെ കഴിവില്ല.

പിന്നതെ പരിഗ്രമങ്ങൾ

സ്വദുഹത്തിൽ സ്ഥിരമായി വന്നിരിപ്പായതു മുതൽക്കുതന്നെ പലതും ശിഖ്യമാരായി വന്നുചേരൻ. ജാതിമതഭേദങ്ങളുടെ ഇവ വിശ്വലാപ്പുഡയൻ എല്ലാവരേയും കൈപോലെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു “അക്കാലത്തു ‘ജലപിശാചുകാരാ’യ പലരേയും അസ്പന്ധരാക്കിയിരുന്നു. പക്ഷേ അതോന്നും ഇങ്ങനെ വകവെച്ചില്ല.

വിദ്യാത്മീകളിയികമായതോടുള്ളടച്ച സെംക്രാറ്റിനു ‘സാരസപത്രാദ്യാത്മിനി’ എന്നപേരിൽ ഒരു പാഠശാലത്തെന്ന് അവിടെ ഒപ്പുപെട്ടതാണ്. വ്യാകരണം, വൈദ്യം, ജ്യാതിശാഖാ മുതലായതെല്ലാം സ്വന്തമായി പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പാഠശാലയിൽ താണ്ടരം ഒളിൽ പഠിപ്പിക്കവാൻ വേരു അഭ്യാപകനാരെ നിയമിക്കുകയും, ഉയർത്തരം ഒളിൽ താംത്രണ പാഠിപ്പിക്കുകയുമാണ്. ആദ്യം ചെയ്തിരുന്നതും. 1063-ൽ ചുരംഗിയനിലയിൽ ആരംഭിച്ച ഈ പാഠശാല 1911 ജൂൺ 3-ാംന് ഒരു കോളേജായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കയ്യും, അവിടെ വിദ്യാർഥി, ഗീരോമണി എന്നീ പാഠിക്കുകൾക്കു പഠിക്കുവാൻ ഒളിപ്പും ഒപ്പും കളിച്ചുപെട്ടു. ഇന്നും അതു കേരളത്തിൽ മറ്റൊരു സംസ്കൃതപാഠശാലകൾക്കൊക്കുമാത്രം കയ്യും ദാഡിക്കുന്നതുമണ്ണും.

പത്രം, അച്ചുമ്പിടം, പാഠശാല ഈ ഒപ്പും കൂടി പുരാമേ, താൻ ചികിത്സിക്കുന്ന രോഗികളുടെ സെംക്രാറ്റിനു 1077-ൽ ചിന്താമണി വൈദ്യശാലയും, തുഷിക്കാരെ സഹായിക്കുവാൻ കംഖചിന്താമണി എന്നൊക്കെ പരസ്പരസഹായസംഘവും, ചിന്താമണി എന്ന പേരോടുള്ളടച്ച ഒരു ബാജാം ഇടേറം ഒപ്പുപെട്ടതാണ്. ഇതിനീടുക്കും ഒരു നെയ്യർത്തശാലയും കൂടി കാലം നടത്തി നോക്കിയിരുന്നു. കാലങ്ങളേന്ന കാരാം സംഗതിവശാൽ ഇതിൽ ചിലതൊക്കെ നീറ തേരണ്ണീവുണ്ട്. വൈദ്യശാല തന്റെ പ്രധാനസഹായിയായിരുന്നു അച്ചുതത്തു രാമൻമുസ്തവവർകളുടെ മറ

ണംവരെ ഒരു വിധം നടത്തിക്കാണ്ടുവോന്നിൽനാം. ഈ പറഞ്ഞു സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പരസ്യരസമായസം ലഭം മാത്രം ഇപ്പോഴും നിലനിന്നു വരുന്നാണ്.

പരിചിതമാർ

ഇതിനിട്ടും പല വിധത്തിലും പ്രസിദ്ധനായി തിരിക്ക് പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകൾക്കു പരിചിതമായ ഒരു സംഖ്യ പേരെന്നീ പറയുവാൻ ആക്ഷം സാഖ്യ മല്ല. ഈ മഹാനെന്ന അറിയാത്തവരായി മലയാളക്കരയിലുായ്ക്കുന്നുണ്ടോ, പ്രശ്നകം പ്രീതി മുഹൂരമാനങ്ങളാട്ടുട്ടി ആഭരിക്കാത്തവരും വളരെ ചൗക്കമായിരിക്കും. പള്ളിപ്പറമ്പിയും തീപ്പട്ടംവോയാണ് മാനവിക്രിക്കുന്നതു എന്നും സാമൂതി രിപ്പാട്ടതനും തിരക്കന്നല്ലെങ്കാണ്ടു നന്ദിക്കുന്ന കമാനായകനെ വലക്കേയായിട്ടാണ്. ആജീവനാനം കത്തിയിരുന്നതു. മഹാവിഭ്രാന്തായ ആ സാമൂതിരിപ്പാട്ടതനും കരേക്കാലതേതാളം നടത്തിക്കാണ്ടുവോന്നാം ‘സാമ്പ്രദയസമാഗമം’ എന്ന വിഭ്രാന്തിസ്ഥലസ്ഥിനേയും, അവിടത്തെ അനേകം സാഹിത്യപരിഗ്രമങ്ങളുടേയും ജീവൻ മുഴുവൻ പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകനായിരുന്നു. ആ തന്നും തിരക്കന്നല്ലിലേക്കും നന്ദി അവർക്കും കൂടം തമിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ആത്മാവിനും ശ്രീരാത്തിനമെന്നപോലെ അതു ദുർമായിരുന്നു എന്ന പരഞ്ഞാൽ കുറം അതിശയോക്തിയാക്കുന്നതല്ല.

പുരാമുഖങ്ങളും പരിചിതമാരിൽ ബാഡാഡാമഹാരാജാവും, തിരവിതാംകൂറിലെ മഹാരാജാക്കന്നംഡായ

വിശാവംതിങ്ങാഡ തന്മരാൻ, ശ്രീമുഖം തിങ്ങാഡ തന്മരാൻ, ഇപ്പോൾ രാജ്യം ഭരിച്ചവകന ചിത്രതിങ്ങാഡ തന്മരാൻ, കൊച്ചിയിലെ വാഴ്യെന്നാഴിന്ത വലിയതന്മരാൻ മുത്തിള്ളിള്ള തന്മരാക്കുമാർ മുതലായി പലരേയും രാജാക്കുമാരുടെ ത്രിട്ടത്തിൽ പ്രദത്യുകം പരയാവുന്നതാണ്. ഉദ്ദോഗസ്ഥമാരിലാണെങ്കിൽ വൈക്കേംകു ജയ്യിമാർ മുത്തിള്ളിള്ള എല്ലാത്തരക്കാരും ഇത്രഹത്തിന്റെ പരിചിതനായും താല്പര്യക്കാരുമായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധവിദ്യാനായിരുന്ന ത്രിട്ടല്ലെങ്കിലും ഒവൻ നന്ദത്തിരിപ്പും, കമ്പുണ്ണി നന്ദത്തിരിപ്പും, കയ്യിളക്കര രാമവായ്ക്കു മുത്തിള്ളു് ഇത്രവരെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടിള്ള മഹാപണ്ഡിതനാരല്ലോം ഇം മഹാന്നൻറ മിത്രങ്ങളായിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങന്തരക്കുമാരുടെ ത്രിട്ടത്തിൽ നൊക്കേപോറാ പണ്ഡിരം മദനമോഹനമായിരും, സർ. സി. ശക്രൻനായർ ഇങ്ങിനെ ത്രിട്ടാഡി പലകം നമ്മുടെ ഒരുംപുതാഷൻറ സ്കൂളാക്കിടക്കുന്ന ലൂപ്പിലും. കേരളത്തിലും പരബ്രഹ്മങ്ങളിലുമായി ഉയർന്നിലയിലുള്ള ഇത്രയധികം പരിചിതനാരേയും സ്കൂളാക്കിടക്കുന്ന ഹിതനാരേയും സന്പാദിച്ച മരുരാജിയും ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന തീച്ചയായും പറയാം.

ബോക്കപരിചയം

പഴയ സംസ്കാരപണ്ഡിതനാർ പ്രായണ പറത്തിരണ്ടാതെ കഴിച്ചു ത്രിട്ടനവരായിരാക്കുന്നു. അതു 'കൂപ്പമണ്ഡകസമ്പ്രദായം' ഇം പ്രശസ്തപണ്ഡിതനെ തീണ്ടുകുപ്പൊലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ചികിത്സാവഘ്യത്തിനും,

ജോതിഷകാച്ചയർക്കമായി ഇദ്ദേഹം അനവധി സ്ഥലങ്ങളിൽ സഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിനെ കേരളത്തിലെ ചില മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊല്ലംതോടും ചില നിശ്ചിതകാലങ്ങളിൽ പോയി ദർന്മ കഴിക്കയും പതിവായിരുന്നു. ഒക്സിംവഡിൽ ചിദംബരം, ശ്രീരംഗം, റാമേഷ്പരം മുതലായി ഇദ്ദേഹം ദർന്മ കഴിക്കാത്തതായ ക്ഷേത്രങ്ങളോ സ്ഥാനം ചെയ്യാത്ത തീർത്തങ്ങളോ വല്ലതുണ്ടോ എന്ന തന്നെ സംശയമാണ്. അതിനു പുറമെ, ഉത്തരഭാരതത്തിൽ സഖരിച്ച കാശി, പ്രധാന മുതലായ പല പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലും ഇംഗ്ലീഷിലും ദേവദർന്മ മുതലായതു കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവക്ക് സഖാരംകാണ്ടു സിഖിക്കാവുന്ന സൗത്തവും സന്ധാരിക്കാവുന്ന ലോകപരിചയവും ഇദ്ദേഹത്തിനു തികച്ചുമണ്ണായിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം പറയുന്നതാൽ മതിയല്ലോ.

പ്രസംഗപാടവം

എത്തന്നെ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർക്കും കര സദസ്സിലെഴുന്നേരും നില്ക്കുന്നോരും അല്ലെങ്കിലും സങ്കോചമില്ലാതിരിക്കുന്നതു് വളരെ അപൂർവ്വമാണെന്നല്ലോ. എന്ന ദ്രോഹിനമ്പി അവർക്കരിക്കുമാത്രം അതൊരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ല. ഏതു സദസ്സായാലും, എത്ര കൊലകൊഡുന്നായായിരുന്നാലും, തന്മീക്ഷ പരയവാനുള്ളതു മൃച്ചവനും ധാതൊരു സഭാക്കമ്പിവും കൂടിതും, ഉച്ചാരണമുള്ളിയോടു കൂടിയും ഏതു നേരമെങ്കിലും പ്രസംഗതിക്കവാൻ ഈ അപംരപണ്ഡിതനു്

ങ്ങ തെരുക്കവുമണ്ണായിരുന്നില്ല. മലയാളത്തിലോ, സംസ്കൃതത്തിലോ സാരഗംഗം സദിജപ്രവുമായ ഒരു സംഗം കേരിക്കാണുമെങ്കിൽ നമ്പി അവർക്കരിതനെ പ്രസംഗിക്കാം. അതുകൊല്ലു ഇന്ത്യൻ മതസംഖ്യ സ്വന്മായി ധാരാളം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ അതിൽ റബ്ബന്കരംതു. ജ്യോതിസ്ത്രാന്ത്രവിഷയത്തിൽ വാ പ്രതിവാദം നടത്തുന്ന സഭകൾ, വൈദികസമാജ ക്കൾ, ഭാഷാപരിഷ്കാരണാസഭകൾ ഈ വകയിലും, തു പുണിത്തറ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊല്ലംതോടും തു ടന്ന വിദ്യപത്സന്നകളിലും മറ്റും പുന്നദ്ദേരിനമ്പി അവർക്കഴിട്ട പ്രസംഗമണ്ണാക്കന്തു. അവക്കണ്ണല്ലോ പ്രശ്നക്രോധത്തായിട്ടാണ്. ഗണ്ണിക്കപ്പെട്ടവനി തന്നതു. ഈ തുട്ടത്തിൽ കോട്ടയത്തുവെച്ചു തുടിയ കവിസമാജത്തിന്റെ പ്രമാണമേളനത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്ത സംസ്കൃതപ്രസംഗം കേട്ടപ്പോരി അവരിട തുടി യിരുന്നവരെല്ലാം അത്തരമെല്ലാക്കതനെ ചെയ്തു. പരേ തന്നായ മഹാകവി ചട്ടനാദ്ദേരി രവിവമ്മ കോയി തന്നുരാൻ അവർക്കരം അന്ന പ്രശംസിച്ച ചോല്ലിയ താണം ഈ ദ്രോക്കം—

“രണ്ണായിരം റസന ക്രൂതലവത്തിലുള്ള
തണ്ണാർഭളാക്ഷനുടെ തല്ലുമതാം മണിക്കം
. ഉണ്ണാകയില്ലിൽ കണക്കെ സദസ്യരാക്കെ—
കൊണ്ണാട്ടമാരാങ നിരുളിപ്പവാഗപ്രിലാസം.”

ആധുനികഭാഷാകവികളിൽ അതിപ്രശംസിക്കുന്നായ വെ സംബന്ധി മഹൻനന്നപുതിരിപ്പാട്ടം, അതുപോലെ അവി

ഒട കൂടിയിരുന്നവരല്ലാവകം നമ്പി അവർക്കളുടെ
അനുഭവത്തെ പ്രസംഗത്തപ്പറ്റാൻ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം
സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ

എത്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തപ്പറ്റാൻ മന്ത്രി
ആശോച്ചിച്ച പാഠിച്ച് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുവാൻ വ
ലക്ഷം സാധിച്ചു എന്നവരാം ആവക പ്രസംഗത്തിലെ
എത്തെങ്കിലും ചില ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റാറിയോ, അല്ലെങ്കിൽ
വേരു വല്ല വിഷയത്തെക്കരിച്ചും വാദപ്രതിവാദം
നടത്തുന്നതാണെങ്കിൽ, മന്ത്രി പാഠിച്ച പ്രസംഗത്തിക്ക്
നാവകരുടെ ചെന്നു ചുരുത്താകം. ചുന്നുപ്പേരിനമ്പി അ
വർക്കരിക്കുകോ ആ ഒരു ബാധ വരുവാനേ സംഗതിയില്ല.
പ്രസംഗത്തിൽ നിരുദ്ധീകരിക്കുന്ന വാദപ്രതിവാദവിഷയത്തിൽ അപ്ര
തിഫതമായ പ്രതിഭാവിശ്രഷ്ടവും പ്രസരിച്ചുകൊണ്ടീ
രിക്കം. സപ്രവക്ഷസമാപനസംരംഭത്തിൽ പ്രതിയോ
ഗിരൈ ആക്ഷേപവിക്കുകയും മറ്റൊ ചെയ്യുന്ന ഭാഷിച്ച
സന്ന്യാസം സംസ്കരിച്ചപാനാക്കു ഇടയിലില്ലെല്ല
നല്ല, ഇന്നത്തെ പത്രലേവകന്മാരിൽ തന്നെ പല
സ്ഥലങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്നതാണന്നേ. ആവക ഭോഷ്യങ്ങൾ
അംഗീഷം ബാധിക്കാതെ അപുഷ്ടനായിരുന്ന ഒരു വി
ദ്യാനാധികാരം ഇം മഹാനൈന്നത്തുടി ഇം ഐട്ടത്തിൽ
പ്രത്യേകം പരായണഭരായിട്ടുണ്ട്.

ഉപന്യാസങ്ങൾ

പത്രാധിപത്യക്കു നിലയിലും അല്ലാതെയും ഇം വ
ണ്ണിതക്കേസരി ചിന്താമണിയിലെഴുത്തീടുള്ള ലേവന

അള്ളിടെ ശരീരായ കുക കണാക്കെട്ടുകവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൂടാതെ സ്വാദയ, മിത്രഗാഥി, മന്ത്രജ്ഞാഖി മുതലായ സംസ്കർത്തവത്തോളിൽ ഹടയ്ക്കു ചീല ലേവന്തോളിൽ ഇട്ടുഹം എഴുതിയിരുന്ന.. പ്രാചീന ഗംഗരീതിയെ കണ്ണടച്ചുനകരിക്കാതെ തന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ മായ കുക പ്രംതൃകരീതിയാണ് ഇവകു ഉപന്യാസ ദൈഖിലെല്ലാം സ്പീകരിച്ചുകാണുന്നതു്. സമ്പ്രാഭരാജിയമായ ആ കുക രീതി സാധാരണക്കാക്കു് അനുകരിക്കുവാനുംബുവുമാണു്.

സംസ്കർത്തിാലപ്പേരേതനെ മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിൽ അംഗനകൂള പന്യാസദൈഖിക്കുള്ളായി കുണ്ടു്. ഭാഷാപോഷിഖി, സാരഭോധിനി, മംഗളോദയം, രസികരജനി, ധനപത്രരി ഇവകു മാസികകളിലാണു് ആ വകയയിക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുള്ളതു്. ഭംഗിമായി മനോരമ മുതലായ വത്തമാനപ്പെട്ടതു ദക്ഷം ലേവന്തമെഴുതിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലെല്ലാം—പ്രംതൃകിച്ചും സംസ്കർത്തിഭൂഷിത ലേവന്തു—സംബാദിച്ച പസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുന്നതു വിശ്വാസമികരക്കു വളരെ പ്രംഭാജനകരമായിരിക്കും.

ഗ്രന്ഥനിംബാണവും പ്രസാധനവും.

കേവലം വിനോദത്തിനുവേണ്ടി ഗംഗത്തിലോ ചപ്പുത്തിഃലാ വല്ല പ്രസ്തുകവമണ്ണാക്കക എന്നുള്ള സംഗ്രഹായം സാത്പരിക്കണിരോമണിയംയ ഇട്ടുഹം സ്പീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ഓരോ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചും, അപ്പെട്ടുകൂടി അഭ്യുത്താക്കരിക്കു പ്രംഭാജനമുണ്ടെനു വ.

നാലും മാത്രമേ ഇള്ളേഹം ഗമനിക്കാണത്തിന് സന്ന അനായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടോൺ° പ്രസ്തുത പദ്ധതി തേരുപ്പുന്നെൻ്റെ വകയായി വളരെ ഗമാദാരി നമ്മക്ക കിട്ടാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു°. എങ്കിലും കാരോ കാലത്തു കാരോ ആവശ്യത്തിനായി താഴെ എഴുതുന്ന കൃതികൾ ഇള്ളേഹം എഴുതുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു°.

1. ഇഷ്ഠാപ്തരാജ്യാസ്ഥവം—ഇതു° സപ്രതം പര ദേവതയായ ഇഷ്ഠാസ്ഥാർ ഗ്രാവതിരൈയക്കരിച്ചുള്ള ക്ഷേമാത്മാണം°.

2. ഓലാഷപ്രമഹാരാജ്ഞീചരിത്രം:—വിഭ്രാന്തി സാമുതിരിപ്പാട്ടിലെ മാതാവായ അന്വാടിക്കാവിലക ത്രു വലിയതനുരാട്ടിയിടെ കമധാണം° ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവസ്തു.

3. ശ്രേഖാസ്ത്രിഗ്രാഹതകം:—ഇതു° തന്നെ സപാമിയായ വിഭ്രാന്തി സാമുതിരിപ്പാട്ടിലെക്കരിച്ചെഴു ദ്രതിയ ക്ഷേമവായിയാണം°.

4. ദീപസ്തംഖതകം:—ഇതു° പോന്നനസരി ചുള്ളി ക്ഷേമ കൃതിതന്നെ.

5. ശ്രൂംഗാരമജരീമണ്ഡനം:—ഇതു° വിഭ്രാന്തി എട്ടുന്നെന്നുനുരാനവർക്കളിൽ ശ്രൂംഗാരമജരീ എന്ന കൃതിയെ ക്ഷേമ വിഭ്രാന്തി വാന്നിച്ചുതിനു° എഴുതിയ മരപടിയാണം°.

ഈ വക സംസ്കൃതകൃതികൾക്കു പുറമെ വിഭ്രാന്തികൾക്കു പാംപസ്തുകമായപ്രയാഗിക്കവാൻ പരീയ പല പുസ്തകങ്ങളിലും ഇള്ളേഹം കാരോ സമയത്ര ണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടു°.

ഇതല്ലിരെ വ്യാവധാനങ്ങളായി പലതും എഴുതി ട്രിഡ്. അതുകൂടി ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം കാവ്യത്തി നേരം സംസ്കരിച്ചവ്യാവധാനം, മഹിഷമംഗലഭാണവ്യാവധാനം മുതലായതെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യങ്ങളിൽണ്ണോ.

എന്നാൽ ക്കറേ അട്ടത്തകാലത്തായി ചില ഭാഷാവ്യാവധാനങ്ങളുടെയിട്ടുള്ളതും ഈ പരബ്രഹ്മത്തിനു കാരണമുണ്ടാക്കുന്നതിലും അയികും ഉപകാരപ്രദങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ജ്യോതിപ്രകാശത്തിൽ ഭാവചിന്തനത്തിനുപയോഗപ്പെട്ട ഒന്ന് ചമല്ലാരച്ചിന്താമണി, പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിനേരം ഏ ഭ്രാതരാല്പദ്ധതി രണ്ട് പുസ്തകം, പഠവബോധം തും യാഭാഷി ഇം വക പുസ്തകങ്ങൾക്കും ഈ ജ്യോതിപ്രകാശവിശാരണൻ വിസ്തീര്ണവ്യാവധാനമെഴുതിട്ടുള്ളായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇന്നതെത്തു ജ്യോതിപ്രകാശവജീവിക കൂദാനെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമെന്നും അലോച്ചിക്കേണ്ടതു നേരാണോ. സ്വന്തമായും തും ജ്യോതിപ്രകാശത്തിനു ഭാഗമുള്ളതിനേരം മുന്നോട്ടുപണം പരബ്രഹ്മത്തിനു കൈവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ പഴയ റീതിയിലുള്ള ഗണിതമരിയുന്നവരാൽ മിപ്പാത്തൊരു കാലം വരുന്നതായാൽ തും ഈ പുസ്തകത്തിനേരം രണ്ട് ഭാഗവും നാലിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ളവക്കും ഇതുനോക്കി ഗണിതകുറയക്കുള്ളം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതാണോ. അതുമാത്രം ശ്രദ്ധവും സൂത്രമവുമാണോ ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രതിപാദനരീതി.

പുസ്തകപ്രസാധനം

മേൽകാണ്ണിച്ചപ്പകാരം പ്രസ്തുതചരിത്രനായകൾ സ്വന്തമായി ചീല ഗുഹമ്മദിൽ നിന്മക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനു പറമെ, ചല പ്രാ ചീനവിശിഷ്ടഗുഹമ്മദിൽ പരിശാധിച്ച പിശ തീർത്ഥം ടിപ്പാണി എഴുതിച്ചത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയിണ്ടോ അഭ്യന്തിരം. ഈ കരാവഗ്രൂത്തിനായിത്തന്നെ ‘സാഹിത്യ രത്നാവലി’ എന്നൊരു സംസ്കൃതത്രാംഗമാലിക പരേതനായ വൈജ്ഞാനിക്കളുടേരീ വാസ്തവിക്കുന്നതവർക്കുളം ഇങ്ങ് ഹവുംകൂടി കരുക്കാലം നടത്തിയിരുന്നു. മേപ്പുത്തുക്കു ഭേദത്തിരിയുടെ പാഠ്യാലീസപ്രയാവരം, സുഭദ്രാഹരണം മുതലായ ചീല പ്രബന്ധങ്ങളിൽ, ചന്ദ്രികാവീംശി, മാനസംഖ്യാസം മുതലായതും, ധാരാളായ മുതലായ ശാസ്ത്രഗുഹമ്മദി, അതുവഴിക്കാണോ ‘ആദ്യം പുരം വനിച്ചുള്ളതു’. കഴിഞ്ഞപോയ മരക്കുന്നതുവരാനെന്ന പ്രസിദ്ധനായ നടത്രാത്പാടു തന്നും മഹാന്നാൻ ആദിമവ്യത്തിൽ കോട്ടജ്ജിൽനിന്നു കുറച്ചുകാലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു ‘കേരളഗുഹമാല’ യിലും ഈ മഹാന്നാൻ മേൽനോട്ടം പ്രത്യേകമുണ്ടായിരുന്നു.

കവിതകൾ

ഒരു ഗുഹനിംബാഡാത്തിക്കാൻ പ്രകൃതത്തിൽ ഈ വിഷയവും വനിച്ചുണ്ടെങ്കിലും, ഈ മഹാന്നാൻ കവിതപ്രത്യേകം പ്രായാത്ര കഴിക്കയില്ലെന്ന തോന്നനാണ്. നീലകണ്ണശമ്മാവവർക്കരി ഒരു

മഹാപണ്ഡിതനാണെന്നല്ലാതെ ഒരു മഹാകവിക്രിട്ടി
യാണെന്നും അധികമായം മനസ്സിലാക്കീടില്ലാണും
തോന്നുന്നതും. എന്നാൽ ഈ ലേഖകനും അതും ഒരീ
ക്കൽ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട്. സുമാർ പത്രങ്ങൾക്കാണും
മുന്നും ഒരീക്കൽ വൈക്കേന്നും ഏഴരമണിക്കു തിരു
രെത്തന തീവണ്ടിയിൽ ഇട്ടേണ്ട കോഴിക്കോട്ടേങ്കും
പോകയായിരുന്നു. ആ വണ്ടിക്കടത്തനു തോന്നും ചെ
ന്നകയറി ഇട്ടേണ്ടത്തിന്റെ നീചുക്രിട്ടി. പ്രസംഗ
വശാൽ ശ്രീമാൻ സി. കൃഷ്ണവർക്കും അനു ചുത്രാ
യിനിമ്മിച്ച ബുദ്ധക്ഷേത്രത്തിൽ പിറേരുന്ന നമ്മക്കൊ
നിച്ചേരായി ദർന്നം കഴിക്കേണ്ടെന്നും തോന്നിപ്പാ
യപ്പെട്ടപ്പോൾ നമ്പി അവർക്കളിൽ അതിനനുത്തലിച്ചു.
പിന്നു മറ്റൊരോ വത്തമാനംപറത്തു തെന്നും കോ
ഴിക്കോട്ടേത്തി ആളുവൈദ്യശാലയിൽ പോയി കുട
നാറ്റുകയും ചെയ്തു. പിറേരുന്ന കാലത്തു തളിയിൽ
പോയി നമ്പി അവർക്കും തന്റെ കൂളിയും തേവാ
രവും മറ്റും കഴിച്ചു എടുട്ട മണിക്കു ധാതുങ്കും
അദ്ദീവനു. ഞാനും അപ്പോഴെങ്കു തെരുവാരായിരു
നു. തെന്നെല്ലാനീച്ചു ചോയി മേൽപ്പുണ്ണാവിച്ചു ബു
ദ്ധക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ മി: കൃഷ്ണം അവി
ടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. നമ്പി അവർക്കും കാലും മുഖവും
കഴുകി ആ വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുഖിലിയിരുന്ന പ്രാത്മി
ച്ചു. സംസ്കൃതത്തിൽ കരശ്ശുകളുണ്ടാക്കിച്ചാല്ലീ. തന്നെ
ദിവസം രാത്രി ഞാൻ സുചിപ്പിക്കുന്നതുവരെ ഈ

ക്കുന്ന കൈ കാഞ്ചിം തന്നെ ഇട്ടുവരം ആലോച്ചിച്ചിരി ക്കുവാൻ വഴിയില്ല. അതിനാദേഹം ഉറങ്ങുന്നതുവരെ തന്മാരുളമിച്ചുതന്നെന്നയായിരുന്നതുകാണ്ടം, ആ സമയത്താനും കവിതയെപ്പറ്റി ആലോച്ചിക്കുവാനെ അവസരമണ്ണായിട്ടില്ലെന്ന്⁹ എന്നിക്കരീയാവുന്നതു കാണ്ടം ഇത് അപ്പുകും അട്ടുവരം പെട്ടുന്നണ്ണുക്കുയെ താണ്ണുന്നതനെ വിചാരിക്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത് കൂടി അപ്പോരുതനെ എഴുതിയെടുത്തു ഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ മി: കുഞ്ഞൻ എന്നിക്കു തന്നു. തല്ലാലും കരത്മം പറയുവാൻ മാത്രമല്ലാതെ ഭാഷയാക്കാൻ എന്നുക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും, പിന്നീട് ആ അപ്പുകുവും എന്നുവരുത്തു തുടി ‘മിതവാദി’ പറത്തിലും, ‘കവനക്കുമാദി’യിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ആ അപ്പുകത്തിൽപ്പോലെ അതു നന്നായിട്ടുള്ള ഫ്രോക്കുദശാരി അതു യും വേഗത്തിലുണ്ടാക്കുവാൻ കൈ മഹാകവിയെക്കാണ്ണല്ലാതെ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്¹⁰ അതനുനിക്കു തോന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ മുന്നും കുറഞ്ഞുവരുത്താളിം നടന്നിരുന്ന സാഹചര്യസമാഗമങ്ങളാഗം ഒളിൽ സമസ്യാപ്പുരണാദശായിട്ടും വണ്ണനകളായിട്ടും മറരം ഇട്ടുവരം ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള കവിതകൾക്കു കണക്കാനുമില്ല. അതിനചുരുമെ, കാരോ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രാത്മനകളായും, കാരോ മഹാജനങ്ങൾ സമ്പ്രാണമായും, തിരുനാൾ മതലായ വിശ്വഷസനദിങ്ങളിലും ഇതു മഹാകവി പെട്ടുന്ന ഫ്രോക്കുഡശാരിനു മുമ്പാക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. അതൊക്കെ

യും ഈ മഹാപണ്ഡിതന്റെ മഹാകവിത്പന്തിനും മതിയായ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവയുമാകന്നു. ഈദ്ദേഹ തതിന്റെ പലതരം കൃതികളിൽ ചിലതെല്ലാം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒട്ടവിൽ ചേത്തിട്ടുള്ള മേരപ്പറമ്പെ അശ്വകവും അതിന്റെ ഭാഷയും എന്തു കൂട്ടത്തിൽ ഒട്ടക്കം കാണാവുന്നതുമാണ്.

കാച്ചിസ്ഥതയും പൊതുവിച്ചള്ളം കാച്ചിങ്ങളും

വലിയ പണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരേയും ലെഖകികൾ കാച്ചിങ്ങളിൽ തീരു പരിചയമില്ലാത്തവരായിക്കാണാം. നമ്പി അവർക്കു ആത്മ രത്തിലഭ്ലൂനമാത്രമല്ല, കനാംതരം കാച്ചിസ്ഥനാഭാന്തുടി പറയാം. സ്വന്തമായി പലകാച്ചിങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നതു കൂടാതെ നാട്ടകാജക വകയായി പല കാച്ചിങ്ങളും മല്ലുസ്ഥം നേരിനിലയിൽ ഇദ്ദേഹം തീരുത്താലേ നാട്ടകാക്ക തുള്ളിയണായിരുന്നുള്ള എന്നതുടി പറയാം. ഈ കാച്ചിപ്പാള്ളി കണ്ണരിത്തിട്ടുനെന്നയാണും ഈ മാന്യനെ മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട്‌ബോർഡിലേക്ക് കരംഗമായി നിശ്ചയിച്ചതും. അതിൽ ഇദ്ദേഹം മുന്നുകൊള്ളം മെമ്പ് റായിത്തന്നേപ്പാരി പല പ്രധാന സംബന്ധങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. അന്ന ബോർഡിലെ നടപടികളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നതു മലയാളത്തിൽക്കൂടി തജ്ജമചെയ്യണമെന്നും ഈ മഹാനാശം ആദ്യം വാദിച്ചതും. അതുപുകാരം സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൂടാതെ അധികപ്പെട്ടപ്രകാരം വോട്ടുട്ടുള്ളതു തീച്ചയാക്കിയ റണ്ടുമൂന്നുന്ന് പ്രധാനകാര്യങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹം യോജിക്കാതെ മലയാള

തതിൽ ലീനാലിപ്രായക്കരിപ്പുകൾ ചേപ്പുകൊക്കയും, പരിസ്ഥിതിയുമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതുമുണ്ട്. മറ്റൊരു വിവരം അവഗണിച്ചു നന്ദി അവർക്കുള്ളം ലീനാലിപ്രായപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഇതേത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥതാവിഷയത്തിലും ഒരു യോഗ്യതയെ വിശദമാക്കണമെല്ലാ.

മരം യോഗ്യതകൾ

ഇതേവരെ പരിശീലനാക്കുന്ന പുരമെ മറ്റ്
പല വിഷയത്തിലും ഇങ്ങനെത്തിന്നു യോഗ്യതകൾ
സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1915-ൽ മദ്ദിരാശി സഖ്യകലാജാ
ലാവകയായി ഏപ്രിൽ ഒന്തിയ പെശരസ്യഭാഷാപാ
ണ്ഡിത്യപരീക്ഷയിൽ ഇങ്ങനെത്തെന്തു ഒരു പരീക്ഷകനാ
യി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു¹ അങ്ഗീവനാന്തം ഉപേക്ഷി
ക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂരിലെ അധ്യാത്മ
വൈദികപരീക്ഷകനായി അംഗവന്നേംണ്ണു² ഇങ്ങനെത്തെന്തു
നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു. മരണപാതയം നിലവിച്ചുള്ളതാ
ണു³. അരുപ്പൈവദ്യസമാജത്തിന്നു അവിഭാവകാലം
മുതൽക്കേ അതിന്നു ഒരു ട്രസ്റ്റിയായ ഇങ്ങനും അ
ബ്യം അതിന്നു ഉപാധ്യക്ഷനം, അനന്തപൂര്വത മുതൽ
കോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ നിശ്ചാനത്തിനു
ശേഷം അതിന്നു സ്ഥിരാലസ്യക്ഷമമായിരുന്നു. അ
തിനുപരമെ ഇംഗ്ലീഷ് സമാജത്തിൽ ഒരു പരീക്ഷകസ്ഥാ
നവും ഇങ്ങനും വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുപോലെ
മദ്ദിരാശി വൈകിട്ടുരമണവൈദ്യശാല വകയായി നട
ത്തിവരുന്ന പരീക്ഷകരുക്കണും ഒരു പരീക്ഷകനും ഇങ്ങനും

ഹംതനേയായിരുന്നു. ഇതുകൊതെ, മലബാറിലും, കൊച്ചിയിലും ജമീസ്കേളിൽ പ്രധാനനേതൃത്വം വഹിച്ചു് അതു രണ്ടുസ്കേപ്പുകൾ വഴിയായി പല വലിയ കാള്ളങ്ങളും സാധിപ്പിക്കവാൻ, സ്ഥിരോത്സാഹിയായിരുന്ന ഈ മഹാൻ സൗത്യപ്രമാധവിധത്തിൽ പരിഗ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ബഹുമതികൾ

അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം, അതിനുഭവത പാരിഗ്രാമിലും, പരോപകാരതല്ലരത മതലാക്ക സകല മണിക്കൂർ തിക്കൽത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്ന പുന്നദ്ദേരി നമ്പി അവർക്കുക്കും “ബുദ്ധിയിഷ്ടഗവമേം ണ്ണിൽ നിന്നമാത്രം അവസ്ഥാനസരണം ഒരു ബഹുമതി കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു്” അത്യുത്തമകരമായിരുന്നു. ഒരു സമയം സപ്തരാതനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വല്ല പ്രസംഗങ്ങളോ, പ്രവൃത്തികളോ ഗവമേംണ്ണി നേരം ‘ചരംപിടിക്കുന്ന’ ചിലക്ക് രസിക്കാതിരുന്നു കൂടണ്ണവരാം. അതെന്നെങ്കിലുമാക്കെട്ട്, നമ്മുടെ വിദേശീയദരണാധികാരികൾ ഈ മഹാനേര യോഗ്യതകളുടെത്തെലിനുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഏതുദേശീയ രാജാക്കന്നൂരും പൊതുജനങ്ങളും ഇട്ടേണ്ടതെത്ത പല പ്രസാദം പലതരത്തിലും ബഹുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കൂദാശിത്തത്തിനുവകാശമില്ല. തീരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്നൂരിൽ ശ്രീമുലംതിരുന്നംഡ പൊന്ന തന്മുരാൻ 1085-മാണ്ണിൽ ഒരു വീരാന്ത്രവല സന്മാനിക്കുയും, ഇട്ടേണ്ടത്തിനു തീരുവന്നെപ്പറ്റതു ചെ

ലുന്നോശാക്ക താമസിക്കവാൻ സെംകളുമുള്ള സ്ഥലവും ചിലവിന നാലേകാലും കോപ്പും കൊച്ചക്കന്ന തിര കല്ലിക്കയും ചെയ്തിട്ടണ്ട്. അശപതിതിര നാൽ മഹാരാജാവും രൈക്കൽ ഒരു തുപ്പട്ടാവു സമാ നിശ്ച. അന്തരീക്ഷപോയ കേരളവമ്പ് വലിയകായി തത്ത്വരാൻ തിരമേനി ഇപ്പേരത്തിന പലപ്പോഴും ഓരോ സംഭാവനകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്തിൽ രൈക്കൽ ഏഴ് പവറം ഒരു തുപ്പട്ടാവും കൊച്ചക്കകയുണ്ടായി കൊച്ചിയിൽനിന്നും വിലയേറിയ പല ബഹുമതി കൾ സിഖിച്ചിരുത്തുന്നു. സാമുതിരിപ്പാട് തന്നും തിരമനസ്സിലക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് മഹാപണ്ഡിതന്റെ അസാധാരണ യോഗ്യതകളെല്ലാം അട്ടത്തു പരിചയിച്ചുറിയുവാൻ അധികം സംഗതി വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന പലപ്പോഴും ഓരോ സംഭാവനകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകാതെ കരവസരത്തിൽ രതവച്ചിതമായ ഒരു വീരത്വവലയും സമാനിച്ചിട്ടാണ്. ശകരാചാര്യ സപാമീകർ കംഭേകാണ്ടത്തവെച്ചും, തെലുങ്ഗരാജ്യത്തു തുടിയിരുന്ന പണ്ഡിതസഭസ്ഥിതവെച്ചും സംഘകൾ സമാനമായി കൊച്ചത്തിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം കേരള തലിലും പറത്തുമുള്ള പല പണ്ഡിതസഭകളിൽനിന്നും, മഹാമാരിൽനിന്നും ഇപ്പേരത്തിന കീട്ടിയ സംഭാവനകൾക്കും സമാനങ്ങൾക്കും കണക്കില്ല. മംഗളപത്രങ്ങളിൽ കാഞ്ചി ഇന്തി പരിശയണ്ടതില്ലല്ലോ.

സപക്കച്ചംബവും സപത്രുക്കളിനും

ചുന്നുള്ളറീ ഇല്ലത്തു നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൾന്റെ താവഴിയിൽ അദ്ദേഹം ഏകനായിരുന്നു. വൈമാന്ത

യാഗാധ ജേപ്പൻ നാരാധാനെന്നു ദിവസം പുന്നദ്ദേശം രി നമ്പി അവർക്കളാധിക്കു മുഹമ്മദൻ. അദ്ദേഹം മുത്തച്ചുനാധ ശ്രീധരൻമമ്പി അവർക്ക് കല്ലുതീയ വികു മാഡിത്യചരിത്രത്തിനു⁹ ഒരു വ്യാവ്യാനമുഴുവിനു ഗുഹാ ക്ഷേരത്തിലെചട്ടപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെനു പഠിത്താൽ തന്നെ സംസ്കാരാഖ്യാനിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്ന വൃദ്ധി തനിഭാർഥയും ഉറഹിശബ്ദത്താഖാല്ലോ. നബ്ലാങ് കാ ത്രംസ്തനാധ അദ്ദേഹം പുന്നുസപത്രകാരി പുഷ്ടിപ്പെട്ട തനി വളരെക്കാലം ഭരിച്ചുശേഷം ഏഴൊട്ടുകാലം മുമ്പാണു¹⁰ അന്താരാച്ചുപായത്തു¹¹. അതിനു മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനും ഒരു പത്രൻ അകാലമഹാശാം പ്രാപിച്ചി തനു. എങ്ങിലും ആ വംശത്തിൽ സന്താനങ്ങളിലോ യിട്ടുണ്ടു¹². ജേപ്പൻറു മരണശേഷം നമ്മുടെ കമാ നാധകനാണു മരണപത്രത്തം കട്ടംബും ഭരിച്ചിരുന്നതു¹³. കേരളഭ്രാഹ്മണങ്ങുടെ ഇടയിൽ കാബാനത്രചോലെ ഈ ദ്രുതം ജേപ്പൻ മാത്രം വീരാഹംചെയ്തു മുഹമ്മദനാ യിൽനാൽ മതിക്കുന്നാലും അഭിപ്രായം പ്രമാണിച്ച കൊണ്ടു¹⁴ ഇദ്ദേഹം ആജീവനാന്തം നിന്തുന്നുമഹാരാ യാധിത്തനു ഇരിക്കുകയുംചെയ്തു.

ഇദ്ദേഹം സപ്രത്മാധിത്തനെ കരെ സന്ധാരി ചുട്ടിട്ടു¹⁵. ജാതകംനോക്കു വിഷയത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനും തീപ്പിനു¹⁶ അപൂർവ്വിലണായിരുന്നില്ല. ആ വകയിലും പഞ്ചാഗതത്തിനും പ്രചാരത്തിലും കരെ സന്ധാരിക്കുന്നു പുണ്ണക്കമാക്കി പ്രസിലുപ്പെട്ടതീവരുന്നുണ്ടു¹⁷. പുന്നദ്ദേശരി നമ്പി അവർക്കളുടെ ‘പട്ടാമ്പി’

ബൊംഗ'മാണ്° ഇന്ന് മുളവരുടെ പഞ്ചാംഗ ദിവസങ്ങൾക്കു മുഖ്യമായ ഒരു മാർഗ്ഗം ഡിയാഹിത്തീൻ ട്രിക്കളിൽ. വിശ്വാസിയാഗ്രഹയും അതു മററാനിനും കാണുകയില്ലെന്തു അഭിജ്ഞത്തോ. വൈദ്യുതകാണ്ടം കുറച്ചും ക്ഷേ സപ്വാദ്യമില്ലാതിരുന്നിട്ടില്ല. അതിനും എറം പലവകയായി കാരോ മാന്യമാരിൽനിന്ന് ലഭിച്ച സംഭാവനകളിൽ മുരുക്കുകൾക്കിണായായി കിട്ടിട്ടില്ലെന്നും കരുക്കാണും. ഇവക്കയല്ലാം മിതമായ പലിശ്രദ്ധ കൊടുത്തു നില്ലാൽ സംഖ്യയായിട്ടാണ്°. എന്നാൽ പരോ പകാരതല്ലരത്, ശിഷ്യവാസല്യം, ദീനാനകവ മുതലായ വിശ്വിഷ്ടമുണ്ടാക്കാനും അധികമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇടപാട്ടകൾ ചെയ്തിൽ ചിലതെല്ലാം കാലഘട്ടത്തിനു കൊണ്ടു° പിരിഞ്ഞുകിട്ടവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ആവക കിട്ടാക്കരറികൾ പോയാൽ തന്നെ മതൽ ധാരാളം കാണുവാനിടയാണു°.

എന്നാൽ ഇപ്പേരുത്തിനേരു വലിയൊരു സ്വത്തു ഇം പരിത്തതോന്നമല്ല. ഭസ്ത്രത്തിലും നാണ്യങ്ങളുമുള്ള ക്ഷണത്തിൽ നശിച്ചുപാകുന്നവയാണില്ലോ. അന്നപ്രാംഭായ ഒരു അമുല്യസമ്പത്തു° ഇം മഹാന്ന പ്രത്യേകം സപ്വാദിച്ചിട്ടാണു°. അതു ശിഷ്യസമ്പത്തു തന്നെ. ഇതുകൊണ്ട് ശിഷ്യമാരണായിട്ടില്ല കരാരി അട്ടത്തകാലത്തു മലയാളത്തിലെന്നല്ല മററാൽ രാജ്യത്തുമണ്ണായിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. ഒരു സ്ഥാപനത്തിൽ പോയി ഒരു മണിക്കൂരോ നാല്പത്തു മിനിട്ടോ പ്രസംഗിച്ചു പോതുന്ന ചില കാഴ്ചകളിലെയും മറ്റൊം അല്ലെങ്കിലും

കുറഞ്ഞു കരേക്കാലത്തിനീടുകും അനേകം ശിഷ്യന്മാർ സഭായേക്കും. അവർക്കും അവരുടെ വിദ്യാത്മീകരണ കും തമ്മിലുള്ള ഗ്രന്ഥശിഷ്യവും നാമമാത്രമാണെന്ന പരക്കെ അററിയാവുന്നതാണല്ലോ. ചുന്നപ്പേരിന് നമ്പി നീലകളുണ്ടാവവർക്കുക്കും ശിഷ്യന്മാരുന്നു എച്ചുത്ത് ജീവനാശം. ഇതേഹത്തിനും അവരിലെ ല്ലാം പത്രനിപ്പിശ്ചേഷമായ വാസ്തവ്യമാണബാധായിൽനാൽ. അതുപോലെ, ശിഷ്യന്മാരെല്ലാവരും ഈ ‘ഗ്രന്ഥനാമനു’ പിത്രനിപ്പിശ്ചേഷമായ കെതിബഹൃമാനത്തെതാടക്കുടിത്തെന്ന കര്ത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതേ ഹത്തിനേൻ്റെ അതിവിശ്ചേഷമായ അല്പ്പാപനസ്രൂപം യമാശം. ഈ ബന്ധംബന്ധംബന്ധത്തിനും കരടിസ്ഥാനം. പിന്നെ അവരെ മുത്തേകും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്ന വന്നാൽ മലം ഇദ്ദേഹത്തിരിപ്പാൻ തന്മുള്ളല്ലോ. ഈ മഹാന്നാഭവനേൻ്റെ ശിഷ്യന്മാരും പ്രശിഷ്യന്മാരുമായി ഇച്ചുംബാം എത്ര വലിയൊരു പാരമ്പര്യമാശം. കേരളത്തിലുണ്ടായിത്തീന്റീടുള്ളതെന്ന ആക്കം പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നോരു വേണ്ടതോക്കെ സാധിച്ചു എക്കിലും കെവിൽ കഷ്ടാഖ്യങ്ങൾക്കീടുവരുന്നതു പ്രപഞ്ചത്തിയിൽ പ്രായണ്ണ കണ്ടുവരുന്നതാണല്ലോ. ഈ ചുന്നപ്പേരാക്കും അതിനു ഇടവന്നിട്ടില്ല.

‘അന്നായാണേന്ന മരണം

വിനാ മെന്തേന്നു ജീവിതം.’

എന്നീ പ്രാഥാണികാഡിപ്രായംപോലെതന്നെ നാലേ
നാലു ദിവസത്തെ ലഘുവായ ഒരു രോഗമാണ്” ഈ
മഹാന്നൾ ചരമഗതിക്കിടവത്തെങ്ങും. ഈ മര
ണ്ടപരുവസാധിയായ ഒരു രോഗമാണെന്നുതന്നെ ആ
കൂടുതലും ശക്തിയുണ്ട്. അവസാനംവരെ നല്ല തന്റെ
ചവുമണ്ണായിരുന്നു. എക്കിച്ചും പ്രായാധിക്യവും, അം
ധികകാലമായി പലവിധത്തിലുള്ള പരിഗ്രമങ്ങളാലു
ബാധിക്കുമ്പോൾ ബലക്ഷയവും കൂടി വന്നതിനാൽ പെട്ടെ
ന്ന പ്രത്യേക മാറ്റകയും, ഇക്കണ്ണിന്ത സെപ്പൈൻ പ
തിനാലും തീയതി ഈ മഹാന്നൾ ജീവാത്മാവു പര
മാത്മാവിൽ ചേരകയും ചെയ്തു. ഈനി ഈദനെ ഒരു
മഹാത്മാവിനു നമ്മക്ക കിട്ടണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെത
നെ വീണ്ടും ജനിക്കേണ്ടിവരുന്നതാകയാൽ ആ പുന
ജ്ഞന്മേളം ഈ പരമാഹാരുന്നെൻ ബാധിക്കാതിരിക്കു
ണമെന്ന മാത്രം ഈവിടെ പ്രാത്മകാം.

.....

“സവുത്തരുസപ്തരുൻ”

കെട കുള്ളിൽ രാമവാരിയർ

കെകകളില്ലാതെ രാമവാരിയർ’ എന്ന പേര് ഒക്കിലും വോദ്ദലില്ലാത്ത ഒരു ഭക്തിയോഗം മാനാനാശമാ മുഖത്ത് സ്ഥാരിക്കാത്തവരായി, ഭാഷാ സാഹിത്യത്തിൽ അല്ലെങ്കിലും പാഠാദ്ധ്യാളം വരുത്തിൽ ഇന്ന് ആരോക്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. മധുതോനാലുതോ കൊല്ലു തതിനു മുമ്പായിരുന്നു അഞ്ചിനെ രോഴ്സിഡായി റിക്കയില്ലെന്ന് തീച്ച്യായും പറയാം. എത്രതനു മഹാനായ കരാളൈയും, എത്ര മഹത്തായ ഒരു സംഭവത്തും കുമേണ മരിയുകയും മരക്കുകയും ചെയ്യാനിടവരുത്തുന്നതു് കാലത്തിന്റെ ഒരു കംനക്കുത്തുമാക്കന്നു. സുമാർ അന്വത്ര സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പായി അന്താച്ചുപായ ഒരു മഹാനെ ഇന്നുള്ളവരെക്കാണി മധുതോനാലുതോ കൊല്ലുന്നുക്കുമ്പു് ജീവിച്ചിരുന്നവർ അധികം കാമ്മവെക്കവാനവകാശമുണ്ടെല്ലാം. ആ കുടുത്തിൽ കാലക്രമേണ സാധാരണ മലയാളികൾ ഇം പേര് മരന്നോഹാലും ഭാഷാസാഹിത്യം നിലനില്ലെന്നേറ്റരാളിം കാലം ഇതു മായു് ചുകളും വാൻ ഒരു വിധത്തിലും സാധിക്കാത്തവിയം അതു ബലമുള്ള ശിലാരേഖയായി ശോഭിക്കുന്നതാണു്.

കൊച്ചിയുമീ, തലപ്പിള്ളിതാലുക്കു്, ചെമ്പാഴിക്കോടു് പ്രവൃത്തി, കടങ്ങാട്ടുമേശരുതു് കെകയുള്ളില്ലാതെ

കീഴെക്കെ വാരിയത്തു നാരാധാരി വാരസ്യാത്മക മക നായി 1008-ാ മാണ്ഡ് ചിങ്ഗമാസത്തിൽ ചോതി നക്ഷത്രത്തിലായിരുന്ന കമാനാധകൻറെ ജനനം. ഇപ്പേരുത്തിഃന്റെ ജനനത്തിനു കാരണമായ ഒരുള്ളത സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഒരേതിഹ്യം കേട്ടിട്ടണ്ട്. നാരാധാരി വാരസ്യാത്മക യൈവനാരംഭത്തിൽതന്നെ അവക്കാദ ഭർത്താവിനെ ബന്ധുക്കൾ എപ്പെട്ടുത്തി. ആ ദാന്വത്യത്തിൽ വാരസ്യാക്ക രണ്ട് സന്താനങ്ങളും ജനിച്ചു. എക്കിലും തനിക്കിളിപ്പേപ്പടാതിരുന്ന ആ പുതഃനെ സ്കൂളിലേക്കുള്ളിരുന്നു. മാതൃമല്ല, തനിക്കു നായപനാധ ഒരു ഭർത്താവുണ്ടാക്കണമെ എന്ന പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടു ഭക്താഭിപ്പുപ്രഭയായ കൈപ്പുള്ളിന്ത്വരെ ഗ്രബതിയെ കിന്തനിപ്പിയോടുകൂടി ജേക്കവാനം തുടങ്ങി. ആ ജേനനിപ്പി പരമകാഴ്ചയിലെത്തിയ കാലത്താൽ ദിവസം അല്ലരാത്രിക്കണ്ണേഷം അവക്കാദ സപ്പള്ളിണായി. ദിവ്യനാഥാൽ പുതഃനേരും ആകാശത്തുനിന്നും ഇരുക്കാവുന്ന അവക്കാഡ അവക്കുടുംബം മടിയിലിരുന്ന തായി തോന്തി. പെട്ടെന്നും ആ ദിവ്യൻ ഒരു ചുവരം ബാലനാധി അമേ, അമേ, എന്ന വിളിച്ചുകൊണ്ടും അവക്കുടുംബം മുല കടിക്കുകയും മുലപ്പും ധാരാളം പുരുഷവരികയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ വാരസ്യാത്മക കുമുഖന്റെനാക്കിയപ്പോൾ ബാലനെ ഒരിട്ടും കാണ്ണാനണ്ണാധിരുന്നില്ല. മുല പുരുഷകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതു സപ്പളമോ, മാധ്യമാ, മന്ത്രിനാന്തിയോ, എന്നും മറ്റൊരുക്കിച്ചുകൊണ്ടും അവർ

അവിടെ കരഞ്ഞേരും കഴിച്ചുകൂട്ടി. കെവിൽ ജേന തതിനും കളിക്കവാൻ പോകാറായി എന്ന നിശ്ചയി ആം കളത്തിലേക്ക് പോവുകയും ചെയ്തു. ഏതാണെങ്കിൽ സമയത്തെന്ന സഹീപസ്യനായ കെതക്കേണ്ട ഭട്ടിരിയും സ്ഥാനത്തിനായി ആ കളത്തിൽത്തുന്ന ചെന്ന. അസമയത്തു വാരസ്യാർ അവിടെ കണ്ണപ്പാർ ‘എന്താബാ നാരാധാരി, ഇന്നിതുനേരേതു പറപ്പുകരിക്കേണ്ടതും?’ എന്ന ഭട്ടിരി ചോദിച്ചതിനാ വാരസ്യാർ തനിക്കണ്ണായ സപ്പൂത്തിക്കേൻറ കമയും, അതുകൊണ്ടുണ്ടാണെപ്പാർ നേരും വെളിച്ചാവാരാ യെന്നതോന്നി എന്ന ഒളി വിവരവും പറഞ്ഞ. ശാസ്ത്രജ്ഞനും നല്ല തപോനിഷ്ടയുള്ളംഖമായ ഭട്ടിരി ഉടനെ നക്ഷത്രം നോക്കിയതിൽ തനിക്കും പതിവുന്നേര മായിട്ടെല്ലുന്നം, ഇതും ഒരുക്കുംഖ്യസന്താനത്തിക്കേൻറ ഉല്ലാഭനത്തിനും സമയമാണെന്നം മനസ്സിലായി. എന്തിന്യിക്കും കാക്കതാലീയന്മാരുമുന്നേപ്പാർ അവിടെത്തന്നുവെച്ചും അവക്കെട സംഗമവും സംഭവിച്ചു. അതിലുണ്ടായ സന്താനമാരു രാമവാരിയൻ. തുംബുതും തുംബുന്നും മുതലായ മറ്റച്ചില മഹാമാരി ദേശം ജനനത്തിനും ഇത്തരത്തിൽ കാരോ പ്രത്യേകത പറഞ്ഞുവരുന്നാണെല്ലോ. കുംരം സംഭവവും ഇംഗ്രേസ് ദേശപ്പോലെ നടക്കുന്നതാണെന്ന മാത്രമെ സാധാരണക്കാരായ നമ്മക്ക് പറയുവാൻ കഴിയു.

രണ്ടുന്നു നാ മാസമായിപ്പുംപേജ്ഞും നാരാധാരി വാരസ്യാർ ശഭ്ദലക്ഷണങ്ങൾ സ്ഥിതിക്കുമായി കണ്ടുടന്നു.

അപ്പോൾ സ്വന്തം ആളുകൾ ശകാരീക്കവാനും, ബു
സ്യകൾ സംശയിക്കവാനും, നാട്ടകാർ പരിഹസിക്ക
വാനും ഇടയായി. അതു മായപ്പോൾ ഭട്ടിാറി നേ
രിട്ടവനു നടന്ന സംഗതികളില്ലാം പറഞ്ഞു “എല്ലാ
വരേയും സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ശരിയും ഭർത്തരു ക
യേണ്ടുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം വേളികഴിച്ച ഗ്രഹസ്ഥ
നായിരുത്തുകൊണ്ടാണു” ഇതിനു മധ്യതന്നെ നേരി
ചുവാനമാന്തിച്ചതു. ഇതു ഭാവത്യുഖ്യാം വാരംസ്യം
കൂടി അത്യുന്നവല്ലപ്രഭമായിരുന്ന എന്നിനി പരായേണ്ട
തില്ലപ്പോ.

ഭട്ടിരിയട അന്തജ്ജനത്തിനും ഇക്കാലത്തു
ഗംഗമണ്ഡലായിരുന്നു. അന്തജ്ജനത്തിനും വാരംസ്യംകൂടം
വെച്ചുരേ നെരുജ്ജപിച്ചു”, “ഈ നാരാധാരിക്ക കൊ
കൊച്ചുതേയുള്ളിൽ; മരേറ്റു സേവിച്ചുള്ളിൽ” എന്നപറ
ഞ്ഞു ഭര്ത്താവു രണ്ടും അകായിലേണ്ടുകൂടുക പതിവായി
രുന്നു. ജപത്തിൽ ഈ രണ്ടും തമ്മിച്ചുള്ള വ്യത്യാസം
അകത്തുള്ളാളെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. അവരാക
ഭട്ടി ‘നാരാധാരിയെ ആയിരിക്കും ഭര്ത്താവിനും അ
ധികം ഇഷ്ടം. അതുകൊണ്ട് അവരാക്കും’ ജപിച്ചു നേ
രും അധികം ഗ്രാമപ്രഭമാകാതിരിക്കായില്ല’, എന്ന
വിചാരിച്ചും അതു താനെന്നതു സേവിക്കുകയും, തനി
ക്കുവെച്ചതും വാരംസ്യംകൂടം കൊച്ചുകയുമാണു് ചെയ്തു
തും. ഇതിനും മലം അവക്കന്നുവെച്ചുടക്കയും
ചെയ്തു.

ഈ രണ്ടു സ്ത്രീകളും ധമാകാലം പ്രസവിച്ചും കാ
രോ ആൺകുട്ടിയണ്ഡായി. ഇം കൂട്ടിക്കരി കുമേണ വ

ഈ സ്ത്രീക്കുമാരിയും പുണ്യമാരിയും സേവിച്ചതിലുള്ള മലം പ്രത്യേകം പ്രസ്തുതിയാണ്. അക്കത്തുള്ളിലുള്ള ഒരു ഉണ്ടിക്കു കൊടു, പാടു മുതലായ കലകളിലും കൂടികളിലുമായിരന്ന വാസനയും അധികം അഭിരുചിയും. നേരെറ്റിച്ചു, വാരസ്യാതുക കട്ടിക്കു ബുദ്ധി ശക്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതായ വിഷയങ്ങളിലായിരന്ന അധികം ശ്രദ്ധയും ഉത്സാഹവും. ഇങ്ങനെ വ്യത്യാസം കണ്ടെതിൽ അഥവാ ഭേദത്തിൽ അന്തരജ്ഞനത്തെ വിളിച്ചു വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ കള്ളി വെളിച്ചതായതു. ‘‘ഈനി പരഞ്ഞിട്ടു മലമില്ല. ഇല്ലതെന്തെ ഉണ്ടാക്കണമെന്ന താനാഗ്രഹിച്ച വേദവേദാംഗാഭിഖ്യാനമെല്ലാം രാമനാണാണെവക്ക്. അതുകൊണ്ട് മലവകല്പിതം’’ എന്ന ഭേദത്തിൽ സമർധാനിച്ചു; എക്കിലും സ്വപ്തമീതസരംഗിമിത്തം തന്റെ ചെയ്യു തെരിഞ്ഞെന്ന മലവത്തപ്പറ്റരു അന്തരജ്ഞനം മരണംവരെ വ്യസനിച്ചുപരഞ്ഞിരന്ന എന്ന തുടടി കേട്ടിട്ടണ്ടു.

കമാനംയക്കൻ രാമവാരീയർ എന്നും, കൃഷ്ണവാരീയരെന്നും പേരുള്ള രണ്ട് അമ്മാമമ്മായിണ്ടോയിരുന്നു. അവർ രണ്ടൊള്ളം നല്ല വിദ്യാഭ്യാസരായിരുന്നു. എന്നമാത്രമല്ല, രാമവാരീയക്ക് വൈദ്യുത്ത്യാസ്ത്രത്തിലും, കൃഷ്ണവാരീയക്ക് ജ്യോതിഷ്ട്രത്തിലും പ്രശസ്തമായ പാണ്ഡിത്യ മുണ്ടംയിരുന്നു എന്നതുടർന്നു പറയണം. തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മരക്കൽ അതിബോല്പത്തിൽത്തന്നെ അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിസ്ഥാമത്മ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ അഞ്ചുവർഷം ദാഖലിക്കണമെന്നും വലി

യ സംന്താപം ജനിച്ചിരുന്നു. തന്റെ മകൻറെ ബുദ്ധിവൈഭവത്തെ പോഷിപ്പിക്കുവാനായി അംഗീകൾ സാരസപതമയ്ക്കും ജപിച്ച എത്രയും സേവിപ്പിച്ചു. അഹാമന്മാർ വിഭ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ നിഷ്പഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തുനേരുന്നു കട്ടിയുടെ അനീതരസാധാരണമായ ബുദ്ധിസാമത്മ്യത്തിനു. തെളിവായി പല അഞ്ചുതക്കമകളിൽ ആളുകൾ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. അമരം ആദ്യത്തുനും മുന്നുനും പ്രാവഞ്ചം ചോല്ലിയപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ സകല ദ്രോക്കങ്ങളിൽ ഏറ്റിസ്ഥമായതു. ശ്രീരാമോദനതു ഒരു കാവ്യം മാത്രമേ പഠിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളൂ. പിന്നെ രഘുവംഡം, മാഹം, മുതലായ കാവ്യങ്ങളെല്ലാം ലളിത്തങ്ങളുണ്ടായി. അമരം മുഴുവൻ ഏറ്റിസ്ഥമായാൽ ഏതു സംസ്കാരം ബുദ്ധത്തിൽനിന്നും അത്മം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലാതാക്കമാല്ലോ. ഇങ്ങനെ പത്രണം വയസ്സുവരെ വാരിയത്തുനേരുന്നു താമസിച്ചു വിഭ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പുക്കാടം അന്നതെത്തു പഠിപ്പിച്ചു കുമാനായ കുന്നും വലിയ നിഷ്പഷ്ടയണായിരുന്നില്ല. അതിബാധിക്കുത്തിൽനേരുന്നു കൈയ്യുള്ളിങ്ങരെ ഭഗവതിയുടെ ഭക്തനായി ആ കേഷത്തിൽ ഒരു ഭജനക്കാരനും നിലയിലായിരുന്നു. അഹായിൽനിന്നു കിട്ടിയ വാസനയോ അംഗീകൾ ഉപദേശങ്ങൾ ഏതാണ്ടിനും സഹായിച്ചതെന്നു നല്കുന്ന നിശ്ചയമില്ല. ഭജനസ്രൂപഭായം പലപ്പോഴും മാറിമരോക്കാണ്ടിരുന്നു. അതിശൈത്യത്തു മുള്ളുകാലത്തു ചിലപ്പോൾ അഖംരാത്രിക്കു പച്ചവൈഭളിച്ചതിൽ കഴുത്തുവരെ ആണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചിലകാലത്തു അ

തിച്ചുപ്പുമായ വെയിലത്തു മലൻകീസ് കൈന തുകാം. ചില സമയങ്ങളിൽ ആലിന്റെ കൊമ്പത്തു കയറിയിട്ടായിരാക്കുന്ന തപസ്സ്. സമ്പ്രാംഗം ചുകന പട്ടേകാണ്ടു മുടിയിരാക്കുന്നതായിട്ടാണ്. മരരാരിക്കൽ കാണക. വല്ല പലഹാരവും കഴിച്ചുകാണോ കൂം ചിലകാലത്തെ ഭേദം. ഒരു ഭക്ഷണവും കഴിക്കാതിരിക്കുയോ ചിലപ്പോൾ പതിവുണ്ടോ. ഇങ്ങനെ അനേകതരത്തിലുള്ള ദ്രവചഷ്ടകൾ ഇത്തോടു ബാധ്യതയിൽ അനുഭവിക്കുന്നതും ആരുടെ ഉപജോശപ്രകാരമാണെന്നോ എന്നെന്നും അനുഭവിക്കുന്നതും ആരുടെ ഉപജോശപ്രകാരമാണെന്നോ അക്കും മനസ്സിലാക്കവാൻ കഴിത്തിട്ടില്ല. സൗംഖ്യമണ്ഡലമയുസ്ഥിതയായ യേനസരസപതിയായ ഉപാസിച്ചു പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടതുകയായിരുന്ന ഈ തപസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്ന ചിലർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ടോ. അതിനു കാരണം രാമവാരിയതുടെ മിക്ക കൂത്തികളിൽ അന്തിമിന്ന ഒരു ദിവസം അനുംദിച്ചുകാണുന്നതും എന്നുള്ളതായും. ഇതിനു ചില ഉഭാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കാം. തന്റെ മുഖവായ ശ്രീഭഗവദ്ഗീതയും സപാമികളിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നതു കൂടിയാണെന്നും തന്റെ മുഖമാലയുടെ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനാരംഭന്തിലെ മംഗളപദ്ധതിം.

“വാദേവതാമമരയേനവച്ചും പ്രവച്ചു
ബാഭാസതീമധ്യിനഭോമനാി ബിംബഗ്രാംഞ്ചം
ധ്യാത്പാല്പദ്ധിജനമുദേ ലളിതൈവുചോഭി_
വ്യാകമ്മംഹേ കിമപി ഷാധാരതാമാലാം.”

ഇതുപോലെത്തന്നെ സപാമികളിൽ വിദ്യുന്മാലം
സൃതിയുടെ വ്യാവ്യാനത്തിൽ

“വാദശബ്ദം എണ്ണി സമുഖിയു്”

എന്നാരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതും സൗംഖ്യലത്തിലിരിക്കുന്ന ഡേറ്റസർസപ്രതിഭയത്തെന്ന് വരുമ്പോൾ അനുഭവിച്ചതാം.

തന്റെ കൃതികളായ ‘വാമദേവസ്ഥവ’ തീരെന്ന് യും ‘വാഗാനന്ദലഹരി’ യുടേയും വ്യാവ്യാനങ്ങളിലെ വർദ്ധനയ്ക്കും മുതേ ഭേദവിഭയത്തെന്ന് പരാമർശിക്കുന്നവയാണ്.

“വാഹം ഡേറ്റസമനസ്ത്യു
വരദാമാത്മനഃക്രതേ
വാമദേവസ്ഥവസ്യാതേമാ
വാദാസേന പ്രകാശ്യതേ.”

[വാമദേവസ്ഥവം]

“തതപാർക്ക് മണ്ഡലസ്ഥാം
വാദശബ്ദം നിജക്രതേരിയും വ്യാവ്യാ
വാഗാനന്ദലഹജ്ഞാ
വാദാസേന പ്രണീയതേ എല്ലും.”

[വാഗാനന്ദലഹരി]

ഈ മഹാൻ അദ്ദേഹം കാവ്യങ്ങളിലും ശാസ്ത്രഗണ്ഡങ്ങളിലും ഭാഷാവ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ തീട്ടിയുള്ളതിലും ഈ മുത്തിഭയത്തെന്ന് വരുമ്പുകൊണ്ടാണും കാണുന്നതും.

“അധിവിഭവിംബം നതപാ
ഡേറ്റം വാഗീശപരീം നിഷ്പിംതീം

എഷ ഫയിഴ്സിരവിജയ-

വ്യാഖ്യാം ബാലപ്രഭോധിനീം രചയേ.”

[ഫയിഴ്സിരവിജയം]

“അരവിന്ദസുചൃതബിംബ

വരഗോഡ്സനിവാസിനീം

വരദാം സുരഭീം വന്ദ

വചസാമധ്യിദേവതാം.”

[ഫഹരാവ്യാഖ്യാനം]

മഹാപണ്ഡിതരാജൈ കവികളോ സാമാന്യന
സപീകരിച്ചകാണാത്ത ഒരു മുത്തിയായ യേറൻസർ
സപ്തിയായിരുന്ന നമ്മുടെ കമാനായകൾക്ക് ഉപാ
സന്നാരുത്തിയെന്ന തെളിയിക്കുവാൻ ഈ ഉദാഹരണ
ഒരിത്തെന്ന ധാരാളം മതിയല്ലോ. ഈ ദേവീ ഇംഗ്ലീഷ്
തതിനു പ്രത്യുഷപ്പെട്ടിരുന്ന എന്നാണോ” പഠയപ്പെട്ട
ന്നതു. എന്നാലതിനാവേണ്ടിത്തന്നെന്നയായിരിക്കും
ഇംഗ്ലീഷ് മേൽപ്പുണ്ണാവിച്ചു അസാധ്യാരണങ്ങളായ ചി
ല പ്രതചാരജ്ഞകൾ അനുഭ്ബവിച്ചിരുന്നതും.

ഈ ദേവീജേനത്തിനാശേഷമാണോ” കമാനായ
കൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ തികച്ചും ഗ്രബലവെച്ചുത്തുട്ടു
യതും. അനേകശാസ്ത്രങ്ങൾ, അതിപ്രസിദ്ധമായ
ചാലപ്പുറത്തു പുതിയേടത്തു ഗോവിന്ദനന്ദനപ്പറന്ന
മഹാക്ഷേത്രത്തു തുപ്പണിത്തുരെ കോവിലക്കുത്തു
താമസിച്ചു തന്നുരാക്കുന്നാരെയും മറ്റൊരു വിദ്യാത്മീക
ശൈലിയും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കമാനായകൾക്ക്
ശ്രദ്ധാമന്നാർ ബുദ്ധിമാനായ മതമക്കന്ന സ്വന്തം ചി

ലവിനേൽ താമസിച്ച പംിക്കവാൻ നമ്പ്യാതെട അച്ചക്കലേക്കയുള്ള്. മുന്നകൊല്ലതേതാളം അവിടെ താഴ സിച്ചു് തക്കം, വ്യാകരണം, അലങ്കാരം, ഈ ശാഖയും തോറിൽ അത്യാവഗ്രമായ പാണ്ഡിത്യും സന്ധാരിച്ചു വ്യാകരണം പംിക്കേണ്ടാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ശീഷ്യന്മാരെല്ലാം പുലജവാൻകാലത്തു പാണ്ടിനീയസുത തോറിൽ ഉത്തവിട്ടുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്ന മുതകല്ലന അതുപ്രകാരം മരുരല്ലാവക്കം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ, സപ്തതേ മടിയനായിരുന്ന കമാനായകൾ പുതാച്ചുടിക്കുംകയായിരുന്നവതു പതിവു്. ഈതും ആരോ ചെന്ന ഏഷ്ണിക്കൂട്ടി. മുതനാമൻ ഒരു ദിവസം കമാനായകനെ വിളിച്ചുചോദിച്ചു.

നമ്പ്യാർക്ക്:—എല്ലാവക്കം സുതമിരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാൽ രാമൻ മാത്രം കീടനാരഞ്ഞകയാണു് പതിവു്, അല്ലോ? എന്താണിതിനെന്ന് അത്മം?

രാമവാരിയർക്ക്:—ഈവരുക്കും പോരോ? ഞാനം വെരുതെ ബുദ്ധിമുട്ടേണോ?

ബുദ്ധിമാനായ ഈ ശീഷ്യൻ പരഞ്ഞത്തു പരമരത്മമാണെന്ന നമ്പ്യാക്കുക പരിശാഖയനയിൽ സ്ഥാപിച്ചുമായി. മരു ശീഷ്യനാർക്ക് എത്രതേതാളം ഉത്തവിട്ടുറപ്പിച്ചുവോ അതുതേതാളം രാമവാരിയർക്കു കട്ടകട്ടിയായിരുന്നു. അതു മുതൽക്കു നമ്പ്യാക്കുക ഈ ശീഷ്യനിൽ ആത്യേകം ഒരു വാസ്തവല്ലും ജനിച്ചു. മാത്രമല്ല, അതു ദിവസംപ്രതി വല്ലിച്ചുകൊണ്ടവരികയും ചെയ്തു. ഈതു നിമിത്തം അവിടെ പംിച്ചുവന്നിരുന്ന ചില തന്ത്രം

അനുഭവം മറ്റ് ചീലക്കം രാമവാരിയങ്ങൾ നേരെ
അസുയ ജനിക്കവാനും, അതു മുതൽ ഇടേഹത്തിനു
വിംഗ താമസത്തിനുള്ളടച്ചി കരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരി
ചുവാനും ഇടയായി. ഒരുവിൽ അവിംഗനിനു ഒഴിക്കു
കയല്ലാതെ നിപുണത്തിയില്ലെന്നുള്ളടച്ചി വന്നതിനാൽ ആ
വിവരം നമ്പ്യാരെ അറിയിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യവസ്തുല
നായ അംഗേഹത്തിനും ശിഷ്യൻറെ ആവക ബുദ്ധിമുട്ട്
ടുകൾ തീക്ക്‌വാൻ സാധിക്കാതെന്തുകൊണ്ട് മനമില്ലാ
മനസ്സും പോകവാനനവദിക്കുകയും, “രാമൻ
എവിംഗ പോയാലും നന്നായിവരും” എന്ന തല
തൊട്ടുന്നരുഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അമാശക്തി വല്ലതും
ഇരുക്കുംിനാചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നാലുഹമുള്ളതാ
യി രാമവാരിയർ അറിയിച്ചപ്പോൾ, രാമൻറെ ഇര
ക്കതി തന്നെ മതി എന്നും മരുരാനും തനിക്കാവയ്യു
മില്ലെന്നും ഇരുന്നാമൻ പറഞ്ഞു. എക്കിലും ശിഷ്യൻ
വിംഗതെ തുടിയതിനാൽ, തന്നെ വുദ്ധയായ മാതാ
വിനെ മഹാഭാരതം മുലം മുഴുവനും വായിച്ചു കേൾ
പ്പിച്ചാൽ വേണ്ടില്ലെന്നും അംഗീപ്രായപ്പെട്ടു.
രാമവാരിയർ അതു കൈ അനന്തരുഹമായി സ്വീകരി
ചുതിനാൽ നമ്പ്യാർത്തനെ ശിഷ്യനേയും തുട്ടിക്കൊ
ണ്ട് കീള്ളിക്കരുളുമിംഗലത്തുള്ള സ്വപ്രഹത്തിൽപ്പോ
യി അമ്മയെ എല്ലിച്ചു ഭാതം വായനക്കു വേണ്ടുന്ന
എപ്പാടെല്ലാം ചെയ്തു. ബുംഗാമണിമുഖത്തിനില്ലാതെ
പുരാണാനുവന്നത്തിനു വല്ല മുണ്ണവുമുണ്ടോ എന്നു ആ
ഡ്യു നമ്പ്യാരുകൾ വുദ്ധയായ മാതാവു ശക്തിച്ചിരുന്നു.
രാമവാരിയങ്ങൾ വായന തുടങ്ങി കൈ കൊല്ലും കഴി

ഞ്ഞപ്പോൾ പാലപ്പുറത്തു വടക്കെ മരിയുള്ള കു ചു
ലാവു മലസമുലമായിക്കുണ്ട്. അതേവരെ ആ പുലാ
വു കായ്‌ചതായി വുലധായ നദ്യാർക്കുടി കണ്ണിട്ടി
ല്ല. ഈ പുരാണാനുവണ്ണത്തിന്റെ മലമാണെന്നു അ
വർഷ ബോധപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ മുന്നകൊല്ലുതോളം ഗ്രാമകളിൽ താ
മസിച്ച ഗ്രാമകളുന്ന വേണ്ടവിധി നില്ക്കുമെന്നു
രാമവാരിയർ സ്വന്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. പാഠ
നെ കുറച്ചുകാലം തൃപ്പീവപേരുകു തെക്കെ കുറപ്പുത്തു
രാമഭൂപിര മന്ത്രിൽ താമസിച്ച ചിലരെ പഠിപ്പിക്കു
കയും അകാലത്തുനെ വിശ്രദിപ്പിക്കുന്നതായ ഭീമം
ചൊച്ചുതട്ടെ അടുക്കൽ തക്കത്തിൽ ഉപരിഭാഗം പഠി
ക്കുകയും ചെയ്തുണ്ടായി.

കമാനായകന്റെ അമ്മാമനായ രാമവാരിയർ
പുന്നത്തുകു തന്മാരകന്മാരുടെ ഗ്രാമവായിത്തനു. അ
വിഡ കോട്ടക്കു സമീപം ഒരു കഴകം രാമവാരിയക്ക്
കൊടുത്തിരുന്നതിനാൽ വാരിയത്തുള്ള ചിലർ അവി
ടെയും കഴകം കഴിച്ച താമസിച്ചിരുന്നു. ആ വഴിക്കു
പ്രസ്തുത കമാനായകനും അടുത്ത കുറച്ചുകാലം താമ
സിക്കകയും അവിഡ ചില തന്മാരകന്മാരെ പഠി
പ്പിക്കുകയും ചെയ്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അകാലത്തു അ
വിഡ ഒരു നായർവീട്ടിൽ ഇട്ടേഹത്തിനു ഒരു പുത്ര
സന്താനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ആ കട്ടി രാമവാരിയു
ടെ ചരായയും ഏതാണ്ടതുപോലെത്തനു ബുല്ലിന
കതിയുമുള്ള കരാളായി പേരും പെത്തമയും സന്ധാരി

ചുത്തുനാ എന്നും ആളുകൾ പരഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ പരസ്യമായ രഹസ്യം ഇതിലധികം പരസ്യമാക്ക വാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഇതിനീട്ടു പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകനു ഉന്നാദ വായയുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടു. വാക്കും പ്രവൃത്തിയും പലതരത്തിൽ മാറിമാറി കാണുവോരും ആളുകൾ അംഗങ്ങുന്ന സംശയിക്കുന്നതു് സാധാരണാണെല്ലാ. കമാനായകന്റെ ഈ സ്വപ്നാവമാറ്റം കണ്ണപ്പോരും ബുദ്ധകൾ വളരെ വ്യസനിച്ചു, പലചികിത്സകളും മഹത്വാദങ്ങളും ചെയ്തിരാനമാന്തിച്ചുതുന്നില്ല. എങ്കിലും രോഗം വല്ലിച്ചുതനെ വന്നതിനാൽ മഹത്വാദവിഷയത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായ കാട്ടമാടത്തു് മനക്കൽക്കൊണ്ട് പോയി താമസിപ്പിച്ചു. അവിടെ ഉന്നാദത്തിനു വേണ്ടുന്ന ചീല പരിഹാരങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് രാത്രി എല്ലാവരും ഉറക്കമായാൽ രാമവാരിയർക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ചീല ദിവസങ്ങളിൽ തന്മം, വ്യാകരണം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ചീല വാദ പ്രതിവാദങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നവതു. പിറേറനു ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ താനൊന്നും അറിഞ്ഞതിട്ടില്ലെന്നു രാമവാരിയർക്ക് പറക്കയും എന്നാൽ അതെല്ലാം ഉമംഡത്തിന്റെ വകുങ്ഗങ്ങളും ഉറക്കങ്ങളാവെന്നു ആണെന്നും ആളുകൾ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു കൈ ദിവസം സന്ധ്യക്കു കാട്ടമാടത്തിലെ ശിശ്യനും പ്രസിദ്ധമന്ത്രവാദിയുമായിരുന്നു പുതാട്ടു നന്ദിതിരീകാട്ടമാടത്തിലേക്കു വരുന്ന വഴിക്കുവെച്ചു സാധാരണ

കരാനല്ലാത്ത ഒരാഴ്ച കണ്ണംതുകയും, നിബൃംഗിച്ചു വിവരം ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ ഒരു ചന്ദ്രാസ്ത്രം നടി അംഗം, തന്റെ ഒരു ചണ്ണാതി ഉന്നാഡിയാണെന്ന നടി ആ മഹത്വാദം പഠിക്കുവാൻ കാട്ടുമാടത്തിൽ താമസി ക്കും കുംഭാശ്വരം അധികാരിയായി ശാസ്ത്രവാദംചെയ്തു രസി ക്കുവാൻ പോകയാണെന്നും പറകയും ചെയ്തതിനാൽ നന്ദിതിരി നേരെ കാട്ടുമാടത്തിൽചെയ്യും കാരണവ രോട്ട് സപകാര്യമായി സംഗതികളെല്ലാം പറഞ്ഞു മന മുസ്തിലാക്കി. അവർ രണ്ടാഴ്ചംകൂടി അന്ന രാത്രി ഉറക്ക മൊഴിച്ചു കാത്തിരുന്നതിനാൽ പുംബാട്ട് നന്ദിതിരി വഴിക്കു കണ്ണം ആരം പറഞ്ഞതെല്ലാം പരമാത്മമാണെന്നും ബേബാല്യപ്പെട്ടുവരുതു. പിഡിരബിവസം രാവിലെ നന്ദിതിരിപ്പുംട്ട് രാമവാരിയരെ വിളിച്ചു മഹത്വാദം പഠിച്ചതു മതിയെന്നും, ഇവിടെ പഠിച്ചതു മറ്റാക്കം ഉച്ചേരിക്കുതെന്നും പറഞ്ഞു ധാത്രയാക്കുകയും ചെയ്തുവരുതു. പിന്നീടുണ്ടാക്കലും രാമവാരിയക്കു ഉന്നാടത്തിന്റെ ഉപദ്രവമണ്ണായിട്ടുമില്ല.

ഇതിനുശേഷം കരാച്ചുകാലം കമാനായകൾ ഈ വിടെ (കോട്ടക്കൽ) കീഴുക്കു കോവിലകത്തുള്ള വന്ന താമസിക്കുകയുണ്ടായി. 1054-ൽ തീപ്പെട്ട തന്നും നവർക്കിക്കു ദിവസേന പരാബന്ധനയ്ക്കും ഒരു ശാസ്ത്രികളെ താമസിപ്പിക്കുകയും അംഗീകാരം പൂരാണങ്ങൾ വായിച്ചു കേരാപ്പിക്കുകയും പതിവുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഭാഗവതം കരാവുത്തി വായിച്ചു വിസ്തരിച്ചതും പരയ സാമൈനാവച്ചാണും രാമവാരിയരെകൂടി വരുത്തിയ

തു°. അതു വെടപ്പായി നടത്തുന്ന കൂട്ടത്തിൽ യമാ വസരം ചിലരെ ശാസ്യം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നീല്ല. ഇതവസാനിക്കുന്നതിനും മനുതനെ കമാനായകൾ ഒരു സ്ഥിരിനിമിത്തമൊരുരാം തീവ്ര വൈരാഗ്യം ജനിച്ചു° ഇവിടെത്തെ അല്ലൂപാപകവുത്തി എന്നല്ല സകലവും ഉപേക്ഷിച്ചു നേരെ വടക്കോട്ട് പോയി. കണ്ണാടകരാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട കൂദാശക്കാവി ലക്കത്തോളം എത്തിയപ്പോരാം അവിടെത്തെ ചീല ത ബുരാക്കരുഹമായി സംസാരിക്കുവാനും, അവക്കു വാരിയതുടെ അസാമാന്യമായ വൈദിഷ്യും മനസ്സിലാക്കു വാനും സംഗതിവന്നതിനാൽ അവൻ നിബ്രംഗിച്ചു° അവിടെ മായപ്പാടിക്കാവിലക്കത്തു താമസിപ്പിച്ചു. അവിടെയും തന്മരാക്കരുഹരു കാവുംശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുയാണു° ചെയ്തിരുന്നതു°. രാമവാരിയതു ദെ അപാരമായ പാണ്ഡിത്യവും മറ്റു യോഗ്യതകളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു ശിഖ്യുനായ അവിടെത്തെ ഇളയരാജാവു° ഭക്തിനിമിത്തം മുത്തവിന്നുരു ഭക്ഷണാ ദിക്കാച്ചുങ്ങളും റാജപദവിയിൽത്തനെന്ന ഒരു കു. തന്നെ ജീവിതഭരയിൽ മായപ്പാടി കൊഡിലക്കത്തു° കഴിത്തത്തുപോലെ മരറാർട്ടിക്കത്തും അതുസുഖമായി താമസിച്ചിട്ടില്ലെനും, ആ ഇളയതന്മരാന്നുരു ഫതി ഭപോലെ മരാക്കും കണ്ണിട്ടില്ലെനും കമാനായകൾ തന്നെ പലപ്പോഴും പറയുമാരണഭായിരുന്നു.

മായപ്പാടിക്കാവിലക്കത്തുണ്ടായ സൗഖ്യവാസമാണു° കമാനായകന്നുരു ജീവിതത്തെ പിന്നെ ഒരു പ്രത്യേക

വഴിക്കെ തിരിച്ചുവിട്ടതെന്ന പറയാം. ആ കോവിലക
ത്തിനു സമീപമുള്ള ഇളന്തിർമംത്തിൽ സന്ദൃശ്യം
അംഗം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിന്ന സ്വാമിയാൽക്കെട
തിമിയായി കരിക്കൽ യോഗാനന്ദസ്വാമികൾ എഴു
നേള്ളുകയുണ്ടായി. ഈ സ്വാമികൾ തന്നെ ആ
സ്ഥലത്തിനു കുറെ അട്ടത്തുള്ള കരയ്ക്കുന്നിരിയു
ടെ തുതീയസന്താനമായിരുന്നു. ചെറുപ്പുത്തിൽ ത
നു അച്ചുനമ്മാർ മരിച്ചുപോയ അദ്ദേഹം പത്ര
ഞ്ച വയസ്സുവരെ ജേപ്പേഡുന്നാൽക്കെട സംരക്ഷണയിൽ വ
ളിന്ന് വന്നു. പിന്നീട് നാട്ടവിട്ടുപോയി ഗംഗാതീരം
തതിലെത്തി വരായി. അക്കാലത്ത്^o അവിടെ തവ
സ്വചേരുകൊണ്ടെങ്കിന്ന വരദരാജയോഗിശ്രദ്ധക്കുറെ ശി
ഷ്യനായി കൂടി. ആ മുരുവിനെ മുരുഷിച്ചു
കൊണ്ട് താമസിക്കുന്നേം ശാസ്ത്രഭ്യാസം ചെയ്യുകൊ
ണ്ടെങ്കിന്നു. അങ്ങിനെ കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ശിഷ്യൻ രംഗദേപഘമമാസുഞ്ചാരികൾ വിട്ടുണ്ടി
ന്നു പരിശുദ്ധഭ്യാസയനായെന്ന തോന്തിയതോടുകൂടി
യോഗിശ്രദ്ധക്കുറെ സന്ദൃശ്യം കൊടുക്കുകയും, യോഗപ
രിശീലനം കഴിപ്പിച്ച് ‘യോഗാനന്ദസ്വാമികൾ’ എ
ന്നപേരു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരുവിൽ ആ യോഗി
ദ്രോന്തരു കല്പനപ്രകാശം ഭ്രംക്ഷിന്നു ചെയ്യുവരു
ന്ന വഴിക്കാണ്^o ഇളന്തിർമംത്തിൽ അതിമിയായി വ
ന്നതു^o. അവിടെയുള്ള സ്വാമിയാൽക്കെട നിബ്യുദ്ധത്താൽ
യോഗാനന്ദസ്വാമി ചാതുമ്പാസ്യം അവിടെ കഴിക്കു
വാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അക്കാലത്ത്^o ഇളന്തിർമംത്തിൽ
സ്വാമിയാൽക്കെട ഷുച്ഛാന്ത്രമത്തിലെ ഒരു ബ്രഹ്മണ്ണാൻ
വിരക്കുന്നയേണ്ട സന്ദൃശ്യിക്കവാനറച്ചുകൊണ്ട്^o അവി

ടെ താമസിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധസ്വത്തിനെന്ന് ശാരീരക ഭാഷ്യം തന്നെ പഠിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ആ ബ്രാഹ്മണൻ യോഗാനന്ദസ പാമികളേംടപേക്ഷിച്ചു. തന്നെ ചാതുമ്മാസ്യം കഴിയുവോഴയ്ക്കു ഭാഷ്യാത്മം മുഴുവൻം ഗ്രഹിക്കത്തക്ക ബുല്ലിശക്തിയുള്ള ഒരു സഹപാഠിയെ സന്ധാരിച്ചാൽ താന്ത്ര പഠിപ്പിക്കാമെന്നും, അതില്ലാതെ താനേ ശ്രമിച്ചാൽ ഈ ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് ഭാഷ്യം മുഴുമിക്കുകയില്ലെന്നും കല്പിക്കുകയാൽ ബ്രാഹ്മണൻ അത്തരത്തിലുള്ള രഹാശ്ല അന്തേപ്പ ഷിച്ചതിൽ കമാനായകനെയാണു് കണ്ടുകൊഞ്ചിയതു്. ആ വഴിക്കു സപാമികളം ഇടേയെവും തമ്മിൽ പരിപ്പയപ്പെട്ടവാനും കുറച്ചു ദിവസത്തെ സഹവാസം കൊണ്ടു് രണ്ടാള്ളടേയും യോഗ്യത പരസ്യരമരിയുവാനും സംഗതിവാനും. അത്തന്നെ ആ മുന്ന മാസത്തിനീടുള്ള ശാരീരകഭാഷ്യം മുഴുവൻം റാമവാരീയക്ക് അത്മബോന്തേതാള്ളട്ടി എഡിസ്ഥവും മുഖസ്ഥവമാക്കുവാൻ സംയിച്ചു. തനിക്കുള്ളട്ടി സാധിക്കാത്തതായ ഈ അമാന ഷക്തിയും കണ്ടതിൽ യോഗാനന്ദസ പാമികൾ അഞ്ചു തപ്പെട്ടുപോയി. ഇതിനീടുക്കതന്നെ റാമവാരീയക്ക് സപാമികളേം പല യോഗാന്ത്യാനങ്ങളും ഉപഭേദം വാങ്ങുകയും, ആ വക പരിഗീലിക്കുകയും, സഹപാഠിയുടെ ഭാഷ്യാത്മചിന്തനത്തിൽ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. റാമവാരീയതട ഈ അമാനഷമായ വൈദശ്യം കണ്ട് സന്തോഷിച്ചു യോഗാനന്ദസ പാമികൾ അഞ്ചു ഹത്തിനു നാമത്രയം കല്പി

ചാത്രന്മാസ്യം കഴിഞ്ഞു സ്വന്നമിക്കരു വടക്കേഞ്ചു
യാത്രപുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വാരിയത്തം വിടാതെ കയമീച്ചു
കൂടി. ശിഖ്യവത്സലനായ സ്വന്നമിക്കരു പിരീന്ന മുകാം
ബീയിലും കടജാലുഡിയിലുമായി മുന്നു മാസംകൂടി താമ
സിച്ച്. കമാനായകനു ബാക്കി വേണ്ടുന്ന ഉപദേശ
ങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തു, അമന്ത്രിയമാഡികളായ അഷ്ടാംഗ
സിദ്ധികളിൽക്കൂടി അഞ്ചട്ടിത്തീയനാക്കിത്തീർത്ത്. അ
തിനാദ്ദേഹം മുരക്കുണ്ടെന്നെല്ലാം ശിഖ്യൻ ചോദി
ചുപ്പോൾ സ്വന്നമിക്കരു പറത്തത്തിതാണ്: “പണാം ത
ങവാൻ നീനുക്കു ശക്തിയില്ല; എന്നികതൊവ്വയ്ക്കുമില്ല.
ഭേദവൽഗരീതക്കു ചുത്രതായി കയ ഭാഷ്യം എഴുതുവാൻ
എന്നോട് പലകം ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നിക്കു
തിനാ സമയമില്ല. നീ അതു ചെയ്യാൽ മതി. അതു
തന്നെയാണ് കക്ഷിണം”

கடவாடுயித்தினா” என்ற வெள்ளாறுமத்தி வெக்க போகவானாயி ஸபாமிகரு டுரஸ்ட்ட்ட்பூர் தனையும் திட்டிக்கொண்டுவோகளுமென்ற ராமவாரியக் கேள்வேக்கிறீர். “ஹிமவத்பார்ப்பதைலெ காரணம் காங்கிரஸ்ஸிலெத்திருவும் மரணம் ஸஹிக்கான் நீ ஒக்டோபஸ் ஹவிடெஷன்தென் தாமஸி நீ ஸபநம் காட்டினாம் லாப்பிழீவேஸ்டி பலதும் அவத்திச்செல்லதாயிடுகின்றீ.

നീ നാട്ടിലേക്കെത്തെന്ന മടങ്ങി അതൊക്കെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതി’’ എന്ന സ്വന്തമികർ ഗ്രാമഭോഷിച്ച്. ഇതുകൊണ്ടോന്നാം ശിശ്യൻ വിട്ടപോകുവാൻ ഭാവമില്ലെന്ന കണ്ടപ്പോരി സ്വന്തമികർ ഉപാധത്തിൽ വിട്ടപോകുവാനുള്ള ശുമം തുടങ്ങി. അതിലും ഒഴിക്കുന്ന ആളുല്ലെല്ലാ കമാനാധകൻ. പക്കലെല്ലാം നീഴലുപോലെ ഗ്രാമവിനെ അനുവദ്ധത്തിക്കും. റാത്രിയായാൽ ഗ്രാമനാമന്നവേണ്ടുന്ന ശ്രദ്ധാശകളെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനുറു അട്ടത്തുറ്റതെന്ന ഇം ശിശ്യൻ കാവലാധികിടക്കും. തണ്ടപ്പും അന്യിക്കും കാരണമായിപ്പറഞ്ഞ വാതിലെല്ലാം ബന്ധിച്ചു വിളക്കുകൂടി കത്തിച്ചു വെച്ചുറിക്കും. അങ്ങീനെ ഏതാനം ദിവസം കഴിപ്പിക്കും ഒരു ദിവസം റാത്രിയിൽ രണ്ടു മിനിറ്റും. റാമവാരിയർ കുറഞ്ഞ മയങ്ങി ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടുപ്പോരി എന്തുതുടതോ! സ്വന്തമികളെ കാണുന്ന നീല. വാതിലിനുറു സാക്ഷി നീക്കേട്ടില്ല. അതു ശ്രദ്ധപോലെത്തെന്ന ഇരിക്കുന്ന. വിളക്കുകൂടി കുറുന്നണം. തന്നെ ഉണ്ടാതെ സ്വന്തമികർ യോഗവിദ്യയാൽ അപ്രത്യക്ഷനാധതാജന്നു ബുദ്ധിമാനാധ വാരിയങ്ങൾ മനസ്സിലായി. ഇങ്ങനെ വന്നതിൽ ഇങ്ങനേരു കലശലാധി വ്യസനിക്കുകയും, ഇന്നീ മടങ്ങുകതന്നു എന്ന നീശ്വയിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രക്ഷേപണത്തിനു മുമ്പായി മുകാംബികളും എന്നാം തുമ്പിക്കയും. ‘കയ്ക്കുള്ള രേരാമൻ’ എന്ന പേര് കൊത്തിയ ഒരു വെള്ളിപ്പും

അവം അവിടെ ദേവസ്പതിനു ഏല്ലിൽ എന്നും, ഇന്നും ആ വഴിപാട് അവിടെ നടന്നവയുണ്ടാണെന്നും കെട്ടിട്ടണ്ട്. ‘ഭിക്ഷാംഗേഹി’ എന്ന പരബ്രഹ്മ നടന്നിരുന്ന ആ ദശയും ചെട്ടുനിലനിലനിലനായി എന്ന ശക്തിക്കേണ്ടതില്ല. സിഖലും ഷയങ്ങൾ നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നതായ കടചാദിയിൽ താമസിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഒരു രസവാദസിഖനു പണ്ടത്തിനാണോ കുമോ പ്രയാസം. രസവാദത്തിൽ അവിശ്രദ്ധാസിക ക്ലോട്ട് ഇതു പരബ്രഹ്മ മലമില്ല. അതിൽ വിശ്രദ്ധാസിക്കുന്നവരോട് പരയേണ്ടതുമില്ല.

മുകാംബികയിൽനിന്നും മടക്കത്തിൽ മുൻപറ തത്ത മായപ്പാടി കോവിലകളുടെനും വന്നു. അവിടെ സകലജനമാന്യനായി കിരിച്ചും വിവസം താമസിച്ചിട്ടുണ്ടോ മടങ്ങംവഴിക്കു ചീരക്കൽ, കടത്തനാട്, മുതലായ രാജസ്പത്രവഞ്ചിൽ കയറി അല്ലാല്ലോ താമസിച്ചുകൊണ്ടാണ് സ്വപ്നേശത്തു തിരിച്ചെത്തിയതു. പാനു ഒരു ദിക്കിലും സ്ഥിരതാമസമില്ലാതെ കിരിച്ചുകൊല്ലുകയില്ലെങ്കിൽ കിരിച്ചുകൊണ്ടും മുൻസിപ്പായിൽനിന്നും ഉള്ളാട്ടിൽ അച്ചുതന്നുനായർ അവർക്കരിൽനിന്നും ഭാര്യയെ സംസ്കരം പഠിപ്പിക്കുവാനും നായികമാനായക്കരുന്നു തുക്കണിലുണ്ടിയുക്കു വരുത്തി താമസിപ്പിച്ചതു. അവിടെ ചീരിയുടെ തെക്കേ വക്കരുത്തും വാരിയത്രുതും കമാനായക്കരുന്നു കൈശാന്തതിനു ഏപ്പാടും ചെറുതും കിരിച്ചും വിവാരസ്യാക്കുകയും ഇങ്ങേക്കെത്തുക്കാണ്ടും

സംഖ്യാവും ചെള്ളിച്ചു. അതു സ്കീയാണ് രാമവാരി യങ്ങാട അവസാനംവരെ ധന്തപതാധികാരി അന്നവ ത്തിച്ചുപോന്നതും. ഇവരിൽ ഇപ്പേരുത്തിനു ഒരു ചു ത്തപ്പണ്ടാനവും മുന്നു സ്കീസന്താനദിക്ഷം ജനിച്ചു. അതിൽ ഒരു മകൾ രാമവാരിയുടെ ഇപ്പോർത്തുനു തു ദ്വിവപേതുവെച്ചു മരിച്ചുപോയിരുന്നു. ബാക്കി മകൾ അവസാനംവരെ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ഇം ഭേ രൂപാക്കണ്ണരക്കവേണ്ടി സപ്രത്യാധി ഒരു ഗ്രഹം രാമവാരിയർത്തണ്ണു തു ക്കണ്ണിയുടെ ചീറയുടെ വടക്കലാഗത്തു പാനിയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെവെച്ചാണ് ഈ ദേഹത്തിന്റെ നിരൂപണവുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു. രാമവാരിയങ്ങാട സന്താനപരാവര ഇന്നു നാമാവശ്യങ്ങമായി രിക്കുന്നു. മറ്റൊരു മകൾ മരിച്ചുണ്ടും ഒരു ക്കെത്തതു മകൾ വാഴക്കുള്ളതു രാഹവവാരിയർക്ക് എന്ന ഒരാളുടെ ഭാര്യയായിരുന്നു. അതു സ്കീയും സന്താനമില്ലാതെ ഏതാനം സംഖ്യാരണങ്ങൾ ഇന്നും മരിച്ചുപോയതിനാൽ ഒരു യീടവും കഴകവും വാഴക്കുള്ളതുവാരിയുടെത്തുണ്ടാവുകയും അവരുടെ പാക്കത്തു ഭേദത്തിനിടക്കാ മരേറാ വില്ലുകയും ചെയ്തായി അറിയുന്നു. കമാനായകന്റെ സാഹിത്യപരിഗ്രമങ്ങളും, മറ്റൊരു ജീവിതകൂട്ടുന്നങ്ങളും സംഖ്യാച്ചാണും ഇന്നീ കരഞ്ഞുന്ന വിവരങ്ങളും ഒരുംകൂട്ടും.

ചരിത്രനായകന്റെ സാഹിത്യപരിഗ്രമത്തിനു ഇള പ്രമാണവും പ്രധാനവുമായ രംഗം കന്നക്കുളമായിരുന്നു എന്ന പറയാം. അതിനു കാരണമായ ഒരു വി

ശ്രേഷ്ഠന്മുഖം അവിടെ ഉണ്ടായി. ‘ആശാൻ’ എന്ന കൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്ന പഴുഞ്ചി നായർ എന്നൊരു വീഡ് പാൻ അക്കാലത്തും അപ്പേരും താൽപര്യമുണ്ടാക്കുന്നതുവരെ യോ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിലും നമ്മുടെ കമ്മാ നായകനെന്നും കമ്മാജൂളിത്തുകരനായ പന്ത്രണ്ട് ചാക്ക, ചേരു മുതലായ തുംബുപ്പും പ്രമാണിക്കാൻ കമ്മാജൂളത്തെ അഭാടകിക്കുവരുന്നതിനും ഒന്നാം കൂട്ടിമുട്ടിച്ചും ഒരു ശാസ്ത്രവാദം നടത്തിച്ചു. അനുംതാധികാരിയും തോൽമയാംഗം പററിയതും. വാരിയർ വടക്കോട്ടേപോളി യോഗാന ഓസ്റ്റപാമികളുടെ ശ്രീഡിവൃന്ദാക്ഷന്തിനാട്ടു നടന്നതാണോ ഈ സംഭവം. പിന്നീട് വാരിയർ വേദാന്തഭാഷ്യ വും മറ്റൊരു പാടിച്ചു മടങ്ങിയത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠം ഇവർ തന്മുകളിൽ ഒരു വാഗ്പാദംകൂട്ടി നടത്തണമെന്ന മുൻപറ തെരു കൂട്ടക്കും കൈലീപ്പായം ജനിച്ചു. ഇക്കാലത്തും തുല്യമായ ഒരു സംഗതിനിമിത്തം അഭാടകിങ്ങൾ രണ്ടു കുക്കിയായി പിരിഞ്ഞതിരുന്നു. അതിൻ്റെ പാരമേത്രം മീ. ഇരു ഇട്ടപ്പും മറ്റൊരുമായിരുന്ന രാമവാരിയത്തെ ഭാഗം പിടിച്ചുഭൂതിക്കുന്നതും. ഈ മത്സരത്തിൽ നായർ തോറേരോ ടുക്കത്തെന്ന ചെറു. അതിന്റെ മലം, മലയാളഭാഷയും ശ്രൂതിശാരംഭാധിക്രമാണോ പരിശീലിച്ചുതെന്ന പറയാതെ കഴിയില്ല. രാമവാരിയത്തെ അചാരമായ പാണ്ഡിത്യവും വാദത്തിലുള്ള അസാമാന്യമായ സാഹത്യവും കണ്ണത്തിൽ ചീ. ഇട്ടപ്പും പിന്നീട് മനസ്സു വല്ലാതെ ഇള്ളക്കിവശായി. ഈ മഹാവിജ്ഞാനിന്റെ പാണ്ഡിത്യസമ്പത്തിലും പാശിലായിപ്പും കാതെ പരോപകാരപ്രദമാക്കി

തരീംഗംവാൻ എന്താബാന മാർക്കേറ്റ് മി. ഇട്ടപ്പ്[°] ആദ്ദോഹിക്ക കയിം, അതിനാം എറാവും നല്ലതു് ഇദ്ദേ ഹത്തതക്കാണ്ട് കരെ പുസ്തകങ്ങളുള്ളതിച്ചു പ്രസിദ്ധ പ്രസ്തുതകയാബാന തീച്ചപ്രസ്തുതകയം ചെയ്തു. ഇതു സംഗ്രഹി കമാനായക്കേണ്ടു് ആദ്ദോഹിച്ചതിൽ അദ്ദേ രവും ഇതിനന്നുളിച്ചു.— 1080 —

ഈ കാലത്തു കന്നുകളുതു് അച്ചുകൂട്ടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുനിമിത്തം രാമവാരീയരക്കൊണ്ടു് ആദ്യകാലത്തുള്ളതിച്ചുഭാവം പുസ്തകങ്ങൾ മി. ഇട്ടപ്പ് കൊച്ചും കൊണ്ടുപോയി സെൻറ് തോമാ സു് അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ അച്ചടിപ്പുണ്ടു് പ്രസിദ്ധപ്രസ്തുതകയാണു് ചെയ്തതു്. അതു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടും നഷ്ടവുമാബാന കത്തീ കന്നുകളുത്തനു 'വിദ്യാരത്ന പ്രഭ' എന്ന പേരിൽ സ്വന്തമായി കരച്ചുകൂട്ടം സ്ഥാപിച്ചു് അച്ചടി ത്രട്ടാം. പുസ്തകങ്ങൾ ആവശ്യം പോലെ എഴുതിക്കുവാൻ വേണ്ടിത്തന്നെ നമ്മുടെ കമാനായക്കു സക്കട്ടംവും കന്നുകളുംതുണ്ടു് വരുത്തി സ്ഥിരമായി താമസിപ്പിക്കുന്നതിനും എപ്പുംചെയ്തു. ആ വിധത്തിൽ ഇട്ടപ്പുണ്ടിന്റെ ഉത്സാഹത്താലാണു് അമരകോശം, അശ്വംഗഹാഡയം, യഡിപ്പിരവിജയം മുതലായ പല പ്രസിദ്ധവ്യാഖ്യാനങ്ങളും രാമവാരീയരക്കു വകയായി ഭാഷയ്ക്കു സിദ്ധിച്ചതു്. ഇത്തന്നെ കരെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുള്ളതുകു മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ചരിത്രനായ കുറ അനും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. എഴുത്തുകൂട്ടിനും രാമായണം, ഭാരതം മുതലായ പല കിളിപ്പംട്ടകളിം അനേകം

താളിയാലുഗമ്പം കര്ത്തനോക്കീ പരിശോധിച്ച
പിശ തീർത്ത് കൊച്ചത്തിട്ടുണ്ട്. മലയാളംബന്ധിപ്പിച്ച
പഴയതും നൂതനമായ അനവധി പസ്തുക്കങ്ങൾ ആ വക
യിൽ പെട്ടതാണ്.

ഈ മറ്റാൻ കന്നുകളുമുത്തു താമസം തുടങ്ങിയ
പ്രോഡി സെൻറ് തോമാസ്യച്ച സ്കൂളിൽ ഒരു ജോലി
കാരാനായിരുന്ന മാളികമാവു കാത്തുവരിയതിനെ
ശ്രദ്ധി മീ. ഇട്ടുപ്പ്. കന്നുകളുമുത്തു തന്നെപ്രസ്തിലജ്ജ
വരുത്തി അച്ഛടക്കിയുടെ ചുമതലയേല്ലിച്ചിരുന്നു. അതു
നിമിന്നതും രാമവാരിയശരം അച്ഛടക്കിക്കവാൻ തുളി കട
ലാസ്സുകൾ എഴുതി വാങ്ങിക്കവാൻ, അംഗീകാരത്തി
നെറ്റ് മുഹിഡാണത്തിനു വേണ്ടതായ സാധനങ്ങളോ
പണംമാ ആ വശ്യംപോലെ എഴുതിച്ചുകൊടുക്കിക്കവാൻ
മുള്ള ഭാരംകൂടി കാത്തുവരിയതിനെതന്നെയാങ്ങാല്ലീ
ചീതു. ഇതു രണ്ടാം പരസ്യരം വളരെ ഉച്ച
കാരെപ്പുമായിത്തീർന്ന്. ചിലപ്പോൾ തിട്ടക്കത്തിൽ വാ
രിയർ പരിത്തുകൊടുക്കുന്നതെഴുതിയെടുക്കിക്കവാൻ കു
ഞ്ഞുവരിയത്തെന്ന വേണ്ടിവന്നു. സ്വന്തേ വൃദ്ധത്തി
ഡോനമിസ്ത്രാതിരു കാത്തുവരിയത്തിനു കാലങ്കുമ
തതിൽ ഈ പണിയിൽക്കുറുപ്പുണ്ട് സാഹചര്യംകൊണ്ട്
പല വിഷയത്തിലും ഒരു സാമാന്യജ്ഞനാവും നല്ല ഭാ
ഷാപാരിജ്ഞനാവും സിലിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ
വാഴിയക്ക് മുഹിഡാണകാഞ്ഞത്തിലും മറ്റൊരു ദാതാക്ക
ബുദ്ധിമുട്ടും വരാതെ സെപ്രമാധി കഴിഞ്ഞുള്ളവാൻ
വേണ്ടതോക്കേ കാത്തുവരിയും ഗ്രബ്ലിച്ച പ്രവർത്തിച്ചു

ങന്ന. ഇത്തരത്തിൽ കുറെ കാലം കഴിത്തെന്നീനാൽ ഇവർ തമ്മിൽ സ്വദേശമായ സ്നേഹവും വിശ്രദാസവുമാണോയിരത്തിന്റെതിലാക്കുന്നതില്ലോ.

ചരിത്രനായകന് പുസ്തകങ്ങളുടെക്കാട്ടക്കന്ന തിന്റെ പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു പ്രതിമാസം ഒരു ശമ്പളമായിട്ടും; ഭാരത പുസ്തകത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിനുന്നംബിച്ചു “ഒരു മൊരത്തിനു” (അബ്ദുക്കിൽ 8 പേജിനു ഏറ്റവും വെക്കുക) ഇന്ന് സംഖ്യ എന്ന തോതിലായിരുന്നു. രാമവാരാധരൻ പാശവും തുണിവും സമമായിരുന്നതിനാൽ അന്നനു സൗഖ്യമായി കഴിയുന്ന മെറ്റാല്ലുതെ പണം സവാരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഒരു കാലത്തും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. എക്കിലും നിത്യച്ഛിലവു നല്ല സംഖ്യയായിരുന്നു. അതെല്ലാം മി. ഇട്ടപ്പ് കൊട്ടക്കവാൻ മടക്കിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അത്തന്നെന്ന ആവശ്യപോലെ പണം വാങ്ങി കുട്ടവിൽ കണക്കനോക്കീയപ്പോരു രണ്ടായിരത്തൊളം ഉറപ്പുക ഇട്ടുഹത്തിനു അധികപ്പുറായി കണ്ട്. എക്കിലും ഒരാളുന്നിയില്ല എന്നും മി. ഇട്ടപ്പ് ആ സംഖ്യ മുഴുവൻ നമ്മുടെ പണിയിൽപ്പെടുവേണ്ടുന്ന പാരിതോഷികത്തിന്റെ നിലയിൽ കണക്കിൽ ചിലവൈഴ്ത്തി മാനിക്കകയാണും ചെയ്തും. വാരിയത്തും അന്തിരസാധാരണമായ പാണിയിൽപ്പെടുവായി, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഇംഗ്ലീഷ് ലയത്തിനും ഭാഷയ്ക്കും സിഖിച്ചിട്ടുള്ള സഹായങ്ങളിലും ആലോച്ചിക്കുവോരു ഇതിലാക്കുന്നതെപ്പുള്ളവാനുമില്ല.

1060 മേടം ഓ-ം-മാളിയമ്മാവു കണ്ണുവരിയ തവർക്കരി വിദ്യാരത്താപ്പു അച്ചുശ്രൂടം വിട്ട്. വീണ്ടും

കൊച്ചി സെൻറ് തോമാസ്⁹ അച്ചൂരുടത്തിക്കലക്കര
നെ പോയി. അക്കാലത്തു രാമേശവരിയർ ചില പുസ്തകങ്ങൾ
ക്രിസ്തീയ അച്ചൂരുടത്തിക്കലക്കര എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.¹⁰ കാൽത്തുവരിയത്തു വിട്ടപോയതേപ്പം നമ്മുടെ ക
മാനാധകനും കന്നുകളത്തു താമസിക്കവാൻ റസംകര
ണ്ടു. 1062 മിഡനം 1-ാംഡ് മുത്തീം കാൽത്തുവരിയ
തു¹¹ കേരളക്ലൗദിമം (പിനീട്¹² മംഗളോദയമായതു)¹³ അച്ചൂരുടത്തിക്കല
മാനേജരായി തൃപ്പൂവിവപേരുക്ക്¹⁴ വന്നതേപ്പം അതിലെയും¹⁵ ചില പുസ്തകങ്ങൾ നമ്മുടെ
കമാനാധകനുക്കൊണ്ട്¹⁶ എഴുതിക്കണ്ണമെന്ന നിശ്ചയിക്കുകയും,¹⁷ ആ ആവശ്യത്തിനവേണ്ടി 1064-ൽ ഇ
ദ്ദേഹം തൃപ്പൂവിവപേരുക്ക് താമസം മാറ്റി പുതിയ ചു
സ്തുക്കങ്ങൾ എഴുതിത്രാട്ടുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്താം
യിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ ഫോറയും, തന്റെയും മുത
നാമനുകരിയും ചില തുടക്കങ്ങൾ മറ്റൊരു വ്യാവ്യാനിച്ചി
ട്ടിക്കിയതു¹⁸. അഷ്ടാംഗാദ്യത്തിനതന്നു ‘ഭാവപ്രകാശം’¹⁹
എന്നാൽ പുതിയ വ്യാവ്യാനവും ഇദ്ദേഹത്തിനും
വകയായി അന്ന കല്പുച്ചമത്തിലെത്തുടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തൃപ്പൂവിവപേരുക്ക് താമസിച്ചിരുന്ന ഇക്കാലത്തു ന
മ്മുടെ കമാനാധകനും ചില ശിഷ്യന്മാരുടെനായിര
നു. എക്കിലും അവരിൽ പേരുപറയത്തക്ക ഒരാൾ
എടമന തുണ്ണാനന്നുത്തിരി അവർക്കളായിരുന്നു. എ
ന്നുംതിരിരിനല്ല ബുദ്ധിമാനം ശൈലഗ്രന്ഥമാളിവന്മായി
ങ്ങന്തിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാകരണാവും മറ്റൊരു പാഠി
പ്പിച്ചതു കൂടാതെ യോഗശാസ്ത്രത്തിലും റസവാദത്തി

ബും മരവം പല സാഹംഗങ്ങളിലും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ശൈലി മാത്രമാണ് “രാഹവാരിയർ വ്യാസപുജയുടെ തത്പരം പരബ്രഹ്മകാച്ചത്തിട്ടുള്ളതും. ഇവകു സംഗതികൾ എല്ലാതിരിയുടെ ദിവ്യത്വത്തിനും ഈ ലേഖകൾതന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ”.

ഈകാലത്തുകൂടി ചാറിത്രനായകൾ അഭ്യയന്ത്രിക്കിയിരുന്ന വേണ്ടനുവേച്ചിരുന്നില്ല. സൗഹ്യസിദ്ധം താങ്കൾക്കനായിരുന്ന ഷഡഗ്രാഹാചാര്യങ്ങളുടെ അട്ടക്കൽ നിന്നും തക്കണ്ണാസ്ത്രത്തിലെ ചീല ഉപരിഗ്രഹങ്ങൾ ഇതേപോലെ പഠിച്ചുകാണിരുന്നു. വ്യാകരണത്തിൽ ചീല തെള്ളം ആചാര്യരെ അദ്ദേഹാട്ട പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സമുദ്രത്തുനിന്ന് പത്രങ്ങളാരാക്കണമെങ്കിൽ ഈ തത്രത്തിൽ നീം താല്പര്യം അത്യുവദ്യമാണെന്നും അവധിലെ പ്രായമായിരുന്ന ഈ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളുടെ അഭ്യയന്ത്രിക്കുന്നതിൽനിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നും.

‘പണ്ഡിതരാജൻ’ എന്നപേരിനുവീം നീലകളും ശമ്ഭാവം നമ്മുടെ കമാനായകൾ സമ്മതനായ ഒരു വിഭാഗാധികാരിയാണ്. അകാലത്തു നും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിജ്ഞാനചീതിയാണ് ‘വിജ്ഞാനചീതിയാണ്’ പത്രത്തിൽ കേരള വമ്മ വലിയകായിൽക്കൂട്ടാൻ താഴെ കാണാനു ഒരു ഫ്രോകം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയാണെന്നും.

“മെംബലും മാലാഹി മുക്താപ്രജ്ഞജ്ഞലതയോ—

രത്നരാജപ്രജ്ഞഭഗവാൻ

മാലേ മാലേയധൂളിതിലകക്കടിതുടെ
ശായദേത്യുൽക്കടായാ
ഉദ്ധവരേ സൗഖ്യംജ്ഞപ്പമലമഹാ—
കസ്തുരാം തൃത്തിചേലം
സാന്ദ്രാനുസ്ഥിതഗ്രീഹിരിവരഭഹിതു:
പാഹി പാഹിതീ പായാൽ.”

ഇതിൽ വ്യാകരണവിൽഖണ്ഡളായ ചില പ്രയോ
ഗങ്ങളിൽനാം രാമവാരിയരാജക്ഷപിശ്ചത്തി. അതി
നാ വലിയ കോയിത്തന്പുരാനം എ). ആർ. തന്പുരാനം
കൂടി മഹാവിഭ്രാന്തായിൽനാ ഗണപതിശാസ്ത്രികളെ
മുൻനിന്തി ഒരു മരപടി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതി. ഇതോ
രു വലിയ കോലാറലമായിതീന്തിൽ റണ്ടുകൂടങ്ങം
ബാഷ്യാന്തരമില്ല വ്യാകരണവുംതി ലോകപ്രസിദ്ധ
മായിത്തീന്ന്. രാമവാരിയരക്കട ഈ വാദപാടവം ക
ണ്ണീടു വലിയ കോയിത്തന്പുരാന് അത്രുതപ്പെട്ടകയും
ഈദേഹത്തെ കന്ന മുഖ്യാവിൽ കാണണമെന്ന കല
ശലായി ആഗ്രഹിക്കകയും ചെയ്തു എന്നപറഞ്ഞാൽ
മതിയല്ലോ. പിന്ന തുള്ളിവപേരുംവെച്ച പരസ്യരം
കാണവാനം റണ്ടാംക്കം പരസ്യരം ബോദ്ധപ്പെട്ടവാ
നം ഇടവന്നു. വാരിയരെ തിരവന്തപുരത്തേയ്ക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടപോയി, മഹാരാജാവിനെ മുഖംകാണി
ച്ച യദോച്ചിതം സന്നാനങ്ങൾ കൊട്ടപ്പുംകണാമെന്ന
ഈ തന്നെ ആഗ്രഹം വലിയകോയിത്തന്പുരാന് രാമ
വാരിയരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ തല്ലാലം അതിനു സെഴ്ച
കരുമില്ലെന്നും കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ അങ്ങോടു വന്ന

കണ്ണുകൊള്ളിംമെന്നും മരപടിപറയുകയുമാണണായ തും. 1070 കന്നിയിൽ തിരവന്തപരത്തുവെച്ചു കൂടിയ ഭാഷാപോഷിണിസ്ക്രിപ്റ്റ് രാമചാരിയരഹസ്യം കൂടിയിട്ടുവരുത്തണമെന്ന വലിയ കോയിത്രംസ്വരാൻ ആരും അതുചെല്ലുതന്തസരിച്ചു സഭാസിങ്ക്രിയായ വർദ്ധി സ്ഥമാപ്പിക്കുമീ. കാര്ത്തവരീതു മുഖാന്തരം ഇതുവരെതന്ത കൂടിച്ചു; എങ്കിലും അനും ഇതുവരെതന്തിനും അന്തോടു പോകവാൻ തരപ്പെട്ടില്ല.

തൃജീവപേത്രവും കോയിത്രംസ്വരാനമായി ണായ മേൽപ്പറാത്ത ത്രിക്കിംഗ്രാഫ്പിൽ ഒരു വീഡിയോ സംഭവമുണ്ടായതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. “വാരിയർ സംഗ്രഹിതാലും അനുംതനാകയാൽ ഞാൻ കുറച്ചു വീണാവായന കേരാപ്പുമോം; അതിനേക്കാൾ അഭിപ്രായം പറയണം” എന്ന കല്പിച്ചു കോയിത്രംസ്വരാൻ ഒരു വീണായെടുത്തു ശുത്രിക്കു ഒരു വിശ്വസിച്ചുവായിച്ചു. അതു കഴിതേശ്വരേഹം “ഇന്നി വാരിയരോന്നു വായിക്കു” എന്ന പറഞ്ഞു “അതു വീണാ അവിടെ വെച്ചുകാട്ടത്തു. താമസമുണ്ടായില്ല, വംരിയക്കും ശുത്രി ശാഖപ്പെടുത്തി അതേവിന്റും അതുപ്രകാരം വായിച്ചു. “നന്നായി. ഇന്നി വേരെ ഒന്നു വായിക്കു” എന്നായി കോയിത്രംസ്വരാൻ. അതിനു “അവിടുന്നു” ഒന്നു വായിച്ചുവാൽ അതു “അടിയന്നും വായിക്കുമോ” മെന്നു വാരിയരുടെ മരപടി കേട്ട പ്രോം കോയിത്രംസ്വരാൻ അപ്പരുന്നു “എന്താണിതി നേരു അത്മമെന്ന ചോദിച്ചു. “മരരാനുമല്ല. അടിയന്നു വീണാവായന കട്ടം ശീലിച്ചിട്ടില്ല. അവിടുന്നു”

എന്തൊക്കെയാണ് കാട്ടുന്നതെന്ന മനസ്സുിൽത്തെ നോക്കി അതുപുകാരം പ്രവർത്തിക്കുകമാറുമാണ് എപ്പോൾ. ഇനിയും അവിടുന്ന കാണിച്ചാൽ അതു കാണിക്കാതെന്ന മാത്രമേയുള്ളൂ.” രാമവാർഡിയക്ക് താൻ പാഠംതുവിഷയത്തിൽത്തുടർന്നു പാണ്യിത്യുത്തിനു പ്രധാനമില്ലെന്ന കണ്ണിട്ടാണുതേ “സംശ്ലിഷ്ടത്തുസ്വന്തതുന്” എന്ന ബൈദ്യം അവിടുന്നു അനു കല്പിച്ചു കൊടുത്തതു. അതിബുദ്ധിമാനം, അവിലശ്രദ്ധിത്തുന്നമായ കമാനായ കന്ന ജയിച്ചു എന്ന കേരകങ്ങന്തിലുള്ളതമില്ല.

വെദപ്രതിലും ജ്യോതിഷത്തിലും പ്രസ്തുതചരിത്രകാരനും എത്രമാറ്റം പ്രായോഗികമായ പാണ്യിത്യുമണ്ണായിതുന്ന എന്ന കാണിക്കുവാൻ രണ്ട് വിശ്വഷണംഗതിക്കുമാറ്റം ഇവിടെ ചരയാം. കാല്യീർമഹാരാജാവിനും കരിക്കൽ ദൈ സുവക്കേടു പിടിപെട്ടു. അതിനും ആ ടിക്കിച്ചുള്ളൂ വെദപ്രസ്താവനം മനുവാദികളും അവരെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നതൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും മഹാരാജാവിന്റെ ഉപദേശത്തിനും ദൈ ശമനവും കാണായ്ക്കാൽ, മലയാളത്തിൽ യോഗ്യമാരായ മനുവാദികളും വെദപ്രസ്താവമുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടും ഇവിടെനിന്നു നല്ലും വെദപ്രസ്താവയും മനുവാദിയെയും അയച്ചുകാട്ടപ്പാൻ കൊച്ചും മഹാരാജാവിനു കുപികിട്ടി. അതുപുകാരം മനുവാദത്തിനു കാട്ടുമാടത്തിൽനുന്നുതിരിപ്പാടിനെയും ചികിത്സയും നമ്മുടെ കമാനായകനെയും അയച്ചുണ്ടെന്ന നിശ്ചയിച്ചു ദിവാൻ രണ്ടുപേക്കും അടിയന്തരമായി കല്പന അയച്ചു. നന്ന

തീരിപ്പാട് ഇം കല്ലൻ കിട്ടിയപ്പോൾ പാഠമീച്ചു്
അംഗങ്ങാട്ട് പോകവാൻ സ്ഥാതമില്ലായ്യാൽ എന്നാ
ണു് ചെയ്യണ്ടതനെ രാമവാരിയരോട് ആലോചി
ച്ചു. “കുറം പരിഭ്രമിക്കേണ്ട. പോകവേൻ സ്ഥാതമാ
ബാനാതനാ മരപടി അയച്ചുകാശിക. രാനം അ
ദൈനന്ദിനാണു് മരപടികൊടുക്കുന്നതു്. പക്ഷെ നമു
ക്കു പോകണംവരികയില്ല. അതിനമുഖ രാജാവു് അ
ന്തരിച്ചതായി കമ്പി കിട്ടു്” എന്ന പറഞ്ഞു നന്ന
തീരിപ്പാട്ടിലെ സമാധാനിപ്പിച്ചു്. അതുപകാരംതന്നെ
കാഴ്വും പററി. ഇവർ രണ്ടാഴ്ചം പുരപ്പട്ടപ്പോഴേണ്ണും
കാഴ്ന്നീർമഹാരാജാവിന്നെന്നു കമ കഴിഞ്ഞതായി കമ്പി
കിട്ടി.

രാമവാരിയർ കന്നങ്ങളുത്തു താമസിച്ചിരുന്നു
ലത്തു് ഇതുപോലെ ഒരു സംഭവമണ്ണായി. പാലക്കാട്
ഹൈയ് അസിസ്റ്റാൻറു് കലക്കരായി വന്ന രതാവേലു
ചെട്ടി അവർക്കരു തനിക്കു മലയാളലാഡ് പംിക്കവാ
ൻ രാമവാരിയരെ കിട്ടമോ എന്നു് അന്ന പൊന്നാനി
ശിരസ്സംബന്ധിയിരുന്ന എം. കോറ്റിമേനോനവർക്കരു
മുഖാന്തരം അംഗപ്പശിച്ചതിൽ തനിക്കെതിനു സ്ഥാത
മില്ലുന്നാണു് വാരിയർ മരപടി കൊടുത്തതു്. അധി
കാരശക്തിയും ധാരാളം പണാംകൊടുപ്പാൻ കഴിവുമുള്ള
ക്കു മാനുന്ന ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിച്ചാൽ അതു നിരസി
ക്കുന്നതു് അന്നച്ചിതമല്ലേ എന്ന ചിലർ വാരിയരോട്
ചോദിച്ചതിൽ ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞെ മരപടി ഇതായിരു
ന്നു: “അന്നനു ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു കൂടണ

മെന്നല്ലോതെ പണംകുറര സന്യാദിക്കണമെന്ന കരാഗ
ഹമേ എനിക്കില്ല. ഇവിടെ എനിക്കിപ്പോാഡ ബുദ്ധി
മിച്ചുണ്ടാനമില്ല. പിന്നെ സാഹസികനും അല്ലായില്ല
മായ ഈ മനപ്പുന്നെൻ്റെ സേവയ്ക്ക് പോയിട്ടു് എങ്കിൽ മു
ണ്മാണംണാകവാനുള്ളതു്?”, അങ്ങിനെ വാരിയർ
പരാത്തപ്രകാരംതന്നെ കാഞ്ഞവും വന്നു. അധികം താ
മസിക്കാതെ രത്നവല്പച്ചുട്ടി തന്നെത്താൻ വെടിാവ
ശ്ശു മരിക്കുകയാണംണായതു്. ഇങ്ങിനെ രാമവാരിയ
കെട ദീർഘദശിതപത്തിനു് അങ്ങെകും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ
പറയുവാനുള്ളതു് ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചെന്നില്ല.

സരസപതീഃവിഡ സർവ്വമാ സാക്ഷാത്കരീ
ചുട്ടിള്ള ഈ സർവ്വത്രുസപത്രതുനു കവിത സ്വാധീ
നമാണോ എന്ന സംശയിക്കുകയേ വേണ്ടെ. ഏതുരു
ത്തിലുള്ള കവിതയണാക്കവാനും ഇതേഹത്തിനു പ്ര
യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ,വിജ്ഞാനചിന്താമന്മാ’യെ
പ്രമചപ്രവർത്തകനായിരുന്നു വെള്ളാനദ്ദേരി വാസുഭേ
ദവൻ മുസ്തിനു് ആ പത്രഗമ്മം നടത്തുവാൻ ആദ്യ
കാലത്തു രാമവാരിയർ പ്രഞ്ചകം സഹായിച്ചിരുന്നു.
അതീാലും ലക്ഷത്തിൽ,

“അഭിനവനവനീതമുഖ്യ
ശ്ലാഷ്വവധുടിസ്തുനാതതരീയക്രമം
ഗൈവിപിഞ്ചേവരജ്ഞം
ഗൈശവേ ക്രസ്തുചീഡവ്യാധ നമഃ”

എന്നാൽ മംഗളദ്ദോക്കം എഴുതിയിരുന്നതു കണ്ണിട്ടു്
ചീലർ കെടവില്ലത്തെ പാഠത്തിലും ഒരു ‘ഫോ’ വെ

ചുത്തെന്നകിൽ അധികം റസമാക്കമായിരുന്ന എന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി അഞ്ചുത്ത ലക്ഷം ചിന്താമണി അം ചുട്ടിക്കവാൻ കന്നകുള്ളതു ചെന്ന ആരു രാമവാരിയ രോച്ച പറഞ്ഞുവരു. “ആരു നേരെയാക്കാ”, എന്ന പറഞ്ഞു വാരിയർ അഭ്യൂപാദിത്തനെ ദ്രോകം മാററി എഴുതിക്കൊടുത്തു.

“ശ്രേഷ്ഠഗണായ വിഭേദം

വേദശാഖാഭീരബാലസാമ്പ്രദായം

രോധാഥലുവലക്രമം

ഹൗഡാപ്പച്ചേ രോച്ചിഷ നമോ ജനങ്ങേ”

കഴിത്തലക്കത്തിൽ അച്ചടിക്ക പ്രതിയായപ്പോൾ പെട്ടെന്നും ഒരു മംഗളം എഴുതിക്കൊടുത്തു എന്ന പ്ലാതെ അഭ്യൂപാദി ‘ഡേ’യുടെ പെട്ടി തുന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ള എന്നാണും കമാനായകൾ ഈ ദ്രോകം എഴുതിക്കൊടുക്കുവോരു പറഞ്ഞതും. നോക്കുന്നും നേരുവോക്കും!

രഹിക്കൽ ചിന്താമണിയിൽ “ബലോ ഹി നാ ഗോ ജലബിന്ദനാസീൽ”, എന്നൊരു സമസ്യ ചേത്തിരുന്നു. അതു കണ്ടിട്ടും അന്ന തിരുക്ക മുൻസിപ്പായിരുന്ന യ. അച്ചതൻനായരവർക്കരാ “കാരം, ഇതു മഹാവിഷമകായ ഒരു സമസ്യയാണെല്ലാ. ഇതെങ്കിൽ പുരിപ്പിക്കും” എന്ന ചോദിച്ചപ്പോരു വാരിയർ അതു താഴെ ചേത്തപ്പുകാരം തരക്കുണ്ണം പുരിപ്പിച്ച കൊടുത്തു.

“സിംഹാൽ ഭീയാനപ്രജതഃ പ്രധാവൻ
സാകം കരിബ്യാ പമീ നിഷ്ടതന്റു
ഗത്തെത്തിശാകാനയന്നുതാസു
ഖാഃഖാ ഹിനാഗ്രാ ജലബിന്ദനാസീൽ”.

ഇങ്ങനെ കാരോ സനദ്ദൈജീലായി വിചിത്രാ
ത്മദാജിം വിവിധരസപ്രദദാജിമായ അനവധി ദ്രോ
കദമ്പം രാമവാരിയതണ്ഡാക്കിയതായി കേട്ടിട്ടിള്ളി
പ്ലാതെ ആ വകയെന്നും ആക്കം ശ്രേബരിക്രേവാൻ സാ
ധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ചില സ്നേഹത്താജിഡാക്കീടു
ളിയു പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടണ്ട്. ആ
വകയെപ്പറ്റി ഇനി പറയുന്നതാണ്.

കരവസരത്തിൽ നേരഞ്ഞാക്കായിണ്ഡാക്കിയ മു
ന്ന ഭാഷാദ്രോകംകൂട്ടി ഇവിടെ കാണിക്കാം.

“കെട്ടം ക്രിജാലതക്കർക്കാണിവള്ളണ്ണാരിക്കൽ,
ക്രിട്ടം കടാക്കവടികാണ്ടടി മരുരാരിക്കൽ,
പെട്ടുന വാഗ്ദുതവീചിയിലിട്ടി മക്കം,
നടന്തിരിച്ചലവിടെ പ്ലാതുണ്ട് പാത്താൽ.”

“ജലജപതി മരഞ്ഞതില്ല മറഠം
തലമുടികാണ്ട നീറഞ്ഞ ക്രിയക്കും,
അതിനിടയിൽ മുഖേജു വന്നാംചും—
ട്ടതിനെ നീജേന വഭേദന പിന്നിലാക്കി,”

“ഹന്ത കേരിക്ക മമ കാനത്തന്ന മഹിമ
ചീതുപാടു മതു കേരിക്കിലും

പള്ളപോലെ മല, ക്രിത്തു, മംജു ഗതി
ഗന്ധകണ്ണരസമം സദേ,

പാണ്ടിക്കെത്ത ദിശി, തേൻകലൻ എമാഴി,
പാന്താനിൽത്ത നീടിലസ്യലം,
വാസനങ്ങൾ പലതുണ്ട് തന്മ തങ്ക-
ണാന്തരാംഗമതിങ്ങനെ.”

പണ്ണിതപാരശ്വവേദുന്നർ കവിതപ്രക്രക്കിയാലോ
ചട്ടിക്കേബാറു ഇതൊക്കെ നീസ്സാരങ്ങളാണെന്നതനെ
പറയാം. ഈ മഹാന്നർ സപ്തത്തുകൂട്ടികളായിട്ട് റ
ണ്ട് സ്കൂവദ്ദേശം മാത്രമേ ഈ ലേഖക്കനു കാണാൻ സാ
ധിച്ചിട്ടില്ല. അതിലെവാനു “വാഗാനദലഹരി”
എന്ന സാരസപ്തദ്ദേശാത്മാണു്. ആശമരഹസ്യങ്ങ
ളിൽ കാണന്നപ്രകാരം സരസപ്തിഥട മാഹാത്മ്യാ
തിശയത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ശിഖരിണ്ണീവു
തത്തറിൽ 108 ഫ്രോക്കങ്ങളിം, അതിനു താന്ത്രനു
ഉണ്ടാക്കിയ വീസ്സരിച്ചുള്ള ഭാഷാവ്യാപ്യംനവുമാണുപ്പേ
ട്ടതാണു് ഈ തൃതീ. ഈ സ്കൂവത്തിലെ കാരോ ഫ്രോക്ക്
തതിന്നർയും അത്മമെവചിത്രവും പ്രേണഡിയും ആ
ലോചിക്കേബാറു ആചാഞ്ചസ്പദാക്കളിൽ ‘സൗന്ദ
ര്യലഹരി’ കാമ്മവരാത്രീക്കായില്ല. പക്ഷേ സൗന്ദ
ര്യലഹരിയുടെ മാധ്യമം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ആനു
ത്തിലാരാട്ടിക്കൈയാണെങ്കിൽ വാഗാനദലഹരിയു
ടെ ഏവശ്യം നമ്മു വാണിജിലാസലഹരിയിലാ
മന്മാരാക്കൈയാണു്. ഉഭാഹരണത്തിനു് ഇതിൽനി
നു് എത്ര ഫ്രോക്കവും ഉല്പരിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും പ്ര
മമഫ്രോക്കം മാത്രം ഇവിടെ കാണിച്ചുനിത്രുവാനെ
നിവൃത്തിയുള്ള.

“നമ്മേ ലോകയപ്പനയിനി,
സദാഹരണ ചരണയോർ -
ച്രായാ ദുപ്പനേത രഹസ്യി രജസാം
യസ്യ കണ്ണികാഃ
വഹന്ത്യഃ സൈറല്ലും ഹരീജംര -
വല്ലീഹലമഖ -
പ്രസൂതാഭിഃ സ്ത്രീഭിർമ്മുഹുരളക -
സംഹ്യഷ്കലയാ”

ഇതിന്റെ അനച്രാബിക്രമത്തിലുള്ള വ്യാവ്യാനത്തി
നാശം കട്ടവിൽ പറത്തിട്ടുള്ള സാരം ഇതാണ് :
“അസ്ത്രയോ ഗ്രുഹവല്ലഭ, ഉപനിഷദ്ദിനിമാർ രഹ
സ്ഥിക്കൽ വന്ന നമസ്കരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ അവരുടെ
കരനിരകൾക്കാണ്ടുള്ള ലഘ്യം ഹതുവായിട്ട് രജ
സ്ത്രോച്ച വേർപ്പെട്ടിയങ്ങന്തായ അന്തായുടെ ചാണ
ക്കദിക്കായിക്കാണ്ടും ഏല്ലാഞ്ചും നമസ്കാരം”

ഇതുപോലെതന്നെ സൂച്ചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മരാറാക
സവ്യാവ്യാനകവിതയാണ് “വാമദേവസ്ത്രവം.” ഈ
ഗീവപരമായ ഒരു സ്ത്രീവമാണെന്ന പേരുക്കാണ്ടു
തന്നെ സ്ത്രീമാക്കന്നണ്ടോള്ളോ. ആചാഞ്ചസ്പദമികളുടെ
ഗീവക്ഷാഭിപാദാനതഃസ്താത്രംപോലെ സ്ഥലരാവു
തന്ത്തിൽ ഒരു കൂത്തിയാണിതു. താരതമ്യം നോക്കു
വാനായി രണ്ടിംബയും പ്രമമദ്ദ്രോക്കദിക്കാം മാത്രം ഇവി
ടെ ഉദ്ദരിക്കാം.

“അയാസുംല്ലംനീ രാജത്സരസസ്വരസരീതി—
 പ്രാതപച്ചന്തനിമുള്ള—
 പ്രാംഗണസ്ഥാഃ പിശംഗാസ്ത്രലിതപരിണാതാ—
 രക്തശാലീ ലതാ വാഃ—
 ഭദ്രംരാപത്തിഗത്തഞ്ചിതനിവിലജനോ—
 ഖാരണാ രജ്യാദ്ധരാ—
 ഏലംരാഖോദ്ദൈശഹാജീദഹനശിവിശിവാഃ—
 ശമ്ശാര്ജ്വാഃ കപഞ്ചാഃ”

(ആചാര്യസപാമികര)

“വിദ്യുപട്ടിക്ഷപലക്ഷ്മീം ദയതി ഗീര ഇവ
 ബ്രഹ്മണാ ദുഷ്ടവർഗ്ഗാ—
 നാനാകല്പപ്രയോഗാദച്ചിമതനവിഭാം—
 തനപ്രതേ ഭോഗക്രത്യാ—
 യാദ്യഞ്ചിവാമദേവ, പ്രവിഡയതി ദധം—
 ബന്ധനം തെ ജിംഗ്രാഃ—
 സപാദത്മ കര്മ്മം ഭവ്യം ഭത്തമതിഷ്ഠ മഹാ—
 പൂജ്യജാസ്ത പ്രജാസ്ത.”

(രാമവാരീയർ)

ഇതിലുംപെട്ട് 43 ഭ്രോക്കങ്ങളിൽ രാമവാരീയർ സപ്ത
 മായി നിമ്മിച്ച ‘അത്മപ്രകാശിക’ എന വ്യഖ്യാന
 തേതാട്ടക്രിട്ടിത്തനെ വായിച്ചെഴു രസം മഴവനം ആസ്ത
 ദിക്കവാൻ കഴികയുള്ള.

സംഗീതശാസ്ത്രപ്രകാശിലെ സംഗ്രഹിച്ച പ്രതി
 പാദിക്ഷന്തായ “രാഗലക്ഷ്മാകാരീകം” എന

കയ ശാസ്ത്രപ്പികവും ബാലചികിത്സയെ സവിശ്വരം വിശ്വരിക്കുന്ന “അന്റോഗ്യൂക്ലൈറ്റ് മം” എന്ന കയ വൈദ്യശാസ്ത്രഗമ്ഭേദവുമല്ലാതെ രാമവാരിയത്തെ വകയായി മറ്റ കല്പിതത്തികളുംാം ഇംഗ്ലീഷ് വനകാണ്ഡം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവയിൽ പതിനാലഭ്യായമുള്ള രാഗലക്ഷ്മികാരിക കാഴ്ചയിൽ ചെറിയൊരു പുസ്തകമാണെങ്കിലും അനശ്ശേഷപ്പുവരത്തിൽ 200-ൽ പുറം പദ്യങ്ങളെക്കാണ്ട്^o സംഗീതശാസ്ത്രത്തിലുംബുസിച്ച സാമാന്യ തത്പദങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിനു സന്ദരം വ്യാവ്യാനവുമണ്ട്. “അന്റോഗ്യൂക്ലൈറ്റ് മം” ബാലചികിത്സ വള്ളേതോടു താഴ്ജമചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയതാകയാൽ ഇവിടെ വിശ്വരിച്ചാം പരയേണ്ടൊരുിട്ടില്ല.

രാമവാരിയത്തെ പാണ്ഡിത്യം പൊതുജനങ്ങൾക്കരിയവാനിടവന്നതു^o അധികവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കാണ്ടാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം, രഘവാശം, മാഖം, ഗൈഷയം, ഘയിഷ്ടിരവിജയം മുതലായ പ്രസിദ്ധകാവ്യങ്ങളും തന്നെ മുത്തന്നാമനായ യോഗാനന്ദപാഠികളുടെ കുതികളം വിശ്വാസാസ്ത്രി, വിശ്വാക്ഷരമാല ഇം വകയും, വിംഗതീ മുതലായ മറ്റൊന്നും സ്നേഹത്താങ്ങളും, തക്സംഗ്രഹം, പ്രസ്തുതാശം, വേഹര എന്നീ ശാസ്ത്രഗമങ്ങളും ഇം മഹാന് ഭാഷയിൽ വ്യാവ്യാനിച്ചിട്ടില്ല^o. ‘സിദ്ധം

നതകങ്ങളിൽ പുല്ലാല്ലോ ഭാഷപ്പെട്ടതതീട്ടണ്ട്. ഈ വകയുടെയെല്ലാം മുഖാദോഷങ്ങൾപുറരീ ചീറ്റിക്കവാൻ സാധാരണ പണ്യിത്തമാരായം ക്രമവെച്ചകയില്ല. വ്യാവ്യാനങ്ങളിൽ ഒരു സമയം വല്ല ദിക്കിലും “ഗുണതഃസ്വാലിത്യന്യായേന” എത്തക്കിലും അബ്ദം പററിപ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽത്തുടി അതു സുഖബദ്ധമാണെന്ന നമ്മുടെ പണ്യിതപാരശ്രവഹ്രന്തം സ്ഥാപിക്കാതിരിക്കില്ല. ഹോരാവ്യാവ്യാനത്തിനെന്ന ഒഴുവിൽ സ്വത്തം ഒരു ദ്രോക്കമണ്ട്.

“അംഗാവ്യാജനി ദോരൈയ—
മദ്ദാച്യാഥാധനാ വയം
മാമദ്ദാച്യം ഗതസ്യ ദ്യാ—
മാചാച്യംസൈവ ശോച്യതാ”

ഹോര അംഗാച്യായി. ഹോര അതിവിശീഷ്ടമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെങ്കിലും സാമാന്യക്കാക്ക് അതിനെന്ന് അത്മം മനസ്സിലാക്കവാൻ പ്രയാസമാക്കാതെ അതു നീണ്ടലമായപ്പോ എന്നവെച്ചു് ആരും ഇന്നീ വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. തൊക്കെ—എന്ന—കരിച്ചു് ഇന്നീ ആരും വ്യസനിക്കവാനിടയില്ല. ‘രാമവാരിയർമ്മ മഹാവിഭ്രംനായിരുന്നു. ആ പാണ്യിത്യത്തിനുന്നു രിച്ചു് എന്തൊന്നാണു് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടിട്ടില്ലതു്’, എന്ന പറഞ്ഞു് ആരും വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തെന്നും രോരജ്ജു് ഈ ഒരു വ്യാവ്യാനം മതിയപ്പോ എന്നെന്ന് പാണ്യിത്യം മനസ്സിലാക്കവാൻ. എന്നും ഒരു ശോച്യത ബാക്കിയണ്ടു്. അതു് ഈ ഹോര നീമ്മിച്ച

ആചാര്യന്തരനെന്നാണ്. എത്തുകാണ്ടേനാൽ എന്ന കാണാതെ അദ്ദേഹം സപ്രത്യീക്ഷയ്ക്കു പോയി ല്ലേ? അതുതനെ. തന്റെ കൂതിക്കുന്നതുപമായ ഒരു വ്യാവധിനമാണ് തോനെന്മാതൃക്കളില്ലതു. ആ എന്ന അദ്ദേഹത്തിനു കാണാൻ സാധിച്ചില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ശോച്യനായി. ഇതാണ് ദ്രോകർത്തി നെറ്റെ താല്പര്യം.

മരുരാത്രി വിഭ്രാന്താണ് ഇങ്ങനെ പരിഞ്ഞിട്ടുള്ള തൈക്കിൽ അതു അദ്ദേഹത്തിനെറ്റെ ഒഴുവുമാണെന്നു നിശ്ചലാക്കു വിചാരിക്കുകയുള്ളൂ. രാമവാരിയർ ഇതു യും എഴുതിയതു അദ്ദേഹത്തിനെറ്റെ അഹാഭാവംകൊണ്ടാണെന്നു. ആക്കം തോനുകയില്ല. അതുജ്ഞമാതു. കോപ്പുള്ള ആളാണാദ്ദേഹമെന്നു നമ്മകരിയാം.

തുള്ളിവച്ചേരുക്കുവച്ചു കൂട്ടിയ ഭാഷാപോഷിണി സഭയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ കമാനായകനെപ്പറ്റാറി പ്രസ്താവിച്ച ഭാഗം ഇവിടെ കാണിക്കാം.

“കമാരമംഗലസ്ഥ നീലക്കണ്ണൻ നന്ദത്തിരിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം സഭയുടെ അപേക്ഷയിനേൽ പാണ്ഡിത്യംകാണ്ടും, കവിതപംകൊണ്ടും അതിപ്രസിദ്ധ നായ കൈക്കളിൽനിന്നും രാമവാരിയർ അഗ്രാസനായിപ്പു തൃം വഹിച്ചു. അദ്ദേഹം സഭയുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെക്കു റിച്ചും അവയെ സാധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ആ മറും വളരെ ഗൗരവമുള്ള സംഗതികളിൽനിന്നും പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ മാർഗ്ഗങ്ങളിലും എന്നല്ലോമാണെന്നു സുക്ഷ്മമായി അദ്ദേഹം സഭക്കു

രിൽനിന്ന കെട്ടിടില്ലകളിലും, ഭാഷാപോഷിണിസ്രദ്ധ ഭാഷയുടെ പോഷണത്തിനാണെന്നും, സമാജിക ഗാർ മലയാളികളാക്കരണം പോഷണത്തിനുള്ള ഭാഷ മലയാളമാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉണ്ടിച്ച്. പി എന ഇം ഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയാണെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടതു്. മലയാളഭാഷയുടെ പ്രധാനനൃത്യ പദ്ധതിക്കുടെ ശൈർസ്റ്റഭ്രമാണു്. മലയാളത്തെക്കാരി ഉൽക്കുള്ളിട്ടുള്ള ഭാഷകളിൽ പാണ്ഡി ത്യുമുള്ളവക്കു് അവക്കുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മുഴുവൻ വെളിപ്പെട്ടത്തുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന പദ്ധതിക്കുള്ള സ്വഷ്ടിക്ക കയാണു് നാം മുഖ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു്. ആ സംഗതിയെക്കരിച്ച് പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ തന്റെ അഭിപ്രായം ഒരു പദ്ധതിക്കുള്ള നിംഫീക്കന്തിനേക്കാരി നല്ലതു് അവക്കു മറ്റൊരു ഭാഷകളിൽനിന്ന സ്വീകരിക്കുകയാണെന്നാക്കും. സംസ്കൃതത്തിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർ അവക്കുടെ വിവക്ഷപോലെ വേണ്ട പദ്ധതിക്കുള്ള അതാംതു് ഭാഷകളിൽനിന്നതെന്ന എഴുത്താൽ ഒരു അത്മത്തിനു് ഒരു വകുക്കരിക്കുവേഠെ അത്മത്തിലോ ധനനികളോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. സഭാനാമൻ തന്റെ വിഭപ്തപ്രത്യേകയും, യക്കിച്ചാരുള്ളതേയും പ്രകാശിപ്പിച്ച് ചെയ്യു പ്രസംഗത്തിന്റെ സാരം ഇതായിരുന്നു.”

യുക്തിയുക്തമായി പ്രസംഗിക്കവാനും എതിർ വാദികളുടെ യുക്തികളെ ബണ്യിക്കുവാനും ഈ ചണ്ഡി തവഞ്ഞശാഖയിൽനാം ചാടവും പ്രശംസാഫും തന്നെയായിരിക്കുന്നു. സൗഹ്രദ്ധിഭ്രാംഗികനുന്ന പേരാര്ഥത്തെ മതവണ്ഡിയാസ്തുകൾ രൈക്കൽ നേരിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങ് മാം അതു ശാസ്ത്രീകളെ കൊന്ധുകത്തിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എത്തു ശബ്ദത്തിനും റംവാരിയൻ ശരീരാധായ കര തമ്മുണ്ടാക്കും. അതിന്മീല്ലാത്ത ഫ്രോക്കമേ ഇല്ലെന്നായി കുന്നും സംശയത്തുന്നപ്രത്യേകം സിഖാന്തം. പ്രസി ലുക്കവിശായിക്കുന്ന ചവുത്തിൽ ചാത്തുക്കട്ടിമനാടി യാർ രൈക്കൽ ഇതു പരീക്ഷിക്കുകയാണെന്നായി. തമ്മിൽ അന്നപ്രയിക്കാത്തതായ കുറെ പദ്ധതി കൂട്ടിച്ചുത്തു മനാടിയാർ ഒരു ഫ്രോക്കമുണ്ടാക്കും നമ്മുടെ പണ്ഡിതനു കാണിച്ചു. ഇങ്ങേഹം ഒരു പ്രധാനവും കൂടാതെ അതു ഫ്രോക്കത്തിനു ശരീരാധായ കരത്തം വിവരിച്ചുകൊഞ്ചു. ഇതുപോലെതന്നെ ഒരു ഫ്രോക്കം വാചസ്സുത്തി ടി. സി. പഠനേശപരൻ മുസ്സത്തു് വിജ്ഞാനചീനിക്കാമണിയിൽ വ്യാവ്യാനിക്കാൻവേണ്ടി പ്രസിലുപ്പെട്ടത്തി യിൽനാം. മരരാത്രം വ്യാവ്യാനിച്ചു കാണാതെ രണ്ടു മുന്നും പ്രസിലുപ്പെട്ടത്തിയശേഷം ചാറിത്രനായ കുറ അതു വളരെ വിശദമായി വ്യാവ്യാനിച്ചുത്തു പലക്കം അരിവുള്ള സംഗതിയാണു്. എന്നെന്നും ജേപ്പുള്ളും അന്തരിച്ചുപോയ വൈദ്യരത്നം ശ്രീ. പി. എസ്സു്. വാരിയർ കട്ടിക്കാലത്തു ഫ്രോക്കത്തിൽ ചൊല്ലിയിൽനാം കുറെ പദ്ധതിക്കും ഇതു മഹാന്നു ഫ്രോക്കത്തുപോകുള്ളു്

ഇടു കെ വലിയ കാല നിരച്ചും വിസ്തരിച്ചുള്ള വ്യാപ്പനമെഴുതിക്കൊടുത്തതായി ജൈഷ്ണൻതന്നെ പാഠയേക്കട്ടിട്ടണ്ട്.

ക്രിവിസം വൈക്കേന്നേരം നിന്മതെ ചാറിത്രനായകൾ എന്നോ ആവശ്യത്തിനു തുപ്പരങ്ങോടു കീഴുക്കു ചുള്ളത്തുചെന്ന. പുന്നദ്ദേരിനമ്പിയുടെയും മറ്റും മുക്കനാമനായ മഹാവിഭ്രാന്തി കാത്തിണ്ടിമുസ്ലിംബാധി തന്നെ കാലമാണതു്. വിദ്യപാഠാരാധ രണ്ടുപേരും തണ്ടിലും കശലപ്പറ്റി ചെയ്തും സന്ധ്യയോച്ചക്കൂടി കൂളിക്കവാനും മറ്റും പിരിഞ്ഞു. റാത്രിയിലുണ്ടാക്കി ഞെതിയേഷം ശാസ്ത്രവിഷയമായി കാരോനും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടക്കു് ഈ ദ്രോക്കത്തിനു ഒരു ത്രംതിണ്ടാക്കണമെന്ന പരിഞ്ഞു മുസ്ലിം താഴെ എഴുതുന്ന ദ്രോക്കം ചൊല്ലും.

“യസ്യാക്കാതിരയപ്രഹംജനനീ
ഭദ്രേണ ഭാഗീരമീ
സാമാലാത്യയിമെല്ലി ലോഹനപദേ
ചീത്രം കരാബോജം വിഥഃ
വ്യാമാല്പാംഗമുപി യോ ഭഹതി ഗ-
വേദന സൗരേണ സൗരം
സർക്കേഷമായ സസ്ത്ര കാലമുപി യോ
വേദാത്മദ്രുതഃ സ നഃ.”

പിന്നെ അധികം താമസിക്കാതെ രണ്ടാഴ്ചം യമാസമാനം പോയി കീടനു. പിരോനു പുലതവാൻ നാലു മുന്നാഴികയുള്ളപ്പോൾ മുസ്ലിം കൂളിക്കവാൻ പുരപ്പു

ട. അപ്പോൾ രാമവാരിയർ എഴുന്നേറ്റവനു “ഇന്ന്
ലത്തെ ഫ്രോക്ക് എൻ്റെ ഉറക്കം കളിഞ്ഞു. ഭാഗീരമീ
കാണു” ഭാഗീരമപ്രയത്നം വേണ്ടിവന്നതു്. അതു മറി
ച്ചു കണ്ണമാക്കുകതനെചെയ്യു്” എന്ന പരഞ്ഞു് ആ
ഫ്രോക്കാത്മം വിവരിച്ചുകൊടുത്തു മുസ്തിനെ സമർപ്പിച്ചു്.
അടുത്തും ഭാഃ, ഗീഃ, രമീ എന്ന പദംമുറിക്കു
ണും. എന്നാൽ താഴെ പറയുപ്പുകാരം അന്തയിക്കാം:
യസ്യ ഭാഃ അക്കാതിശയാ (യാതൊക്കെത്തന്റെ ശോഭ
ആഡിത്യനെ അതിശയിക്കുന്നതുകുന്ന); യസ്യ ഗീഃ
പ്രഹഞ്ജനനീ (യാതൊക്കെത്തന്റെ വാക്കു സന്ദേശം
മുണ്ടാക്കുന്നതാണു്); യഃ ഭേദഭാരമീ (യാതൊക്കെവൻ
കാളിയെക്കാണ്ടു വാഹനമുള്ളിവനാകുന്ന); യസ്യ അ
ധിമേലബി ഭാഗീരമീ മാലാതി, (യാവനൊക്കെത്തന്റെ
മെംബിയിൽ ഭാഗീരമീ മാലയായിവെിക്കുന്ന); യസ്യ
ലോചനപദ്ധതി കരാബുംജം വിഭിഃ (യാവനൊക്കെത്തന്റെ
നേതൃത്വം കൻ=സുരൂൻ, റൻ=അശൻ, അബുംജൻ=പ
റൂൻ ഇവരാണുന്നറിയുന്ന); യസ്യ അല്ലംഗം ഉമാ
പി വ്യാമ (യാവനൊക്കെത്തന്റെ ശരീരാല്പം പാഖ്യതി
വിജേച്ചു); യഃ ഗവേഗന രേണ സൂരം ഭഹതി സൂ (യാ
വനൊക്കെത്തന്റെ ഗവൃമായ അതായതു കണ്ണിൽനിന്നു
ണ്ണായ അശനിയെക്കാണ്ടു കാമനെ ഭഹിച്ചു); യഃ സർ
കേഷമായ കാലമപി സസ്യം (യാവനൊക്കെത്തന്റെ സത്തു
കളിടു കേഷമത്തിനായിക്കൊണ്ടു കാലനേയും ഹിംസി
ച്ചു); ആത്മദുതഃ സഃ നഃ വേദ (ആത്മസപ്താത്രപനായ
അപ്പേരും നമ്മു രക്ഷിക്കുന്ന); ആത്മദുതഃ എന്നതു്

തസിപ്രത്യയാനമാകുംയാൽ കാമനിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കേണ്ട എന്നും അത്മം കിട്ടും. ശമ്പളമണ്ണക്കിൽ അത്മവുമണ്ണനായിരുന്ന രാമവാരിയത്തെ സിലബാന്തം. പാണ്യിത്യപ്രൂഡിയിയും പ്രതിഭാവിലാസവും കൂടിയാൽ “വാചമതേമാ നധാവതി” എന്ന പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിലാകാതെ കഴിയില്ലെല്ലോ.

പുന്നദ്ദേരി നമ്പി നീലകള്ളശമ്മാ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു സമുതനായ ഒരു വിഭദ്ധനായിരുന്ന എന്ന മനു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോ. എന്നൊരു ചില കാര്യങ്ങളാലോചിക്കാൻ ഒരു ദിവസം രാവിലെ രാമവാരിയർ പുന്നദ്ദേരി നമ്പിയുടെ സംസ്തതകോളേജിനടത്തുള്ള തംമസസ്ഥലത്തു ചെന്ന. നമ്പി അവർക്കു കൂടിക്കുള്ള പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണവിടെ ചെന്ന കയറിയതു. ശമ്മാ വാരിയും മാനിച്ചിത്തതി റണ്ടുപേരുംകൂടി കുചുന്നേരോ കുശലപ്രയ്ണം ചെയ്തുണ്ടോ വാരിയരോടു കൂളിക്കഴിച്ചുവരിക എന്നപറഞ്ഞു കൈഞ്ഞത്തിനേപ്പാടുചെയ്യാനായി ഇല്ലതെങ്കെ പോക്കി. വാരിയർ കൂളിക്കുവാൻ പുരപ്പെട്ടു എടുപ്പത്തടിപോയപ്പോഴേയും വിഭ്യാത്മികരിത്തുമിൽ, “രാമവാരിയരോ നമ്മുടെ മുതനാമനോ അധികം വലിയ വിഭദ്ധനാം?” എന്നൊരു ചോദ്യം ഉത്തേവിച്ചു. ഇതു കരെ പത്രക്കയാണണാംബാ “കൂടിക്കരിവിചാരിച്ചതെങ്കിലും വാരിയർ അതു കേട്ടു. ഉടനെ മടങ്ങിച്ചുനും അവിടെ ജോതിഷം പഠിക്കുന്ന വിഭ്യാത്മികക്കുള്ള വേരെ വിളിച്ചുവരുത്തി താൻ ചോല്ലു

ന ഫ്രോകം നാലു പാദങ്ങളായി കവിടിക്കാണ്ട് വെ
ജ്ഞവാനാവഗ്രഹപ്പെട്ട്. അതാവിതു—

ഉണ്ടായീ രണ്ട് വിദ്യാശാർ	54412110
നമ്പിയും രാമവാരങ്ങം	22452110
സുത്രത്തിൽ ത്യലി തക്കിച്ചാൽ	61639627
ബുദ്ധിമാൻ വാരരാശപോൽ	15224593

ഇതിൽ ഒന്നും രണ്ടാം പാദങ്ങളിലെ സംഖ്യകൾ
കൂട്ടിച്ചേര്ത്താൽ 76864220 എന്ന സംഖ്യ കിട്ടും. ഈ
തീർന്മാനം മുന്നാം പാദത്തിലെ സംഖ്യ കിഴിച്ചുംതു
നാലാംപാദം (ബുദ്ധിമാൻ വാരരാശപോൽ) എന്ന
സംഖ്യയും കിട്ടും. ഈ ഫ്രോകം ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു രാമ
വാരിയർ കളിക്കവാനും പോയി. കളിയും ഉണ്ണം
അല്ലോ വിത്രുമവും കഴിച്ചു രാമവാരിയർ തിരികെ വ
ന്ന നമ്പിയോട് വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളാലോച്ചിച്ചുണ്ടെ
ങ്ങം യാതുപരിപ്പു പോകയും ചെയ്തു. പിന്നീടാണും
വിദ്യാത്മീകരിക്കുന്ന ഈ സംഭവം മുക്കനാമെന്ന ധരിപ്പി
ആണ്. അപ്പോൾ അംഗീകാരം പറഞ്ഞു, “വാരിയരു
ടെ പാണിയിൽപ്പുത്തിനെന്നതിരില്ല. എത്തു ശാസ്ത്രത്തിച്ചും
കലയിച്ചും അംഗീകാരത്തിനും അപാരമായ നൈപുണ്യ
മുണ്ട്”. ആകും പരീക്ഷയിക്കാൻ യുറപ്പേണ്ടുണ്ട്.” ഈതാ
ണും ശമ്മം അവരോടു പരിപ്പു സമാധാനം.

കരിക്കൽ കമാനായകൻ ദേവദർശനത്തിനുണ്ടായി
ക്കു ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ക്കു നമ്പു
തിരി ഭാഗവതം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനുണ്ടാ.
അംഗീകാരം കൂടും വസ്തുപ്പുനന്നായിരുന്നില്ല. രാമവാരിയ

രെ കണ്ണപ്പും “കൈകളിൽനാരെ രാമന്ത്രം അതു” ? നന്നായി. എനിശീ ഫ്രോക്കറ്റിംഗ് അത്മം നേരെ യാകനില്ല. രാമതന്നൊന്ന് വിസ്തരിച്ച പരഞ്ഞകേട്ടാൽ കൈളിലാം” എന്ന നന്ദത്തിരി ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം രാമവാരിയർ ആ ഫ്രോക്കറ്റിംഗ് അത്മം ശ്രദ്ധിച്ച തിപ്പരാണങ്ങൾ ആവശ്യംപോലെ ഉല്ലരിച്ച് വളരെ വിസ്തരിച്ച പരഞ്ഞകൊട്ടത്തു. നന്ദത്തിരിക്കു സന്ദേശ ഷമാകയും ചെയ്തു. എക്കിലും അദ്ദേഹം ഒന്തുടി പറ ഞ്ഞു: “എനിക്കിൽ വളരെ ഉപകാരമായി. പക്ഷേ രാമനിൽ വലിയ ഭോഷമായിത്തരിക്കും. ബുംഗലാക്കണ മാത്രം അധികാരിയിൽത്തായ വേദവും മരം മര ജാ തിക്കാൻ ചൊല്ലിയാൽ നരകവാസമാണു് മലം. രാമ നു് അതു വേണ്ടിവരുമ്പോം.” ഈ കേട്ടപ്പും വാരിയർ “അവിടയ്ക്കു സപ്രധാനം നരകമോ” എന്ന ചോദിച്ചു. “എനിക്കു സംശയമില്ല; സപ്രധാനതനെനു്.” എന്ന നന്ദത്തിരി പരഞ്ഞപ്പും “സപ്രധാനം നരകമോ അവിടയ്ക്കുംതല്ല, നിശ്ചയം. അടിയന്തര നരകമായാലും വിരോധവുമില്ല” എന്നേതു ക്രമാന്വയക്കുന്ന മരപട്ടി.

ഇങ്ങനെ രാമവാരിയക്കു വേദങ്ങളിൽത്തുടി അറിവുണ്ടെന്നവെച്ചു് അക്കാലത്തു നന്ദത്തിരിമാക്കു രാമവാരിയരെ പുഷ്ടവും അദ്ദേഹത്താട്ട പേപ്പവുമണ്ണായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റാറി പല കമകളിം കേട്ടിട്ടുള്ളതോന്നും ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. വ്യാകരണവിഷയമായി വാദം വരുന്ന ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ വിശ്വ

നാരായ നനുതിരിമാർ വൈദികസൂക്തത്തോളിൽ അഭി യംപ്രാപിക്കും. അവിടേയും അവക്ക രക്ഷയില്ലെന്ന കാണിപ്പാൻ രാമവാരിയക്ക് ചിലപ്പോൾ ആ വക സു കത്തോളിലും ക്രിസ്ത്യാനിക്കണ്ണതായി വന്നിട്ടുണ്ട്⁹. അതാണാവ സ്കീ ഒപ്പുചേരുത്തിനും കാരണം. ഏതുയാലും ബ്രഹ്മണ കേതിയും ഇംഗ്രേസ്റ്ററവിശ്രദ്ധാസ്വം തികഞ്ഞ ആളായി തന്ന കമാനായകനെന്നു¹⁰. അന്ത്യകാലത്തു പരബ്രഹ്മം ദിവ്യംവന്നിട്ടുണ്ട്¹¹.

1063-ൽ പുതിയകോവിലകത്തെ മഹാരാജ ബഹദുർ സാമുതിരിരാജാവു തീപ്പുട്ട്. കൊട്ടിയും കീ ശക്ക കോവിലകത്തെ ചെറിയ കുത്തുണ്ണിരാജാവായിരുന്നു പിന്നെ സാമുതിരിപ്പാടായതു¹². അദ്ദേഹം സ്വപ്നം ഒരു നല്ല വിഭവാനം വിഭപ്പെടുപക്ഷപാതിയുമായിരുന്നതിനാൽ പണ്ഡിതന്മാരെ അവസ്ഥാനസരണം മാനിക്കന്നതിൽ അശേഷം അമാനതിച്ചിരുന്നിപ്പ്. അക്കാലത്തുടെ സാമുതിരി രാജാവിന്നും ആട്ടത്തിരുന്നാരുക്കു¹³ എഴു ദിവസം മുമ്പുത്തുക്കു¹⁴ ഒരു വിഭപ്പെടുത്തുകയും, തിരുനാരുക്കുന്നതുകൂടി നടത്തുകയും, തിരുനാരുക്കുന്നതുകൂടി നടത്തുകയും യമോച്ചിതം സംഭാവനകൾ കൊട്ടുകകയും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ആ തുട്ടത്തിൽ 1069-ൽ മേൽപ്പുരത്തെ സാമുതിരിപ്പാടിലെ തിരുനാരുക്കു¹⁵ ഒരു തീവസം വൈക്കേന്നും നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ കൊട്ടിയേണ്ണു വന്നു. 1054-ൽ തീപ്പുട്ട് എറാക്കുപ്പാടിലെ കാലത്തു ഭാഗവതത്തിന്നും അത്മം പറയുവാനായി കഠിനകാലം രാമവാരിയർ ഇം ദീക്കിൽ

താമസിച്ചിരുന്ന എന്ന മനു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടണില്ലോ. അതുകൊണ്ട് മുന്നേ ധാരാളം പരിചയമുള്ളതായ ഞ ഞെഴുടെ ഭവനത്തിലാണ് കമാനായകൻ ആഡ്യം വന്ന കയറിയതു്. ആ സമയത്തു് ഈ ലേവകൻ, ഇവിടെ കേണ്ടത്തിൽ ചിത്രങ്ങളെഴുതിട്ടിട്ടുള്ള ആരങ്ങാടു രേതപ്പീഷാരോടിയുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് പൂർവ്വം പടയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. അധികം ഉയരവും തടിയുമില്ലാതെ ഒരുവിധം വെള്ളത്ത നിറത്തിൽ കരാരി കടയം വടയുമായി വന്ന കണ്ണപ്പൂർണ്ണ തൈ ദി റണ്ടാഴ്ചം എഴുന്നേറുന്നുനു. ആഗതൻ പൂർവ്വത്തെ യു കയറാതെ ഒരുക്കിണ്ടിരുന്ന അട്ടത്തുന്നുനു പിഷാരോടിയെ കുറഞ്ഞ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കീടു് “രേതൻ എന്നാണ്ടു പേരു്? ചിത്രമെഴുത്തു് ചതുരംഗവുമണ്ടു്”, ഇല്ലോ?” എന്ന ചോദിച്ചു. “രേതൻതന്നു” എന്ന പിഷാരോടി പറഞ്ഞപ്പൂർണ്ണ ആഗതൻ പൂർവ്വത്തെയു കയറി നിലത്തു മണ്ണിട്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തുപോലും വഴിയാതുകാണ്ടു ശ്രദ്ധംമാറിയാൽ ആരം പടയിൽകയറിയിരിക്കുക പതിവില്ല. ‘പുരാ യത്ര സ്രോതഃ പുളിനമധ്യനാ തത്ര സരിതാം’ എന്ന പണ്ടു വെള്ളതി പറഞ്ഞത കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുന്ന ഈ ദിക്കിണ്ടിരുന്ന സ്ഥാനി. എല്ലാം മാറിയിരിക്കുന്നു. സ്ഥലമരിയുവാൻ തൈമുഖിയി ആ ആഗതൻ പറഞ്ഞപ്പൂർണ്ണ തൊന്ത്രജ്ഞതപ്പേട്ടു് അക്കത്തേങ്ങാടി ഇന്നുനെ കരാരി വന്നിട്ടുള്ള വിവരം വലിയമുയ്യോടു പറഞ്ഞു. അവർ പൂർവ്വത്തു് വന്ന നോക്കിയതു്, “കൈക്കുള്ളും രാമവാരിയരാണു്” എന്ന

പരഞ്ഞത്തും കൂപ്പം കഴിഞ്ഞു. പത്തിങ്ങപത്തണ്ണു കൊല്ലു ത്തിനെമ്മും രാമവാരിയരിവിടെ താമസിച്ചിരുത്തു കാലത്തു പിഷാരടി ഇവിടെ ചിത്രമെഴുതിക്കൊണ്ട് താമസിച്ചിരുത്തു. ഈ പിഷാരടിക്കു കുറെ സംസ്കൃത വ്യൂലുത്തിയും, നല്ല റസിക്കത്തവും, ചതുരംഗത്തിൽ ഭാത്തുമുണ്ടായിരുത്തു. കണ്ണപ്പോഴാശ്ശു രാമവാരിയർ ആ ഒഴു അറിഞ്ഞു. ഏന്ന മാത്രമല്ല പിഷാരടിയിടെ പ്ര ത്രൈക്കയോഗ്യതകളോമ്മുംവരികയും ചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ട് ആദ്യത്തെ ചോദ്യമുണ്ടായതു്. പിഷാരടിക്കു റാമവാരിയരെ ആദ്യം മനസ്സിലായോ ഏന്ന സംശയ വുമാണു്. ഈ കുട്ടി എത്താണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ “ഇവിടെ കുട്ടിവാരസ്യാങ്കാടു മകനാണെന്നും, പാഠിക്കുന്ന കുട്ടിയാണെന്നും” പരഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. ആ യിടയ്ക്കു മേൽപ്പരഞ്ഞ ദ്രോകം തൊൻ കുവലയാനും തത്തിൽനിന്നു പാഠിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനുതന്നീൽ, റാമവാരിയർ അതു ചൊല്ലിക്കുട്ടിയുകൊണ്ടുണ്ട് ആഗതനു ഒരു വിഭ്രാന്താണെന്നു തൊന്ത്രഹിച്ചു് അക്കരേതജ്ഞോടി വിവരം പരഞ്ഞതു്.

സാമുത്തിരിപ്പാട്ടിലെ ഭന്ധതനെ പരിചയമുള്ളതു കൊണ്ടു് അന്നതന്നെയോ പിരോഗോ തന്മുരാനെ ചെന്ന കാണുകയും, പിന്നു തിരുന്നാഴിം തിരക്കും കഴിയുന്നതുവരെ റാമവാരിയർ ഇവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു സാമുത്തിരിപ്പാട്ടിലെ തിരുന്നാഴി പ്രമാണിച്ചു തലച്ചുനോക്കുന്നമുള്ളതു തരജ്ഞിൽ ഏരോമുമേനോന്നും മറ്റൊ പല ദിശയാഗ്രഹണങ്ങളും ഇവിടെ

വന്ന കൂടിയിരുന്നു. രണ്ട് നേരവും കമാനായകൾ കൊഡിലുക്കെത്തേയ്ക്ക് പോവുകയും, ഇവിടെയുള്ള സമയ ഒള്ളിൽ എറോമുമേനോൻ മതലായ പ്രമാണപ്പെട്ടവ തമായി സഹവസിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയുമായി രിക്കും. ഇങ്ങിനെ എഴുപത്തു ദിവസം ഇപ്പോൾ അനീവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. എക്കിലും, ബാലനായ എനിക്ക് അംഗീരയെത്താട്ടക്കവാൻതന്നെ ഈട കിട്ടിയില്ല. അതിനു ദൈഖ്യമുണ്ടായതുമില്ല. രാമവാരിയക്ക് തുക്കണ്ണിയുടുകൂടി സ്ഥലം കൊടുത്തതും, അവിടെ താമസത്തിനുള്ള വകുകൊടുത്തതും, ഈ സാമൂതിരിപ്പും ടായിരുന്നു. സ്ഥാനം കിട്ടിയ അടുത്ത കൊല്ലുത്തിൽ തന്നെ അംഗീരം ശിവക്കേഷത്തിനുമുമ്പിൽ പണ്ട് ണ്ണായിരുന്ന ചെറിയ കുളം മാററി വലിയേരു ചീരക്കഴിച്ചപ്പോൾ അതു കിളിച്ചിട്ടുള്ള മണി മഴുവനും ചുറവാട്ടം നിർത്തി വലിയേരു മാററമുണ്ടാക്കിയതു കൊണ്ണാണ് രാമവാരിയക്ക് ആദ്യം കുരത്തുായ ദിനം പററിപ്പായതും. പിന്നെയും രണ്ടുനൂറു തവണ രാമവാരിയരിവിടെ വരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അനേന്നാനം വിശ്വേഷണംവെങ്ങളെന്തെങ്കിലുമുണ്ണായതായി തോന്നുന്നില്ല.

രാമവാരിയക്കുടെ ഒരു പ്രധാനപ്പത്തി തൃപ്പിവച്ചേ ആക്രമിച്ച ക്രമ്പ്രതിസാരംകൊണ്ടും അകാലമരണം പ്രാപിച്ചു. അതുമുതൽക്കും ആ സ്ഥലത്തു താമസിക്കുവാൻ സുഖമില്ലാതായതിനാൽ അവിടം വിട്ട് തുക്കണ്ണിയുടുകൂടി ചീരയേടു വടക്കുനോഗത്തും ഭാര്യക്കും ഒരു ദിവസം

പണിയിച്ചു് അവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കി. ഇതിനു സാമൂതിരിപ്പാടിലെ ഫ്രൈക് സഹായവുമണ്ഡായിരുന്നു. അങ്ങനെ സുമാർ രണ്ടുകൊല്ലുത്തോളം താമസിച്ചുണ്ടോ ഒരു ദിവസം അകാരണമായി ഭാര്യയെ വിളിച്ചു് പല സംഗതികളിലും പറഞ്ഞു. ആ കൂട്ടത്തിൽ തന്റെ ആയുസ്സുവസാനിക്കാരായി എന്നും സുചിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. പിന്നെ പത്രം പത്രം ദിവസത്തിലധികം ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ വാരസ്യംകൂടുതൽ ഇതിന്റെ ഗൗരവം അതുജ്ഞാനം മനസ്സിലായിരുന്നോവോ എന്ന സംശയമാണ്. നവരാത്രിക്കാലമായ തിനാൽ പതിവുള്ള വ്യാസപൂജ അനുബാദം ചെയ്യിരുന്നു. “നാശൈ ചില ഭാന്തം ചെയ്യണമെന്നണ്ടു്”. അതിനു വേണ്ട വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടണു് മെന്നും ഭാത്തുയെ പറഞ്ഞെല്ലാം കൂടുകയും ചെയ്തു്. അതുപുകാരം പിരേറനു പൂജാവസാനത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരിൽ കരാർക്ക മഹാഭാരതം 8 പുസ്തകവും, വേരെ കരാർക്ക ആഃഗ്രഹഭാഷ്യവും, മരീരാരാർക്ക യജൂദ്ധഭാഷ്യവും, പിന്നെയോ റംക്ക സാമ്വദഭാഷ്യവും കൊടുത്തു്. അതിനുശേഷം തന്റെ കഴുത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന ഗൗരീശ്വരം ക്രൂക്ഷമാല ഒരു വിശീഷ്ടബ്രാഹ്മണനു് ഭാനംചെയ്തു്. മരീരാരാർക്ക പ്രത്യക്ഷപത്രവിനെത്തന്നെ കൊടുക്കുകയാണു് ചെയ്തു്. കുടവിലെരാരാർക്ക വേദാന്തഭാഷ്യവും ഭാനംചെയ്തു്. അനുവാദ കൂടിയിരുന്ന ബ്രാഹ്മണരിലുള്ള ഭക്തിയും, ഭാന്താളിലുള്ള ശ്രദ്ധാദർശങ്ങളും കണ്ണി

എ അത്തപ്പുട്ടപോയി. അന്നച്ചക്ക കേൾവാതിനു
ശ്രദ്ധം കൊള്ളി വീംകൊള്ളൽനുരാൻ, പുന്നദ്ദേരി ന
സ്വി, ജല്ലി നാരാധാരാർ, ചാത്തക്കട്ടിനുണ്ടാണി
യാർ, തല്ലാലും വീട്ടിൽ പോയിരുന്ന തുകാണ്ടിയുൾ
ഉട്ട് ബുമ്പസപം കാര്യസ്ഥൻ ഇന്നുനെ അവുംഡാക്ക
അണ്ണു കത്തുഴുതി തപാൽവഴിക്കയച്ചു. കൈകളിൽ
രെയുള്ള സ്വന്തവന്ത്തിലേക്കും, തന്റെ ശിഖ്യനായ
പാരളിക്കാട്ട് പാരഞ്ഞാട്ടിൽ പുത്തൻവീട്ടിൽ ഗോവി
പുന്നനായക്കും, ഉള്ളാട്ടിൽ രാമഭാഗിമേനോനും ആരംബ
ശം കാരോ എഴുത്തയച്ചു. കത്തുകളിൽ ചിലതു സം
സ്തതിലും, ചിലതു മലയാളത്തിലുമായിരുന്നു.
എഴുകളിൽ നീളം കാരോനീലും ഏറക്കരെ വ്യത്യസ്ത
മായിരുന്നു; എക്കിലും കാഞ്ഞങ്ങൾ മിക്കവാറും ഒന്നത
നെന്നായിരുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരം നശപരമാണെന്നും,
എപ്പോഴാണായിസ്സുവസാനിക്കുന്നതെന്നും ആക്കും നീ
ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും എന്നും, അതുകൊണ്ട് “അടിയന്തരമാ
യി തമ്മിലെബാൻ കണ്ണാൽ കൊള്ളാമെന്നുമുള്ളു സാ
രാംശം എല്ലാ കത്തിലുമുണ്ട്”. തന്നുരാനു മാത്രം പല
തും എഴുതിയിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇന്തി തമ്മിൽ കാണു
നു കാര്യം സംശയമാണെന്നു എഴുതിയിരുന്നുള്ളു. ഈ
തൊക്കെ കണ്ണിട്ട് ധരിക്കുള്ളവരോക്കെ പരിശേഷിച്ചു; എ
ങ്ങിലും ആരു ഇംഗ്ലീഷ്യരുടും അന്നേംട്ട് വല്ലതും കട
നുചോദിക്കവാൻ ദൈവപ്പുട്ടില്ല.

പിറേറനു പുലശ്ചു പ്രാണാധാരം ചെള്ളുന്നതി
നിടക്ക ഭാഗ്യായ കട്ടിവാരസ്യാരെ വിളിച്ചു “എ

നിക്കേരോ വല്ലാത്തത് സുവക്കേട്; വായി പിശച്ച്
വോ എന്ന സംശയമോ; തേവാരം നിത്തകയാണ്? ’’
എന്ന പരാത്ത പോയി കിടന്ന. ഫോഗാനന്ദസപാ
മികളിൽനിന്ന പല യേശത്തപ്പങ്ങളും ധരിച്ചിട്ടുള്ള
ചരിത്രനായകൾ ആ വകയിൽ അത്യാവദ്യും ചിലതു
പതിവായി പ്രശ്നാഗ്രിച്ചവനിൽന്ന. അതിൽ പ്രധാ
നമായ കനാണ് പ്രാണാധ്യാമം. തല്ലാലും പോയി
കിടന്ന. എക്കിലും കിടക്കപ്പോരതിയില്ലാത്തവിധി
വായുക്കോഡും കലശലായി. മുത്തരിനും തടസ്യംവ
നു. ആദ്യം കനാരണ്ട ദിവസം ഇതരു സാമ്രാജ്യിയി
ല്ലെക്കിലും മുന്നാം ദിവസതേങ്ങു് ഉപദ്രവം സഹി
ക്കാൻ വരുംതവിധി വല്ലിച്ചു. ഇതു കണ്ടിട്ട ചില
രെല്ലാംകൂടി കോഴിക്കാടുനിന്നു് ഒരു ദോഷ്ടരെ വരു
തരി. അദ്ദേഹം മുത്തും എടുക്കുന്ന സമയത്താണു് ഗോ
വിന്ദന്തനായർ വന്നതു്. അട്ടത്തിൽന്ന ശ്രദ്ധാശ്രിക്ക
വാനും വീഞ്ഞവാനും കമ്മനാധകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു
പ്പോരാ തീവണിക്കു വന്നതാകയാൽ വേഗത്തിൽ ഒന്ന്
മുത്തിവരാമെന്ന ഗോവിന്ദന്തനായർ പറഞ്ഞു. അതു
വേണ്ട, രോഗിക്ക ശ്രദ്ധാശ്രം ദനാക്കണ്ടതില്ലെന്ന
രാമവാരിയർ പ്രമാണപ്രകാരം പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പി
ച്ചു. എക്കിലും, ശിഖ്യന്നീര ഭള്ളക്ക തീരവാൻ കൂടി
ചുവരാനയച്ചു. അന്നമുത്തും മരണപ്പത്തം രാമവാ
രിയത്തെ പ്രധാനശ്രദ്ധാശ്രിക്കൾ’ ഗോവിന്ദന്തനായരാ
യിൽന്ന. (ഇദ്ദേഹം 1953 മാച്ചു് 21-ാംന് അന്ത
രീച്ചു.) മതമകൾ ഗോവിന്ദവാരിയർ മഹാനവഹിഡി
വസം വന്നു. അന്ന രാത്രി ഒരു കാളരാത്രിയായിട്ടു
ക്കൊന്നയംണു് കഴിച്ചിട്ടുണ്ടിയതു്. ഡാക്ക് കരുവെച്ചു

മുത്തുമെച്ചത്തുകൊണ്ടു് തല്ലാലശാന്തി കിട്ടിയതല്ലോ തെ അമ്മതിൽ അതു വബ്സിക്കേക്കതെന്നാണോ് ചെങ്ങു തു്. റപ്രാസോപദുവരത്തിനും ശമനമിണ്ടായില്ലെന്നാലും അതു കലശലാവുക്കതനെ ചെങ്ങു. ഉച്ചതുവം സഹിക്കുക വാഴുംതെ പിച്ചും പ്രായം പറയുന്ന ത്രിട്ടത്തിൽ “‘ഈതാ ചില സിഖാഷാർ വന്നിരിക്കുന്ന; ഞാനവരോ ട്രിട്ടി പോവുകയായി’” എന്നും മറ്റൊ ട്രിട്ടത്തിൽ നാവഭ്രേ. അനുന്നല്ലാവരും അവിടെ ശിവരാത്രിയായിത്തനെ കഴിച്ചുള്ളടക്കി. അതിൽ ചിലർ രാമാധൻാം വായിക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥം പക്കത്തപ്പോൾ വിരാധന്തിയിൽ താഴെ ചേർക്കുന്ന ഭാഗമാണേന്തു കണ്ടതു്.

“‘ആരം രാമ രാമ ഞാനോന്ത വിദ്യാധരൻ
കാരണ്യൂദ്ധത്തേ! കമലാപതേ! ധരാപതേ!’”

രാമവാരിയർ ദാസവ്യാാംശജനാഭനും പലക്കുള്ളി അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയാണുള്ളൂ ഈ ത്രിശ്രീന്തതു്. അന്നും രാത്രി കഴിത്തുനേണ്ടും പിരുന്നു വിജയദശമിഡിവസം വൃജയെടുപ്പു്, വ്യാസ പുജി, കാൽക്കഴകിച്ചുട്ടു് എന്നിവ കഴിത്തുനേണ്ടുമാണോ്, അതായതു 1070 കന്നിമാസം 20-ാം ദിവിലെ 10 മണിഃയാട്ടത്രിട്ടി, കമാനാധകൾ പരമപദം പ്രാപിച്ചതു്. അന്നു രാവിലെ മുതൽക്കു സംസാരിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെടം വിട്ടി കണ്ണില്ല. എന്തോ ചിലതു ജപിക്കുകയോ, ധ്യാനിക്കുകയോ ചെങ്ങുകയും ത്രിശ്രീഷ്ടകമാക്കുകയോ തോന്തിയിരുന്നു. മരണസമയത്തു രണ്ടു കണ്ണിനേറയും ത്രിശ്രീ

ണികൾ നാസാഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്ന എന്നും, ത ലീഡം ഭേദമല്ലെന്തിൽ കൈവിരലുകൊണ്ട് എന്നോ മറ്റ് കാട്ടിയിരുന്ന എന്നും ശുട്ടി പരഞ്ഞുകെട്ടിട്ടണ്ട്. എന്നോ കമി! അസാമാന്യമായ ഒരു ചെച്ചതന്നുവിശദിച്ച ഇതുപേരുത്തിനുണ്ടായിരുന്ന എന്നാളുള്ളതിനും ആക്കം സംശയമില്ലെന്നുകാതും പറയാം.

കമാനായകൻ^o കാരേ വിഷയത്തിലും എത്ര നേതാളം പാണ്യിത്യുമ്പണ്ണേനും^o ആക്കം പരിശീലിക്കു വാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. യോഗാദ്യാസവിഷയത്തിൽ ഇതുപേരുത്തിരുന്ന യേജ്യത മനസ്സിലാക്കുവാൻ കരസ്ത വാംശുട്ടി പരഞ്ഞും ഇതവസാനിപ്പിക്കേണ്ടും.

കു ദിവസം കാലത്തു^o എഴു മണിക്കു^o ഇവരിട അടയ്ക്കുള്ള പാലിയക്കടത്തു രാമവാരിയരും വേരു രണ്ട് മുന്നു രാരിയന്നാക്കം ശുട്ടി രാമ വാരിയർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ചേന്ന. വാളുമെ തത്രോ മരോ കരടിയന്തരം കഴിഞ്ഞു മടങ്കുയാ ഹിരുന്ന അവർ. ഇവരവിട കയറിച്ചുന്നപ്പോൾ രാമവാരിയർ രണ്ട് വെട്ടുകളുകൾ വെച്ചുതിരുത്തു മെ തിയടിയിട്ടിരുന്ന പല്ല തേജ്ജുകയായിരുന്ന. വന്നിട്ടുള്ള വാരിയന്നാരിൽ രാമവാരിയർ വള്ളരെ ചെരുപ്പു കാരനും നല്ല കുറരനമായിരുന്ന. ആയാൾ ചാറിത്രനായകൾ പല്ലതേച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുചേന്ന “താനെടുത്ത പൊതിച്ചു കൂപ്പുയിംബജ്ജിട്ടാലോ” എന്ന നേരംപോക്കായി ചോദിച്ചു. രാമവാരിയരുടെ പ്രായവും, പാണ്യിത്യാദിയോഗ്യതകളും കുന്നും ഗണിക്കാ

തെയാണ് ഈ സാഹസി അങ്ങനെ ചോദിച്ചതു്. “തരക്കേടില്ല. വൈജ്ഞമെക്കിൽ നോക്കാം” എന്ന കമാനായകൻ ശാന്തസ്ഥരത്തിൽ പറഞ്ഞു. “വൈജ്ഞമോ എന്നോ? എന്നാൽ കാട്ടിത്തരാം” എന്ന വന്നമനഷ്യൻ പറഞ്ഞു ചരിത്രനായകനെ പിന്നിൽനിന്നും കാലടക്കിപ്പിടിച്ചു പൊതിക്കവാൻ അമിച്ചു. പൊതിയില്ല. എത്രയായിട്ടും പൊള്ളുന്നില്ല. ഒരുവിൽ തന്റെ സ്വർഗക്കതിയും പ്രഭ്രാഗിച്ചു വലവാനായ ചെറിയ രാമവാരിയർ പൊതിച്ചുപൂശാം, പണ്ഡിതപാരശ്വവേദരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു മെതിയടക്കോട്ടം, ചുവട്ടിൽ ആ രണ്ടു വെട്ടക്കല്ലോട്ടുടടി സപ്ലും പൊതി. “ഇത്തന്നെ ഞാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ താംപ്ലു നിങ്ങളെല്ലംവരുംതുടർന്നിട്ടി ചീലിച്ചാലും പൊതിക്കയില്ല” എന്നാണ് കമാനായകൻ പറഞ്ഞതു്. ഇത്രജാലംപോലെയുള്ള ഈ പ്രധ്യാഗം ചരിത്രനായകൻ യോഗപരിശീലനങ്കാണ്ടു സാധിച്ചതാണതു. അന്നതന്നെ ഈ വഴിക്കു വന്ന മേൽപ്പുരഞ്ഞ ചാലിയക്കടത്തു രാമവാരിയർ ഇതെഴുതുന്ന ആളോടു പറഞ്ഞു അന്നവേവവത്തമാനമാണീതു്. ഈ പറഞ്ഞു വാരിയർ മരിച്ചിട്ടും രണ്ടുകൊല്ലുമെ ആയിട്ടുള്ളൂ.

പരിപാവനമായ പ്രസ്തുത ചരിത്രമെഴുന്നതിനു വാചസ്സതീ ടി. സി. പരമേരപ്പരൻ മുസ്സതിന്റെ ഏ സ്കൂളംതുടി എന്നിക്കു വളരെ സഹായിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തു സംഗതി വായനക്കാരെ സവിനയം അറിയിച്ചുകൊണ്ടുട്ടു.

കൈകളിൽ രാമവാരിയത്തണ്ടാക്കീയ കുതികളിലോന്നും വ്യാവധിയായിരിക്കുന്നതാണ് അറിയേണ്ടതാണെന്നൊളിപ്പിലൂടെ താഴെ ചേർക്കേണ്ണ.

1. അമരം ബാലപ്രീയ
2. അമരം ബാലമേഖലായിനി
3. സിലബ്രൂപം
4. ശ്രീരാമോദന്തം കാവ്യം
5. ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം , ,
6. രഘുവംഗം , ,
7. കമാരസംഭവം , ,
8. മാഹം , ,
9. തെനഷയം കാവ്യം
10. അമരകശ്രതകം
11. മഹിഷമംഗലംഭാഗം
12. പുഞ്ജബാണാവിലാസം
13. യുധിഷ്ഠിംബിജയം

ശാസ്ത്രഗമ്മങ്ങൾ:

14. തക്ഷണാസ്ത്രം
15. സാമുദ്രികാശാസ്ത്രം
16. പ്രക്ളമാസ്ത്രം (രത്നഗ്രിഖ)
17. വോരാ
18. പദ്മംസ്താരച്ചത്രീക (വ്യാകരണം)
19. സംഗീതശാസ്ത്രം
20. അഷ്ടാംഗാച്ഛാദയാ (സാരാത്മിക്ഷപ്താണം)
21. , , (ഭാവപ്രകാശം)

22. വെദ്യാധത്തരംഗ സ്ഥാനി
23. ആരോഗ്യക്ലുസിമം
24. നേത്രരോഗചികിത്സ
- സ്വവണ്ണം, സ്നേഹത്താം:
25. നാരായണീയം
26. അപിരാഞ്ചോത്രം വിംഗതി
27. ദേവീഖാഹാത്മ്യം
28. അഷ്ടപദി
29. വാമദേവസ്ഥാവം
30. വിദ്യാക്ഷരമാല
31. വാഗാനന്ദലഹരി
32. വിദ്യുത്മാലാസ്തതി
33. വാസുദേവമനനം
34. ഷാഖാശൈക്കാപണ്യകം
35. അഷ്ടകവിംഗതി
36. ആത്മബോധം
37. ലക്ഷ്മണാപദ്മം
38. ശീവഭക്തിസ്ത്വത്തി
39. ജീവന്മാർഗ്ഗകരണം
- പലവക:
40. സംഗീതക്രൈചാറിതം.

.....

വി. സി ബാലകൃഷ്ണപണിക്കർ.

ആപാതമധ്യരവും ആലോചനാരൂതവുമായ സാഹിത്യം, ആക്ഷമനകരിക്കവാനൊക്കാത്തതും ആദരണിയവുമായ ഗദ്യസരണി, അപ്രധിഷ്ടവും അൽത്തകരവുമായ പ്രസംഗപാടവും ഇങ്ങനെ പല പ്രത്യേകതകളിലുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്ന വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപുണിക്കർ. ഇംഗ്ലീഷ് നോമനായി ആദ്യം പരിപ്രയപ്പെട്ടതു കേവലം ഒരു ധാരാളിക്കണക്കാണ്.

മെടിക്കലേഷൻ സ്റ്റാസിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തും ഒരു കഴിവുഡിവസം എതാനം ചീല സഹപാർശകളോടുള്ളടച്ചി നോൻ കോഴിക്കോട്ടനിന്നും ദവക്കന്നേരത്തെ വണ്ണിക്കയറി തിരുക്കു വരികയായിരുന്നു. വിദ്യാത്മീ സഹജമായ അവകാരത്തോടുള്ളടച്ചി പല തമാശകളിലും പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്ന തൈജികൾ യാതു. അന്നതനെ ധാരാളം കവിതകളണ്ണോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന നോൻ ഇടയ്ക്കു ചീല ഭ്രൂംക്കും ചോല്ലിയായിരുന്നില്ല. വണ്ണി പരപ്പന്താടി ആപ്പീസ്സിലെത്തിയ ഉടനെ മല്ലവയസ്കന്നായ കരാളം പത്രപത്രണം വയസ്സായ ഒരു കട്ടിയും തൈജിരിക്കുന്ന മുറിയുടെ മുമ്പിൽ വന്നു. “എന്താണു് വിശ്വേഷിച്ചു്”, എന്ന നോൻ ചോദിച്ച തനിനു് മല്ലവയസ്കും ഇങ്ങനെ മറപടി പറഞ്ഞു: “തൈജി തൊട്ടമറിയില്ലണായിരുന്നു. എനിക്കാളെ മനസ്സിലായി. മുമ്പുതന്നെ കെട്ടിട്ടണു്. ഇതെന്നറ മകനാണു്. ബാലകൃഷ്ണനുന്നാണു് പേര്. ഇവനെ

നാട്ടിൽവെച്ചു കരംപൂക്കു സംസ്തതം പംപ്പിച്ചു ഇനി അവിഭ്രതനെ ഇങ്ങനാൽ അധികമാനം വംപ്പിക്കുവാനാളില്ല. പണം ചിലവിട്ട് പറമേക്കയെച്ചു പംപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു ശക്തിയുമില്ല. ഇവൻ കംരുദ്ദോ കവിതകളുണ്ടാക്കും.”

ഇതുവും കേടുപോംശേഷം⁹ കവിതയിലുള്ള ഭേദം കൊണ്ടു¹⁰ ആ കൂട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ചില ഫ്രോക്കുകൾ ചൊല്ലുവാൻ താൻ ആ വശ്യപ്പെട്ട്. സുഖുമണ്ണസ്ത തിയായി അകാരാദ്യക്ഷരങ്കമത്തിൽ ആ കൂട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന രണ്ട് നാലു ഫ്രോക്കുകൾചൊല്ലി. വണ്ണി അവിഭ്രതിയികം നില്ക്കാത്തതുകൊണ്ടു¹¹ താനിങ്കിനെ വരണ്ണു.

“കൂട്ടിയുടെ കവിത നന്നാക്കുന്നണ്ടു”. കരംപൂട്ടി പംപ്പിക്കുന്നതത്യാവശ്യമാണു. പക്ഷേ കേവലം ഒരു വിഭ്യാത്മിയായ താൻ വിചാരിച്ചാൽ ഒന്നം കഴിയില്ലല്ലോ. ഒരുക്കാളും ചെയ്യുക. പട്ടിഞ്ഞാറെ കോ വിലക്കുത്തു വിഭ്യാൻ ഏട്ടുന്ന് തന്മാരാൻ എന്നൊരു മഹാരണണ്ടു¹². സംസ്തവക്ഷപാതിയായ ആ തന്മാരാനെ മാക്കാവിൽപ്പോയി കണ്ണപേക്ഷിച്ചാൽ അവിട്ടനു¹³ വല്ല സഹായവും ചെഞ്ഞാതിരിക്കുന്നു. അതിനു വലിയ പ്രധാസവമില്ലല്ലോ.” ഇതുവും പറയുന്നോണ്ടു വണ്ണിയിള്ളക്കിയതിനാൽ “അങ്ങനെയാക്കുടു” എന്ന മാത്രം രൈഖ്യപരി പറഞ്ഞു പിരിയുകയും ചെയ്തു.

പിന്നു കുന്നാനേന്നാരു കൊല്ലത്തിനാശേഷം ഒരു ദിവസം താൻ ഏട്ടുന്നതനു കാണാൻ മാക്കാ

വിൽ കൊവിലക്കരു പോയപ്പോൾ ഒരു കട്ടി എൻ്റെ
അട്ടക്കലേക്ക് ഓടിവന്നു, “എന്ന അറിയേം”
എന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ തൊന്ത്രവന്നു. എന്നിക്കെ
ആളെ തീരെ മനസ്സിലായില്ലെന്നു. സമ്മതിക്കണ്ണി
വന്നു. “അന്ന പരപ്പന്താടി തീവണിയാപ്പീസിൽ
വെച്ചു കണ്ടില്ലോ? ആ കട്ടി ബാലതുജ്ഞൻ ആനും
തൊന്നു. അവിടുന്നു ഉപദേശിച്ച പ്രകാരം അപ്പുന്നം
തൊന്നംകൂടി ഇവിടെവന്നു തന്നുണ്ടും തീരുമനസ്സിലെ
കണ്ണപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവിടെത്തെ മക്കളോടുമിച്ചു
ഇവിടെ താമസിച്ചു പഠിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചു.
അവിടുന്ന തന്നെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതു. താമസി
ക്കുവാൻ നല്ല സുവമാണു.” ഇതുവും കേടപ്പോ
ഡേഡ്യും എന്നിക്കെ കാഞ്ഞങ്ങളും ഓമ്മവന്നു. ആദ്യം
എന്നിക്കു ആളെ മനസ്സിലാക്കാത്തതു കേവലം എൻ്റെ
നീറുകൾം കരിത്തുവടച്ചും ചെറിയ ഒരു മുണ്ടു ചുററി
ക്കൊണ്ടും അന്നകണ്ണ കട്ടി ഇപ്പോൾ കരിച്ചുകാലത്തെ
സുവസ്ത്വത്തി നീമിത്തം, നീരുമൊന്നു തെളിഞ്ഞതും ആരി
കരെ പോകും വെച്ചും, നല്ലമുണ്ടുതന്ത്രിക്കുമാണു. എൻ്റെ
നീറു മുമ്പിൽ വന്നാതു. തടി മാത്രം മുമ്പുതെക്കാരി
കൂടിയിരുന്നില്ല. പിന്നെ ശാന്തി എല്ലാ വർത്തമാന
അഴികും വിസ്തുരിച്ചു ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും, പ
ഠിപ്പു തുടന്നപോകുവാൻ എന്നിക്കെ തോന്ത്രനു ചീല
സംഗതികൾ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുശേഷം തൊന്നു
അവിടെപോയിട്ടുള്ള ആവശ്യം കഴിച്ചു അന്നതന്നെ

മടങ്ങി. പണിക്കർക്ക് ഫോറ്മായിട്ടുള്ള ഈ ഫ്രെഞ്ച് റിപ്പബ്ലിക്കാം പിനീസ് തശ ചുവളിന് കുമേണ സുദിശ അല്ലെങ്കിൽ പുണ്ണിവിശപ്പാസവമായി പമിണമിച്ചത്.

പണിക്കരം തൊന്തം ജനനാർത്തനനെ അടപ്പുച്ചുള്ള വരാബന്നന പിനീസംബന്ധിക്കു മനസ്സിലായതു്. ഏറനാട്ടു താലുക്കിന്റെ തെക്കേ അററത്തുള്ള കോട്ട കലാശം ദേശത്താം എൻ്റെ സ്ഥലവും തൊമസവും. വെള്ളാട്ടു ചെന്നവല്ലേരി എന്ന പറയുന്ന പണിക്കരം വീഴ്ചക്കുള്ളിലും അഭ്യന്തരിയിൽ അഭ്യന്തരിയിലും ഉണ്ടാക്കുന്ന കുറവിലും ഏറനാട്ടിൽത്തന്നെ പെട്ട ഉണ്ടാക്കുന്ന അംഗങ്ങൾഡിലാണതു്. 1064 കംഭന്തിലാണു് ജനനം. കപ്പേട്ടതു തുണ്ടുനണ്ണിനായരാണു് അഛ്യൻ. ഈ നായ തും പണിക്കരം ചേരനാട്ടിലെ സ്ഥാനിനായക്കും ഒരു പാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ടവരാണു്. പഴയ സ്ഥാനി കരി മിക്കവാറും കൂദയിച്ചുവന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇവരുടെ കച്ചംബുത്തിനും കരെ ഉടവു തട്ടിയിരുന്ന കാലത്തായി തന്ന പണിക്കരം ജനനം. ആദ്യകാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസ സത്തിനു പണിക്കർ ബുദ്ധിമുട്ടുവാനുള്ള കാരണം ഈ നി പ്രത്യേകം പരയേണ്ടതില്ലെല്ലാം. എക്കിലും നാട്ടനട പ്രസംസരിച്ചു് എഴുത്തും പഴയ ബാലപാംജരിം പഠി ചെയ്തുടരുന്നതു ആ ദിക്കിലുണ്ടായിരുന്ന കരപ്പൻ പുണ്ണരി എന്നും വിദ്യപാഠി അടച്ചാണിരുന്നതു. അവിത്തക്കം ദിക്കും തെരു മാറ്റും ആ പുണ്ണരിയപ്പെട്ടതു ഉറംവരുത്തുന്നതു നില്ലു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന പഠനം മേൽപ്പറ്റി

വിച്ചപുകാരം ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ടത്തി പണിക്കെ
രെ ഞാൻ കോഴിക്കാടുക്കു തിരിച്ചവിട്ടു്. പണി
ക്കയെടു ശോന്നുമായ ഭാവിക്കുതുകാരണമായി. പുര
ഷന്റെ ഭാഗ്യം ആക്കം മുന്തിട്ടി ഗണിക്കാവുന്ന
തല്ലേറു.

1078 മകരത്തിൽ ഇവിടെവെച്ചു നടത്തിയ ആ
ശുവേദ്യസമാജത്തിന്റെ പ്രമാണമുള്ളന്തതിൽ
കൈ യോഗത്തിനു് അല്ലെങ്കിലായിരിപ്പാൻ ഏടുക്കു
തന്നുരാൻ തിരുമെന്തി ഇവിടെ എഴുന്നൂള്ടിയിരുന്ന
തുട്ടത്തിൽ പണിക്കയെടു കൊച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അനു്
എന്റെ അട്ടക്കലൊയിരുന്ന പണിക്കയെടു താമസം.
സമാജത്തിന്റെ സകല ഭാവും എന്നിക്കായിരുന്നതി
നാൽ ഞങ്ങൾക്കു വിവിധവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സം
സാരിക്കുവാൻ സൗഖ്യം കുറവായിരുന്നു. എക്കിലും
പണിക്കരെപ്പോഴും എന്റെ തുടക്കത്തെന്ന നിന്നീൽ
നാതകാണ്ടു് തുട്ടത്തിൽ പലതും പറയുവാൻ സാധി
ച്ചിരുന്നില്ലെന്നില്ല. ഈ കാലത്തേക്കു പണിക്കർ സംസ്കൃ
തത്തിലെ ചില കാവുന്നാടകങ്ങൾ കഴിച്ചു് അലക്കാ
രശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രതാപങ്കുറീയം പഠിക്കുയും, തുട
തത്തിൽ ചിത്രചീമാംസ നോക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എ
നാബന്നേൻ ഹാമ്മ. പ്രതാപങ്കുറീയത്തെ അനുകരി
ച്ചു് ‘‘മാനവിക്രമീയം’’ എന്നാൽ ഭാഷാസാഹിത്യ
ഗ്രന്ഥം അനു പണിക്കരെഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതി
ൽനിന്നു ചില ഉദാഹരണങ്ങളും കമ്പങ്ങൾ എന്ന ചോ
പ്പിക്കരുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കാകതീപ്രമഹാരാജാവി, നീ

മുണ്ടാക്കിട്ടെട വല്ലനയാബന്നല്ലോ പ്രതാപത്രദീ
യത്തിലെ ദേശാന്തര്മ്മാക്കങ്ങളിലുംതന്നെ. അതുപോ
ലെ തന്റെ സ്ഥാക്കിയായ മാനവിക്രി എടുക്കുന്ന തന്നു
രാനെ നായകനാക്കി അവിട്ടതെത്ത മുണ്ടാക്കിട്ടെ
യാണോ മാനവിക്രിമീയത്തിലെ ദേശാന്തര്മ്മാക്കങ്ങളിൽ
പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നതു. അതു എൻ്റെ ഉള്ളിൽ പ
തിയുവാൻ പ്രഭ്രത്യകമം ഒരു കാരണംകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഇതേ
കാലത്തു കടത്തനാട്ട പോർഷാതിരി ഉദയവമ്മരാജാ
വിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ പ്രസിദ്ധപ്രസ്താവനിയിരുന്ന
'കവനോദയം' മാസികയിൽ, പ്രതാപത്രദീയത്തി
നെന്റെ മാതൃക പിടിച്ചു 'ഉദയാലക്കാരം' എന്നാൽ
ഭാഷാസാഹിത്യശാസ്ത്രം തുടർച്ചയായി ചേത്തുവന്നിരു
ന്നു. അതിൽ പോർഷാതിരിയുടെ ജന്മശത്രുവായിരുന്ന
സാമുതിരിയെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് പല ദ്രോക്കങ്ങളും
മണ്ണാശിരുന്നതിനാൽ അതേതരത്തിൽ പോർഷാതി
യെ പോരിന്ന വിഴിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പദ്ധതിക്കായിരുന്ന
മാനവിക്രിമീയത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നതു. ഇം മത്സ
രം നന്നാല്ലെന്നും, ഇതുനിമിത്തം പരസ്പരം സൂഖ്യം വ
ല്പിക്കുകയേ ഉള്ള എന്നും നോന്നും പാണിക്കരെ താ
ക്കീറു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉദയാലക്കാരകത്താവും പരേത
നായ കെ. സി. നാരായണൻനമ്പ്യാരാകയാൽ അദ്ദേ
ഹതേതാട്ടം നോന്നീ അഭിപ്രായം പറത്തിരുന്നു. മന
വിക്രിമീയം പിന്നെ തുടന്നിട്ടില്ലെന്ന തീച്ചയാണോ. ഉ
ദയാലക്കാരവും അപൂർണ്ണമായിത്തന്നെന്നയാബന്നല്ലോ കീട
ക്കുന്നതു.

ആ സമാജം കഴിവെന്തതേപ്പം അടച്ചതുതാനാ എ
ദൈഖിക്കയിൽ രണ്ട് മുന്ന് കത്തരടപാടുകളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
അതെല്ലാം പദ്യത്തിലായിരുന്നതാണ്. അന്ന് ഞാന
യച്ച ഒരു കത്താഡല ചീല പദ്യങ്ങൾ ഇന്നും കാണ്റു
ഇരുതും ഇവിടെ പകർത്തുക.

“കൃതികളാമണോ! ഭവാന്തര ഭാഷാ—

കൃതികളാഡാണ്ടായ കത്തവനുകാണ്ടാൻ
കൊതിഡയാട്ടമീഹ കാത്തിട്ടനേരീഡയൻ
മതിക്കരു കത്താഡിനിത താറി മണ്ണുരത്തിൽ.

1

അതിനൊരുക്കത്തു തീർത്തയ്ക്കു—

നന്തിനൊരുക്കത്തക്കെമനിക്കിഡേതവരെയ്ക്കും

മതിവിവശതമുലമുത്തവിച്ചി—

ബുദ്ധിവിമലാശയ, ബാലതുണ്ണബുദ്ധാം!

2

ഉടലുടയാമാരാവിധത്തിലായി—

ടുടനടനന്നിവനാസ്മാജകാലേ

ഇടതടവപെടാതെ യുദ്ധമിച്ചുത്—

കടതരമാമയബാധ വനപെട്ട്.

3

തലതിരിയുക, മാറിൽനോവു, മെഞ്ഞി—

നലസത, ഓഹരകംചുത്തുപ്പുലപ്പും

അലമിവന്തു കലമിത്തരത്തിൽ

പലവകരോഗമണ്ണത്തു മതോജ്ഞിബുദ്ധേബു!

4

അവിഽതമിവനീവിധാതിലന്നാ—

ഇവിഽളരോഗമുഡിച്ചുമുലമായി

അവികലമൊരുക്കത്തു തീർത്തപ്പാൻ

കവികലമെല്ലാമിശ്വാ! കഴിവെന്തതീപ്പ്.

5

അവരവരക്കു ജോലി നോക്കീ മിത്ര—

പ്രവർ! വളന്ന് രണ്ടു തെങ്ങുകളും
ബിവസമിറ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്; യുണ്ട്—

പ്രവസനസംഗതി മാത്രമുണ്ടെന്നും.

6

ശീവരമണിക്കനിൽത്തിട്ടുണ്ട് മുലം

നബരമണിയകലാവിലാസരമുൻ

നുവരമണിസുധാകരൻ ബുധാഷ്ഠി—

പ്രവരദനീഷ്ഠിതമേകിട്ടുതിരുപ്പും”

7

മാകാവിൽ താമസം തുടങ്ങിയകാലത്തു പണിക്കർ
പത്രണിക്കുവയ്ക്കുലിയികും പ്രായമായിരുന്നില്ല.
മുന്നുകൊല്ലുത്തിലിയികും അവരുടെ താമസിച്ചിട്ടുമില്ല.
1080-ാമാണ്ഡായപ്പോഴെങ്കുറഞ്ഞും പണിക്കരവിരുന്നിനു
വിട്ടേപായിരുന്നു. അക്കാലത്തുനാട്ടിവസം എന്നുറ
അട്ടക്കരവനു വത്തമാനങ്ങളും പറയുകയുണ്ടായി.
മാകാവിലെ താമസം പണിക്കർക്ക് പിടിക്കാതാകെനും
അതിനുകാരണം പണിക്കരുടെ സ്വന്തത്തുറുള്ളും
ബാനമാണും നോന്തിൽനിന്നും മനസ്സുലിംഗക്കൈയതും.
രാജസേവയുടെ ഫീല ദോഷങ്ങൾക്കുടി പണിക്കർ
വിസ്താരിച്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ,

“സന്ധ്യന്തരയഃ പരാധീനാ—

സ്വഭാവിതമനനിർവ്വതം,

സ്വപ്നീചിത്തപ്രവിശ്രാന്തം,—

സ്നേഹാം ദേ രാജസേവകാഃ”

എന്നുംത ദ്രോകും നോൻ ചൊല്ലുകയും, ഇതൊന്നും
സാംഖ്യില്ല എന്നപറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിക്കുകയും

ചെയ്തു. അധികം താമസിക്കാതെ പണികൾ തുഴീവ് പേരുക്ക് പോയെന്ന മനസ്സിലായി. അവിടെ ശ്രീ മാൻ പി. എഎ. തുള്ളൻ “കേരളചീനതാമസി” എന്ന പേരിൽ ചുത്തായി ഒരു മുദ്രണാലയം തുറക്കുകയും, ആ പേരിൽത്തന്നെന്ന ഒരു പത്രം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന പത്രിനാറു വയസ്സമാത്രം പ്രായമായ പണിക്കരായിരുന്ന അതിനേൻ്റെ പത്രാധിപർ. മാക്കാ വിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തുനാളും കോഴിക്കോടൻ മനോരമയിൽ പണികൾ ചീല ലേബനണ്ണം എഴുതി ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ‘ചീനതാമസി’ കുഴുക്കിട്ടിയതേംടു തുടി സ്വതേ സ്വത്തുനായ ഇം യുവപത്രപ്രവർത്തകന് ഇഷ്ടംപോലെ എണ്ണം എഴുതുവാൻ അവസരവു മായി. പിരുന്ന നോക്കേണ്ട. അഴിമതിക്കാരം അമാനത കാരംമായ ഉദ്യോഗസ്ഥനാൽക്കുന്നതു പണികൾ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന ശരവഷ്ടകാണ്ടു അവിടെ ആക്കം ഇരിക്കപ്പോരതിയില്ലാതായി. അന്ന “കൊച്ചിയിലെ വനച്ചുകുവർത്തി”, എന്നപേരിൽ പ്രബൃഹനായിരുന്ന ചെട്ടിയാൽ തുടങ്ങിയും തുടി നന്ന രണ്ടു പ്രാവയും രാജ്യ ദ്രോഹകരാത്തിനു പണിക്കരെ കുടക്കിലാക്കുവാൻ തുടി ഗ്രൂമിക്കകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അന്നതെത്ത് ‘കേരള ചീനതാമസി’, പത്രങ്ങളെല്ലാം മറക്കുവായിച്ചിരുന്ന നീരക്കണ്ണമായുമുള്ള അത്തരം വീംഗ്രംന്നങ്ങൾക്ക് ഒരു കട്ടിത്താണിടണമന്നു് നന്ന രണ്ടു തവണ പണിക്കരെ താക്കീതുചെയ്യുന്നുടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തവിടെ പ്രസംഗപീഠങ്ങളിലും

പണ്ണികൾ നല്ലവള്ളം പയറായിരുന്നു. കവിതകൾ ഒക്കെ പ്രധാസമണ്ണായിരുന്നീല്ല. പിന്നീട് പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായി തീന്തിട്ടുള്ള ശ്രീ. പഞ്ചത്തരാമൻ അന്നവീടെ പണ്ണിക്ക്കൈടെ ഒരു അഭ്യന്തരാസിയായിരുന്നു. രണ്ടുകൊല്ലുത്തിനകം പണ്ണികൾ അവിടെനിന്നും പിരിഞ്ഞു. മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണൻ പത്രതന്നെ നിൽക്കി മാസികയാക്കുകയും, അതിന്റെ ആധിപത്യം, കഴിഞ്ഞുപോയ മിസ്റ്റർ മുഹേംഗത്തു കമാരനെ ഓല്ലിക്കുകയും ചെയ്തു.

പണ്ണികൾ പിങ്ങായും ഇവിടെക്കൈതന്നെ വന്നു. സ്വന്തം ധനപത്രരിയും ലക്ഷ്മീബിലാസവും മറ്റും അഥവാക്കവാൻ അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഞാനിവിടെ ‘ലക്ഷ്മീസഹായം’ അച്ചുമ്പടം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടിവിടെതന്നെ നിന്മാക്കി തരങ്കേട്ടില്ലെന്നു യിരുന്നു പണ്ണിക്കൈടെ അന്തർത്ഥമെങ്കിലും തക്കാലം ഞാനത്തിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. കനാമത് ഇവിടെ സഹായത്തിനു തരംപോലെ രഹാജ്ഞാനായിരുന്നീല്ല. ചിലവു വളരെയധികം വരികയും ചെയ്തു. ഇതോടുകൂടുതു മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ പണ്ണികൾ കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും കുച്ചകാലം സ്ഥിരമായി ഒരു തത്തിയും കിട്ടാതെ ഉണ്ടാക്കിഞ്ഞു. അങ്ങും ഏൻ്റെ അച്ചുമ്പടത്തിനു തിരുത്തണായിരുന്ന ശാഖയിലെ ആദ്ദേഹത്തിനാൽ അതു ഭാരം പണ്ണിക്കൈ രെ ഓല്ലിച്ചു. ‘ഇതു തവളുടെ പിടിച്ച ശാപത്തിനു വെച്ചു’ കൂട്ടത്തിലായി. പണ്ണിക്കൈ സ്ഥിരമായി ഒരു

മിക്കിൽ മുഖിച്ചതിനും പ്രവർത്തിച്ചെടുക്കാവാനുള്ള ക്ഷമ വളരെ കുറവായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടങ്ങ രൂപീവയേ അക്ക് പോകണം. അവിടെ എന്നേതു ഒരു തകരാറ പിടിച്ചു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാവേണ്ടി തുട ശ്രദ്ധ അംഗീകാരം പോകാവാൻ ഒരു നൃഥമുണ്ടാക്കാണെങ്കിലും തിനു തിരുക്കൾ ശാഖയിൽ അത്യും ചുസ്തുക്കണ്ണരു വില്ലോൻകുട്ടി എഴുപ്പാടുവേണമെന്ന പണികൾ ശാംഗും പിടിച്ചു. ഞാനതു സമ്പത്തിച്ചതിനാൽ കേരളചിന്താ മണി അച്ചുക്കാട്ടതിൽനിന്നു കരാരു ചുസ്തുക്കണ്ണരു ഒരു കൊണ്ടുവന്ന വ്യാപാരം തുടങ്ങി. പിാന യാ അജ്ഞയികമധ്യികം മുരക്കം കണ്ടതിനാൽ ഞാനതു പാടില്ലെന്ന നിശ്ചയിച്ചു. ഞാനാദ്യമത്തേണ്ട ഒരുപുരുഷ കാംക്ഷിയാണെന്നുള്ള ഭോധാനിമിത്തം എന്നേരു വാക്കിനു പണികൾ കരിക്കലും എത്തിരായി പറക്കേം, പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തിരാനില്ലെന്നുള്ള കമ്മ വിചാരിക്കുവോരാ തുനും എന്നേരു ഏതെങ്കിലും വികാര തരളിതമാക്കണംണു്. തുറ്റു ക്ക പോകാവാൻ എന്നേരു സമ്പത്തം വേണമെന്ന വന്നപ്പോൾ അതിനാവേണ്ടി എപ്പോഴും ഇങ്ങോടു വരുവാൻ തുടങ്ങി. കാഴ്രാ സമയത്തിവിടെ വരുമ്പോൾ “എന്നേ പെട്ടുന്ന ഇങ്ങോടു പോന്നതെ” എന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചും, “കുന്നമില്ല, സംസാരിക്കാമല്ലോ” എന്ന മാത്രമായിരാക്കം മറപടി. പതിവായി തിരുക്ക് തീവണ്ണിയാപ്പേണ്ണിലു ചെല്ലാറുള്ള തുട്ടത്തിൽ ഒരു ദിവസം പണികൾ കാലത്തെ വണ്ണിക്ക പോയി മാറ്റാറിൽ ഇരങ്ങി മുത്തേരി കട്ടിക്കുള്ളംനായങ്കരെ വീടിൽ ചെന്നു. അവിടെ

കൂളത്തിൽ പോയി പല്ലത്തേപ്പ് കഴിച്ചു കാപ്പിയും കടിച്ചു പിന്നത്തെ വണ്ടിക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുവതെ. അന്ന വൈക്കേനരംതന്നെ ആ വഴിക്കു ഇവിടെ വന്ന ഒരു സൗഹ്യത്ത് എന്നോടിക്കമെ പറഞ്ഞതേപ്പാം തോന്തരത്തേപ്പും. എന്തിന്യാകികം! പണിക്കുക്കു ഒരു മനോരാജ്യവും മാനദ്യവും കലശലായി. ഒരു ദിവസം.. എവിടേക്കോ കടന്നപോകയും ചെയ്തു. ഇതുനിമിത്തം എന്നിക്കു തിരുത്തുള്ള അച്ചുള്ളടക്കം ഉടനെ വിഷ്ണുകയല്ലാതെ ശത്രുന്തരമില്ലാതെയുമായി.

പിന്നെ കരിച്ചുകാലത്തേക്കു പണിക്കുതെടു വിവരമൊന്നമില്ലായിരുന്നു. ഇതിനിടങ്ങാണോ? പണിക്കു ഒരു തൃപ്പീഖ്യപേരുക്കാക്കപ്പിച്ചിരുന്ന അശാഖാബന്ധം അറവേപായതു?. ഇതിന്റെ മലമരു പണിക്കുതെടു തുടികളിൽ പ്രധാനമായതും കുതണ്ണരസം കരകവിശ്രദ്ധകന്നതുമായ “‘കൈ ‘വിലാപ’’മെന്ന വണ്ണകാവ്യം. ഇങ്ങിനെ ഒരു വിശിഷ്ടത്തി ഭാഷയിലുണ്ടായതും തീച്ചയായും അഭിനന്ദനയീയമാണെങ്കിലും, ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം പണിക്കുതെടു ജീവിതത്തിനോന്നു നല്ലായ ഒഴുക്കുത്തായിട്ടാണോ? പരിണാമിച്ചതെന്ന പരയാതിരിപ്പാം നിവൃത്തിയില്ല.

1085-ൽ പണിക്കർ തിരുക്ക്കുതന്നെ മടങ്ങി അവിടെനിന്നു കീഴേക്കരു മായവമേനോന്റെ സഹായത്തോടുള്ളിട്ടി “മലബാറി” എന്നായ പ്രതിവാരപത്രമാരാണെന്നു. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം താഴെ ചേക്കുന്ന പ്രസ്താവനക്കാണ്ടു വ്യക്തമാക്കം.

“മലബാറിയുടെ ഉദ്ദേശം നാട്ടകാക്ക രാജുത് മന്ത്രാലയാഭിഭാഷി കാരോ പെശരമായുടെയും അതരു റംഗപരാിഡ്സാർത്തിനു സഹായിച്ചുകൊടുക്കുകയും, നാട്ടകാക്കുടെ സക്കടങ്ങുള്ള അതാതവസരങ്ങളിൽ ഗവമേംണ്ടിനെ അറിയിക്കുകയും ആകുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ തെത്തു മുൻനിത്തിക്കാണ്ടു ജനങ്ങളാൽ കഴിയുന്നതു അതിനെ നിരവേറംനുത്തിനു പരിഗ്രമിച്ചുനാക്കുയും, അതേ സമയത്തെന്നു റസകരങ്ങളും ഹിതകരങ്ങളുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളുക്കാണ്ടു മലബാറിയുടെ പ്രചാരത്തെ വല്ലിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണു് തുങ്ങളുടെ ജനയമ്മമനു തുങ്ങാം നല്ലവസ്തും അറിയുന്നാണു്. മലബാറി കേവലം കിഴിത്തെ ഭാഷയിൽ റണ്ടു തലയും തൊട്ടാതെയും പോതുജനഹിതങ്ങളെ തുരന്നു പറയാതെയും സ്ഥാത്മം മാത്രം നോക്കി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സൃതിപാഠകവുത്തിനെ അംഗീകരിച്ചു ഗവമേംണ്ടിനെയും നാട്ടകാരരുയും വഞ്ചിക്കുന്ന “അതവാദമോ”, അസാല്പകാര്യങ്ങളുള്ളയും അനാവശ്യപ്പെട്ടതിനും രാജുത്തിനും തെപ്പോലെ ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കിവരുന്ന “അഫിതവാദമോ”, അംഗീകരിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നിപ്പി. തുങ്ങളുടെ സ്ഥിതി മലസ്യസ്ഥതയിച്ചും അതു സജ്ജനങ്ങളാൽ സൃതിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിലും രീതിയിച്ചുമായിരിക്കുമെന്നു തുങ്ങാം ആര്യക്കുന്നു.”

എതാണ്ടിക്കാലത്തു തന്നെയാണു് പാതേതനായ പാതകളും കേരളവമ്മതന്നുരാൻ തിരുമേനീയാട്ട

‘കവനക്കൗമാഡി’ ഞാനോറവാദി നടത്തിത്രംട്ടണിയതു്. 1085 മേടത്തിലെ 7-ാം ലക്ഷം കൗമാഡി ഞാനിവിടെനിന്നു് അതുമായചട്ടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട താഴീയതു് കിട്ടിയേപ്പാരാ മലബാറിയിൽ ഇന്തനെ അഭിപ്രായമെഴുതിയിരുന്നു.

“ഉത്സാഹിയും സരസനമായ പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ അവർക്കും ഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തിനു പലതരത്തിലുള്ള ഉപകാരങ്ങളും ചെള്ളകാണാനതിൽ തെങ്ങം അത്യുന്നതു സന്ദേശാഖിക്കുന്നു. ഇതേഹത്തിനേൻ്റെ ഉമസ്തകയിൽ വീണ്ടും ഉയന്നിട്ടുകൊന്ന ‘കവനക്കൗമാഡി’ മാസിക ഇടക്കാലയത്രു് അതിനു സിഖിച്ചു പ്രാവേത്തെ വീംണ്ടുത്തു നിന്മുംപാശം പ്രചാരിക്കുമെന്നു തെങ്ങംകൈ വിശപാസമായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ ആദ്യേലക്കത്തിൽ മീസ്റ്റർ വാരിയത്തെ കൃതികളായ യുമകേരു, പകുവത്തിയുടെ ചാമം എന്നിവയുംപ്പെട്ടെ പലന്തല കവിതകളും ചേത്തിട്ടുണ്ടു്?”

അക്കാലത്തു മലബാറിക്ക മാറരം കിട്ടിയിരുന്ന പത്രഗന്ധങ്ങളെല്ലാം നില്ക്കുക്കൂമായി നിത്യപണം ചെയ്തിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ 8-ാംലക്ഷം കവനക്കൗമാഡിയും ചീയകരിച്ചുത്തിയ വിമർശനത്തിൽ കുറച്ചുഡികം പെശരോഭാഗ്യം, അതായതു ഭോഷഭാര്ത്തരിത്തും, റൂപം രിക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു. ശ്രീമാന്മാരായ പത്രം തീരുമെന്നിയും ഉള്ളാരിനേൻ്റെയും കൃതികളിൽ ചീല ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റിയായിരുന്നു അധികമായ ആക്ഷേപം. അതിൽ അന്നാവശ്യമായ ഭോഷാരോപണങ്ങൾക്കു മറ്റ്

പടിക്കുന്നതിലേയെ കഴിയു എന്ന നിബൃംഗം വന്നതിനാൽ താൻ ഒരു സമാധാനം എഴുതി അയച്ചു. അതു കിട്ടണ്ട് താമസമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. പണികൾ ആ ലേവനവും കൊണ്ട് ഇവിടെ വരുവാൻ. “ഈ ലേവനം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുവാൻ എന്ന നിബൃംഗിക്കെത്തു”. ഈ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയെ അഭിപ്രായം സാധുവാണെന്ന താൻ എഴുതേണ്ടിവരും. വാസ്തുവർത്തിൽ അതു താനല്ല;—“അംഗം” എഴുതിയതോ. താനുന്നും എറണാകുളം മുതലായ ദീശകളിൽ സക്കിട്ടിലായിരുന്നു. ഈ ലേവനം കിട്ടിയപ്പോളാം” താന്തു വായിച്ചുതന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതു കൂടാതെ കഴിച്ചതരണം. നമ്മിൽ തന്മീതിൽ ഒന്നരച്ചു നോക്കവാനിടയാക്കേതു”, പണികൾക്കുതുറയും പരഞ്ഞപ്പോരു “ഈ പരഞ്ഞതത്രയും എനിക്കും ബാധകമാണ്”. കൈമുടിയിലച്ചടിക്കുന്ന എല്ലാററിനും ഉത്തരവാദി, താനായിരിക്കുന്ന അങ്കേഷ പത്തിനും സമാധാനം പരയേണ്ടതു” എൻ്റെ ചുമതലയാണെല്ലാ. അതുമുമ്പുമുഴുവിയതു പണികൾക്കുന്നയിരുന്നുവെങ്കിൽ എൻ്റെ ചുമതലയിൽപ്പെട്ട ഈ വക്ക് വിഷയങ്ങളിൽ ഇതു കർന്മമായി ഒരിക്കലും എഴുതുകയില്ലോ യിരുന്നു എന്ന താനുഹിക്കായ്ക്കുന്നതില്ല. എക്കിലും എനിക്കു പുറമെന്നിനു നിക്കിബ്ബുന്നും കൂടി വന്നതിനാൽ സമാധാനം എഴുതി അയച്ചു എന്നേയുള്ളൂ. എൻ്റെ സമാധാനം ശരിയാണെന്ന താനും സ്ഥാപിക്കും. അതു സന്മതിക്കുന്ന പക്ഷം എനിക്കു വഴക്കില്ല. ശ്രീമാൻ പരമേശ്വരയ്യരെ സമാധാനിപ്പിച്ചുംതു മതി. കൗൺസിൽ

തിക്കൈയ്യു്’ എന്നും മറ്റൊ ശാൻ മരപടിയും പറഞ്ഞു. ‘‘എന്നാൽ ശാനിയു പത്രത്തിൽ ചേങ്കകയില്ല. പരമേപരയ്ക്ക് എഴുതുകയും ചെയ്യാം’’ എന്ന പറഞ്ഞു പാണിക്കർ തല്ലാലും പിരിയുകയും, അദ്ദേഹ ശാന്തി തന്നിൽ ഒരു സാരംത്യസമരത്തിന്റെ ആരം ഭൂണ്ടായതു മുളയിൽത്തന്നെ നൗളിക്കൈകയും ചെയ്തു.

മാനവിന്മ ഏട്ടുന്ന തന്നുരാൻ, കേരളവമ്മ വലിയ കോയിത്തന്നുരാൻ മുതലായ അനേകം മഹാമാരിക്കും മംഗളാശംസകജ്ഞാട്ടക്കൂട്ടി ആരംഭിച്ചതാബാക്കിലും ‘മലബാറി’ക്കരണ്ടുകൊല്ലും തികച്ചു ജീവിക്കവാൻ കഴിയ്ത്തില്ല. എക്കിലും പണിക്കരെട തെളിഞ്ഞ ഗദ്യരീതിയും തിക്കരെ കവിതാവാസനയും പ്രകാശിപ്പിക്കവാൻ അതു വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇതിനീടുള്ളതനെ പാണിക്കർ തീരെ അവശ്യനായി തീന്തിരിക്കുന്നു. സപ്രതേ കൂദാശാത്രനായിരുന്ന പാണിക്കർ ക്ഷയമായിരുന്ന രോഗം. അതിന്റെ ചികിത്സാ ഇവിടെ ആഞ്ചുവെവദ്യശാലയിൽ വന്ന താമസിച്ചു. അനു പാണിക്കർ ചെരപ്പുമായിരുന്നതിനാലും ചികിത്സ ആദ്യം തന്നെ നിഷ്പക്ഷ്യായായി തൃട്ടായിരുത്തുകൊണ്ടും മുന്നനാലു മാസത്തിനകം രോഗം തീരെ ആശ്രാസമായി. എന്നാലിനിയും കരച്ചുകാലം നല്ലവള്ളം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നെങ്ങനും അല്ലാത്തപക്ഷം വീണ്ടും ഇം രോഗം വരവാനെന്തിപ്പുമാണെന്നും, പിന്നെ പിടിച്ചാൽ കീട്ടവാൻ പ്രധാസമാകയാൽ വല്ലതകരാറും കണ്ണംതു ഉടനെ ഇങ്ങോട്ടുനെന്ന വരണ്ണമെ

നാം മരം എൻ്റെ ജേയ്യുന്ന വൈദ്യുതിയാം പി. എസ്സ്. വാരിയൽ പ്രത്യേകം ഉപദേശിച്ചിട്ടാണ് അനിവിടെ നിന്ന പണിക്കരെ അയച്ചതു്.

എതാനം മാസത്തോളം പണിക്കർ സ്വന്തം വീട്ടിൽ തന്നെ സുവമായി താമസിച്ചു. എന്നാലതിനിട ഷുഡ് കൂട്ടിടെ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. തനിച്ചു് ഒരു കുറാമത്തിലിത്തനു കഴിച്ചുകൂട്ടവാൻ തൈക്കമാണെനാം, വല്ല പത്രങ്ങളോ മാസികകളോ വായിക്കുവാനോ എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുവാനോ ഇവിടെ വരീകയല്ലാതെ നിരുത്തിയില്ലെന്നമായിരുന്നു പണിക്കരെ ദെന്നായം. എനിക്കീരു സന്തോഷമാണെനാം പ്രേക്ഷ പണിക്കർ അഭ്യാദനാശിക വഴി നടന്നവയും തു കുഴുമാണെനാം ഞാൻ പറക്കും പതിവായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു തൈദി രണ്ടാളം കൂടി ഒരു ദിനപത്രത്തിനാളും പൂന്ന് തയ്യാറാക്കു. അനു കുരളക്കരയിൽ നിന്ന വാരികകളല്ലാതെ ദിനപത്രദി നടത്തുന്ന കാൽമാരം സ്വന്നത്തിൽപ്പോലും കുതിയിരുന്നു എന്ന തോന്നന്നില്ല.

“ദിനവുത്താന്തിച്ചിക” എന്നാണു് തൈദി ദിനപത്രത്തിനു പേരിട്ടവാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു്. ഇതുനെ ഒരു പത്രം നടത്തുവാൻ സുമാർ 25000ക മുലയന്നു വേണമെന്നും അതു മുന്നൊക്കുംകാണ്ടണാക്കുമെന്നും മരംമായിരുന്നു തൈദിക്കുടെ ആഗ്രഹം. വാസ്തവത്തിൽ മലയാളത്തിന്റെ ഒരു പുനരധ്യാരണം തന്നെ ഇം കൂട്ടത്തിൽ തൈദി സകലച്ചിരുന്നില്ല

നാലു. കേരളത്തെ ഇന്ത്യാരാജ്യമാക്കി കല്പിച്ചാൽ ഒരു റാഞ്ചതാലുക്ക് അതിൽ ബഹുഭാസംസ്ഥാനവും, കോട്ടകൾ കർക്കട്ടുയുമായിരിക്കണമെന്ന പണിക്കരണം പറഞ്ഞതിരുന്നു. ധനപത്രരാജി, ലക്ഷ്മീവിലാസം, ജമീ, കവനക്കൗമുഖി ഇങ്ങനെ നാലു മാസികകൾ അന്നി വീംടനിന്നു കൃത്യമായി പ്രസിദ്ധേപ്പുചെത്തിക്കാണ്ടിരുന്നു. മനോരാജ്യത്തിന്നും അബ്ദരാജ്യം വേണ്ടില്ലോ. എതായാലും മേൽപ്പുരത്തുകാലത്തു രണ്ട് നാലു തവണ പണിക്കുക നാട്ടിത്തനിന്നിവിടെവനും ആലോച്ചിച്ചും ദിനപത്രത്തിനേൻ്റെ കാഴ്ചം ഉറപ്പിച്ചിട്ടാണും ഒരുവിൽ പിരിഞ്ഞതും.

പിന്നെ കരംഭിവസത്തിനു പണിക്കരിക്കുന്ന വര്ത്തമാനങ്ങളാനുഭാവിക്കുന്നില്ല. അതിനിടക്കാണും കൊച്ചുഡിഡി പോയിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും കേട്ടതും. അക്കാല തത്വിക സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ‘ചക്രവർത്തി അച്ചുമുട്ട്’ തത്തിൽനിന്നും അങ്ഗത്വേപരിൽ ഒരു പത്രം ആരംഭിക്കുകയും, അതിനേൻ്റെ കോപ്പും എന്നിക്കൈയച്ചുതരിക്കയും ചെയ്യുപ്പോളാണും പണിക്കരിവിടെയാണെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായതും. പട്ടണവാസം ആശം ആരോഗ്യകരമല്ലല്ലോ. വിശ്രഷ്ടിച്ച കൊച്ചുഡിയപ്പോലെയുള്ള വൃത്തിക്കുട്ട ഒരു പട്ടണത്തിലെ കുമ പരയാനമില്ല. കൊച്ചുഡിയിൽ കരാച്ചുകാലം താമസിച്ചപ്പോഴിയും പണിക്കുക ദേഹസ്വമില്ലാതായി. ആദ്യം അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചും പിന്നെ മറ്റൊരിലും സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയിട്ടും ചീകിത്സകൾ ചെയ്യുന്നോക്കും. എങ്കിലും

രോഗം അടക്കാടകി വല്പിച്ചതേയേള്ളൂള്. ഒരുവിൽ ഗത്യന്ത
രമിപ്പാതെ ഇവിടെനെന്ന വന്ന. പണിക്കെതാട
അപ്പറം സഹായത്തിന് രഹാളം ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ഇവക്ക് പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരു സ്ഥലം കൊടുത്തു രണ്ട് മുന്ന്
മാസം നില്ലുപ്പിച്ച് ചികിത്സിച്ചതിനാൽ പണിക്കെ
ക്കും കാണുന്നവക്കും രോഗം മിക്കവാറും ആശ്രപാസ
മായെന്ന തോന്നുത്തക്കു നിലവന്നപ്പോൾ ഇന്തി നാ
ടിൽപ്പോയി ചികിത്സിച്ചാൽമതി എന്നനിശ്ചയിച്ച്
കൈ മഞ്ഞലിൽകയററി അങ്ങാടയച്ച്. എൻ്റെ അ
ചുണ്ടം നില്ലുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ പടിക്കൽവെച്ച്
“ഇന്തി അടുത്തുകാണാം” എന്നപറഞ്ഞു പിരിയ
നേബാൾ തുടങ്ങിക്കും രണ്ടാർക്കും കണ്ണിൽ വെള്ളംനീറി
ത്തിരുന്നു. അതു ഒരുക്കാതെത്തു കാഴ്തുനെന്നയായിരുന്നു.
പോകുന്നവഴിയ്ക്കു കൈ കടന്നായക്കററിയിരേതു മ
ഞ്ചൽമുട്ടി എന്ന കാരണാത്താൽ പണിക്കെങ്കും കന്ന വി
ലദാി എന്ന തോന്നകയും, അതു മാറാതെ അല്പഭിവ
സത്തിനുള്ളിൽ കാലഗതിയേ പ്രാപിക്കകയും ചെയ്തു.
മനഷ്യന്റെ പരമായസ്ത്വം 120 വഷ്ടവും 5 ദിവസവു
മാണും ജേഹതില്ലിത്തുകൾ പറയുന്നതെങ്കിലും “ഈ
തായുണ്ടു ചുരുക്കാം” എന്നീ അമാണം സംശയിപ്പിലും മാണും. അങ്ങിനെ തുടർന്നുവരുന്ന സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നവ
യും ഇക്കാലത്തും അതിരിപ്പിലും മൊണ്ടുകൾക്കിലും പ്രസ്തുത ച
രിതുനായകൾും അതിരിപ്പിലും നാലിലെന്നിലധികം
ബേഡവും അനവഭിച്ചില്ല. വെറും ഇതുപരത്തണ്ണു വയസ്സി
നുള്ളിലാണും ബാലകളുംപുണികൾ ഇതുനേരാക്കേ കും

ട്ടിരുട്ടിയതെന്ന കേരളക്കമ്പന്യാർ ആരും അരളുതപ്പെ ടാതിരീകയില്ല.

കവിതകൾ

കമാരസ്സാത്രമാല, ഇടുമതീസപ്പയംവരം നാടകം, നാഗാനദിം മണിപ്രവാളം, കമാരച്ചാറിത്രനാടകം, ഭാഷാസ്വക്തിമുക്താമണിമാല, മാനവിക്രമീയം ഇന്തീന ആര തൃതീകരി പതിനെട്ട് വയസ്സിനകം പണിക്കരെഴുതിയിട്ടുള്ളതായി ഞാനറിയും. ഇതിൽ കമാരസ്സാത്രമാല എന്നാതു^९ ആദ്യത്തെ തൃതീയാഭാനം അതിൽനിന്നാണ^{१०} ശാന്താദ്യംക്കണ്ണ സമയത്തു രണ്ട് മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾ എന്നു ചൊല്ലിക്കുംപൂർണ്ണവിച്ഛരണം വിഹാരിക്കാവുന്നതാണ്. കമാരച്ചാറിത്രനാടകം ഞാൻ കണ്ണിക്കേയില്ല. മാനവിക്രമീയത്തപ്പുറി മനു പ്രസ്സാവിച്ചു വല്ലോ. ആ ഒരു തൃതീകരിക്കിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അതു^{११} എത്രതേരാളമായിട്ടുണ്ടെന്നു^{१२} നിശ്ചയമില്ല. നാഗാനദിം, ഇടുമതീസപ്പയംവരം നാടകം, ശ്രീവാസ്തവം വാഴ്ക്കം ഇംഗ്ലീഷു തൃതീകരി കടത്തനാട്ടു^{१३} ഉഭയവത്തുവരും രാജാവാൻറു ആവശ്യപ്രകാരം എഴുതിയതു, കവഞ്ഞാ ദയത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തീടുള്ളതുമാണ്. ‘‘ഭാഷാസ്വക്തി മുക്താമണിമാല’’ പട്ടംപ്പിയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തീയിൽനിന്നു സാഹിത്യചിന്താമണി മാസികയിൽ ‘ചില നീതിസാരങ്ങൾ’ എന്ന റൈഖ്ക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തീയ ഒരു ശതകമാഭാനം തോന്നുന്നു. അതല്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷു പേരിനു യോജിക്കുന്ന മരുരാജ തൃതീയും എന്നു അറിവിൽ പെട്ടിട്ടില്ല.

മേൽപ്പറഞ്ഞതു കൂടാതെ ‘സാമുജ്യഗീത’ എന്ന പേരിൽ പണിക്കരൈട ഒരു പുസ്തകം മുന്ന് താൻ തന്നെ പ്രസിദ്ധേപ്പുചെയ്തിരുന്നു. സാമുജ്യഗാമ, ഭവാലമംഗളം, റംനോവർ രാജവംശാവലി തുവയാണ് ‘പ്രസ്തുപ്പുകത്തിലൂപ്പുചെയ്തിരുട്ടിള്ളിട്ടുള്ളതു’.

കൈ വിലാപം, വിശ്വദ്രുതം, മക്കിഗീത തുടങ്ങെ മുന്ന് തുതികൾ കവനക്കേണ്ടിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മക്കിഗീത ഒന്നം റണ്ടം ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള കൈ വണിയുതിയാണ്. പ്രാപദ്വൈക ക്ഷേണങ്ങളെ പ്രതിപാദിച്ച വൈരാഗ്യത്തിലേക്കു വഴി കാണിക്കുന്ന കൈ ചെറിയ തുതിയാണിതു. വിലാപം, വിശ്വദ്രുതം ഇം റണ്ട് തുതികളാണ് പണിക്കരൈട പേരിനു സാഹിത്യലോകത്തിൽ ശാസ്ത്രപ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു.

തന്നെ പ്രാണപ്രിയ വിഷ്ണുവിക പീടിപ്പെട്ട് അകാലഭൂത്യവശഗദയായതിനെപററി കൈ യുവാവു ചെയ്യുന്ന വിലാപം തന്നെയാണ് “കൈ വിലാപ”, ത്രിലെ വിഷയം.

“തിങ്ങിപ്പോണും തമസ്സിൽ കടലിലെബാങ്കകണ—
പോലെ ഭച്ചുവാളം—

മുങ്ങിപ്പുംയീ മുഴക്കു ക്കളിരിക്കുമെന്നം—
കാർഡ് താനേ നിലച്ചു,

മങ്ങിക്കാണുന്ന ലോകപ്രതിയുടെ പക—
പ്പുന്നമട്ടനു മെണ്ണം

തങ്ങിക്കാണണ്ണൽബരാത്രിക്കുണ്ടെ പുരുഷനീത—
നീടിനാനാടലോടേ”.

ഇങ്ങിന ആരംഭിക്കുന്ന ഈ കൃതിയിലെ താഴെ
എഴുതുന്ന ആറാം പദ്യത്തിനു ശേഷമായി 21 ഫ്രോക്ക്
കൊണ്ടാണ് കവി വിലപിക്കുന്നതു്.

‘‘ക്കോ രണ്ടോ മണിച്ചൂരിട മനമരിയാ—

മട്ടിലെരന്താക്കയോ ചെ—

യുന്നോളം തള്ളുമാത്തിക്കെൽനടവിലാം—

റായവൻ നീതിഃനാശി,

പൊന്നോമർഖചവുക്കതിന്മലരടിപ്പാിയം

കാന്തതൻ മെരുമെല്ല—

തന്നോബന്ദപ്പിച്ചുമത്തിത്തഴുകിായാങ്ങവിയം

ഗൽഗദം പുണ്ടരച്ചം.’’

ക്രാന്തിയിലെ കരകവിശ്വാസം ആ കൃതി കവിയു
ടെ സ്വന്നംവെത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതല്ലാതിരിപ്പാം
നിവൃത്തിയില്ലെന്നതനു പറയാം.

പ്രതിവിവിലാസത്തെ നിരീക്ഷണം ചെയ്തു വി
ശ്വാസമായും വിശദീകരിക്കുന്നതത്രെ ‘‘വിത്ര
അപം’’. ഉദാഹരണത്തിനു ഫ്രോക്കനേഴുഖരിച്ചാൽ ഈ
തവസാനികയീസ്വ. ഈ പരഞ്ഞ രണ്ടു മീകച്ച കൃതി
കളിം രേരെ ചീല മാസികകളിൽനിന്നും മറരം കണ്ടു
കിട്ടിയതുമായ കൃതികളെല്ലാം ചേരുന്ന തോൻ ഒരു പു
സ്തുകം കരക്കാലംമുന്നു് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെ
ണ്ണിട്ടുണ്ടു്. ക്കോ രണ്ടോ ലഘുക്രതികൾ മാത്രമേ ആ
പുസ്തുക്കത്തിൽ ചേക്കാത്തതായി ചീലനു കണ്ടുകിട്ടി
ട്ടില്ല. *

* വി. സി. കൃതാക്കളിടെ സമാഹംരം 1951 സി. പി. കെ.
ബുദ്ധൻസം കന്നംചുടിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ആധുനികലാഖാകവികളിടെ ത്രിട്ടത്തിൽ പണി കരോട്ട് കിടപിടിക്കത്തെ കവികൾ അതിചുർക്കുഭാ ബന്ധനതനെ പറയാം. ഈ കവിയുടെ ആദ്യകാലതു തികൾക്ക് പറയത്തക്ക മേച്ചമൊന്നും കാശകയില്ലെ കുല്യം വിലാപവും ‘വിശ്വദ്രുതവും’ റണ്ട് വിജയസ്സും ദേശഭാബനും ആക്കം സമ്മതിക്കാതെ കഴികയില്ല. അതിസുക്ഷ്മമായ നിരീക്ഷണം, അവധാനതോടുകൂടിയ ഭാവന ഇവയാണ്. ഈ റണ്ട് ത്രികളിടെ വിശിഷ്ടമുണ്ടാക്കാതെ ഒരു കവി എത്രതോളം സുക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടും സൈന്യം, അവയെ വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ എത്ര മാത്രം ചിത്രീകരിച്ചു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ മേൽപ്പറ ഞതു റണ്ട് ത്രികളിൽനിന്നും വായനക്കാക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. പ്രയോഗങ്ങളിടെ എത്രമയും പ്രത്യേകം പ്രശ്നസാഹ്മാണ്. അനവധി പ്രാവസ്യം ചെറുതെച്ചു ണം ചെങ്കുട്ടിക്കളിൽ വസ്ത്രക്കളെ അന്തേ നിലയിൽ തന്നെ യോ അമവാ അല്ലോ ചായംതേച്ചു മിനക്കിംഡാ ആണ ല്ലോ ആധുനികകവികളിലഡിക്കും പ്രതാം കവിതകളെ മുത്തുന്നതു്. അതല്ല നമുടെ കവി ചെങ്കുട്ടിക്കളിൽതന്നും, പഴയതോക്കെ വലിച്ചുറിഞ്ഞതു് പുതിയ പുതിയ പാതമ്പോളെ കഴിയുന്നതു സന്ദേശിച്ചു് ആവകയെല്ലാം അവസരോചിതമായ നിലയിൽ പാകം തെരഠാതെ നല്ല ഘൃത്തിയിൽ വിളവിത്തനിട്ടാണു് നമ്മക്കു തിൽ പ്രത്യേകമൊരു ചെറിയും രസവും തോന്നുന്നതു നും പറഞ്ഞാൽ ഘൃത്തക്കുതിലെല്ലാമായി.

കടത്തനാട് പോർള്ലാതിരി ഉദയവമ്മ ഇളയതന്പുരാൻ

കൊല്ലവഷ്ഠ പതിനാനാം ശതകത്തിന്റെ പ
ശ്വിമാർഖത്തിൽ ഭാഷാഭിപ്രാഖ്യായി പ്രത്യേകം പ
രിഗ്രമിച്ച ഉത്തരകേരളീയതട കൂട്ടത്തിൽ പ്രമഹഗ
ണനീക്കന്തെ പ്രസ്തുതചരിത്രനായകൾ. കേരളത്തി
ന്റെ ദക്ഷിണാവണ്ണന്തിൽ കേരളവമ്മ കൊയിന്തന്നു
രാനും, മല്ലുഭാഗത്തും വിദ്യാർഥി ഏട്ടുകൂടി തന്പുരാനെ
നാ പ്രസിദ്ധനായ പജ്ഞിപ്പുറംത്വവും തീരപ്പുട സാ
മുതിരിപ്പാട് തന്പുരാനും, സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ
ചെയ്തിരുന്ന പ്രസ്തതികൾ, ഏതാണ്ടും അഃതകാലത്തും
ഉത്തരകേരളത്തിൽ ചെയ്തിരുന്ന ഒരു മഹാനായിരുന്ന
ഉദയവമ്മതന്പുരാൻ. സ്വന്തമായി പല സാഹിത്യ
പരിഗ്രമങ്ങളിലും ചെയ്തുന്നതിൽ മാത്രമല്ല, കവികളേയും
മരി സാഹിത്യകാരന്മാരേയും യമോചിതം പ്രോത്സാ
ഹിപ്പിക്കന്തിൽകൂടി ഇം മുന്ന മാനുന്മാക്കം എറു
ക്കരെ സാമുദ്രണായിരുന്ന എന്ന പരയാം. എന്നാൽ
ഈവരിൽ ഉദയവമ്മതന്പുരാനപ്പറാഡിമാത്രം അല്ലെങ്കിലും
ഒരു പന്ത്രണ്ടിലധികം ഉദയവമ്മതന്പുരാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.

കടത്തനാട് രാജവംശത്തിൽ ഇപ്പോൾ ആയണ്ണു
രി, ഏടവലം എന്നീ രണ്ട് ശാഖകളിലുള്ളതിൽ ആദ്യം
പാണ്ട കോവിലകത്ത് 1042 കക്കടകം പി-ംഗ-യാ
യിരുന്ന ഉദയവമ്മതന്പുരാൻ ജനിച്ചതും. വംശപാര
ന്വരും പാണ്ണിത്യത്തിനു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതായിരുന്ന

എന്ന മാത്രമല്ലാതെ തന്നുംരുൾക്കുള്ള ഹതാപിതാക്കരാം അട പ്രസ്തുകയോഗ്യതക്കുള്ളപ്പറ്റി അധികമൊന്നാം അറിയവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

കോവിലക്കുളിലെ ചടങ്ങനസരിച്ചു കമാനാ കുകൾ അമാകാലം വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങുകയും, അക്കാ ലഭ്യത പതിവുപോലെ ചീല കാവ്യങ്ങളിൽ മറരം പാഠി ആശങ്കാം കുറച്ച് രാസ്താഭ്യാസവും മറരം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കാലേഷ്ട്രട്ടി കവിതാക്രമം കടന്നതുടി യതിനാൽ തക്കത്തിലോ, വ്യാകരണത്തിലോ, മറേറ തൈകിലും രാസ്തത്തിലോ സുഖശമായ ഒരു പാണ്ഡി ത്യും സന്ധാരിക്കവാൻ തന്നുരാന സാധിച്ചിരുന്നവോ എന്ന സംശയമാണ്. ആക്രമിക്കി കാവ്യകലാരാണി കനായ ഒരു സാഹിത്യത്തിനേ ഇത്തേരെത്തപ്പുറ്റാണി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

സാഹിത്യപരിശുമാം.

ഇത്തന്നെന്നയായിരുന്ന കമാനായകുന്നർ ജീവി തോട്ടിരുമെന്നാളുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ആദ്യം പ്രസ്താ വിച്ചു വലിയ കോയിത്തന്നുരാൻ, ഏതുന്നതന്നുരാൻ എന്നീ മാന്യനാർ സ്വന്തമായി ധാരാളം സാരിത്യ പരിശുമാം ചെയ്തുകയും മറരം സാഹിത്യകാരന്മാരെ വേണ്ടവിധം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടണെ കുംഭം ഇതു ഒരു വിഷയത്തിൽ തുടങ്കതാനത്തോടു കൂടി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഉദയവമ്പതന്നുരാൻ മാത്ര മാണം. പ്രായപൂർത്തിക്കണ്ണേഷം കുറപ്പു പാണം സ്വന്ത

മായിക്കീട്ടിന്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി അതെല്ലാം സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ ചിലവഴിക്കവാനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉസാഹം. “ജനരജിനി”, എന്ന പേരിൽ സ്വന്തമായി രംഭമുള്ള സ്ഥാപിക്കകയും, അതേ പേരിൽത്തന്നെ ഒരു മാസിക ആരംഭിക്കകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മാമൻറെ മകൻ, ഏതൊണ്ട് സമവയസ്കുന്നമായ കെ. സി. നാരാധാരൻ നമ്പ്യാരാധിരുന്ന അതിന്റെ മാനേജർ. “ജനരജിനി നമ്പ്യാർ”, എന്നാണ് അക്കാലത്ത് നമ്പ്യാരാ രേ എല്ലാവരും വിളിച്ചിരുന്നത്. സരസകവിയായിരുന്ന ഈ നമ്പ്യാർ ആജീവനാന്തരം ചരിത്രനായകന്റെ സ്മൃതിയാജനമായിരുന്നതു കൂടാതെ കരുക്കാലം അവിട്ടതെത്തു മുക്ത്യാർക്കായ്ക്കുന്ന നമ്പ്യാരാ നമ്പ്യാരാമായിട്ടാണ്. കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതും: അന്ന് തന്മൂരാൻ സ്ഥാപിച്ച അച്ചുള്ളവും അക്ഷരങ്ങളും മറ്റൊരു വളരെ ഉപായത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു. അച്ചടിയന്ത്രം തന്നെനാട്ടിൽ ഒരു ആശാരിയെക്കാണ്ടണാക്കിച്ചതായിരുന്നവോ എന്ന് സംശയമുണ്ട്. അക്ഷരങ്ങളും അതുനമ്പായിരുന്നില്ല. 1067-68 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ അന്നെത്തു ജനരജിനി പ്രസിൽ അച്ചടിച്ചതായ അംബരീഷചരിതം തുള്ളൽ, ക്രച്ചേലവുംതുണ്ടെന്നും, മുല്യനിന്ന് മുതലായ ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഇന്നും തോന്തരം സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മാസിക മുന്നു കൊല്ലുത്തിലെയികും നടന്നിട്ടണെന്ന തോന്തരില്ല. അന്ന് ആ അച്ചുള്ളടം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതും, പ്രസ്തുത ചരിത്രനായക

என்ற ஓரையேற்றும் நல்லாக ஸாம்பிடியுகாரன்மாய் கூறவும்தன்மூர்க்காரன் கஷித்தை ஏதான் ஸஂவத்தை வைப்பதை முடிவுவரை தாமஸித்திரை ஆறோத்து கொடுவதை விடுவதையிடும்.

കവനാദയം.

ഈ ക്രമാവലിയാണ് ഉദ്യവമ്പത്തുരാന്തരം കീർത്തിക്കുക. ജയസ്ഥംമായി പരിലസിച്ചിട്ടുള്ളത്.

“ ശ്രീലോകമാതാവൻ കവയാൽ തിരാലോകനത്താൽ കവനേബയത്ത്
ഇംഗ്ലോക്കേമാട്ടുക്ക നടത്തിട്ടെ,
മാലോകരാനന്ദമിയന്നിട്ടെ.”

രീതി, സദ്ഗാമാല എന്നീവക ശാസ്ത്രഗാമങ്ങളം മറരം. ആധനികത്തികളം അത്യാദയ്യും പ്രസിദ്ധ പ്ലൈറ്റത്തിയിൽനില്ക്കുന്നില്ല. കാരോ തൃതീയിട്ടുമേണ പുസ്തകമാക്കിക്കൊടുവാൻ സൗക്ഷ്മാക്തത്താക്കവീം വണ്ണംവണ്ണമായി പ്രസിദ്ധപ്ലൈറ്റത്തുകയാണ്. മെ റീതിനും. ഇത്തരത്തിൽ പഴയതും പുതിയതുമായി നാലുതോളം പുസ്തകങ്ങൾ കവനോഡയം വകയായി ഭാഷിച്ചു. സന്ധാദ്യമണ്ഡായിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ പഴയ രാമായണചന്ദ്ര, ഭാരതചന്ദ്ര, മിതലായവ അനുഭവം ഉൾക്കയാൽ അവയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണംകാണ്ടതനെ കവനോഡയത്തിന്റെ ജനമം ധന്യധന്യമായിട്ടുണ്ടെന്ന പറയണം. ഇവയിൽ എന്നിക്കു കാണാൻ സാധിച്ചു കൂളിത്തിന്റെ പേരുകൾമാത്രം ഇവിടെ പറയുവാനെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

1. ഭാരതചന്ദ്ര.
2. രാമായണചന്ദ്ര.
3. ചെപ്പുട്ടു മാഹാത്മ്യം.
4. കക്ഷയാഗം.
5. കൊടിവിരഹം.
- ഈ അഞ്ചും പ്രാചീനചന്ദ്രകൾ
6. രാമായണചന്ദ്ര (കട തന്നാട്ട് തുണ്ണുവരിയെത്തുടർന്നു)
7. ഭാഷാക സ്നാമുതം.
8. ടോഗസന്ദേശം.
9. പ്രശ്നാത്സബം.
10. ക്രതീസംവദ്യന്തരകൾ.
11. ദേവീമാഹാത്മ്യം. (മണി പ്രവാളം)
12. ഒത്തവിലാസം. (വള്ളുതോരം)
13. ഉ ത്സവവള്ളനം.
14. ആസന്നമരണചീതി.
15. കുച്ച തകൾ. (കാവ്യങ്ങൾ)
16. ബാലചീകിത്സ.
17. കവിതം ഭരണം.
18. സദപ്രത്യക്ഷമാല.
19. ജോതിംഗിക.
20. വേ ഭാന്തപ്പുണം.
21. പ്രഫറീതി.
22. സദ്ഗാമാല. (ശാ

സുഗമമ്പരി) 23. വൈദികവാസുദേവം. 24. അക്ഷയപാത. 25. ജ്ഞനകീപരിണായം. 26. പ്രിയദർശിക 27. ഇന്ദ്രഭേദവ. 28. പ്രജാധനപ്രോദയം. 29. യഹാതീചപ്സിതം. 30. രതാവലി. 31. ഇന്ദ്രമതീസപയംവരം. 32. ഒക്ഷയാഗം. 33. പാഞ്ചാലധനജയം. (നാടകമ്പരി) 34. മുല്യനിശ്ചയം. (പാടം മതലായതു കണക്കാനുള്ള ഒരു പ്രാചീന തൃതീയം അത്മവും) 35. സുഭാഷിതമാല. 36. റസിക്കൗണ്ടി. (സുഭാഷിതഭാഗം.) 37. അംബരീഷചരിതം തുള്ളൽ 38. മഹത്തുലക്ഷ്മി. 39. ബാലത്തുഷാം. (വൈക്കത്തു പാച്ചമുത്തതിനെന്നു തൃതീ) 40. സരസനാടകം ഇങ്ങിനെ കവനാദയംവകയായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുള്ള പല പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ലേഖകനും കാണാൻ കഴിത്തെടുണ്ട്.

കൃതികൾ.

ചരിതനായകൾ ചെരുപ്പുമുതൽക്കേ കവിതയുണ്ടാക്കിയുടക്കിയതായരിയാം. എക്കിലും അഞ്ചുകൂലത്തെത്തു തൃതീകളെന്നല്ലാമാണെന്ന തൃത്യമായി പറയുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. “‘റസിക്കൗണ്ടി’ എന്നൊരു സംസ്കൃതഭാഗംതന്നെ ചെരുപ്പുത്തിലുണ്ടാക്കിയതായിക്കാണുന്നുണ്ട്.”

“ഉദയവമ്മ റപാലവിനിക്കിമ്മിതം
എദയമോകരം നവത്രപകം
റസിക്കൗണ്ടഭാഗമിഷാധുനാ
തപവലുലോകങ്ങിഷ്ടപ്രതതംമനഃ”

“വാണീയസ്യ മഹീപത്രഃ ശ്രവണായേം

രാന്നസദായിനീ”,

എന്നും മറ്റൊ സുത്രധാരൻ സുഷ്ടുമായി പറഞ്ഞിരീക്കുന്നു. ഈ ക്രമത്തിൽത്തന്നെ “സരസനാടകകം” എന്നാൽ ഭാഷാപ്രഹസനവും ആദ്യകാലത്തിയായി കണ്ടിട്ടുള്ളതു കവിയുടെ പരിഹാസരസിക്തപത്രിനാഉൾച്ചുംതമായി ഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

“കച്ചരതകം”—ആ ഒരംഗത്തെ മാത്രം ഉള്ള വച്ചാത്രരൂപത്തോട്ടുടർന്നു വന്നിക്കുന്ന ഒരു ലഘുകാവുമാണ്. ചെരപ്പുത്തിലെ ഈ കൃതിയും തന്മുരാൻറെ കവനസാമത്സ്യത്തിനു നല്ലായ തെളിവായിട്ടാണ്.

രതാവലി, പ്രിയഭർത്തിക, വൈദിക്ഷിവാസുദേവം എന്നീ മുന്നു ആപകങ്ങളുടെ തജ്ജമയാണ് കമാനായ കന്നറ മികച്ച പദ്ധതികൾ:

“ബഹുമിക്ഷിതിഈട്ടമയാമുദയാവനീശൻ
സാമാന്യമട്ടിലിയു ഭാഷയിലാക്കിയിഃലുഃ”,

എന്ന ‘രതാവലി’ നാട്കികയിൽ സുത്രധാരൻ ‘സാമാന്യമട്ടിൽ’, എന്ന വിനീതനായി പറയുന്ന ശ്രേഖിലും കവിത അസാമാന്യമുണ്ടുള്ളത്തന്നെന്നും കാണിക്കാൻ രണ്ട് പദ്ധതികൾ മാത്രം ഇവിടെ കാണിക്കാം.

“ചില്ലീവില്ലോട്ടു കോട്ടീടിലുമവള്ളടനേ
താഴ്ത്തിനാഡി വക്കുത്തുപത്തം

ചൊല്ലിലു മജ്ജവാക്കെന്നാട് ചെറാതുകന -

പുംബ മദം ചിരിച്ചാരി,
മജ്ജിൽവുംപ്പുംനേരിയും നയനമത്രമിഴി -

ചുവിയം നോക്കീയില്ലാ,
കൊള്ളിച്ചു കോപമേവം കമനി വിനയമോ
വിച്ചതില്ലാട്ടമപ്പോരാം”

രതാവലിയിൽ നായകനായ രാജാവ് നായിക
യുടെ കലഹത്തപ്പുറാറി വിച്ഛിഷകനോട് പരായനതാ
ണിയും. വാസവദത്തയെ അനന്തരയിക്കുന്ന സന്ദർഭം
മുടി നോക്കുക.

“കാക്കാപുഞ്ച കോപഗ്രഹണജനിതമാം
നിന്മവാദേം ജത്തിലുംളി -

രാത്രാപു പോക്കവാനായും കശിവത്രയുമെ -
നാകിലിനായതാക്കി
നിന്മ പത്തിൽ താഥാ കമ്പിട്ടിയിക്കതരമേഹാ
തെറരതേരവശളാരി താൻ
ചെമ്പാത്തിച്ചാരിനാലുള്ളതണതകളയാ -
മെന്നുര മുല്ലാവിനാലെ.”

പ്രിയഃംഗിക, വൈദികവാസുദേവം ഇം റണ്ട് തു
തികൾ താൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടക്കിലും പുസ്തകം കൈവിട്ടു
പോയിരിക്കുന്നതു ഫ്രോക്കുന്നും ശരിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ
സാദ്യമല്ല. എക്കിലും ഇം പുസ്തകത്തപ്പുറാറി ഉത്തര
കേരളത്തിലെ ഒരു ധമാത്മമഹാകവിയായിക്കുന്ന ക
തത്തനാട് കെ. തുണ്ണവാരിയരെഴുതിയ അവതാരികാ
ഫ്രോക്കുന്നതു ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കാവുന്നതാണും.

“ഇത്യം ചേന്നണയുന്ന ഭദ്രമീധരാജി—

ശ്രൂരിരിക്കുന്നതാം—

മായനേവരീ മണീപുരിക്കണാിയലാം

ശ്രീഭവിയെന്നിങ്ങിനെ

നാമം പുണ്ണായ തന്മരട്ടിയുള്ളവേയു്

പോർളാതിരിശാനപ്രയ—

ശ്രീമത്കല്ലുക്കുഷസത്യമലമതാ—

ണാനൊന്നാനേതാനംവിയം.

തൽക്കാനതതജ്ഞാതതമുണ്ടെന്നുണ്ടെള്ളാക്കം

കക്കാട്ടു നാരാധാരാഞ്ചുരേന്തുൻ

സത്കാനതിമാൻ തന്പത്തിയായു്വേിപ്പി—

ചുംക്കാവിലത്യുന്നുവേന വാണം.

പുമാതെന്നക്കണക്കു തന്നക്കണവനാം

നാരാധാരാന്തനില്ലരാ—

പ്രുമാവേശമീയന്നക്കാണ്ടുമതവും

കാലത്തു മാലെന്നിയേ

ശ്രീമാനാം സൃതനേകനഞ്ചെതിനായു്

ഭാഗ്യാതിരേകാൽ തന—

ശ്രീമാനാം മാനാഭിരാമത നിന—

ശ്രീടിൽ സൂരന്തനൊയാം.

കാരാധിരംസമക്കി നാലുതിനോട്ടു രണ്ടും

മേരാൻ കഴിത്തെള്ളവു ക്കിട്ടുമായ മാസേ

നാലായ നാളിലുള്ളവംകിയോരാക്കമാര—

നാലംബുരുശിയിതിനിന്നിന്നുഡയാഭിഡാനൻ.

വിലസൽ ഇണ ‘കമ്മംഗല’ അം-

നിലയത്രീപരമേശ്വരക്കുന്നിനം

പലവിഭ്യുകളഭ്യസിച്ച ധീമാൻ

ബലവാൻ ഭോദ്യവരാമനന്നപോലെ.

ബലപ്രതിഥിതനവേണ്ടനവക്കൈ വഴിപോ-

ലഭ്യസിച്ചുന്നമുലം

കാല്പരതിൽ പെട്ട കഞ്ജത്താട സമതയും

തനനക്കാമ്പിൽനിന്ന്

നില്ലാത്രല്ലാസമോട്ടം പുതിയ മധ്യക്കാ—

ക്ഷത്രപിക്കുന്ന വാക്കു—

ബലല്ലാവിഡപജ്ജനത്തിന് എഡയമധ്യകരം—

ളിക്ക ചേക്കുന്ന മോദം.

‘പുത്രലക്ഷ്മണസുമാലയും, തച്ചിരപുത്ര—

മാം ‘സരസനാടകം,’

സതൈയും ‘രസിക്കുഷണം’ കിമപി ഭാണ —

മുത്രമഹ്രണോത്തരം

പ്രിതമോദകരമായിട്ടം ‘കച്ചരതാ’വൃ—

പുസ്തകവുമിത്തരം

പാത്മിവേഗ്രമണി തീര്ത്തായിനിയുമെത്ര—

യോ വളരെയുണ്ടോ!

ആയാസംകൂട്ടാതെ

‘പ്രിയഭർക്ക’യെന്ന അപകവിശ്വശം

മോഭാൽ തശ്ജമ ചെള്ളാൻ

‘വൈദർഭീവാസുദേവവും’ മറരം.

“എന്തിനോരവള്ളു കെട്ടിയയികു
വിസ്താരമാക്കുന്ന ഞാ—
നന്തസ്സാരമിയന്നിട്ടും പലതരം
കാവ്യങ്ങൾക്കാണേം പറം
ആക്ഷാടെ നിനക്കിലിക്ഷിതിപതി—
ക്ഷണാധ കീത്യുംഗന—
ജ്ഞാകല്ലാവധി സവുഡിക്ഷകളിലും
സന്മാരമണ്ണും ദൂഡം”

ഈ അവതാരിക പ്രസ്തുതചരിത്രനായകന്റെ ഒരു
ജീവിതസംഗ്രഹം തന്നെ ആയല്ലോ.

ഭാരതമജ്ജരി.

കവനോദയത്തിൻ്റെ സാഹോദരി വഹിച്ചി
രന്ന മരുരായ പ്രതിമാസ പ്രസിദ്ധീകരണമാണിത്. ക്ഷേമേരു മഹാകവിയുടെ സൗഖ്യപ്രസിദ്ധത്തിയായ ‘ഭാരതമജ്ജരി’ അന്ന പേരെട്ടതു പല കവികൾക്കും പ
ക്കിട്ടുകൊടുത്തു ഭാഷാന്തരം ചെഴുത്തിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട
ത്രഞ്ചകയായതിനു ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഇതിലെ ആദ്ദീ
പര്യം തജ്ജമചെയ്യുതും ഉദയവമ്മതന്നുരാന്തനെ
യാണ്. അതിൽ എതാണ്ട് 1500 പദ്യങ്ങൾ കാണാം.
കണ്ണത്തിക്കട്ടിന് തിരുമേനിയാണിതിലെ ഭ്രാണാപര്യം
ഭാഷപ്പെട്ടതീടുള്ളതും. ഈ കൂടുതൽ സപ്രധാരോ
ഹണാപര്യം ഈ എഴിയ ലേബകൾ തിരിച്ചുവെച്ച്
രന്ന എന്നക്കുടി പറയുന്നു. ‘മജ്ജരിയി’ലെ ശാന്ത
പര്യത്തിൽ 99 ശ്രോകം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിക്കഴിത്ത

പ്രൂഢിയും കമാനായകനായ തന്യരാഞ്ചൻ സ്വന്തം
രോഹണം കഴിഞ്ഞപോയതിനാൽ ബാക്കിഡാഗം
ഇന്ന മൃദുമിക്കാതെ കീടക്കന്നതേയുള്ളൂ.

ഇങ്ങിനെ പദ്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഗദ്യമെഴുത്തിലും
തന്യരാഞ്ചൻ നില അഭ്യർത്ഥിയമായിരുന്നു. കവികൾ
ക്ഷേപയോഗപ്രഭമായി ‘സദ്ഗുതമാലിക്,’ എന്നൊരു
വുത്തശാസ്ത്രവും ‘കവിതാഭരണം’ എന്നൊരു സാഹി
ത്യശാസ്ത്രവും തിരക്കേന്നു പണ്ടിനെന്ന പ്രസിദ്ധപ്രേക്ഷ
തത്തീയിട്ടണ്ട്. സൗഖ്യസിദ്ധാരായ പ്രാചീനസംസ്കൃത
കവികളുടെ ജീവചാരിത്ര്യങ്ങൾ സന്ദരിച്ചു ‘കവിക
ലാപം’ എന്നപേരിൽ ഒരു ലേഖനപരമ്യര പ്രസി
ദ്ധപ്രേക്ഷിത്തകയായിരുന്നു ഒരുക്കെന്നതുത്തും. ഈ ക്രിക്കറ്റിൽ
62 കവികളുടെ ചരിത്രം കവനോദയത്തിൽ
പ്രസിദ്ധപ്രേക്ഷിത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടണ്ട്. കവനോദയപ്രസ്തു
കാവലിയിലെ അവതാരികകൾ മിക്കവാറും ഇവിടു
ത്തെ തുലികാവിലാസങ്കളാണ്. ഇത്തേത്തിന്നും
ഉത്സാഹത്തിൽ തന്നെ 1079ൽ തലമേളരിവെച്ചു നട
ത്തിയ ഭാഷാപോഷിണി സഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസന്ന
പ്രശ്നസന്ദര്ശനമായ സ്വന്താഗതപ്രസംഗം കേരിക്കവാൻ
ഈ ലേഖകനും ഭാഗ്യമില്ലായിട്ടണ്ട്. പിന്നീട് ഭാഷാ
പോഷിണിയിലടിച്ചതായ ആ പ്രസംഗം ഉദയവമ്മ
തതന്യരാഞ്ചൻ തിരക്കന്നല്ലിലെ ഭാഷാപോഷണവിഷ
യത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയ്ക്കും പരിഗ്രമത്തിനുമുള്ള ശാശ്വത
രേഖയായി പരിലസിക്കന്നതായിരിക്കും.

കവികൾക്കായ കല്പകവുക്ഷം-അനേകകം കവികൾക്കം സാഹിത്യകാരനാശം അഭീഷ്ടപ്പാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു കല്പകവുക്ഷം-തന്നെന്നയായിരുന്ന നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനായ തന്മുരാൻ. ഭാഷാപോഷിണി സംശ്ലേഖണി വളരെ പണം ചിലവുചെയ്തുള്ളടക്കാതെ, ആ സഭകഴിവിൽ മടങ്ങുന്ന സാഹിത്യകാരനാരെയെല്ലാം പുറമേരിയിലുള്ള സ്ഥാനം കൊബിലകത്രേക്കു കൂടാണി ആകാണ്ടുപോയി സർക്കരിച്ചു സമ്മാനിച്ചുയക്കു യുമണ്ഡായി. തന്റെ പരിപിതനായം ആളുതിനൂടായ അമായ ഉത്തരകേരളത്തിലെ അനവധി സാഹിത്യകാരനാരെ യദോച്ചിതം സഹായിച്ചിരുന്നതു് ശ്രീകാരി, തേലപ്പുരത്തു നാരായണനമ്പി, കൊട്ടാരത്തിൽ ദക്ഷിണാംഗി, വി.സി.ബാലകൃഷ്ണപ്പാണിക്കർ, കുട്ടത്തപാറ ഭാമോദരൻനമ്പുതിരി മുതലാലു പല കവികൾക്കം കമാനായകനിൽനിന്നു കാലോച്ചിതമായ പ്രോസാരന്നും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് അവയുടെ കുതികൾതന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്.

തന്മുരാൻ തിരുമനസ്സും സഹയമ്പിനായിരുന്നു ഭാഗ്യം സിലവിച്ചു ഗ്രീമതി കോളായി ലക്ഷ്മിക്കെട്ടിലും സ്വീകാര്യം അവിടേങ്കുന്നതു പതന്നെന്നയായിരുന്നു. ശ്രീ ലേവകൻ തന്മുരാനെ കാണാൻ ചെന്നായിരുന്നു രാവസരത്തിൽ പജ്ഞിയറയുടെ ചുമരിക്കുന്നതു അലക്കരിച്ചിരുന്ന ദശാവതാരാഭിച്ചിത്രങ്ങൾ നോക്കിക്കാണ്ടു പുറം നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു വാതിൽ തുന്നിച്ചിരീക്കുന്ന അട്ടത്തമരിയിലേക്കാനും

നോക്കിപ്പോയി. അപ്പോൾ കെട്ടില്ലെന്ന് അവിടെ ഈ കമ്മ കവനോദയം മാസികയുടെ അച്ചടിച്ചുവന്ന ഫോറ്റേഷൻ മടക്കിവക്കകയായിരുന്നു. മടക്കിയ ക ടലാസ്സുകൾ കാരണത്തു പരന്മോകാതിരിപ്പാൻ അ വയക്കെട കാതിലെ തോട (തക്ക) ഉംരിയതാണ്. കന തതിനു വെച്ചിരുന്നത്. (Paper weight). അനുത്തത അവക്കെട സ്ഥിതിക്ക്. അതോരുള്ളതമായിരോന്നു. ഈ അന്തരുപദ്ധതികളുടെ സന്താനങ്ങളിൽ, ഈതി നു മുമ്പു കഴിഞ്ഞ വലിയതനുരാന്നു തികമന്നും ലെ കെട്ടില്ലെന്നയായ ഒരു സ്കൂളിയയും, നാഭാപുരത്തു വക്കീലും നല്ലോരു സാഹിത്യരസികനമായിരുന്ന നാ രാധാനന്നു നായരേയും മാത്രമേ തോൻ കണ്ണറിതൈ തന്നുള്ളൂ. ഈ റണ്ടാഴ്ചം കുട്ടി മുമ്പുതന്നു കഴിഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പാരമ്പര്യത്തെപ്പറ്റി മരുരാനും എനിക്കരിവില്ല.

സപ്തതേയള്ളൂ ദേഹപ്രത്തികകാണ്ടം നിാന്തര മായി ഈക്കു പ്രവൃത്തി എടുത്തിരുന്നതിനാലും പ്രേമ ഹണ്ഡാഗിയായിത്തീന് തന്നുരാൻ അനേതരോഗം മുർക്കി ചും 1081 ചിങ്ങം 24-ാം അ അസ്മൂമിച്ചും എഴുമൺ ജീം കമാശേഷനായി. ഉത്തരകേരളത്തിൽ വിഭദ്ധജ നങ്ങൾക്കും ആന്തരുകയിട്ടുള്ളൂ ഒരു പ്രദേശം, പാരി ഷ്ണാരംബം നിാന്തരമായി പരിശുമിച്ചുവന്ന ഒരു ദേഹവും, ഭാഷാപോഷിണിസഭയുടെ ആരംഭംമുതൽ അതിനും പുണ്ണിയിൽ ബലബന്ധുലം, ഭാഷയുടെ പരിഷ്കരണത്തിനും പൊഷണത്തിനുംവേണ്ടി എറിയ

കാലമായി പലതരം ശ്രമങ്ങൾ സ്വന്തമേഖ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രസിദ്ധ വിദ്യാനാഥ്, എന്നും ഇതുവരെത്തപ്പറ്റി 1082 തുലാം—വൃജ്യമികം ഭാഷാപോഷിക്കാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു പ്രത്യുക്ഷരം പരമാത്മാബന്ധന പരിയാതെ കഴിക്കയില്ല.

നാല്പതുവയസ്സുമാത്രം ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ മഹാനേതാഭാഷാഭിപ്രായിക്കായി ജീവിതാപ്പണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു വേറെ ആരാബാം? ഇതുവരെത്തിന്നെന്ന് സൗരഭാഗ്യ നിലനിൽക്കുവാൻ ഭാഷാഭിമാനികളോന്നം ചെയ്താതിരിക്കുന്നത് തീരുമാനിക്കുവാൻ മക്കടാഭാഷ രബ്ബമല്ലേയോ? ഈ മഹാന്നത്തനെ സുമാർ നാലുവ്യാഴ വട്ടത്തിനു ദുവു സ്ഥാപിച്ചതും, അന്നും ഒരു ശ്രദ്ധ രിസ്കൂളായിരുന്നതും, കുമതതിൽ വല്ലതായി രാജാസും വൈസ്രാജ്യാധികാരി പരിശാമിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ വിദ്യാലയം ഒരു കണക്കാിൽ ചരിത്രപരമായ സ്ഥാരകമാണെന്നോ. ആ വിദ്യാലയത്തിൽ 1119-ാമാണും കംഭമാസത്തിൽ നടത്തിയ ഒരു വാഷ്ണവക്ക്രയത്തിൽവെച്ചും ഇപ്പോൾ ശത്രു വൈസ്രാജ്യാധികാരികളുടെ പരിനുമധ്യ മായി പ്രസ്തുത മഹാന്നെന്ന് ഒരു ചരായാപടം അനാചരാണം ചെയ്യാനുള്ള ഭാഗ്യം ഈ ലേവകന സിഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉപന്യാസത്തിനും ആസ്തിം അന്നത്തെ പ്രസംഗത്തിനു തയ്യാറാക്കിയ കരീഞ്ഞുകളാണെന്നായിട്ടിപ്പറ്റിയും അനന്തരാബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

വെള്ളാന്ത്രോടി വാസ്തവിക്കും

കഴിഞ്ഞ അര നൂറുണ്ടിനകത്തു ഭാഷാസാഹി ത്യതിനും അഭ്യർപ്പണമായ കലിപ്പിലുഡിയിട്ട് ബന്ധന പരക്കെ സ്ഥാതിക്കേന്നതാണെല്ലോ. കൈരളി ഫീട് ഈ വഴിച്ചു കേവലം ഒരു ധാരാഫ്പിക്കണംവെങ്കിലും, ഭാഷാവൈദ്യകളായ പില മഹാമാർ വാ സബ്രപ്പത്തും ലംഖിക്കൈകയും മുരുംഗിക്കൈകയും ചെങ്കു തിന്റെ മലമാണുന്നും, ശ്രീ നാം കാമ്പ് വൈക്കേണ്ട താക്കനും. എന്നാല്ലെന്നെന്നുള്ള മഹാമാരായ മാത്രാമ മഹാജനെ ശ്രീചത്തിൽ നാടുക്കൊരാറിക്കലും വിസ്തരിക്കു വാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു തമഖവൈദ്യവിനെ ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങൾക്കും പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയാണും ഈ ഉപന്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം:

എതാണ്ട നാലു വ്യാഴവട്ടത്തിനു മുമ്പ് വെള്ളാന്ത്രോടി വാസ്തവിക്കും എന്ന പരഞ്ഞതാൽ അറിയാത്തവരായി അക്കാദിജനാനമുള്ള മലയംഗികളുടെ ശ്രീ തിൽ ആരൈക്കിലുമണായിരുന്നവോ എന്ന സംശയമാണും. അതുടെയുടെ സഹായം ഇന്നത്തെപ്പൂബല സുലഭമല്ലാതിരുന്ന അക്കാദിജനത്തും ഇംഗ്ലീഷ്ടിന്റെ കവിതകൾക്കും കൈരളിത്തിൽ ധാരാളം പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു. സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലും നിസ്സ്വാസം കവിതകളുണ്ടാക്കി പണ്ണിതന്നാരെയും പാമരന്നാരെയും

കയപോലെ റസിപ്പിച്ചിരുന്ന കയ മഹാകവിയായിരുന്ന ശ്രീമാൻ വാസുദാവീഴ്ദസ്^o. സംസ്കാരത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും മഹാകവിയായിരുന്ന ശ്രീമാൻ വാസുദാവീഴ്ദസ്^o ലക്ഷ്മണരാജും ശ്രീമാൻ വാസുദാവീഴ്ദസ്^o പുത്രിവത്തിക്കണ്ണിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഇദ്ദേഹത്തെ കയ മഹാകവിയായിരുന്നതുനായിരുന്ന അനുഭവമുണ്ടാണ് ഗണിച്ചിരുന്നതു. കയ മഹാകവിക്കു മാത്രം സംശയമാകുന്ന തരത്തില്ലള്ള അനവധി കരാറ്റോ കമ്പളിം മരിനേകകു തുതികളിം ഇതു ഭാഷണഭീമാനി കൈരളിക്കു സമ്മാനിച്ചിട്ടണ്ണു കാണാം. എന്ന മാത്രമല്ല, ഭാഷാഭിരുദ്ധിയെ പാസ്സരിച്ചു വെള്ളുമുഖമായി അഞ്ചും വളരെ പരിഗ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആവക സാഹിത്യസംരംഭങ്ങളുൽ ചുത്തകത്തിലെതന്ത്രങ്ങൾിലും കന്നുകണ്ണിക്കാണിക്കുന്നതു സാമ്പ്രദയന്മാർക്ക് രസകരമായിരുന്നു.

“സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ജന്മത്തിനും മാത്രം പരിധാവനത്തായ വെച്ചതു” നാടാണം^o പ്രസ്തുത ചാരിത്രനായകന്നുറയും ജന്മഭേദം. സുമാർ അഞ്ചും സംവത്സരത്തിനും മുമ്പ്

“ബ്രഹ്മാസ പ്രശ്നിതകലീന്
പ്രാപ്യദിപ്രാന്മ പ്രകാശാന്മ.”

എന്നും ഉദ്ദണ്ഡാസ്ത്രീകരിക്കുന്ന ഫ്രാഡിച്ചിട്ടിള്ളതായ ഇതു അക്കാശങ്ങൾത്തോ (വെച്ചതുനുംനാടു) യിരുന്നവല്ലോ ത

ലക്ഷ്മിത്രുർ ഭട്ടതീരി, അച്ചതപിഷാരോടി, മേലു
ത്രുർ നാരാധാരന്ദത്തിരി, തമ്പുതെത്തുത്തുറുൻ മതലാ
യപല മഹാവാത്രം ജനനം. ഈ വെദത്രംനാട്ടക
ത്രുപ്പെട്ടായി കരുതൽ എന്ന ക്രയ ഉംപ്രേശമുണ്ട്.
തിരുക്കനിന്ന കിഴക്കോട്ട് പോകുന്ന തീവണ്ടിപ്പാതയു
ടെ ഇത്വരത്തുമായിക്കീടക്കന്നതും പൊന്നാനി താലു
ക്കില്ലപ്പുട്ടതുമായ ഈ പ്രദേശം ഇപ്പോൾ കേവലം
ക്രൂമമായിട്ടാണ്. കാണ്ണപ്പുട്ടന്നതെങ്കിലും വെ
ടത്തുരാജാക്കന്നാരുടെ പ്രതാപം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിര
ന്ന മുൻകാലങ്ങളിൽ അവിടം അനേകം മഹാബുംഹ
നാത്രം മറരനേകം വിദ്യാഖാത്രം വാസ
സ്ഥലമായിരുന്ന എന്ന പ്രസിദ്ധിയുണ്ട്. അക്കാല
ത്രുപ്പേരുത്തിന്റെ ഭരണം “കരുത്തസ്ത”, എന്ന
ക്രയ പദ്ധതിയിൽ കീഴിലായിരുന്നവതെന്നു. ആ
സ്ഥലത്രാണ്. പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകന്റെ ജന്മഗ്ര
ഹമായ വെള്ളാന്ത്രേരി ഇല്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന
നകാലത്തും ഈ ഇല്ല കുറ ക്ഷയിച്ച കൂടുതലിലായി
രന്ന. എക്കിലും ചേലകലാപത്തിന്ന മുമ്പുവരെ ഉന്ന
തസ്മിതിയിൽതന്നെയായിരുന്നതെന്ന ത്രിശ്രീന്മാരം ഇ
ന്നം ചില ലക്ഷ്യങ്ങളില്ലായ്യില്ല. ‘ചേരില്ലാത്തപ്പുൾ’,
എന്ന പ്രസ്തുത കവിതനെ പല ദിക്കിലും പ്രസ്താവി
ച്ചുകാണ്ണ പരദേവതയിടെ കേഷത്രവും, കരച്ചു കട
ത്തിൽപ്പെട്ടാലും തീരെ കൈവിട്ടപോകാത്ത കുറ വ
സ്ത്രീ വകകളിലും, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇല്ലത്തെക്കു ചേന്ന
തായിട്ടുണ്ട്.

പ്രകृതകമാനായകന്റെ അപ്പുന്ത് ഭാമോദരൻ
മുസ്സ് സുക്ഷ്മഗാഹിയും സുഖീലനമായ ഒരു കലീന
നായിരുന്നു. ഉണ്ണിമായ മനയ്ക്ക് എന്നായിരുന്നു അ
മഹായുദ്ധ പേര്. അരോഗ്യധാരിയും അതിബുദ്ധി
ശാലിനിയമായിരുന്നു ആ ഭാഗ്യവതി കൊല്ലവഷ്ടം
1096-മാണ്ഡ കക്കടകം 16-ാം തന്റെ സ്വരാമ
തെത്ത് വയസ്സിലാണ് അന്തരിച്ചുപഠയത്. ഈ അന്ന
അപദിവതികളിൽ മുന്നാമതെത്ത് പുത്രപ്പണ്ടംമുത്തേ
നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ. ഇങ്കേഹം ജനിച്ചത് 1030
കംഡം 10-ാം മുലം നക്ഷത്രത്തിലായിരുന്നു.

വിഭ്യാഭ്യാസം.

ഈന്നേത്തപ്പോലെ പ്രാമാഖ്യികപാഠംശാലകളിൽ
ററം സുലഭമല്ലാതിരുന്ന അക്കാദമിയും നാട്ടുപുരങ്ങളിൽ
വലിയ പണക്കാരല്ലാത്തവയുടെ കൂട്ടിക്കുറക്ക് വിഭ്യാ
ഭ്യാസത്തിനു ധാരാളം സൈഥകളുമായിരിക്കുവാൻ
തരകില്ലേണ്ടതു. നമ്മുടെ ഉണ്ണിയുടെയും കമ ആ കൂട്ട്
തതിലായിരുന്നു. എക്കിലും കോപ്പറിവത്രു പാലഞ്ഞൽ
ക്രിസ്ത്യൻനായർ എന്നാരാളിക്കുടെ അട്ടാക്കൽ നിലത്തെഴു
ത്രും കൂട്ടിവരുന്നയും മററം പഠിക്കുവാൻ സാധിച്ചു.
അന്നാതെത്ത് പഠിച്ചിരുന്ന വള്ളരു നിജീയങ്ങളായിരുന്നു
നാശപ്പെട്ടിരും ഉണ്ണി അതിബുദ്ധിമാനായിരുന്നതുകാ
ണ്ടു ചലയാളം നല്ലവണ്ണം എഴുതുവാനും വായിക്കുവാ
നും അത്യാവശ്യം കാണക്കു കൂട്ടുവാനും ക്ഷണാത്മിലഭ്യ
സിച്ചു. ആഭ്യേതെത്ത് വിഭ്യാഭ്യാസം അഭ്യന്തരാട്ടുടി അവ
സാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രമക്ഷരിത്രം.

ഇതിനീട്ടു് ഉപനയനവും മറ്റൊ കഴിഞ്ഞു ന
മുടെ കമാനായകൾ പ്രഃവശിച്ചതു് അരങ്ങെത്തായി
രന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഫാമനായ വാസ്തവവൻ
മുസ്തു് അക്കാലത്താൽ കമകളിഃയാഗം നടത്തി
ക്കൊണ്ടിരന്നു. പേരെട്ടത്ത പല വേഷക്കാരിക്കേണ്ടും
ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും സ്വപ്രസിദ്ധമായ മാനഭാഗവതത്തും വേ
ഷക്കാരത്തികളായി ചില സ്തോകളിം മറ്റൊ ആ യോഗ
ത്തിച്ചണായിരന്നുവരു. നമുടെ കമാച്ചയഷൻറെ
വെമാത്രയസ്വേഡരനായ കേശവൻമുസ്തു് എം
നോരാളായിരന്നു ആ കമകളിഃയോഗത്തിലക്ക വേ
ണ്ടുനു കോപ്പുകളെല്ലാം വിശശ്വമായണ്ണാക്കിക്കാട്ട.
തതിരുന്നതു്. ആ യോഗത്തിൽ നമുടെ കമാനായ
കൾ സ്വപ്നസ്ഥാലെ ചേരുകയോ, അഫാമൻ നിബ്രു
സ്വിച്ചു ചേരുകയോ, എതാണാണായതെന്നുന്നല്ല വിവ
രമില്ല. അതെങ്കിലന്നയായാലും ആ കളിഃയാഗത്തിനു്
ഇദ്ദേഹത്തെ കിട്ടിയതു് നാല്ലാൽ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നു
തീച്ചപ്പെട്ടു. 1045-ൽ തിരവിലപാദലക്കാരൻ ശങ്ക
ണ്ണിനവീശനെന്നൊരാശാൻറെ കീഴിൽ കൂത്രകെട്ടി ക
യ്ക്കും മെച്ചും സ്വാധീനമാക്കിയ നമുടെ ഉണ്ണിമുസ്തു
നു് അട്ടതെ കൊല്ലുമായപ്പോഴേണ്ണു് മീക്ക ആദ്യവസാ
നംവേഷണങ്ങളിം കെട്ടി ചൊല്ലിയാടാരായി. കൂത്രീരവയ
തതിലയും നരകാസ്തുരവയത്തിലയും ലളിത്, ബാലി
വിശയം മുതലായ കമകളിൽ നാരഭൻ, ഇം വക വേ
ഷങ്ങൾ കെട്ടി കാണിക്കെല്ല രസിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഇം
കളിഃവേഷക്കാരൻ അതി സമർത്ഥനാണെന്ന പ്രസിദ്ധി

സവാദിച്ചു. എന്ന മാത്രമല്ല, കമകളിയുടെ പരി
ജ്ഞാരത്തിന്തനെ ഇത്രേറം ചില നിഃത്തിനും കൊ
ചുക്കകയും, പ്രായേണ അതെല്ലാം യോഗക്കാക്കു
സ്വീകാര്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുനെ നമ്മു
ടെ കമാനായകൾ ഒരു നാട്യകലാവിഭാഗത്തായി കാ
ലം കഴിച്ചത് 1045-46-47- എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിൽ
രെഖയുന്നാരംഭത്തിലായിരുന്നു.

ഈ ഒഴ്വിൽ പരിത്ത കാലത്താക്കളിവസം തു
പ്പരന്നോടു കീഴെക്കു പല്ലത്തായിരുന്നു കളി നിശ്ചയി
ച്ചിരുന്നത്. കളിക്കാക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ നമ്മുടെ കമാ
നായകരം നേരത്തെ ചെന്ന വശായി. ആവക കാല
തെന്നാലും, ഈ അടുത്ത കാലംവരെ ആ ഇല്ലത് ആർ
ചെന്നാലും സംസ്ഥിതം പഠിക്കുവാൻ ആളും എപ്പാട്ടു
ണായിരുന്നു. ‘വൈദ്യരതാം’ എന്ന പേരിലറിയപ്പെ
ട്ടിരുന്ന പരമേശപരമ്പരയുണ്ടിന്നു അക്കന്നായ നാരാ
യന്നന്മുസ്തത്, കണ്ണുണ്ണിമുസ്തത്, മിതലായ വിഭ്രാ
ന്നാരായിരുന്നു അക്കാലത്തവിടെ ഉണ്ണായിരുന്നത്.
വേഷക്കാക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ ഒരു പൂണ്ണന്തുക്കാരനായ
നമ്മുടെ കമാനായകനേരുളിട്ടി കണ്ണപ്പോരാ നാരായ
നന്മുസ്തത് നേരംനേബാക്കായി താഴെ കാണിച്ച ഫ്രോ
ക്കംചൊല്ലി:—

“പ്രിത്യംഗ്രഹി പരീണാഹ ജിഹപാചലനഭീരവഃ
സംഘാംഗഹരപ്പേഹാക്ഷീശം മുഖാഃ കേചന
ക്കയ്തേ.”

അനന്ന സംസ്കൃതത്തിന്റെ ഗസ്യംപോലുമിച്ചാതിരുന്ന ഉള്ളിച്ചല്ലിന ഭ്രാക്തവ്യത്തിന്റെ അത്മം മനസ്സിലായി ലൈക്കിഡം, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മുസ്സിന്റെ ശിഖ്യ രാത്രെട മുഖഭാവവും നോട്ട് ബേളം മറ്റൊ കണ്ണപ്പോരിം, അതു തന്നെപ്പറ്റരിയാണെന്നും പരിഹസിക്കകയാണെന്നും ധരിക്കവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. എന്ന മാത്ര മല്ല, നല്ല ധാരാണാബുദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭ്രാക്തവ്യത്തിലെ ചില കത്തിലും ചില പദങ്ങളും, പാദങ്ങളെന്നെല്ലാ കാമ്പ് വെക്കുകളുടെ ചുരുക്കം. ചിന്ന ശിഖ്യരിലാരോടോ ഫോ ടിച്ചും അത്മം മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കിയതോടുകൂടി അ കൂതം തീരെ മാറി. രണ്ടോ മൂന്നോ വീംതു നീംമുള്ള നാവിള്ളക്കവാൻ ദയപ്പെട്ടുന്ന ചില മുഖനാൾ സംഗ്രഹം ഗ്രാമങ്ങളും കൂടും ചെത്തുന്ന എന്നീ ഭ്രാക്തവ്യത്തിൽ, വിദ്യ വല്ലതും പാഠിച്ചിരുന്നതും ഇന്ത്യൻ കീടനു മാട്ടിക്കുള്ളിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടാതെ കഴിയുമെന്നുള്ള സാരമാണെല്ലാ അന്തർവ്വിച്ചിട്ടുള്ളതും. വാസ്തവമായ സഹായത്പോ അന്ന വികസിതമായിരുന്നില്ലൈക്കിച്ചു, വാസനാസ്പദപ്രചത്തിൽ മുകളിതമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രസ്തുത ചാരിത്രനായകൾ ഉടനെ പോയി കൂടിച്ചു വി പ്രാന്നായ മുസ്സതിന്റെ കാല്പനിക വീം നമസ്കരിക്കുക യും തന്നെമുള്ളടി ശിഖ്യത്താട ത്രിട്ടത്തിൽ സദയം സപീ കരിച്ചു കരഞ്ഞ സംസ്കൃതം പാഠിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെ നു വിനീതമായപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അഖ്യാപക വൃത്തി സദയം സപീകരിച്ചിരുന്ന ആ മഹാന്ന നമ്മുടെ

ഉള്ളിഃയത്രടി സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വപ്നികരിച്ച എന്ന പ്രത്യേകം പരയേണ്ടതില്ലെല്ലാ. *

അന്നത്തെ കളിക്കത്തെന്ന നമ്മുടെ കമാനായക നു വേഷം കെട്ടാൻ പോയില്ലെന്നല്ല, തനിക്കിനി ‘കളി’യില്ലെന്നം, കരിച്ച സംസ്കാരം പാഠകവാനാണ് തീച്ചപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്നതെന്നം, അതിനു സദയം അനവാദം തരണാമെന്നം യോഗത്തിന്റെ മാനേജറും അഭ്യാസനമായ വാസ്തവവൻമുറ്റപ്പിന വിനയപുരസ്സ റം അരിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫ്രോകാത്മം ഉള്ളിൽ ത ക്രാത്ത ആ കമകളിഭാത്രവണ്ണോ അതു സമ്മതിക്കുന്നു? ഇതു പ്രായമായിട്ടും സംസ്കാരം പഠിച്ചാൽ നേരേയാ വില്ലെന്നം, തല്ലാലും ഒരപജീവനമാർഗ്ഗം വരുംഡായി കൂളിയും വിചുകളിയാതിരിക്കുകയാണ് നല്ലതെന്നും മറ്റൊരു മതമകനെ അഭ്യാസനു വളരെ ശാസ്ത്രിച്ചുംനാക്കി. അതു കൊണ്ടോന്നം നമ്മുടെ കമാനായകനും ഒരു ക്ലൂക്ക

* തുകണാഡിയുംചുപ്പതപിശാംഹോട്ടിയുടെ ദില്ലി ബംഗാരാഡ്സ്റ്റ് മേലുന്നും ഭട്ടിരിയെ സംസ്കാരാദ്യംനാത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടും, എതാണ്ടുപംലേതനുന്നയാണ് നമ്മുടെ ക്രമംനായകനും സംസ്കാരിക്കുമ്പോൾസന്തോഷം പ്രേരണയുണ്ടാക്കിയതെന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രശ്നകൾക്കുചുപ്പിച്ചു പറയുവാനുള്ളി. മേൽ കണ്ണിച്ചു ഫ്രോകം ചെംബ്രിയൽ മുസ്ലീം സ്കൂളിന്റെ ശിഖ്യരിലോഹാളംബന്നും, അതും ഉമീക്കരിച്ചു പോകിക്കുവാൻ ചെന്നുപ്പുംളിംബു, വൈക്കേരമാണുന്നും മറ്റൊരു കാരോവിയിലും പറയുമുണ്ടെങ്കും. അതെ ഔന്നുക്കാരും പലം മേൽപ്പറിയുന്ന വിജയം പറയുമുണ്ടെങ്കും.

വുമണ്ണായില്ല. ഒരുവിൽ ഗത്യന്താമില്ലായ്ക്കാൽ ഇങ്കാരണാവണ്ണാരനവദിക്ഷകയും, വാസ്തവിക്കുസ്തവീ വീണ്ടും വിദ്യാത്മീജീവിതത്തിൽ പ്രഃവദിക്ഷകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെന്നയാണ് കമകളിക്ഷ പററിയ നഷ്ടം കൈരളിക്കും ഒരു ലാഭമായിത്തീർന്നതും.

എതാണ്ടു രണ്ടു കൊല്ലന്തോളം നമ്മുടെ കമാനായകൾ കിഴക്കെപ്പുല്ലത്തു കൂത്തുണ്ടിക്കുസ്തവിന്റെ അടക്കത്തെ പഠിച്ചു. അനന്തരാ അലബത്തു ദണ്ഡായിരുന്ന കരിപ്പ് തന്നയിരുന്ന അധികമായി താമസിച്ചിരുന്നതും. ഒരു കാലത്തു സ്വംഥമുഖ്യമായി സ്ഥാനമാനാഡികളുണ്ടും യിരുന്ന ആ ഇല്ലോ ഒരു ദാത്തുവഴിക്കൊ മരേരാ വെള്ളം നേരുറീ ഇല്ലതേക്കും കത്തുണ്ടിക്കൊഞ്ചിയതായിരുന്നവ തേരു. സുപ്രസിദ്ധമായ ആഴവാദേവരി മന്ജുലേക്കും ഒരവസ്രഹത്തിൽ കരെ പണ്ണത്തിനു തിട്ടക്കം നേരീട്ടു എന്നും, അനന്തരാ വേണ്ടെപ്പും ഈ ഇല്ലത്തുനിന്നു സഹായിച്ചതിലും സന്ദേഹം നിമിത്തം ആ ഇല്ലത്തു ഇളംവക്ക് “തൊമ്മരു” എന്നൊരു സ്ഥാനം മന്ജുൽ നിന്നു കൊടുത്തു എന്നും, മറ്റൊ പഴമക്കാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ടും. എതായാലും നമ്മുടെ കമാനായകൾ കാലതേതക്കും ആ ഇല്ലവും സപ്രത്യേകം നഷ്ടപ്രായമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾത്തു നാമാവശ്യങ്ങൾക്കും ചെയ്തീരിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൾ വസ്തുതയിമാറ്റത്തിൽ നല്ല അടിയറപ്പു കിട്ടി. പിന്നെ തുക്കണിയുക്കുത്തു കോടീരി ഇല്ലത്തു സുപ്രസി

ഈ താക്കികനായിരുന്ന മാധവൻ നന്ദതിരിയുടെ അച്ചക്കൽപ്പോയി പാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. നാടകാന്തം കൊഡ്യുദ്ധം, തക്കത്തിൽ മുകതാവലി, ദിനകരം ഇതു ഗമ്പദ്ധം അലങ്കാരഗാന്ധുവം മറ്റൊം അവിടെയാണ് പഠിച്ചത്. അങ്ങിനെ നാലുകൊല്ലും അവിടെയും പഠിപ്പിണ്ടായതോടുകൂടി നമ്മുടെ കമാനായകൾ മുത്തുവേനയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ ആരക്കൊല്ലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസകാലം വാസ്തവിച്ചുസ്ഥിതം എറെക്കരെ, ക്ഷേണിച്ചുകൊണ്ടാണ് കഴിച്ചുള്ളടക്കയെത്തന്നെ ചിലർ പറയുന്നണെ. അതു ശരിയാണെങ്കിലാകട്ടെ, അല്ലെങ്കിലാകട്ടെ, വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു തത്തിയാകന്തിനു മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീരുവാൻ ചില സംഭവങ്ങളാണെന്നീ. അതും ആജീവനാന്തം അദ്ദേഹത്തിനു പകാരപ്രദമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒട്ടവിൽ സബ്രംജാജില്ലായി പെൻഷൻ പററിയ ഉള്ളാട്ടിൽ അച്ചുതന്നനായർ അക്കാലത്തു വെട്ടത്തുനാട്ടു മന്സിപ്പായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും, അവിടത്തന്നെ നല്ലാത വകീലായിരുന്നു കട്ടിരാമൻ നായകൻ, നമ്മുടെ കമാനായകൾ പരിചിതരായിരുന്നീരുകയും വേണ്ട വിധത്തിലെവാക്കേ സഹായിക്കുകയും ചെയ്താൻ സംഗതിയായി. അതുമാത്രമല്ല, മന്സിപ്പിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാംഗക്കും, ആ സ്കീയുടെ ജേയുഖ്യത്തിയുടെ മകളായ പത്രവക്കാട്ടും അമ്മക്കട്ടി അമ്മ എന്ന കട്ടിക്കും അന്ന സംസ്ക്രതം പഠിച്ചാൽ

കൊള്ളിമെന്ന വിചാരണാധികന്തിനാൽ വസ്തു
നന്നായ നമ്മുടെ ചരിത്രപ്രശ്നങ്ങൾ കിട്ടിയതു, തേടി
യ വള്ളി കാലിൽ തന്നെത കൂട്ടത്തിൽ, അവക്ക് ഒരു
സഹായമായിത്തീരുക്കുട്ടി ചെയ്തു. ഇവരിൽ അമ്മുക്ക
ടിഅക്ക സംസ്ഥതത്തിൽ നല്ല വൈദിക്യത്തിനു പറ
മെ കവിതപ്രവൃം സന്ധാരിച്ചുതു് ഈ മുകളിലെൻ്റെ അ
ഭ്രംഗവും പ്രോത്സാഹനവും നീമിത്തമായിത്തന്നു.
ഇവരുടെ മുകളിപ്പുവാസംകാണ്ടിള്ള സ്നേഹവും
വിശ്രദാസവും ആജീവനാന്തം നിലനിന്നിത്തന്നു എം
നുട്ടി പ്രജ്ഞകമുള്ളവയോഗ്യമാണു്.

അഭ്യാപകവുത്തിയിലും സർക്കിത്യപരിഗ്രമവും!

1055—അമാഖണ്ഡാട്ടകുട്ടി നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൾ
കുറുക്കളും സ്വന്തരുഹത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരതാമസമാ
ക്കീ. സ്വന്തരുഹത്തു വിഭ്യാദ്യാസത്തിനുള്ള അസൗക്ര
ംഗം അനുഭവിച്ചരിഞ്ഞെ ഇടേം ആദ്യമായി അവരുടെ
കുറുക്കാശം പ്രേമരിസ്തു സ്ഥാപിക്കുകയാണു്
ചെയ്തു്. ആ സ്ത്രീയിൽ പാഠിച്ച ജയിച്ചിത്തനു മതിന്ന്
കട്ടിക്കലെ ആവശ്യംപോലെ താൻതന്നെ സംസ്കൃത
വും പാഠിച്ചാകാണ്ടിത്തനു. ഈ വക ഏപ്പാട്ടതനെ
യാണു് പല ദ്രുതതിലും മാറ്റി ഉട്ടവിൽ കുറുക്ക സം
സ്ഥത പാംശാലയായി പരിശീലനിച്ചു പ്രസിദ്ധമായതു്.

1060—അമാഖണ്ഡിൽ ‘‘വിശ്വാനച്ചിന്താമണി’’എ
നോക്കു പത്രം നമ്മുടെ കമാനായകൾ ആരംഭിച്ചു നട
ത്തിത്തുടങ്ങാി. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നോക്കിയാലും
അച്ചുമ്പം പാംശാല, പത്രങ്ങൾ, മാസികകൾ മുതലായവ

യും ധാരാളമായി കാണാമെങ്കിലും അബ്യതുകൊള്ളി
മുംബേതെ സ്ഥിതി ഇതോന്നമല്ലായിരുന്നു. അന്നു
മലയാളക്കരയീൽ ട്രാക്കേ രണ്ടോ മൂന്നോ അച്ചുമ്പട
തതിലധികമണഡായിരുന്നു എന്ന തോന്നന്നില്ല. പത്ര
ഒഴിം അതുപോലെതന്നെ ഭർഖിലുംമായിരുന്നു. അങ്ങ്
നെയുള്ള കാലത്ത് പത്രതാജ്ഞയും പ്രസ്താവനംതന്നെ
യായിരുന്നു “പിന്താമണി”യുടെ ആവിർഭാവം. ഈതു
സംസ്കരമയുംവെമ്പനം, കേരളമയുംവെമ്പനം റണ്ട് വണ്ണം
മായിട്ടാണാരംഭിച്ചത്. സംസ്കരമയുംവെത്തിൽ സംസ്കര
ഭാഷയിലുള്ള ഗദ്യപദ്യങ്ങൾവന്നേഴ്ചം കേരളമയുംവെത്തിൽ
ൽ മലയാളഭാഷയിലുള്ളവയും ഉംഖ്പുചുത്തിയിരുന്നു.
എല്ലാം കന്നംകൂളത്തുള്ള അക്ഷരരത്നപ്രകാശികയെന്നു
(എ. ആർ. പി.) അച്ചുമ്പടത്തിൽനിന്നു മലയാള അ
ക്ഷരത്തിൽ മാത്രം അച്ചടിക്കുകയാണു “ചെങ്കിരുന്നു
ത്. 1062-ൽ പ്രസ്കരപത്രം പ്രസിദ്ധവിച്ചാനായ
ചുന്ദ്രരിനമ്പി നീലകള്ളംഞ്ചാവവർക്കളിൽ ന
മുടെ കമാനായകന്നേറയും കൂടി നേരുത്പത്തിൽ സം
സ്കരഭാഷാപ്രചാരത്തിനാവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ച ‘സാര
സ്പതോദ്യാതിനി’ സംഘത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ
നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അന്നതു ശക്തിയേറിയ ഒരു
പത്രംതന്നെന്നായിരുന്നു. കുംഭമണി കാഴ്ചാന്തരവരത്തു
നായിത്തീന്ന് നമുടെ കമാനായകൻ അതിന്റെ ഭാ
രം നമ്പി അംഗത്വത്തെക്കുതന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും, പി
ന്നു അഭ്യർത്ഥനയിന്നു മാത്രം ആധിപത്യത്തിൽ അതു
കരുക്കാലം പട്ടാമ്പിയിൽനിന്നു നാഗരലിപിയിൽ
പ്രസിദ്ധപ്പുചുത്തിക്കുംണ്ടിരിക്കുയും ചെങ്കി. സാമാ

ന്യംപോലെയുള്ള പത്രങ്ങളോ മാസികകളോ ഇല്ലാതി തന്ന കാലത്ത് ഇങ്ങനെ ഒരു പത്രിയ പത്രം ആരംഭി ആം നടത്തി എന്ന മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ചരിത്രനായക ന് ഒരു മെച്ചപ്പെട്ടത്. അന്ന മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ന ലഭ്യാത ഗദ്യരീതിതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗദ്യത്തി കളാക്കട്ടെ അന്ന വളരെ ദിർപ്പമൊന്നും ഉള്ളതി ത്തുനെ, പത്രിയ പുസ്തകങ്ങളാണെങ്കിൽ പാതിരിമല യാളിമായും, പഴയ കൃതികളാണെങ്കിൽ ഫ്രോക്സറി കു് അന്നപ്രധാന്മം ചൊല്ലുന്നപോലെയും ആയിരുന്ന ഗദ്യരീതി. അതു മാറ്റി നല്ലാത ഗദ്യരീതി നടപ്പി തു വരുവാൻ ചിന്താമന്നിയിലെ കേരളമയും പ്രത്യേകം പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലും പൊതുജനങ്ങൾക്കു് കരിക്കു ഉണ്ടാക്കിത്തീക്കരാ നും ഇതു കരെ അധികം ഉപകരിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അട്ടത്ത കാലത്തു കേരളത്തിൽ അനേനകം സംസ്കൃത പാഠാലകളേപ്പുട്ടതുവാനും ഇം ഒരുപ്പെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹകമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സംസ്കൃതവിഭ്യാസ്യാസത്തിന്റെ പുനരുദ്ധരണാരംഭം, മലയാളഭാഷയിൽ ഗദ്യപദ്യങ്ങാവകളുടെ പരിപ്പൂരതയിനും, ഇംപ്രമുമമായി ഗ്രമിച്ചവരുടെ ശുട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു് ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനമുണ്ടായില്ല.

സാഹിത്യത്തിലേപ്പോലെതന്നെ മറരണകം വി ച്ചയങ്ങളിൽ ഇം മഹാന്മ ഗ്രഖവൈച്ചുകാണുണ്ടെന്നു. വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, ഇം വക ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ സാമം

നൃത്യക്കവാദിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആ വക്ക് വിഷയങ്ങളം വിദ്യാത്മകക്കൂട്ട് പഠിപ്പിക്കമാറണായിരുന്നു. മരാമത്തിൽ അഭിരുചിയല്ല ആവേശംനുണ്ടായിരുന്നതു പറയാം. 1074-മത്ത് 78 ക്രിടി തന്റെ ഇല്ലവും, കേൾത്തുവും പൊഴിച്ചു പരിഷ്കാരിക്കുന്നതിൽ പുതുതായി പണിച്ചെങ്കും. മരാമത്തിൽ ഇല്ലവും കാണിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള മനോഭയമുണ്ടായിരുന്നു. കേൾത്തിന്റെ ജീവിതാഭാരാവാത്തിനാശം കേൾത്തിന്റെ ദാനം കേൾപ്പംതോടും ധനം 1-ാം മത്ത് 12 ദിവസ തോളം അവിടെ കേമമായി ഒരുസ്വം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അനുഭവം അനേകം വാദപ്രാണരേഖയും കവികളേയും അവിടെ കുഞ്ഞിച്ചുവരുത്തി സംശയിക്കുന്നും, കവിതാപരീക്ഷകർ, അക്ഷരഗ്രോക്കപാഠം (പഴയ ഗ്രോക്കദാനരം ചൊല്ലുകയല്ല, അപുപ്പോൾ കവിത ഉണ്ടാക്കിച്ചൊല്ലുകയാണാവിടെ ചെയ്തിരുന്നത്) മത്തുലായ സാഹിത്യവിനാദദാനരം നടത്തുകയും പതിവായിരുന്നു. ഈ വക്കിലും വേണ്ടുന്ന പണമൊന്നും ഇല്ലത്തുനിന്നുന്നതാരെതു സ്വപ്രയതാംകാണ്ടു സന്ധാരിക്കുന്നതാണു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൾ ചെയ്തിരുന്നതെന്നു കൂടി പ്രത്യേകം കാംവേക്കേണ്ടതാക്കുന്നു.

കോട്ടജ്ജീൽ ആശുവൈദ്യരാലയും, നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൾന്റെ “ആരാഗ്യചിന്താമണി”, വൈദ്യരാലയും എത്താണ്ടാരേകാലത്താണാരംഭിച്ചത്. പരിപ്പൂരിതരീതിയിൽ ഒരു വൈദ്യരാല ഏപ്പെട്ടത്തിനു തന്നെ കലേജ്യം തയ്യാറാക്കിവൈക്കുന്നത് രോഗീകൾ

കും വൈദ്യമാർക്കിം കുരുപാലെ ഉപയോഗപ്രദമാ ഗണനാളി ബോധം ഇട്ടേഹത്തിനു താഴെ ഉണ്ടായ താണ്. 1077-ൽ കുറകുകളിൽ പ്രസ്തുത വൈദ്യശാല യിൽവെച്ച ക്രിടിയ വൈദ്യസഭയാണ് ആ ജൂൺ ദിവസം മാജമായി പരിജ്ഞമിച്ചത്. ആജീവനാന്തം ന മുടക കമാനായകൾ ആ സമാജത്തിലെലാറംഗരും അ തിരെൻ്റെ ഒരു പ്രധാന പ്രവർത്തകന്മായിരിക്കേണ്ടി ചെയ്തിട്ടണോ.

കാലക്രമേണ ഒരു കമ്പിനിയാക്കി റജിസ്റ്റ്രേഷ ആണമെന്നാണുള്ള ഉപിന്റെതൊട്ടിട്ടുടി സ്വന്തമായതു ഒരു വ്യാപാരഗളേല്ലെങ്കിലും ഇതിനുടെയും ഇതിനുടെയും ഏപ്പെട്ടുനൽച്ചേരിയി കും. ഇതിനു ഭാരവാഹികളായി നിയമിച്ചിട്ടിരുന്നവ ഒരു നിരത്തരവാദിത്വം, ഇല്ലത്തുണ്ടായ ചീല കുഴ്ച സംഭവങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ചാരിത്രനായകനു നേരീടു മനോവ്യാകലത, ഇങ്ങനെ പല കാരണങ്ങളാലും വൈ ദ്യശാലയും വ്യാപാരഗളേല്ലെങ്കിലും കുംമേണ്ട നാമാവശ്യം ഹാം

എക്കിലും നമ്മുടെ ചാരിത്രചക്രങ്ങൾ വാസ നാസിലുമായ മരീറാക വ്യവസായം മലപ്രദമായി തിരന്നെന്ന വാദം. 1077-78-ഈ വക കാലങ്ങളിൽ ത നെന്ന ഇട്ടേഹം ആരംഭിച്ചതായ സംസ്ഥാനപാഠാലയിൽ കുമത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിതനെന്നയാണാണ്ടായത്. അഡി കും താമസം ക്രിടാതെ പ്രാമാഖ്യകസ്ഥിതിയിൽനിന്നും അതോക്കെ മലബുചാംഗാലയാക്കി ഉയര്ത്തപ്പെട്ടു. ഇതി നുട്ടി മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങപത്തനേപ്പാളം സംസ്ഥാന

പാംശാലക്ഷ്മണായിതീന്. അതെല്ലാം പ്രായേന ഈ ഭേദം നേരിട്ടും, മറ്റൊരിലർ വഴിക്കും, ചെങ്ഗു മേരാ തിഥാഹരത്തിന്റെയും പരിഗ്രമത്തിന്റെയും മലമാ യിട്ടാണണാഡിലുടുകളുടെനുസ്ഥിതി പറയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ അനേകം സംസ്കൃതപാംശാലക്ഷ്മണ നട നായകമായി പ്രകാശിച്ചിരുന്ന പ്രസ്തുത പാംശാലയിൽ വെച്ച് 1085-ാമാണ്ടിൽ കേരളത്തിലെ പണ്ഡിത ദംബരെയല്ലാം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി നമ്മുടെ ചരിത്രനാ യകൾ ഒരു വീഴ്ചപരമാണെന്നതുകയുണ്ടായി. അന്ന് അതിന്റെ അഭ്യുക്ഷസ്ഥാനം വഹിച്ചത്, ഇംഗ്ലീഷ് മദ്ദീരായി ഗവമെൻടിന്റെ നിയമമെന്നും സ്ഥാന ത്രാസിനു പിരിഞ്ഞെത്തു വെള്ളമാനപ്പെട്ട മന്ത്രം തുണ്ണൻ നായരവർക്കുള്ളായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ചരിത്രപുരാണം പിന്നെ ആജീവനം എന്ന പരിഗ്രമിച്ചിരുന്നതു പ്രസ്തുത പാംശാലയയെ ഒഴുിപ്പുട്ടുത്തുവാൻ മാത്രമായിരുന്നു. പാംശാലയ്യും വേണ്ടി നബ്ലൂസ് പരമുഖം കെട്ടിടങ്ങളും ഏഴുപ്പുട്ടത്തി കൊല്ലുന്നതോടു 600-കു ഗവഭേംണ്ടിൽനിന്നു ഗ്രാന്റ് കിട്ടിയിരുന്നതു തുടാതെ ഏതാണെന്ന് അതു സംബന്ധം കൈമാറിയിരുന്നു. ചിലബാക്കിക്കണംണെന്നുണ്ടിരുന്നു. ആകെ 10 സ്ത്രീകൾക്കും 200-ൽ അധികം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അതു പാംശാലയയിലെണ്ണായിരുന്നു. അനുവാദം പാഠിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇന്നു വിദ്യാ നാടു, മറ്റൊരായി ഉത്തമരീതിയിൽ ജീവിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിലനില്പിനായി ഒരു ശാശ്വതനിധി ഏഴുപ്പുട്ടുത്തുവാനായിരുന്നു ഇതുവരെ

തതിന്റെ ഒരു കൂട്ടക്കാർത്ത ഗ്രൂമം. പാക്കേഴ് അതു മലപ്പുറമാ കുന്നതിനു മുമ്പ് 1080-ാമാണ്[°] വൃഥാടികം ഓ-ംനു- 59-ാം വയസ്സിൽ നമ്മുടെ കമാനായകൾ കമാവഗ്രഹണ ഷനായിത്തീരകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി പാംശാല ക്ഷയോളവമായിത്തീന്റെവകീലും യോഗക്ഷമസഭ കാർ എറററച്ചത്തും ആരേഴുകൊള്ളാതോളം ദയവിധി നടത്തിപ്പൂണ്ടിരുന്നു. ഒരുവിൽ മാപ്പീച്ചലഹളക്കാല തതാണ്[°] അതു തീരു നശിച്ചുപോയതും.

സാഹിത്യപരിഗ്രമം.

നമ്മുടെ ചരിത്രചക്രങ്ങൾ ജീവിതസ്ഥിതി മായ സാഹിത്യപരിഗ്രമത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ചരിയണമെന്നു കരതിയാണ്[°] ആ ഭാഗം ഇതുവരെ നീട്ടി വെച്ചതും. സംസ്കാരത്തിൽ സാധാന്യമായാൽ വച്ചുള്ള തതി സ്വാദിച്ചതോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷ് കവിതാപരിഗ്രമം തുടങ്ങി. ആദ്യകാലതയികം ഭാഷാദ്രോക്ഷങ്ങളാണണാക്കിയിരുന്നതെന്നുവരും. എക്കിലും കേടുവരി മായവൻനുത്തിരിയുടെ അടുക്കൽ പഠിച്ചിരുന്നകാലത്തുനെ സംസ്കാരത്തിലും ധാരാളം കവിതകളണ്ണാക്കുകയും, അതെല്ലാം മുത്തനാമനെ കേൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന അഭിനന്ദനത്തിനു പാതുംവീക്കകയും ചെയ്തിരുന്നവതേതു. സംസ്കാരത്തിലും ഭാഷയിലും ദയപോലെ കവിതയണ്ണാക്കി സഹാദയപ്പെട്ടയാളുടെ നും ചെയ്തിരുന്ന പ്രസിദ്ധനായ കവിതപാറ ഭാമോദ രംഗനുതിരി നമ്മുടെ കമാനായക്കനെ കവിതാവിഷയത്തിൽ ദയ സമയം കുറെ ഫ്രാസാഹിപ്പീച്ചിട്ടും

ഞാവാം. ഇവർ ആദ്യം മുതലേക്ക് ആത്മമിത്രങ്ങളായിരന്നു. വാസ്തവത്തിൽ വാസ്തവിക്കുന്ന വോഗത്തിലൊക്കെ കവിയുകൾ തീരുത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനയേവാം തന്നെയാണ്⁹. ഭാഷയിലായാലും സംസ്കാരത്തിലായാലും അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കുന്ന കവിതകൾ പ്രശ്നകൾക്കും കരാസപാദ്യതയില്ലാതിരിക്കുന്ന പതിവില്ല. വിഭാഗം മാനവിന്റെ ഏടുന്നതനുംരാനെന്ന പ്രസ്തി ഡന്നായ പഴയിപ്പുറത്തുവെച്ചു തീരുപ്പെട്ട സാമൂതിരിപ്പും ഭത്തയും, കടത്തനാട്ട് റവിവമ്മ ഇളയരാജാ, ടി. ഉദയവമ്മതന്നും, മുതലായ പണ്ഡിതരാജാക്കരമായും, മററനേകൾ മഹാമാരം നമ്മടെ കമാനായകൾ നിയോളകൾ നേരുക്കുകയും നിരന്തരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനുള്ളിൽ പ്രധാന കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാവൈദിക്കുംതന്നെയായിരുന്നു. ഭാഷയിലും സംസ്കാരത്തിലും കരേതരത്തിൽ പ്രധാസം തുടാതെ കവിതകളുള്ളതിനും ഏകില്ലെല്ലാം ഒരു കവിതയിലും കരുച്ചുയികൾ സംസ്കാരപക്ഷപാതയായിരുന്നു എന്ന പരാധാതിരിപ്പും നിവൃത്തിയില്ല. അത്മചുണ്ടി, അലക്കാരഭംഗി, ശമ്പുനിയുഷ്ഠി ഇവ സംസ്കാരക വിതയിലെപ്പോലെ തന്നെ ഇദ്ദേഹം ഭാഷാകവിതയിലോരിക്കലും ദീക്ഷിച്ചിട്ടിരുന്നില്ല. ഇം പരഞ്ഞതു കൊണ്ടു ശമ്പുഭംഗിയും ഉല്ലേഖവൈചിത്ര്യവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാകൂത്തികൾക്കു ധാരാളമണ്ണാക്കിരുന്നിരുന്നു¹⁰ ആകും ധരിക്കുന്നത്. ഇം കവിതനെ രണ്ടു ഭാഷയിലും ഉണ്ടാക്കിയ കൃതികൾ തമ്മിൽ തുല

നും ചെയ്തു നോക്കുന്നതായാൽ സംസ്കരിക്കാക്കുന്ന വളരെ മെച്ചപ്പെട്ട ശ്രീമദ്ഭാഗവതം പറയുണ്ട്. ഭാഷാകവിതയിൽ പ്രായേണ സാരത്തേക്കാരാം സാരസ്യമാണ് പ്രധാനമായി തോന്നിയിരിക്കുന്നത്. ഭാഷാകവനരീതിക്കു പാശയരീതിയിൽനിന്നും പറയത്തേക്കാരും പരിവർത്തനം അനുവന്നിട്ടുണ്ടോയിരിക്കുന്നില്ല. പഴയ മണിപ്രവാളരീതി വിച്ഛ പുന്നേഞ്ചത്തു നന്നുതിരി, വെണ്ണാണി നന്നു തിംപ്പാടമാർ എന്നിവരുടെ ശ്രദ്ധാലുഭാഗം അക്കാലത്തു നടപ്പായിരുന്ന എന്നല്ലാതെ അടക്കത്തകാലത്തെപ്പോലെയുള്ള പരിപ്പൂരിതാം വനിക്കി പ്രായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അനുത്തെത്ത പരിത്രഃസ്ഥിതിക്കരിക്കുന്ന പരിപ്പൂരം അനുസരിച്ചുള്ള പരിപ്പൂരം നമ്മുടെ കമാനായ കമ്പനുത്തിയ ഭാഷാകവിതകളിലെയിക്കും കാണുന്ന ഒള്ള. കാരോ തുതികളെപ്പറി ചീനിക്കുന്നോരും അതുകൊണ്ടുള്ളടി വ്യക്തമാവുകയും ചെയ്തു. ഇന്നീ ഇട്ടേരു മുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളെപ്പറി സാമാന്യമായെന്നു നിരുപ്പണം ചെയ്യും.

സംസ്കരിതിലും മലയാളത്തിലുമായി താഴെ പറയുന്ന തുതികളാണ് ഇട്ടേരുത്തിന്റെ വകയായി. അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

1. ജനരജിനീ വിജയം (അപകം)
2. കാണവുത്തം . (മണിപ്രവാളം)
3. ജാനകി (നോവൽ)
4. സരസ് ശ്രീ
5. തീരചാസം (പദ്മം)

6. കുതിമാല	ശ്രീ
7. വുത്തരതാമാല	(സംസ്ക്രതം-ശാസ്ത്രം)
8. സംസ്ക്രതപാഠാവലി	(മുന്നാഗ്രഭാസം)
9. ശ്രീപാണാഡിക്ഷേപണ്വാഗ്രഹിക	(സംസ്ക്രതം)
10. മായാസ്ക്രാവം	ശ്രീ.
11. സാത്യപ്യ സാത്യാജ്യം	ശ്രീ.
12. ശ്രീമാനവികുമ സാമൃതിരിഹാജ ചരിതം	ശ്രീ.
13. വ്യാഖ്യാനഭാസം	
14. പലവക.	

ഇതിൽ ജനരജിനീവിജയം കരേകാക്കന്നടക്കമാണ്⁹ ഭാഷാപോഷണാഭിലാഖികളിൽ പ്രമാണം അഭ്യന്തരിച്ചിരിക്കുന്ന കടത്തനാട്ട് പോർജ്ജാതിരി ഉദയവമ്മ ഇളയ തന്ത്രാംഗം ആധിപത്യത്തിലും, സരസകവികളിൽ പ്രാഥമ്യം വഹിച്ചിരുന്ന കെ. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാതട ഭരണത്തിലും ഉത്തരങ്കരളുത്തിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയിരുന്ന ‘‘ജനരജിനീ’’ ക്ഷവേണി എഴുതിക്കൊടുത്തതും, അതിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയിരുന്നതുമാണ്¹⁰ ഈ കുതി. പിന്നീടു പുസ്തകമാക്കി കവനോദയപുസ്തകാവലിയിൽ വില്ലനക്കെടുത്തായിരുന്നു. ഏതാണ്ണൊരു പ്രഹസനചരായയിലും പ്രസ്തുത കുതി ആരംഭിക്കുന്നതും¹¹

“വണ്ണം ചേരുന്ന നെററിത്തടമെട്ട്
പടവെട്ടീച്ചിവാനെന്ന തോന്നം
വണ്ണം വാർക്കന്തളാഞ്ഞ് വിലസിന വിധ
വണ്ണം മുതൽക്കെട്ടിക്കേണ്ണ!

അണ്ണാജത്താരിനത്തക്കാൽ പെയ
വഴിയാം ചാതചാദ്ദപ്രയോദ്ധ്-
ചുണ്ണതേതാളം തൊഴുന്നേന്നഹമശലബാഴി
വാനന്തരേള്ളുന്ന ഭക്ത്യു.”
എന്നീ നാട്ടിപ്പറ്റം കൊണ്ടാണ്.

കടത്തനാട്ടിച്ചുരപ്പുട സുപ്രസിദ്ധമായ ലോക
മലയാർ കാവിലെ ഉത്സവത്തിനു വന്നചേതന മാ
ലോകക്കു കാണുന്നായി എത്താൽ നാടകമാണ് അ
ഡീനയിങ്കണ്ണതെന്ന നട്ടി പോരീക്കണ്ണതിനു

“നിസ്സംഗ്രായം പരഞ്ഞീടാ—
മീസ്സിസ്സീകലാച്ചവാൻ
അസ്സലാണിനു വാസുണ്ണി
മുസ്സണ്ടാക്കിയ നാടകം.”

എന്നാക്കന്ന സുത്രധാരാൻറെ സമാധാനം. പഴയ മണി
പ്രവാളരീതിയിലുള്ള പദ്യങ്ങളിലും മറ്റൊരുമന്ത്രങ്ങൾ ഒ
രേകാക്കനാടകക്കമെന്നല്ലാതെ ഇന്നതെത്ത പരിപ്പൂരി
ക്കാക്ക റസിക്കവാൻ ഇതു മതിയാക്കമോ എന്ന സംശ
യമാണ്. അക്കാലത്തെ സ്ഥാത്തിക്ക ഇതൊരു പുതുമ
യാളിത്തന്ന എന്ന മാത്രമല്ല, അതുകൊമാനായക്കൻറെ
റസിക്കപ്പത്തിന്നും ചീല ശകലങ്ങൾ ഇതില്ലത്യു
വശ്യം കാണാവുന്നതുമാണ്.

2. ഹാണവുത്തം.

ഹാണകാലത്തു മലയാളത്തിലുള്ള ആദ്ദോഷിങ്ങ
ചൈപ്പററി വണ്ണിക്കുന്ന ഒരു മണിപ്രവാളക്കുതിയാണ്

തോ. ഇറ്റാണി കൈ തത്തയോട് വിശ്രഷ്ടവർത്തമാന മെന്താബാളിക്കെന്ന ചോദിച്ചതിനും ആ തത്ത പറ യുന്ന വിവരമായിട്ടാണും ഇതിലെ വിശ്രയം കവി വസ്ത്രിച്ചിട്ടിള്ളതോ. ഈ കൃതിയിൽ ആകെ എഴു സ ച്ചുവും, എഴും കുടി പല വുത്തങ്ങളിൽ സുമാർ എ സ്വതു ചേരാകവുമടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മണിപ്രവാളം ലുഡി യും, കവിതയ്ക്കു നല്ലോരു സുഖവും ഉണ്ടോ. പ്രായണാ സ്പാവോക്തിയല്ലാതെ, ഉള്ളവവെച്ചിത്രുമോ അ ത്മാലക്കാരവിശ്രഷ്ടങ്ങളോ ഇതിലധികമൊന്നമില്ല. ശബ്ദാലക്കാരങ്ങൾക്കും, ശ്രവണസുവത്തിനും കവി പ്രത്യേകം ഗ്രംമിച്ചിട്ടണ്ണും കാണാം.

“‘വെവരമിന്നീ’യമിതാ തങ്ങൻഞാൻ
വെവരമിന്നീയു മൊഴിച്ചുകൂട്ടയോ?’;

“പരഞ്ഞാലോരേള്ളാളിയുള്ളിൽക്കടക്കീ—
ജൂറിത്തിട്ട ചെയ്യുന്നതോ പിന്നയല്ലോ?
അരഞ്ഞാളു തീപ്പിച്ചു നൽകായ്ക്കുലം
കരഞ്ഞാളമാടൽപ്പുട്ടനു കമാരി.’;

“നാസികാമണിയണിഞ്ഞ മജ്ജം
കജ്ജസായക പതാകപോലതിൽ
ഭാസമാനമൊരു നാഞ്ഞ ചാത്തിയും
പിതമാതരക്കുത്തിലാളു തീയും’,

ഈക്കിനെ ആദ്യത്തെ നാലക്കണ്ണ കന്നായിട്ടിള്ള പ്രം സം, ചട്ടിയിരാക്കരപ്പാസം, അന്നപ്രാസം ഇ വക ശബ്ദച്ചിത്രങ്ങൾ പലതും ഇതിൽ കാണാം. അതെക്കെ ടഃഗ്രവദേശം കൂടാതെ വിധത്തിൽ ഭംഗിയായി പ യോഗിച്ചിട്ടിരണ്ടും. സ്പാവോക്ത്യുലക്കാരത്തിനും ഉ

ബാഹരിക്കാവുന്നതായ ഭ്രോക്കങ്ങൾ ഇതിൽ സുലഭമാണ്. കാണ്ണസ്വർജ്ജി പ്രധാനമായിക്കൈത്തിവക്ക പഴം റംക്ക തയ്യാറാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പദ്ധതം മാത്രം ഉല്ലരിച്ച് പ്രസ്തുത കൃതിയുടെ നിത്യപണം കിലാശിപ്പിക്കാം.

“കൃത്യത്തിൽ പുകവെക്കണം, പുനരെടു-
ത്താമാര തുക്കീടണം,
വുത്തത്തിൽ ചില പുള്ളി വീണാവ തിര-
ഞ്ഞാപ്പം റംക്കീടണം,
ചൊം ചേമ്പിലകാണ്ടച്ചു നിന്തു
വേവിച്ചു റംഭാദഭേണ
തമ്മിൽച്ചേൻ വരാതവണ്ണമടങ്ങേ
നിത്തിപ്പറത്തീടണം.”

പഴത്തിനു കായ കണക്കാക്കി വെട്ടി ഈ ഭ്രോക്കത്തിൽ പറയിംപുകാരമെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്ന പക്ഷം അതു പഴംറംകിഞ്ഞര സ്ഥാപിനു വിശ്രേഷണമെന്നു റസ അനുമാർ സമ്മതിക്കാതിരിക്കേണ്ടില്ല.

3. സരള. 4. ജാനകി.

ഈ റണ്ടും മുഴുമിപ്പിക്കാതെ റണ്ടും നോവലുകളുണ്ട്. ജാനകി എതാനം കവനോഡയത്തിലൂഡോ മരുരാഞ്ചുടിച്ചതായി കാംതോനാനാണ്ടും. സരള അച്ചടിച്ചുകണ്ടിട്ടില്ല. ജാനകി അന്ദരേശല്ലൂധായം അസ്സുലൈഫ് തീയതും എതാനം ദിവിച്ചുപോയിത്തുടങ്ങിയ നിലയിൽ എന്നും കൈവരം കിട്ടിട്ടണ്ടും. ഉള്ളിട്ടു വളരെ നന്നായിട്ടിണ്ടണാണും തോന്നുന്നതും.

5. തിരക്കാസം.

ഈ അച്ചുവാദാദാരി മനക്കൽ അതിലേലാപ്പമായി കഴിച്ച ഒരു പാതാംമാസമടിയന്തരത്തപ്പറ്റി അവിടെ എഴുതിക്കൊടുത്ത ഒരു മലയാളകാവ്യമാണെന്നാലോ, എന്തു സർജ്ജമുള്ളതാണെന്നോ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ നിശ്ചയമില്ല. ഈ കാവ്യത്തിലെ ‘കേരള സർജ്ജം’ എന്നാൽ ഭാഗം 19 ഫ്രോകം ‘കൃതിമാല’ റണ്ടാംപെണ്ണം അച്ചടിക്കവാൻ തയ്യാറാക്കിയ ക്രമത്തിൽ ചേത്തിട്ടിള്ളില്ലത് എന്ന് കൈവശത്തിലണ്ട്. സപ്താവാക്തിയും മലിതവും പ്രത്യേകം പരിലസിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷാകാവ്യമാണിത്. ഒന്നരണ്ടും കാണിക്കാം. പാപ്പതിയോട് പരമേശപരൻ പരയുന്ന രീതിയിലുള്ള ഈ കൃതിയിൽ മാസത്തിനു വന്നാചേരുന്ന പലതരക്കാരേയും വണ്ണിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ ഒരു പദ്ധതിനോക്കുക:—

“സപ്താഖ്യായകിണ്ടി ഭാണ്ഡം കട കടവ
യദം ക്രൂരമല്ലും കഷ്ട്ടുി—
ചുറ്റം ചുററിപ്പിടിക്കും നരയുമൊരു കടം—
കട്ടിയാം പുണ്ണനുലും
മുണ്ടിത്തം ക്രത്തടിക്കുന്നാൽ മുവരസവും
ബുഹതേജസ്സുമേംലും—
നമ്മുന്നനുറീമാരേപ്പുലരെയുമവിടെ—
കണ്ണു കൊണ്ടാടിനേൻ ഞാൻ”.

ഈത്തന്നെ വെണ്ണണിയുടെ പൂരപ്പുണ്ണയത്തിൽ കാണുന്നപോലെ, പല തരക്കാരേയും എററവും തന്നെയത്ത്

തേരാട്ടുടി വസ്ത്രിക്കന്ന പല ഭ്രഹ്മക്കങ്ങളിൽ ഇതിലെ അതുകൂടാതെ സദ്ഗക്ഷിംത്തു തിരിയെപ്പോക്കന്ന അത് അജന്മങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ള തുണിക്കാരായ സ്ഥീകരി ഒച്ച യാട്ടന്നതും, അതിനിടയ്ക്കു തന്നെ സദ്ഗയുടെ വർത്തമാനം പരയുന്നതും കൂട്ടിച്ചേര്ത്തിട്ടുള്ള താഴെ എഴുതിയ ഒരു ഭ്രഹ്മകു സൗഖ്യസിദ്ധമാണ്.

“യാദേഹോ”, നല്ല പഴപ്പുംതാനടയിനി—

“ആദേഹോ”, പഴം പഞ്ചയിൽ
കൊള്ളാത്തിട്ട വലഭത്തത്തു വിടക്കു—
ഞീംണ്ടു കണ്ടാത്തലേ !

കട്ടിക്കാവടയിൻറെ പെണ്ണിന് കരേ—

പുണ്യാരം “യാദേഹോ”, പഴ—
കാര്യിൽ കോരിയോഴിച്ചുതാരെകയെവള്ളാ—
കാരിക്കമമാത്തലേ !”

നാട്ടപുരങ്ങളിൽ ഇന്നും റൂഷ്യികളുടെ ഒച്ചയാട്ടലും, കൂട്ടത്തിൽ വിശ്വേഷം പരയലും, കേടുവിശ്വത്തിട്ടുള്ളവ കൾ “ഇതെത്രമാത്രം രസപ്രദമായിതോന്നമെന്ന പരഞ്ഞാൽ തീരിപ്പു.

6. കൃതിക്കാലം.

പലക്കം അയച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതിരുക്കൾ, കരം ഭ്രഹ്മക്കങ്ങൾ, ചില്ലറ കൃതികൾ മുതലായി പലതും മേൽ “കാരാ ചെരചുസ്തുകമാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുവാ നദ്ദേശ്യിച്ചു” ഈ പേരോട്ടുടി ഒരു പുസ്തകം അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതും ഈ മാലയിലെ ഒന്നാം പുസ്തകമാണ്.

ഈ പ്രസ്തുതിന്റെ ഭാഗിയും വാസനാവിശ്വാസവും താഴെ കാണുന്ന ഭാഗംകാണ്ട് തന്നെ അറിയാം.

“പിന്നുള്ള ജാലിനിടയ്ക്കു കടന്ന തേണീ—
പുന്നം പത്രക്കണ്ണയും വക്കീര ചോക്കിനോക്കീ;
അനേരമുണ്ടതിലോരീതനതായ കാട്ട്—
കന്നൻ മലന്ന് മലപോലെ കിടന്നിട്ടുണ്ണ.

കുക്കൻ വലിച്ചു വീക്കന്ന
പോക്കപോലെ കിടന്നവൻ;
ചേക്കന്നതല്ല, പല്ലാനീ—
മൃക്കന്നതും കണക്കിനേ.

വിളിച്ചുനാല്ലെതുകാണ്ട് കൂക്കം
വലിച്ചു വീക്കന്നതിനില്ലമാന്തം;
പളിച്ച തല്ലീങ്ങനൊട്ട് മുക്കീ—
തതളിച്ചു മുന്തക്ക മുഴുതകോപാൽ.

ചെട്ടുനണ്ണൻ കുമല്ലുനൊട്ടുഹാസ—
മിട്ടാൻ, നട്ടുഡി ഭവനം, ശിവരാമ! രാമ!!
കൂട്ടിന വിട്ട പുലിപോലെ പുരഞ്ഞചാട്ടി,
തെട്ടിത്തഴച്ചടന തൊനമൊരോട്ടുമോട്ടി.”

ശ്രീമാൻ വള്ളത്തോടു നാരയൻമേനോന് ആ യച്ച ഒരു കത്തിലുള്ള ഇതു വക ദ്രോക്കപരിം അപ്പടി ഇവിടെ പകത്തിവാൻ യോഗ്യതയുള്ളതാണെങ്കിലും സ്ഥലം പരിമിതമാക്കാൻ ആ ഭാഗം തല്ലാലും നീ ത്തട്ടു. ഇന്നീ ഇതിൽതന്നെ ചേത്തിട്ടുള്ളതും, ശാമാ രീതിയിലെഴുതിയതുമായ ഒരു കത്തിൽനിന്നും ഏതൊ

നും വരികളെക്കിലും ഇവിടെ പകത്താതിരിക്കേണ്ട്
നിറുത്തിയില്ല. നമ്മുടെ കവി തൃപ്തി കൊണ്ട് തീവണ്ണീ
വഴിക്കു ചെരുവണ്ണൻ സ്റ്റോഷനിൽ വന്നിരഞ്ഞിയശേഷം

“നേരേ ചുറതേതക്കീരണ്ണീടു നോക്കേണ്ടാൽ
നേരം കവിത്തെ നിലയിലെത്തി,
ഉണ്ണം.കഴിവിന്തതില്ലായതിരിക്കേണ്ട
പുണ്ണനുല്ലളിവരല്ലെ തന്ത്രം ?
സൗന്ധം കഴിച്ചിത്തു സന്യുദ്ധേ വന്നിക്കാ-
രുനും വരുത്തിയാൽ കഷ്ടമല്ലോ?
എന്നോടു പോകുന്നോ ?”

എന്നും മറ്റും വിചാരിച്ച പരഞ്ഞേണ്ടാൽ ഒരു ബ്രാഹ്മ
ണൻ കുട്ടി വടക്കോട്ടു കൊണ്ടുപോയും ഒരു മോട്ടലി
ലാക്കിവിട്ടു. അവിടെയോ,

“പട്ടംഖമരത്തിട്ടോരു കട്ടിനേരു
കട്ടിയെക്കാൽക്കൂട്ടിലിട്ടുക്കു
കൂക്കൻ വലിച്ചു വീക്കന്നീ, തന്നേരം
കേരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധമോ ‘ജ-മു-മേലു-സ്തീ’
കൂക്കി വിളിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല, കാരണം
കൂക്കത്തിന്റെ കാനു മാത്രമല്ല,
പാട്ടിയും പട്ടിയും മത്സരിച്ചുങ്ങിനെ
മുട്ടാതേക്കണ്ണ കരച്ചിതുന്ന.

മുണ്ടിട്ടിയനു തൊന്തമരത്തിന്നുയിൽ
മീണ്ണംതെ മുക്കിൽ വിരലും വെച്ചും.

അംഗവുട്ട് മിനിട്ട് പിനിട്ട് നേരത്തു

തമൈത്തിൽ പട്ടക്ക് മുത്തും ചുട്ട്.

ഒന്തുടിയണന്നിട്ട് പെട്ടെന്നുംനോരു

ദുഷ്ടി മിച്ചിച്ചു തുറിച്ചു നോക്കി;

ചാടിച്ചുംടിക്കമിക്കുറരെന്നേന്നാത്ത് ഞാൻ

പേടിച്ചുരണ്ടു പറഞ്ഞു മെല്ലേ.

‘ഹോട്ടലാബാനാക്കേട്ടണിനാ വന്ന ഞാ-

നോട്ടു കുവിഞ്ഞു സമയമല്ലേ?

തമൈമില്ലണിനിനേക്കിൽ പലഹാരം

കൊഞ്ചും കിടച്ചും പോതും സ്വന്തമി!

ആയതുമില്ലെങ്കിൽ സംഭാരവുമൊക്കെ

പായയും കിട്ടിയാൽ തുഷ്ടിയായി.’

അപ്പുക്കു വന്നവരഥണനാ കേട്ടപ്പോൾ

പട്ടരെന്തും പട്ടപോലെ.

പാടിയെ കുക്കുനാ, തീപ്പുട്ടി തപ്പുനാ,

പട്ടിയത്തച്ചാടിപ്പായിക്കുനാ.

അപ്പുട്ടരെന്തല്ലാം പിട്ടുകളാണപ്പോ-

ളളപ്പുച്ചു മാറിയതവന്വേബാ?’

ഇങ്ങനെ പല സംഗതികളും തന്മയതപ്രത്യേകാട്ടക്കുട്ടി

മലിതമയമായി വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള വരികളല്ലാതെ ഈ

സുഭീർ ലമായ ഗാമാതുതിയിൽ കാണുകയില്ല.

ഈ മാലയിൽ രണ്ടാംപുസ്തിം മുകളിതമായിക്കീട്

കണ്ണതല്ലാതെ വീകസിതമായിട്ടില്ല. മുറിണത്തിനാ

തയ്യാറാക്കിയ നിലയിലെന്നർ കൈവശത്തിലിരി

പ്ലാറ്റ്. ഇതിൽ മംഗളപ്പേരോക്കുമ്പരി, തിരുമാസത്തിലെ
കു സ്വീം, സമസ്യാപ്പുരണങ്ങൾ, ശ്രൂംഗാരപ്പേരോക്കു
മ്പരി, സമപ്പണപ്പേരോക്കുമ്പരി, കര്ത്തുകൾ മുതലായി
വല വിഷയങ്ങളുടെമടങ്ങീടുണ്ട്. പ്രമാഖ്യാസം കുറ്റി
ലാറു പ്രകാശിപ്പിക്കണമെന്നാണ് എൻ്റെ അനുഗ്രഹം.

7. ഘൃതരത്നമാല.

“ശിഖ്യായ്ക്കവിതാപാണി—
ഗ്രഹണായ യിരിാസഭവ
ഭാതവേദത്തി മയാപുത്രത—
രത്നമാലാ വിരച്ചുതേ.”

‘കവിതാപാണിഗ്രഹണത്തിനായി ഷോകവാനിപ്പി
ക്കുന്ന ശിഖ്യന കൊട്ടക്കണമെന്നാഭ്രേഖിച്ചു താൻ ദു
തതരതമാല ഉണ്ടാക്കുന്ന’ എന്നീയത്തിലുള്ള പ്ര
സ്ത്രീ പദ്മാകാണ്ട് അനുരംഭിക്കുന്ന ഇതു മാല പതി
മുന്ന് രത്നങ്ങളുടെ പുത്രിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദു
തതങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യാനിപ്പിച്ചനും മുതലായതിനു സംസ്കൃ
തത്തിൽ ലളിതവാചകങ്ങളും, ഉദാഹരണങ്ങൾക്കു
ല്ലാം അതായും ഘൃതരത്നത്തിലുള്ള പ്രധാനങ്ങളുടെ
മാക്കുന്നവും കരിക്കുക സംസ്കൃതവും തന്നെ പ്രാബല്യം അ
ത്യാവശ്യം വേണ്ടതെല്ലാം ഇതിൽനിന്നും എഴുപ്പുത്തി
ൽ മനസ്സിലാക്കാം.

8. സംസ്കൃതപാഠാവലി.

ഈ പേരിനന്നസരിച്ചു സംസ്കൃതം പഠിക്കവാൻ
ഒരപ്പുള്ളനിവർക്ക് പറരിയ കൗൺസിൽ പാഠപ്പുസ്തക

മാണോ. മുന്നാ ക്രൊസ്സിലേക്കായി മുന്ന പുസ്തകം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്മാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാ ലാംഭാഗവും എഴുത്തീടുണ്ടെന്നു.

9. ഗോപാലകുമാരൻ

“ കൂരീകരോഗ്ര പരിതാപദരം മദീയ-
മുരീക്കതാമിതകുപാലഹരീ വിഹാരം,
മായേ സദാച്യുതമനങ്ങൾക്കും കൂർക്കാംബുവഷ്ട്-
കാദംബിനീ തവ കടാക്ഷവിലാസലക്ഷ്മീഃ .”

പട്ടാവി ചിന്താമണി അച്ചുരൂപത്തിൽ ഗമാക്കാരത്തിലടിച്ച പുസിലുപ്പുട്ടതിയിരിക്കുന്ന പുസ്തത തുടിക്കു സുപ്രസിദ്ധസാഹിത്യമാം ഇന്തനായിരുന്ന കഴിവെന്തുപോയ പി. സി. തവത്യുരാൻ ‘പഞ്ചായത്ത് കാര്യക്ക്’ എന്നൊരു സംസ്ഥിതവ്യാഖ്യാനംകൂടി എഴു

തിച്ചേര്ത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇതിലെ വ്യംഗ്യം മതലായ സ്വന്നം പാരസ്യങ്ങൾ വായനക്കാക്കരിയവാൻ പ്രധാനമില്ല.

10. മായാസ്ഥാവം.

ഇതും ദേവീപരമായ ഒരു സ്ഥാവംതന്നെന്നാണ്. പല രൂത്തുക്കളിലായി 61 സംസ്കൃതദ്രോക്കന്ദളാണീ തിലുള്ളത്. മുമ്പ് പറഞ്ഞ തുടർന്തെ ലക്ഷ്മീപരമാണെന്ന കിൽ ഇതു പാഠത്തീപരമാണെന്ന മാത്രമേ ദേശമില്ല. ഇതിലും കവിതാഗ്രഹണം കുട്ടം കുറവില്ല. ഒരു ദ്രോക്കം ഇതിൽനിന്നും എഴുത്തുകാണിക്കാം.

“സരോത്തഹവിലോചനം സരസിജാസനാരാധിതം സരീസ്പവവിഭ്യണപ്രമമനോസ്ത്രുകാപാംഗകം കരോതു ഭരിതക്ഷയം കരണായാ മമാത്രപ്രതിം പുരാണപ്രജയപ്രായം കിമപി വസ്തു മോക്ഷപ്രദം.” ഇത് ചുസ്തുക്കവും ഗ്രന്ഥക്ഷരത്തിൽ മുൻപരഞ്ഞത് അംചു ശ്രീകൃഷ്ണനാണെന്ന് അംചുടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

11. സാത്രപ്യസാമ്രാജ്യം.

ഈ വളരെ ചെറുതായ ഒരു സംസ്കൃതചന്ദ്രകാ വ്യംഗ്യാണ്. ക്രാഞ്ചരംഗകാപ്പി എൻ്റെ പക്കലുള്ളതിലൂതെ അംചുടിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന നിശ്ചയമില്ല. അംചു വാദ്യേരി മന്ത്രാലെ രണ്ടു മഹാമാരായ തന്മാക്കരി തലേനം പിരേന്നമായി അന്തരിച്ചുപോയതിനെ അംഗീകാരം അവക്കു വിജ്ഞവിക്കു സാത്രപ്യം എന്ന മുക്താവാസ്യം ലഭിച്ചതായി നാരദമഹാശ്ശി ഒ

വേദനോട്ട് പറയുന്നതാണ് “ഇതിലെ കമാവസ്തു. ഈ തിലു പ്രസന്നപ്രശ്നധനരസമായ ഗദ്യപദ്യരീതിക്കും കാരോ ഉദാഹരണം മാത്രം കാണിക്കാം.

പദ്യം—“സാമോദം വലമാനമുഖപവമാ-
നാചാഞ്ചസ്വാലിതം

രംഗേ നമനനാള്ളികാകിലകളും-
രാവേണ ഗീതാന്ത്രിതം

പാശുൽപ്ലവപാണിതാളമധരം
മദാരവീതനടീ-

ഒത്യും ഘത്രരിച്ചുംലോക്യസമലീ-
ചാങ്കു സഹസ്രാക്ഷതാം.”

ഗദ്യം—“എവംവിധ മധുര മനസ്തിതസിതാവ
ദിശും വചനഭശും നിപീഡ തദീയപരമപദാരോ
ഹണക്കണബിശ്വക്ഷയാ തത്രൈവ നിവസത്യസ്ഥിന്
ജീന തസ്തിന് ദിനേ വിമാനാഭവങ്ങൾ സഹോദരി
സഹസ്രകിരണസഹസ്രാനകാരി കിരീടകടക്കോജപ
ലം മാലാതരപരിലസിതോബ്ല്പച്ചണ്ണം പുണ്ണരീ
കവിജയേയകതാനന്നയനാഭീതം സംപ്രീതചപിസ
ശ്വലനുകരകണ്ണലമണിമണ്ണിത ഗണ്ണയുഗം യഗാ
യതളജാ ചതുഷ്ടായ വിരാജമാന രാജീവഗഭാരമാംഗ
ശംഖം ശംഖഭ്രാംഭാധുരസരകന്ധരാകലിതക്കണ്ണം
സപ്രാവസ്ഥാനവക്ഷസമലീ നിലീനമുനിപ്പ ലക്ഷ്യല
ക്ഷുംവിലാസം വസിതവസന്നതജ്ജിത വജ്രിഗത്രുമ
വച്ചുനുസരചരണാരവിനു മീനീവര തച്ചിവിലാസവി

ലോചനാ സേചനക്കുമുകം തമാപരേദ്യരവാം ച
തേജഃ പരമപുരഷ പരിസ്രമഭീസസാര്’¹
ചന്ദ്രസ്സാസപാദരസികനാരായ സഹഭയരാരോട്²
ഇം വക ഗദ്യപദ്യങ്ങളിടെ വിശ്വേഷത്തപ്പാരീ വി
ശ്വേഷിച്ഛാനം ഇവിടെ പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല.

12. മാനവിക്രമസാമൃതത്തിരീമഹാരാജാചരാതം.

നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ കൂതികളിൽ അതി
പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു മഹാകാവ്യമാണിത്³.
വൈദികഭാരതീതിയിലോ ഭാക്ഷാപാകത്തിലോ അല്ലോ
തത്യം, ശ്രദ്ധാഗ്രാം പ്രഥ്യക്ഷിച്ചില്ലാതെത്തും ഒരു പ
ദ്യം ഇത്രേഹത്തിന്റെ സംസ്കർത്തികളിലേതിലെക്കി
ല്ലോ കാണുമോ എന്ന സംശയമാണ്⁴. ആ സ്ഥിതിക്കു
തന്റെ സാഹിത്യപരിശുമതത്തിനു താഴീകക്കുന്നമാക്കു
വാനുഭേദഗ്രിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രക്രതകുത്തിയിൽ നമ്മുടെ മ
ഹാകവി പ്രത്യേകം നിഷ്ഠുഷ്ഠവയ്ക്കിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അ
ശ്രദ്ധപ്പെട്ടവാനില്ലല്ലോ. കവിരാജനേന്ന പേരിൽ അ
സിഖൻം സാമൃതത്തിരീപ്പാടായി പദ്ധതിപ്പൂരത്തു കൊഡി
ലക്കുത്തു തീപ്പുട്ടു ദേഹവുമായ മാനവിക്രമ ഏടുന്നത്
നുരാന്നു ജനനം മുതല്ലുള്ള കമകളാണിതിലെ അ
തിപാദ്യവിഷയം. അവിട്ടനു സാമൃതത്തിരീരാജവംശ
തതിലെ യുവരാജസ്ഥാനമായ എറാൾപാടായി ക
രിന്ധുംഞ്ഞുള്ള കൊട്ടിച്ചുഴുള്ളനുള്ളക്കഴിച്ചു ഭാഗംകൂടി
കവി വണ്ണിച്ചതായിക്കണ്ണിട്ടുണ്ട്⁵. കാവ്യത്തിലെ നാ
യകന്റെ കമജ്ജുമുഖവത്തനെ കവിയുടെ കമ അവ
സാനിച്ചുപാകയാൽ തന്റെ മരണപയ്ക്കുതം ഇതിൽ

കാരോ ഭാഗം അദ്ദേഹമെഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന എന്നാണ് വിചാരിക്കാൻ വഴിയുള്ളത്. ഏതായാലും ഒരു സർവ്വം അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രസ്തുത തുടിയുടെ ശരിയാഭാസം പകപ്പേബലും എന്നിക്കേ കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. പല സർവ്വങ്ങളിലുമായി ഇതിലെ കരു ഫ്രോക്ക്സിൻ എൻറെ കൈവശത്തിലുണ്ട്. അതു കുമഫ്പുട്ടത്തിനോക്കീയതിലും ശരിയായ കമാത്തു കണ്ണംതുവാൻ കഴിത്തിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ കരുപ്പുണ്ടെന്നു മാത്രമാണ് പ്രസ്തുത കാവൃത്തിക്കൊണ്ട ദോഷമുള്ളത്. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും അല്ലോടു ചിലതെങ്കിലും വായനക്കാരെ കേരളപ്പിക്കേതിങ്കൊണ്ട വലിയൊരു തെറാക്കമെന്നു കരുതി ചിലതിവിടെ ചേക്കുന്നു:—

“ആകരിക്കാഡിയാ ഭാതി കാപി നീറുന്തല്ലികാ
ഭാർവാനന്ധ്രജലപ്രാഘൽ പ്രഭാവ മകരസ്യാലീ.
പായയിത്യാ പദ്യഃ സസ്യസന്താനാന്യന്തരാന്തരാ-
ലാളയന്തി പ്രിയാളീവ യാം പ്രാവുഡ്യനവത്തതേ.

രാജതേ സുമനോരാജ റംഭാചിറന്തമാനീയതാ
സദാ സുരഭിഗോആരുകാ ഗ്രീനാകനഗരീവ യാ.
യതു മനാനിഃലാഖത മെംബരയഃ പൂഗസംഖ്യയഃ-
പ്രോഥാഖനത്തുവ താംബുലവല്ലീ സംഘ്രഹജംസുവം”

ഇങ്ങിനെ ആരംഭിക്കുന്ന പ്രസ്തുത കാവൃത്തിൽ നായകനായ തന്മുരാൻ ജനിച്ച കോവിലകത്തപ്പറ്റി പരയുന്ന പദ്യത്തിലെ ഉപമയുടെ പ്രമത്ക്കാരം നോക്കുക.

“എതാസാം രംജധാനീനാം തിപ്പുസാം
പശ്വിമാലീയാ
യമാന്ത്രതീനാമുക്കിശാഖാ ദ്രോഹാമത്യുന്ന
മഹ്തി”.

തന്മാനന ഗംഗ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന രാജത്തിയുടെ ഗംഗ
വൺ്ടുലഭ്യത്തിലെ ഈ റണ്ട് പദ്മാംബുട്ടി നോക്കുന്നു:
“തന്മുന്നതപ്രമാണ്ടിത്യസവീനാം മുദമാതനോരു
സ്വദാനംബന്നു ലോകേ കസ്യ ന സ്വാന്നഭാവഹം.
കമ്മാനീലമുഖതാ കിച്ചയോസ്യാധിവൃത്തയോഃ
സഭാനന്ദകരേ രാജത്തിയമാവഥിഭയോന്തിവേ.”

ഈ മഹാകാവ്യത്തിൽ, മാഘങ്ങൾ ശിശ്രൂപാലവധ
ത്തിലും മറരമുള്ളത്തോലെ ഒരു സർജ്ജം ചീതുസർജ്ജ
മാണു്. പലതരത്തിലുള്ള പ്രാസങ്ങൾ, യമക്ക്ഷണം,
രമബധംഗംഗാംഗി വെന്നുണ്ടാകുന്നതു, നിരന്നനാസികം, അസം
യോഗം (ശ്രീക്ഷരമില്ലാത്തത്) ഇങ്ങനെ അനേകം ഒരു
ബൃഥാന്തിള്ളിള്ളി പദ്മങ്ങളാണു് ഇതിൽ കാണുന്നതു്.
ഇങ്ങനെ ശബ്ദങ്ങളേക്കാണ്ടു നമ്മുടെ മഹാകവി പല
ജാലങ്ങളിലും കാണിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടു് ആവക ദ്രോക്കങ്ങ
രക്ഷതന്നു മാഹാദികളിലേപ്പോലെ അത്മഃക്ഷുഗ
മിശ്രനാളിതാണു് അത്യുള്ളതകരമായിരിക്കുന്നതു്.
എന്നല്ല, അത്മാലക്കാരത്തിനോ, സദഭാഷിതമായ
രസവച്ചിക്കോ ഈ ഭാഗത്തും കഠവില്ലതാണു്. ഈ സ
ർജ്ജത്തിലെ വിശ്വാസവും മൊന്നമില്ലാത്ത ഒരു പദ്മം
ഇവിടെ കാണിക്കാം.

നാനാധനങ്ങിപ്പുമാനജനെന്നും രാജ-

മാനാമനാദ്വതമഹാരാജിമാനാം

‘പുനാഃമനാരതരസേന നിരീക്ഷമാണാ—

വേനാമിനാവചനതാമലിതോഡിജാതേശ്.’’

ചുതിയകോവിലക്കരു തുണ്ണരാജാവ്^o എൻ പ്രസിലു
നായിൽനാ ജൈഷ്ഠനോട്ടുടിയുള്ള കാശിയാത്യുടി
യും^o കാവ്യത്തിലെ നായകൻ പുനാനന്ദരം ചുററിസ്സ്
ബേരിച്ചതിനെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഈ പദ്മം എത്ര അ
ക്ഷീഖ്യവും സുവാദവുമായിരീക്കുന്ന!

സാമുതിരി രാജവംശത്തിൽ രണ്ടാം കൂർവാമു
ഡായ എറാക്കപ്പാട്ടിലെ സ്ഥാനം കിട്ടിയാൽ കരിന്മു
ശക്ക്^o കൊട്ടിച്ചെഴുഫുന്നുള്ളതു വേണമെന്നതേ പഴയ
നിശ്ചയം. നായകൻ അതിനൊന്നാൽ സമയത്തു
വേറുമതകാലമായിരുന്നു. സന്ദംഭനസാരേണ കാരോ
അതുവിനെയും കവി വസ്ത്രിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ വന്ന
ഈ സന്ദംഭത്തെ വസ്ത്രിക്കുന്നതു നോക്കുക:—

“ചുവാരമാരുത്തുതു വൈരമകക്കണ്ണഞ്ചിതഃ

അനക്കയുനിവഗ്രീമദ്യവാദപാലസേവകാൻ”

ഇങ്ങനെ നോക്കിത്തുടങ്ങിയാൽ എല്ലാ ഫ്രോക്കവും ഈ
വിടെ പക്കേംണ്ടതായിട്ടാണീരിക്കുന്നത്. ഈ കാ
വ്യത്തിലെത്തുടം എഴുതതാലും “നഹിമുള്ള ഗുളികാ
ധാഃ കപാപി മാധുഞ്ജേഃ” എൻ മാത്രമല്ലാതെ,
രസത്തിനൊരു ദിക്കിലും അപ്രകാശമില്ലെന്ന തീച്ച്യം
യും പറയാം.

13. വ്യാവ്യാനങ്ങൾ.

നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു തക്കത്തിലും അലക്കാര തതിലും പ്രശ്നയും ചാണ്ടിത്യമുണ്ടായിരുന്നാൽ, വ്യാകരണം, വൈദ്യം, ജോതിഷം ഇവകു ശാസ്ത്രങ്ങൾ ലില്ലും സാമാന്യം നല്ല നൈച്ചല്ലുമുണ്ടായിരുന്ന എന്ന മനസ്സിലാക്കാവാൻ പ്രധാനമില്ല. മേലുള്ളത് ഭേദത്തിനു രിയുടെ ഗൃഹവായ അച്ചുതപിണ്ഡാരോടീ എഴുതിയ താണ്ടനു പരയപ്പെട്ടുന്ന ‘പ്രവേശകം’ എന്ന വ്യാകരണഗമമും കുറെ വ്യാവ്യാനിച്ചുകണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനു പുറമെ ഇള്ളേഡാവത്തിന്റെ സംജ്ഞതപാഠപുസ്തകങ്ങളിലും വ്യാകരണത്തിലുള്ള വ്യൂലുത്തിഭാർയ്യത്തെ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടുള്ളൂണ്ടുണ്ട്. ജോതിഷത്തിൽ പബ്ലിക്കേഷൻ തതിനും കൈ ഭാഷാവ്യാവ്യാനവും, മറ്റൊരു ചീലത്തും ഇള്ളേഡാവത്തിലുണ്ടുണ്ട്. ചീനതാമസി വൈദ്യശാല സ്ഥാപിച്ചു താന്ത്രണ അതു നടത്തിയിരുന്നതു കൊണ്ടും വൈദ്യവിഷയത്തിലും ഇത് സകലകലാവല്ല ദണ്ഡം നല്ല പഠിപ്പും പരിചയവുമുണ്ടായിരുന്ന എന്ന തീച്ചുപ്പെട്ടതാമല്ലോ.

14. പലവക.

ഈതിൽ പ്രധാനമായി സംജ്ഞത്തിൽ പലതരം വണ്ണകവനങ്ങൾ, ശാമാക്രതീകരി, കരാറ്റോക്കങ്ങൾ, ഇങ്ങനെയുള്ളതെല്ലാമാണും ഉംബപ്പെട്ടുള്ളവാനുള്ളതും. ആതുമുണ്ടായിരുന്നതിലും അതിരസികനാരജായ ചീലരോടും ചേന്നം തന്നിച്ചും ഇള്ളേഡാവല വണ്ണത്തികളുമുണ്ടുണ്ടും. അവയിൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കേന്നതും ശാ

രികാപ്രേഡ്യംതരമാലിയ, ഭാവാനലമാല, തുിയാമ ഇവയാണ്. അഞ്ചു കവികൾ ഇതുപറ്റവീതം ദ്രോ കമുണ്ടാക്കി 100 ദ്രോകം തികച്ചുതാണ് ഈ മാലിക. അതിൽ നമ്മുടെ കവിയുടെ വകയായിട്ടുള്ളത് രണ്ടാ മത്തെ വീംഗതിയാണ്. സപ്പതം ക്ഷേഗ്രത്തിലെ ഉസു വക്കാലത്തു ചെണ്ടെകാട്ടവസാനിക്കാരായ സനദ്ധി ത്തിൽ ശാരികയോടു കൂർലപ്പുള്ളം ചെയ്തുശേഷം കവി പറയുന്നതാണീത്:—

“ഒഹംരവാദ്യനിനാദാഃ ശമോന്ത്വാഃ
സന്തി, തൽപര മുദ്ദേശു തേ വദഃ!
കാളിട വിശ്രതേരനന്നരം
ഗാഡനിർവ്വതികരം യമാദ്ധതം.”

ഇതെത്തുമാത്രം സനദ്ദേശചിത്തമായിരിക്കുന്നണ്ണെങ്ങനെ പ്ര ത്രൈകം പറയേണ്ടതില്ലോ. ഭാവാനലമാലയിലാക ട്രു, പദ്ധതിമല്ലട്ടത്തിാലാരിക്കൽ കണ്ണതായ കാട്ടതി ആണെന്നുറൊരി കവിരാജനായ സാമുതിരി രാജാവി നെൻ്റെ ആവശ്യപ്രകാരം കേരളിവമ്മ വലിയകോയിത്തെ നുറാൻ ത്രട്ടു 24 കവികൾ വർഗ്ഗിച്ചേഴ്സ്തീയ 117 പദ്യങ്ങളാണുള്ളത്. ഇതിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായക നെൻ്റെ വക 10 ദ്രോക്കങ്ങളുള്ളതിനു ആദ്യകമൊരാം സപാദ്യതയുണ്ടെന്നു പരക്കെ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. കാട്ടതിൽ തീപ്പുടിച്ചതിനെന്നുറൊരി പറയുന്ന പദ്യംതെന്ന നോക്കുക:—

“കാഹിഡനപ്രദശി രംപീനസ്സുബക്സ്സുനീം
സഹ്യാദരാടവീം ഭാസപത്തിലകാം പല്ലവാധരാം”,
ആദ്യമാണ കത്തിപ്പുടനു തീവഞ്ചിക്കുള്ള പിടിക്കിയതീ സ്ഥാനം വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്നു:—

“ആലിലിംഗാനി രതനജപാലഃ പ്ലജവതീഭ്രതാഃ
സന്തിന്ദാത്ത പ്രിജാരാവാസ്മാ തതു കിമഞ്ചതം”

ഇതിലധികം ഒംഗരികായിട്ടുള്ള ശബ്ദങ്ങളും കാണാൻ
പ്രധാനം. ഇതിന്റെ അവസാനം ഇങ്ങിനെയാണ്:

“അംഗർയദയം വഹിരിന്നജാലകലാംക്ഷണം
ജപാലായവനികാം നീതപാവനം ഭൂധാതത്വേനാൽ.”

ദ്രാവിഡവുത്തന്നെങ്കി പ്രാമാണ്യം കൊച്ചക്കണ്ണമെന്നും
ഇഷ്ടിടവെച്ചു ചില പതിയ പരിപ്പാരികൾ ശംകു
വാൻ തുടങ്ങന്നതിനെന്നതും മനുതന്നു നമ്മുടെ
മഹാകവി പലപ്പോഴും ഗാമകളായിട്ടാണ് കവിതക
ഒഴുക്കിയിട്ടുന്നതെന്നറിയുന്നോരു ആരാണാഞ്ചത്താപ്പ
ഡാതത്തും? കത്തുകൾ പലതും ഗാമകളിലായിട്ടണും.
പിന്നു പട്ടാഭിഷേകപ്രശ്നപ്പാറി മുതലായി വേരേയും
ചിലതുണ്ടെന്ന പറയുവാനല്ലാതെ, എത്തെല്ലാമുണ്ടെന്നോ,
ആ വക എവിടെയാണും കിടക്കുന്നതെന്നോ
വണ്ണിതമായിപ്പറയുവാൻ പ്രധാനം. കണ്ണേടതേതാ
ഈ ഗാമകളിൽത്തന്നു ഇന്നതെത്ത ഗാമാകവിതകാർ
പഠിക്കുണ്ടതായ പലതുമുണ്ടെന്ന മനു ചുണ്ടിക്കാണും
ഈ ഭാഗംകൊണ്ട് സ്ഥാപിക്കുന്നണണ്ണല്ലോ.

ഇന്നീ ഒരുംഗ്രോക്കദാഖലപ്പറാറിയാണും പറവാന
ഇള്ളതും. ഇതും അനവധി കാണാമെന്നും മാത്രമല്ലാതെ
മൊത്തത്തിൽപ്പോലും എണ്ണം കണക്കാക്കവാൻ നീവു
തതിയില്ല. മനു പ്രസ്താവിച്ചു കവിരാജന്നും പ്രസി
ഡനായ മാനവിന്തുമ എടുന്നതനും (സാമുഖ്യാരാജാവും)
‘സംഘടയസമാഗമം’ എന്ന പേരോച്ചുടി
പലവിഭവത്സസ്യകളും നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടണും. അ

തിലെല്ലാം നമ്മടക മഹാകവി ഒരു പ്രധാന സദസ്യ
നായിരീക്കുകയും അനവധി ശ്രോകങ്ങൾ നിന്തുക്കു
കയും പല സമസ്യകളിൽപ്പോരീക്കുകയും ചെയ്തി
ട്ടണ്ട്. അതിനു പുറമെ, കാരോ സഭകളിലും, അതേ
കസമർഥങ്ങളിലും വളരെ ശ്രോകങ്ങളാക്കിയതായും
അറിയാം. പിന്നെ ചില മഹാശാരര കാണ്ണപോരാ
സമ്പ്രിച്ചതായും അനേകം പദ്ധതികളും. ഇങ്ങനെ
യുള്ള ശ്രോകങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലുമായി
കീടകന്നെത്തല്ലാം ശ്രേഖരിക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽതന്നെ
നല്ലാൽ എസ്സുകമായിത്തീരുക്കുകയും. ഈ കൂടുതൽ ഭാ
ഷയിലും സംസ്കൃതത്തിലുമുള്ള കാരോ ശ്രോകം തല്ലാലും
കാമ്പനോനന്നതുമാത്രം ഇവിടെ കാണ്ണിക്കാം. പാക്ക
ത്ര മന്ത്രിൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു വദ്ധിച്ച സദ്ധയെപ്പറ്റി
ഉണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ ഭാഷാശ്രോകം.

“ചിക്കനേന്തോട്ട് പോകു, നന്തിലെ
വരു മഹാ മോഹജില്ലേട്ട്; താനോ
ശ്രൂന്തനു വീട്ടിലോളം; വരുവതിനിട-
യില്ലയുരോ! കാഞ്ഞമോതാം:—

‘പാക്കനെത്തല്ലുഡ്യ’കേട്ടിട്ടിലതി കൊതി-
യാൽ തുള്ള മിറ്റനുരു നാവിൻ-
വക്കത്താക്കപ്പുലോടിപ്പുതിനൊൽ തരമു-
ണ്ണന കേട്ടോടിട്ടും’,

ഒരു സംഗ്രഹിതാലുമുള്ള വൈക്കേനരം പതി
വുപോലെ മാനവിക്രി ഏടുന്നതനുംരാം കവികളാം
യാ കൂടുകാഞ്ഞക്കുടി കോഴിക്കാട്ട് കടൽപ്പറന്തക്ക
പോയിരുന്നു. അവിടെ സമുദ്രം തിരുയടിച്ചിരുന്നു
തിനെപ്പറ്റി തന്നുരാഞ്ഞരു കല്പനയുകാരം നമ്മടക

കവി തൽക്കൾാം ഉണ്ടാക്കിച്ചുംപ്പിയതതേ താഴെ
ചേത്തേറ്റോകം.

‘സുമിത്രാനന്ദനാസകതമെം ഭപമവേക്ഷ്യവാ
അമരാംഗ്രഷ്ടകായം മാം സിന്ധുരാങ്കാശതീദിശം.
സുമിത്രദാഖല ആനന്ദപ്പിക്കുന്നതിൽ ആസക്തൻ
എന്നം, സുമിത്രാനന്ദനാസകതനായ ഈ
ഭപനെക്കണ്ടിട്ടോ, അബ്ലൈഡിൽ അംഗ്രഷ്ടകായനായ
എന്നാക്കണ്ടിട്ടോ, ആവാം സമുദ്രം ഈവിധം നില
വിളിക്കുന്നത് എന്ന ദ്രോകത്തിന്റെ വാച്ചും. ത
നൃരാനെക്കണ്ടിട്ടോ ശ്രീരാമനാബാനാ യരിച്ചു് പണ്ണ
തെത്തേപ്പാലെ സേതുവാഡിയതിൽ ദയപ്പെട്ടിട്ടോ, അ
മാവാ താനേരവും ചെറിയ ആളാകയാൽ അഗസ്ത്യ
നാബാനാ കുത്തി ആചമനഭയംകൊണ്ടോ, ആവാം
കടലീവിധം കിടന്നിരുന്നതെന്ന സാരം.

ഈ മാതൃമല്ലാത്ത ഇനിയും പദ്മഞ്ജളം മറര മലം
രിച്ചു് ഈ ഘട്ടം ദീഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

അ വ സ ന ന .

മേൽ വിവരിച്ച ഫകാരം തെളിത്തെ വൃലി
തതിയും തിക്കണ്ണതെ വാസനയും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രസ്തുത
മഹാകവി സാഹിത്യവിശയത്തിൽ പല പരിഗ്രാമ
ദാഖലം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭാഷാഭേദബന്ധിക്കു മാത്രമാ
മായി ക്രോളുച്ചി ശ്രമം ചെയ്താതിരുന്നതു നമ്മുടെ ഭാ
ഗ്രാമാശംതന്നെ. സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിനു്
ഇല്ലെങ്കം വേണ്ടെതിലധികം പ്രയതാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
അതിന്റെ മലഞ്ചുളിനു നാം അനുഭവിക്കുന്നതുമണ്ട്.
ഭാഷയിൽ ഭാഗിയ്യായി കവനം ചെയ്യും, കവിത

കാരെ പ്രാസാദിപ്പിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് കരിക്കലും വിസ്തരിക്കുത്തക്കതല്ലുകും, സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇടുവാൻതന്നെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതോലു മെത്തരത്തിലോതു മഹാകാവ്യമോ, നവീന തച്ചിക്കരസരിച്ചു തശ്ജമയായോ, കല്പിതമായോ ഉള്ള വസ്യകവനങ്ങളോ എഴുതുവാനിടയായിട്ടില്ല. എന്നാലതിനാം മതിയായ കാരണങ്ങളില്ലായ്ക്കും. നേന്നാമതിട്ടുഹത്തിനു ചീല സ്വകാര്യ സംഗതികളാൽ സാഹിത്യത്തിൽ മാത്രമായി ഗ്രംഖവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. റണ്ടാമത് ആജീവനാന്തം ഒരു സ്ഥിരരോഗിയുമായിരുന്നു. പലവക മരാമത്രകൾ, സ്വന്തം കേൾക്കുത്തിൽ ഉത്സവം മുതലായി താന്ത്രങ്ങൾ എപ്പോടു തത്തിയ കാരോ അതുല്യാശങ്ങൾ, പാഠാല-വൈദ്യശായ-വ്യാപാരം മുതലായതിന്റെ ഏപ്പാട്, സഹാദയസമാഗമം മുതലായ സഭകളിടെ ഭാരവാഹിത്പരം — ഇങ്ങനെ അരങ്ങേകും വിഷയങ്ങളിൽ ഏപ്പോട്ടിരുന്ന കാലത്തെത്താക്കെ സ്ഥിരമായ ഒരു രോഗവും ഇടുവാത്തിന്റെ കൂടുതലും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന എന്ന കേരിക്കാബന്ധം നമ്മൾ വ്യസനിക്കുവാനല്ല ആയുംപ്പോടുവാനാണെങ്കിലും തുടർന്നുവരുന്ന കാശമുള്ളത്. ഇതു രോഗം നിമിത്തം തൃതീയപ്രക്രഷാത്മത്തിനുള്ളിട്ടുണ്ട് നമ്മുടെ കമാനായകൾ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വതേ സുഭഗനന്മാം ശ്രൂനാരിയുമായി ഒന്ന് ഇടുവാം കവിതകളിൽ ശ്രൂനാരംതന്നെന്നുംബാം പ്രധാനമായി ദീക്ഷിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും കരെ പ്രായമാക്കുന്നതുവരെ വിവാഹബന്ധത്തിലെപ്പോട്ടിരുന്നില്ല. കടക്കം ഒരു ഭാഷ്യയേ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും അതിൽ സന്താനലഭത്തിനു സംഗതിവന്നില്ല. ഇങ്ങനെന്ന ഏ

പ്രോഫം നടംതിരിച്ചിതന രോഗം നീമിത്തം ഇട്ടുഹാ
എത്തമാത്രം കൂദാശയിച്ചിതന എന്ന്

“കത്തുനവസ്തീമിവമാസകലം കലാശ-
മെത്തുനമാതിരി ഹരേ! കയണാപയ്യോധേ!
തത്തുന താവക്കുപാകലിതാവലോക-
മെത്തുനതാകിലകലും നിവിലാമയം മേ”

ഇങ്ങനെയുള്ള വിലാപപദ്യങ്ങളിൽക്കാണ്ട നമക്ക മ
നസ്സിലാക്കാം. ദീനം അധികമാക്കുന്നോരു വസ്ത്രം ചീ
കിത്സചെയ്തിനു എന്നല്ലാതെ നിയമേന മതന ശീ
ലിച്ചുകൊണ്ട രോഗിയുടെ നിലയിലിരിക്കുക നമ്മുടെ
കമാനായകന പ്രാണസകടമായിതനു. എന്നാൽ മ
രണത്തിനു കാരണം ഇതായിതനില്ല. രൈക്കൽ കു
ലിനേൽ ഒരു മുള്ള നംബുചുപോയി. അതു പഴത്തു ലുണ
മായിത്തീൻ” വെവദ്യരത്നം തുപ്പറങ്ങോടു പരമേശപ
രംമുസ്തുത് മതലായ പ്രസിദ്ധവെദ്യനാർ പാഠിച്ച
പണിയെല്ലാം നോക്കീ മുണ്ണം ഉണ്ടാക്കിലായെങ്കിലും
നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ കാലം അവസാനിക്കു
തന്നെചെയ്തു. ആ ലുണം ഇംഗ്ലീഷിൽ “ടെരാന
സ്സ്”, എന്ന പറയുന്ന പ്രണമായിട്ടാണ് കലാ
ശീചൃത്. കൈരളിയുടെ ഭാഗ്യപോഷത്താൽ വുലു
യായ മാതാവിനേയും, തന്റെ പ്രിയപത്രിയായ പാ
ംഗാലയേയും, ഉപേക്ഷിച്ച് ഇതു മഹാകവി ആയ
സ്സിലഖ്മംശംകൂടിക്കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു ലോകരംഗ
ത്തിൽനിന്നു മറയുകയും ചെയ്തു.

ശൈവാള്ളി നാരായണൻ നമ്പുതിരി

ഇന്നത്തെ യുവജനസാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് സദമാന്നേന്ന തീരെ പരിചയത്തിനിടവനിട്ടില്ലാത്ത ഒരു റസികൾ കവിയായിരുന്ന ശൈവാള്ളി നാരായണൻ നമ്പുതിരി. ഇത്രേറ്റത്തിന്റെ തുടികളിടുന്ന സമച്ചയമായി ഒരരാററ പുസ്തകമേ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തീട്ടുള്ളൂ. സുമാർ 49 കൊല്ലത്തിനമുമ്പ്^{*} പുരത്തു വന്നിട്ടുള്ള ആ പുസ്തകം ഭസ്ത്രമായിട്ടുതന്നെ രണ്ട് പത്തൊഞ്ചിലധികം കാലമായിരിക്കുന്ന * പുസ്തകത്തിന്റെ പക്ഷപ്പെട്ടവകാശ തെത്തപ്പറ്റാറി ഒരു വ്യവഹാരമണ്ണായതിനാൽ മുടങ്ങി കീടനികന്ന രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെവേണ്ടി കുറച്ചു കൊല്ലത്തിനമുമ്പ് ബി. വി. ബുക്ക്‌ഡിപ്പോകാർ ചെയ്ത ഗ്രന്ഥമും സമലമായിട്ടില്ലെന്നാണ്. തോന്നുന്നതും. അതെങ്ങനെയായാലും ഈ കവി ഇപ്പോൾ വിസ്തരിച്ചായാണിരിക്കുന്നതെന്ന പരിധാതെ കഴികയില്ല. അതോരിക്കലും ക്ഷണവ്യമല്ലെന്ന കരതിയാണ് ദേനീ ഉപന്യാസത്തിനാലുമിച്ചിട്ടുള്ളതും.

ഇന്നത്തെ തീരു-കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തിൽ ആലപ്പാട്ട താലുക്ക്^{*} അയിരുക്ക് പ്രവൃത്തി വയലഭേദത്തു ശൈവാള്ളി വടക്കേത്തു മന്ത്രിൽ ശ്രീ. ഹരീശപരൻ നമ്പുതിരിക്കുന്ന ശ്രീഃഭവി എന്ന അന്തജ്ഞനത്തിൽ നാലു പുതഃസന്താനങ്ങൾ ജനിച്ചതിൽ മൂന്നാമത്തേരു ചരിത്രനായകൾ. 1044-ാമാണ്ട് ചീഞ്ചമാസം

* മന്ത്രപാതയിൽ 3 തുടികൾ തുടിപ്പുത്തു എംഗലേംഡയിൽ കമ്പനിക്കാർ 1128-ൽ വീണ്ടും ശൈവപശ്ചാത്യ തുടികൾ പ്രകം ശൈഖ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

24-ാം- കാത്തികനക്ഷത്രത്തിലായിരുന്ന ഇട്ടേറം ജനിച്ചത്. റണ്ടാം വയസ്സുമിൽക്കും, ഇടയ്ക്കും അപാദ്യാ രമിളക്കം ഉണ്ടായിരുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു പദ്ധതിയിലാണോ മില്ലാതെ ശ്രദ്ധവും കഴിച്ചുകൂട്ടി. അപേബാംവയസ്സിൽ അപ്പുംന്തനെന്നയാണ് എഴുത്തിനവെച്ചതും. പിന്നെ റണ്ട് കൊല്ലേതൊളം ഒരു നാലുഴുത്തുകൂട്ടൻറെ കീഴിൽ ബാലപാംബദ്ധാലും പഠിച്ചു. കഷ്ടിച്ചും ഏഴ് വയസ്സാം ആപ്പാർത്തനെന്ന ഇട്ടേഹത്തിനാ കവിത താനെ പുറ പ്രസ്തുതങ്ങൾ എന്നാണ് പ്രസിദ്ധി.

‘‘കൊച്ചുരാമനെൻ്റെ കൊന്ദമൻ
രുത്താന്തം തോൻ്റെ കമിച്ചിടാം
കൊന്ദമൻകാളു കണക്കല്ലെ
കൊല്ലുന്നണ്ടു ജന്മഞ്ഞൈ’’.

ഇതായിരുന്നവേദേ ഈ ബാലകവിയുടെ പ്രമാണപദ്ധതി. 1053 മേടത്തിലായിരുന്ന ഉപനയനം. പിന്നെ സംസ്കാരം പഠിക്കുവാനായി മലയാറ്റുകാരനായ മരീയാടസുന്ദരപുർ എന്നൊരാളെ ഇല്ലത്തു താമസിപ്പിച്ചു. അഞ്ചു കൊല്ലേതെത പഠനകൊണ്ടു സംസ്കാരത്തിൽ കവിതെത വൃല്പുത്തിയും, ജോതിഷത്തിൽ കുടിയാഭംഗത്തിലുള്ള പരിശ്രണാനവും ഇട്ടേഹം സന്ദേശം ദിച്ചു. 58 മിറ്റനം 4-ാം- സമാവർത്തനം. കഴിത്തു ഉണ്ടിനന്നുതിരിയായി.

അക്കാലത്തു കമാനായകനെൻ്റെ കരപ്പമന്നായ കാത്തൻ നന്നുതിരി എന്ന വിളിച്ചു’രുന്ന കേശവൻനു

നൃത്തിരീ തുപ്പണിത്തര കോവിലകത്തു സേവനായി താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കലെഡേഹം ഈ ഉള്ളിനനൃതി രിയ അരങ്ങോടു കൂട്ടിക്കാണ്ടപോയി. സുപ്രസിദ്ധ വൈദ്യനായിരുന്ന തജ്ജാട്^० ഇട്ടോിരുസ്സ്^० അനു പ ഇളിച്ചികിത്സകനായി തുപ്പണിത്തരു സ്ഥിരമായി താ മസിച്ചിരുന്നതുകാണ്ട്^० അദ്ദേഹത്തിനും അട്ടക്കൽ വൈദ്യം പാഠങ്ങൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിനനൃതിരിയ എല്ലിച്ചു. ശിഷ്യനും അസാമംസ്യമായ ബുദ്ധിസാമ ത്മ്യം കണ്ട സംതൃപ്തനായ മുൻ അശ്വാംഗരൂപയും മഴ വനം പാഠപ്പിച്ചതു കൂടാതെ തന്റെ ചിരപരിചയം കൊണ്ട് സന്ധാരിച്ചു ആയുദ്ധേഘമമ്പം ഞാളേസ്വാം ശിഷ്യ നാപദ്ദേശിക്കുട്ടി ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, താൻ ചികി ത്തജ്ജ പോക്കേന്തതെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തുട്ടി ഒരുമി ചു കൊണ്ടപോയി പലതരം രോഗങ്ങളിടുന്നും നിംബ നലക്ഷണചികിത്സകൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊട്ടക്ക യും, മുഖഗംഭീരനും, പ്രമേഹക്കു, വുദ്ധി മുതലാ യവയിൽ ശ്രദ്ധകുറിയ കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതി നാൽ ധാരാളമായി ചികിത്സാപരിചയംകുട്ടി വരുത്തു കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ സർക്കുരുത്തുവിൽനിന്നുള്ള ശാ സ്രൂഢ്യാസത്തുകൊപ്പും ക്രിയാപരിചയംകുട്ടി സിദ്ധി ചു ചരിത്രനായകൾ,

“ഒക്ഷസ്തീത്മാത്തശാസ്ത്രാത്മാ
ദിഷ്ടകമ്മാ ശ്രചിംഖകം.”

എന്നീ പ്രമാണാനസാരേണ ചതുർബ്രാഹ്മസന്ധനം നേരു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലോ.

1071-ൽ തീരപ്പുട്ട് കൊച്ചു വലിയതനും അതികമനുള്ള കൊണ്ട് കാരിക്കേഴുനെ തുളിയപ്പോൾ ഈ ഭേദവും ഒരു ക്രമിച്ചുപാരുകയും, ഫോറേനു, മഡ്സ് തു മരായ പ്രധാനപട്ടണത്തെള്ളാം സന്ദർഖിക്കുകയും ചെങ്കുട്ടുള്ളതിനാൽ ദേശസ്വാരംകൊണ്ട് മനസ്പരി ഷ്ടാറം സ്റ്റവാഡിക്കവാനും സാധിച്ചു.

1063-ാമാണിൽ ഇഭേദവും തരണനല്ലെങ്കിലും നന്ന തിരിപ്പാടിൽനിന്നും ചെപ്പടിവിദ്യ അഭ്യസിച്ചു. 1066-ൽ ചുറയന്തുകൂട്ടുമനജ്ജുൽ ചീകിത്സയ്ക്കുവേണ്ടി താമസിച്ചുപ്പോൾ മേൽപ്പറത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തി യാക്കുകയും, രോഷൻ കളിച്ചതു് ആവത്തിക്കാതെ മുന്ന ദിവസം തികച്ചും കളിക്കവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു നല്ല കളിക്കാരനാവുകയും ചെങ്കു.

ഈതെ കൊല്ലത്തിൽത്തനെ ഇഭേദവും ആരോച്ചം പറയാതെ കൊച്ചുക്കുല്ലും കൂട്ടിയുന്നൊന്നിച്ചു മുകാം ബിഡ്സ് പോയി. പക്ഷേ എറേനാ സംഗതിവശാൽ ഉട്ടപ്പിവരെ ഏത്തിയപ്പോഴുണ്ടു് തുപ്പണിത്തുരയ്ക്കുതാനു മടങ്ങിപ്പോരേണ്ടിവനു. എക്കിലും ആ മിച്ചന തതിൽത്തനെ പേരാമംഗലത്തുകാരൻ രാമൻനുവിടീ യോദ്ധാച്ചിച്ചു വീണ്ടും മുകാംബിഡ്സ് പോയി. ഈ യാത്രയിൽ സാമുതിരിപ്പാട്ടതനും, കടത്തനാട്ട വലിയ തന്നും, ചീരജ്ജുൽ വലിയ രാജാവു മുതലായ പാല മാനുഷാശരയും കാശുകയും, അവകാട പ്രീതി ബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാറുഭവിക്കുകയും ചെങ്കുകൊണ്ടുവരിച്ചു. ചീങ്ങമാസം ആദ്യത്തിലാണോ മുകാം

ബികയിലെത്തിയതു°. ഉടനെ ജേനം തുടങ്ങി. അതു പത്ര മാസത്തോളം ശരിക്ക കഴിഞ്ഞു. അതിൽ ന വരാത്രികാലത്രം 41 ദിവസം ഉപ്പുക്കാതെ ചെറവ യർമ്മാതും കേഷണാമായും മെണ്ടപ്രത്യേതാട്ടക്കൂട്ടിയ മാണും കഴിച്ചുക്കൂട്ടിയതു°. അതിനിടയ്ക്ക് കടജാദി യിൽ പോയി ശ്രീ ശ്രീരാമാഘും തപസ്സചെയ്തിനു സ്ഥലവും മറ്റും സന്ദർഭിച്ചതു കൂടാതെ, കുറഞ്ഞവന തതിൽ ഗതാവ തപസ്സ ചെയ്തിനുതായി പരയപ്പെ ഫൂ മുഹയിൽ രാമേശപരത്തുകാരൻ കൈ ശ്രൂരമണ നൊന്നിച്ചു താമസിച്ചു° ശ്രീവത്തിയെ ജേരിക്കകയുണ്ടായി. അക്കാലത്രം കായും കനിയും മാത്രമേ കേഷിച്ചിരി നാളുള്ളു. അതിനിടയ്ക്കും കൈ ദിവസം ‘‘ഇതു ദിവസമാ തുടെ സ്ഥലമാകയാൽ നീക്കമാക്കിവിടെ വാക്ക് വാൻ പാടില്ല’’ എന്ന രണ്ടാംക്കം കരേസമയത്രെ സ്വപ്നഭർന്നമുണ്ടായതിനാൽ ഉടനെ രണ്ടാംളം മുകാം ബിയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നു. അതിനശ്രേഷ്ഠം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു തുള്ളിപ്പുന്നി തുടങ്ങി. താന്നതനെ വൈദ്യുതായതിനാൽ ഇട്ടേഹം സ്വന്തമായി പല ചീകിത്സകളിലും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എക്കിലും പനി വിട്ടില്ല. പനിയില്ലാത്തപ്പോൾ ഇട്ടേഹം കളിയും പ്രതാനപ്പും നൃത്യിക്കാണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തിനു. പനിക്കു ശമനമില്ലെന്നറിയുത്തിനാൽ ജേയുള്ളനായ കേരവൻനൃത്യതിരി മുകാംബിയ്ക്കു ചെന്നു° അന്നജനന കൂട്ടിക്കാണ്ടുപോന്നു. പിന്നേയും രണ്ടുമുന്നമാസം പനിക്കാതിരുന്നില്ല. അക്കാലത്രം പനിയോടായിട്ടും മു

നന്നാലു പദ്യങ്ങൾ ചൊല്ലുകയുണ്ടായി. ആ ശ്രോകങ്ങൾ കേരകയല്ലാം അന്ത്യപാദം “താം തന്നിവേദയ മദ്ദീ യദഗാമിമാം തപാം” എന്നായിരുന്നവരു.

പനി മാറിയശേഷം വീണ്ടും തുപ്പിണിത്തുരങ്ങു പോയി. 1067-68 എന്നീ രണ്ട് കൊല്ലങ്ങളിൽ മു കനാമകൻറെ അനുസ്ഥിതിയോടുള്ളടച്ചതിൽ അരാട്ടപ്പുഴ രാമവാരിയുടെ അടക്കത്തെ ചിത്രമെഴുത്തു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തു, കൊത്തുപണി മുതലായ ശില്പകലകളിൽ ഇതേഹത്തിനാണുണ്ടായിരുന്ന വാസന കരിച്ചുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഇതേഹം എഴുതിയ പല ചിത്രങ്ങളിൽ കൊത്തുപണിയുടുകളിൽ മരം ഇല്ലത്തു സുക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പലതരത്തിലായി 1069-ാമാണ്ടോ ട്രിഡി വിദ്യാഭ്യാസമല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചു 1070 മുതൽക്കും ഇല്ലത്തെന്ന സ്ഥിരതാമസമാക്കി.

1071-ാമാണ്ടിൽ ഇല്ലത്തട്ടത്തുള്ള ഉള്ള വരീക്കുള്ളറി വീഴ്തിൽ കണ്ണിയമു എന്നൊരു സ്കീയേ ഭാഷ്യായി സപീകരിച്ചു. അതിൽ സന്താനങ്ങളോന്നാം ജനിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലായെല്ലപ്പോം, അനപത്രത, ഭാരിദ്വയം, ധാതി തൃപ്പം ഇങ്ങനെ അതിമേധാവികരക്കു വരാവുന്ന നാലു ഭോഷങ്ങളിൽ റണ്ടാമത്തെത്താണിതേഹത്തിനു പറാിയതു.

1072 പുഞ്ചികം 10-ാംഐ അയിത്രരിൽത്തനെ ഒരു വൈദ്യുതാലു സ്ഥാപിച്ചു. അതിനു തിരുവിതാംകൂർ സക്കാരിൽനിന്നു പ്രതിമാസം 14 ഉള്ളപ്പിക ഗ്രാന്റു കൊടുത്തതിനു, പ്രസ്തുതവൈദ്യുതാലുയിൽ കൊ

പ്രംതോറം 1050-ൽ പരം രോഗികളെ ചികിത്സിച്ചിട്ടുള്ളതായി റൈപ്പോർട്ടുണ്ട്. ആയല്ലെങ്കിലും കാരംജിലുള്ള ശസ്ത്രക്രിയകളെല്ലാം ഇട്ടുഹത്തിനാ മറ്റുതനന്ന വരുമായിരുന്നതു തുടക്കതെ ആലുവായിൽ അപ്പോത്തിക്കീരിയായിരുന്ന വി. എൻ. നാരായണപിള്ള അവർക്കളിൽ ഉപദേശവും സഹായവും നിമിത്തം അലോപ്പതിക്കാൻ ശസ്ത്രക്രിയാസ്രൂലാധരത്തിലും മറ്റൊന്നും നല്ല ദൈഹം സവാലിച്ചു. അതോടുകൂടിയിരുന്ന അഭ്യന്തരക്രിയകൾ ഇംഗ്ലീഷുമായി കൂടിച്ചേരുന്ന പ്രയോഗവും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന. കരിക്കൽ ഇട്ടുഹത്തിനും വൈദ്യരാലുണ്ടും സമീചത്തായി എൻപതിലധികം ആഴ്ചക്കാലങ്ങൾക്കും ഒരു രാത്രി പെട്ടുനാ വിഷചീക പിടിപെട്ടു കയ്യണായി. അവരുടെ അട്ടക്കലെല്ലാം ഇട്ടുഹം പോയി വേണ്ടുന്ന മരന്നുകൾ കൊടുത്തു. അതിനാൽ മിക്കപ്പേരും രക്ഷപ്പെട്ടുകയും വിഷചീകയുടെ നിഃബന്ധ ക്ഷണാനിവാരണമാർത്താഖലപ്പുരാതി പ്രത്യേകം എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയുമണായിട്ടുണ്ട്. 1072-ൽ പാലിയത്രും ക്രാനിയുടെ ചികിത്സയ്ക്കായി പോവുകയുണ്ടായി. പല പ്രസിദ്ധവൈദ്യനാഡം നോക്കീ കയ്യാഴിച്ചതായ ആരോഗ്യം ഇട്ടുഹം ചികിത്സിച്ചു മാറ്റിയതിനാൽ പാലിയത്രുന്നതിനാ കൊല്ലപ്രംതോറം 72 പറ കൈലും ശിംക.യും മരണപാതയാം പാരിതോഷികമായി കൊടുത്തിരുന്ന. ചികിത്സാവിഷയത്തിൽ ഇട്ടുഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന യത്രശസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം സ്വന്നം ശരത്തുള്ള ക്രാനിയുടെ ക്രാനിയും കൈലും മരണപാതയാം പാരിതോഷികമായി കൊടുത്തിരുന്ന.

നാണ്ടാക്കിച്ചതായിരുന്ന എന്നും, അതെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് കാരണം യഹുദിയൻഡോളിക്കാരി ഒട്ടും താഴെയല്ലായിരുന്നില്ലെന്നു മെച്ചപ്പെട്ടവയായിരുന്ന എന്നും പറഞ്ഞുകൊട്ടിട്ടണ്ട്. ഇങ്ങനെത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷുല്ലാഭയും നാട്ടകാരായ അനേകം മാനും ഓർമ്മ പ്രശംസിച്ചുതിയിട്ടുള്ളതു കൂടാതെ റംജരാജ് വമ്മ കോയിത്തന്നുരാൻ, സാനിട്ടറി കമ്മീഷണർ എൻ. സുഖുമണ്ണയും മുതലായ പല വലിയ ഉദ്ദേശ്യ ഗസ്തന്മാരം പ്രശംസകൾ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നണ്ട്. ഇന്നീ പ്രസ്തുത കമാപ്പുരാജൻ സാഹിത്യപരിഗ്രമത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കാം.

സാഹിത്യമാർത്തിൽ വെണ്ണണിയെ പിശീളം തെ പിള്ളടം പുണ്ണവിജയം നേടിയ ഒരു പ്രസിദ്ധ കവിയതു ശൈവാളി. മണിപ്രവാളഗ്രഹി, പദ്മ ഫിട ധാരാളത, ഇടതടവില്ലാത്ത കഴക്ക്, അദ്യന്തര സപ്താവത്രേതകാരി ബാഹ്യപ്രക്രതിയെ വണ്ണിക്കുന്ന രീതി, മലിതപ്രയോഗം—ഇങ്ങനെ വെണ്ണണിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും നമ്മുടെ കവിക്കു തീക്ഷ്ണം കുട്ടിയിരുന്നു. മലിതപ്രയോഗത്തിൽ വെണ്ണണിയെ അതിശയിച്ചിരുന്ന എന്നാണു് പറയേണ്ടതു്. ഭക്തിരസം സൂംരിക്കേണ്ടതായ മംഗളദ്വേംക്കും ഒരിലും സ്പൃഷ്ടാളിലും മരം സന്ദർഭം നോക്കാതെ മലിതം തട്ടിമുളിക്കുന്നതുകാണ്ടു പലപ്പോഴും രസവിഷ്ടിത്തിട്ടി വരുത്തിയതായിക്കാണാം. എന്നല്ല, ഇംഗ്ലീഷുല്ലാഭമായിത്തോളം ഹാസ്യപ്രയോഗം അസ്ത്രീലമായിത്തോളം ഹാസ്യപ്രയോഗം അനുഭവിക്കാം.

നീ ബീഭത്സരസത്തിൽ കലാഗ്രിക്കന്നതുട്ടടി അപൂർവ്വമല്ല. ഭാഷാകവിതയും ഇങ്ങനെ ചില കിരാക്കൾ പരയാനണ്ണേക്കിലും, അതു തുമായ രചനാഭംഗിയും, ധാടനയും ഈ കവിയുടെ അസാമാന്യവാസനാവെഡ വത്തെ വിളിച്ചുപറയുന്നണ്ട്. അതുനിമിത്തം വെണ്ണണിയുടെ തുട്ടത്തിൽ ഈ കവിയുടെ തുതികളിലും പണ്യത്തൊക്കും പാമരഹാക്കും കയച്ചോലെ ആസപാദ്യമായിത്തീർന്നിരുന്നു.

1. കയ കമ, 2. സാരോപദേശമശകം, 3. ഭാത്യുഹസനേശം, 4. മദനനക്കേതനചരിതം, 5. ഭസ്ത്രംനാടകം, 6. ഐഡംശയാത്ര (കാട്ടൻതുള്ളൽ), 7. എഴുത്തുകർ, 8. പലവക (കരാദ്ദോക്കാക്കൾ, മംഗളദ്ദോക്കാക്കൾ, ഭോഷാന്തരങ്ങൾ, സമസ്യപൂരണങ്ങൾ, പ്രദേശാത്തരങ്ങൾ), 9. ചിത്രതേയി, 10. ഗഢരക്ഷണീയം, 11. ഖാലപരിചരണം (തദ്യത്തികൾ) ഇങ്ങനെ ഭാഷയിൽ പതിനൊന്നാം 1. പാഥുതീ വിരഹം വണ്ണകാവ്യം 2. ദേവീമാഹാത്മ്യം-‘നാരാധാരിയം’ ഇങ്ങനെ സംസ്കൃതത്തിൽ രണ്ടും തുതികളാണും ഈ കവിയുടെ വകയായി നമ്മക്ക കീട്ടിയിട്ടുള്ളതും. ഇവയിൽ സാരോപദേശവും ഭാത്യുഹസനേശവും മാത്രമേ ഒരുത്തിയായിട്ടുള്ളൂ. ഈ പറഞ്ഞ തുതികളെല്ലാം ഈ ലേവകൾ കരിവായിച്ചിട്ടുമ്പോൾ.

‘കയ കമ’ എന്ന തുതിയിൽ കയ കമ ആരംഭിച്ചും അതിൽ മറ്ററായകമ ഉംപെട്ടത്തിയിരിക്കേണ്ടാണും. അന്തനാടകത്തിന്റെ രീതിയിലുള്ള പ്രധാനകമയിൽ 16 ദ്ദോക്കമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അതുയും ഭാഗം കൊണ്ടും എത്താക്കയാണും കവി അതിൽ പറയാൻ ഭാവമെന്നതനെ അറിയാറായിട്ടില്ല. ഈ കമ പറ

യുവാന്മൂള ആദ്യത്തെ കമയിൽ 95 ദ്രോക്കന്നജ്ഞിഃ^०. പിന്നെ തൃട്ടൈയ രണ്ടാമത്തെ കമ പൂർത്തിയാക്കാതെ ആദ്യത്തെത്തു മുഴമിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെല്ലാ. ഒരു നന്ദുതീരി സപ്തപ്തതിൽ യമലോകയാത്രചെയ്യേപ്പാർ തന്റെ മരിച്ചപ്പോയ രഹപ്രഹനിൽനിന്ന്[°] അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കുതി ഇന്ന അഴീടെ കഴുലിലിരിപ്പണിനാറിയുകയും, ഉണന്നശ്രേഷ്ഠം പിരോന്നനേപാശഭാത്തിൽ അതു കയ്യിൽ കിട്ടുകയും ചെയ്യാൽ അ തു[°] ചെറിയ ഒരു സാഹിത്യസഭസ്ഥിൽ കൊണ്ടുവോയി വായിക്കുന്നതായിട്ടാണ്[°] ആദ്യത്തെ കമ. പല വുത്തത്തിലെഫുതീടുമൂള ഇതിലെ പദ്ധതാളില്ലോ വളരെപ്പറ്റിയുള്ളാണ്[°]. ഉഭാഹരണന്തിന്ന്[°] അല്ലോ ചീല പദ്ധതി മാത്രമേ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നുമൂള:

“പെൺകെട്ടും, പന്തലിൽ പാ പറ കളരി കളം
പൊന്നല്ലേറിഡൈ—

തതികതു ദേശാധിപത്യം മതലിനി വളരെ
സ്ഥാനമാനങ്ങളോടും

തികരിപ്പുമുളിപ്പിപ്പിണിക്കൈക്കാരു മരമകളി—
ണ്ണാപ്രദേശത്തിലേക്കീ—

തങ്കപ്പുമുളിക്കരംഗപ്പുട്ടമിഴി മിനസ—
പ്പുട്ട പെൺകുട്ടിതനേ.”

ഈ പദ്ധതുകാണാണ്[°] കമാരംഭം. പ്രസ്തനായിക യെപ്പുറരീ ചുരക്കം ചീല വണ്ണനകളുള്ളതിൽ നന്നിതാണ്[°]:

“പാരവ്യൂദാശികവർഖക ‘രമ’യെ—
നാണിട്ടപേ, രോമന—
പ്പുതം ‘ജാനകി’യെനാട്ടിക്കുടിക്കുന്ന വിളി—
കാരണം തുടർച്ചയാണ്;
ഈ രാജ്യത്രിഖയൻ ജനി ‘മണാലുക്—
പുട്ടേരി’ സംബന്ധമാ—
ബാം രാക്കുട്ടമുഖിക്കുംതുടങ്ങു—
തിട്ടില്ലിടത്തട്ടകാർ.

കോപം, വാഗി, ക്ഷമയ, ഗൃഹ, ഭര, ഭ—
മന്ത്രം, മതനാ, നഭാ—
ലാപം, ലോഭ, മല, ക്ഷയക്ക്, നണാ, സി—
ഡാന്തം, മൊറോടരത്തം,
വ്യാപാരം; ചതി, വാദ, മേഷണി, പാന—
ക്കു, ത്രിരം, മെന്നീവക—
ചൂപല്പത്തുള്ളിലോനപേശലുമരിയെ—
പ്പേരന പെണ്ണല്ലിവർ.”

ഒഭാഷണങ്ങളില്ലായ്ക്കുമാത്രമല്ല, ചില വിത്രിഷ്ടമാനങ്ങൾ
അവർക്കുള്ളതും കാണിക്കാം.

“കാലത്തേരിര കൂളിച്ചു തുരോട്ട കളിക്കു—
കബനിന്റെ കിടാവിന്റെ തു—
കാലിൽ താണവാങ്ങി വല്ല വഴിവാ—
ടം ചെരംര ചെരെയ്ക്കാണിയെ
ആലോലേക്കണ കാപ്പുംപോലുമുപയോ—
ഗിക്കി, ല്ലവരക്കില്ല കൊ—
നാലും പൊന്തപൊടികൊണ്ടു മുട്ടകിലുമി—
ചട്ടത്തിനൊട്ടുന്നരം.

യാരാളം ചില പിള്ളരക്കുതിത്തി—

ചുട്ടിന്നതല്ലാതെയി—

ല്ലോരോമാതിരി നാടകദണ്ഡിള്ളതി—

തതീക്കാനവിഷാഗമം;

കേരാൻ തെള്ള കൊതിച്ചുട്ടിനവരതിന്

താഴത്തിരിക്കേണമെ—

നാരാഞ്ഞാതിയതോമു യുണ്ട് കഴിയാ—

ഞതിട്ടുള്ള പിടല്ലിതു”.

വൻചാത്തപമുന്ന ബുദ്ധിവിഭവം

കൂടു കവിപ്രസ്തരാ—

യദ്യാരാളികൾ വന്ന കൂടുമവരു—

തേതാരോ പ്രഖ്യാദാളിൽ

പദ്യാരപ്പാട്ടിവാണിയാർ പകൽ കലാ—

ഗൈഡ്യും വരൈഡ്യും മന—

സ്വദ്യാരങ്കിയ ചെറ്റിരിക്ക, മതിലുരം—

ഓരുണ്ട് പഞ്ഞമതൽ.”

ഈ വിച്ഛീരത്തിന്റെ ചുത്തും സാഹിത്യസദ
സ്ഥിലാണ് സപ്പള്ളത്തിൽ യമലോകംക്കണ്ണ വാരിയേ
നഞ്ഞ രാമൻനൃത്യതിരി മരിച്ച അപ്പമന്റെ തുടി
കൊണ്ട് ചെന്ന വായിക്കുന്നതു”. ആ ക്രയ തുടിയാണ്
പ്രധാനകമ. അതിന്നുനെയാണ് തുടങ്ങുന്നതു”:

“കനകാകരപട്ടണത്തിൽ മുന്നാം

മഹകീത്തിപ്പാട്ടിയിട്ട് നാട്ടുടി

ഡന്തേരവരനാമധേയയനാകം

ധനമേരുന്നാൽ നാട്ടവാഴി വാണാൻ.”

ഈ കമയിൽ 16 ഫ്രോക്കേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അതിൽ ഒരു ക്ഷേത്ര പദ്മം ഇതാണോ:

“ക്രീംതിങ്കു വെയിൽക്കണ്ണുനേരതിനു
ക്രീംവാഴം കുടക്കടച്ചുടക്കാപ്പി മോന്തി
പെരും ദശഭൂതത്വാൽ കവച്ചിയിക്കലറി വാഴം
ചോണ്ണപ്പള്ളക്കളുടെ മട്ടവനിഷ്ടമല്ല.”

2. സാഹോപദേശദശകം

എന്ന റണ്ടാമത്തെ കൃതി വേദാന്തത്തപദങ്ങളെ ലജ്ജിത്
മായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ദശകമായാണ്. മാ
തിംഗി കാണാൻ റണ്ടുന്ന ഫ്രോക്കംമാറ്റം ഈവിടെ ഉല്ല
രിക്കാം:

“പഞ്ചി, ചു, പുച്ചു, പുലി, വണ്ണേ, ലാം, തണ്ണു, പച്ച-
പുഞ്ഞുന്നതൊട്ട് പലമാതിരിയായ ജനം
പഞ്ചക്ഷേപിത്തു ചുനരീപ്പുത്തശംകുതിത്തപം
കഞ്ഞിൽ കിടച്ചുവർക്കുത്തുകളിച്ചിരുന്നാലേ!

ഓയാദപ്പുത്തുവരുത്തുയനാഭീമാന-

ജായാദിയിൽ കേരുതി വളക്കമൊരിപ്പുവനും

മായാവിലാസമയമെന്ന മനസ്സിലായി—

പ്രോധാൽ കഴിഞ്ഞു, ചുനരായവ പുല്ലേപാലെ.

“ഈന്നണ്ടുജോലി, ശ്രവഞ്ഞുതിനാളെയാവാ”—

മെന്നാത്തുപോകരു, മാറ്റശനായ ജനിച്ചാൽ

എന്നോ നമക്ക മരണം, ദത്തിപ്പട്ടംപോയാൽ
പിന്നപ്പീരക്കവത്രമെന്നൊരു ജിയുവായോ?’’

3. ഭാത്യുഹസന്ദേശം

മയുരസന്ദേശത്തെ പിള്ളടൻ പല കവികളിലും
സന്ദേശകാവ്യങ്ങളിലും തുടങ്ങി. അങ്ങനെ പുര
പ്ലൈറ്റനവയെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് പുഞ്ചാത്തരഭാഗ
ങ്ങളിൽ പതിപ്പുത്തു ദ്രോക്കങ്ങളിൽ പ്രസ്തുതകവനം
അസ്ത്രീലമയമാണെന്ന പരായാതിരിക്കവാൻ നിവൃത്തി
യില്ല. എക്കിലും കവിയിടെ വാസനാബലമും രചനാ
സാമർപ്പിക്കുവാൻ ദ്രോക്കവും തെ
ളിയിക്കുന്നതുമണ്ണ്. ഇതാണും തുടക്കം:

“കാലക്കേപ്പത്തിനു വനകരി—

ജട്ടിയെല്ലുവ നന്നി—

കാലത്തെന്നോത്തതിനു കീഴുവ—

ചൂലിയചൂരാത്തതനു

ബാലപ്പുജ്ഞിപ്പിട്ടുഗമിശി—

ക്ഷേട്ടിയോളിപ്പിരിത്താ—

ഭാലപ്പുജ്ഞിപ്പേരിയമലതനു

കാട്ടിലുംപെട്ട വാണം.”

അവിടെ അവന്നും ജീവിതരീതിയെ ഇങ്ങനെ വ
ണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

“മുലഞ്ചീരത്തരമീവ മര—

ജ്വായവൻ തിനു രണ്ടോ

നാലഞ്ചുരോ ദിവസമവിടെ—

തതാമസിച്ചൂത്തശ്ശേഷം

പാലങ്ങീടും പരിസ്ഥിതിമെഴു—

ചൂലിയശ്ശേഷ് കിടാവിൻ
കോലം ചിന്തിച്ചുകമലരകം
ഹന്ത വെന്തസ്യനായാൻ.”

സന്ദേശം കൊണ്ടുപോകണം ദിക്ഷം, അതിനുള്ള
സൗകര്യവും കാര്യകൾ പറയുന്ന:

“കേളേൻ നദേത! കമനി മരവും
കോടിലിംഗ പ്രദേശ—
തേതാളം നീ പോയുവരണാ, മതിനാൽ
നന്നനിക്കും നിനക്കും;
കാളീമാതിൻ കഴലിണ്ണയതും
കണ്ണ വദിച്ച പിരുര—
നാളിത്തീടാം തിരിയൈ, യിവിട—
‘ സ്ത്രി ഞാൻ കൂടു കാക്കാം.”

ഉത്തരസന്ദേശത്തിൽ നായികയുടെ വീട്ടിന്റെ അട
യാളം പറയുന്നയാണെന്ന്:

“ചുലം ചുണ്ണാനുരുലുമീ കലം
മട്ടി പാ വട്ടി കട്ടിൽ—
ക്കാലും കിണ്ണം കയിൽ ചിരവ തീ—
യമ്പി ചെമ്പീൻകിടാരം
നുലിൻകെട്ടും മരമുറി കടം
കൂടകോടാലിത്താട്ടു—
ക്കൊലായോട്ടുകവിടെ വളരെ—
സ്വാധനം സാധ കാണാം.”

ആശൈ തിരിച്ചറിയവാൻ,

“നേരരോരാപ്പുരയതിൽ വിത്ര-

പാംഗിമാരായനേകം

പേരുണ്ടനാലവള്ളവരിലോ—

നല്ല തെള്ളല്ല ഭേദം;

നേരോതീടാമവള്ളട മുവം

നിന്മവത്രോട് നദേത!

നേരാണാനാകില്ലമതിനെഴും

ആവിലാസം വിദ്ധാജിംഷം.”

നായികയുടെ അംഗവർണ്ണന:—

“കാതിൻ കാഞ്ഞം ക്ഷൈ, കട്ടകൊളിം

പോതമൊറരക്കച്ചം, മ—

റേതിന്മട്ടക്കരൈയ പനിനീർ—

ക്ഷപ്പി ക്ഷപ്പം കൊട്ടക്കം,

ശ്രദ്ധാണാരമ്മിശി കുച്ചു—

ണ്ട മരേതിനും, തെ—

റേതാ,ബല്ലാതവള്ളിലശകി—

നില്ലോരല്ലം വികല്ലം.”

അടയാളഭ്യോക്കവും മറ്റൊ ബീഡിസത്തിൽ ചാട്ടനാവ
യാകയാൽ ഇനിയിരു മതിയാക്കുകതനെ ചെയ്യുന്നു.

4. മന്ത്രക്കേതനചവരിതം

എന്ന നാലാമത്തെ കുതി ഏതു കാലത്തെഴുതിയതാ
ണാന് ജീവചരിത്രകാരനു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴി

ഞ്ഞീട്ടിലും. മറേരാതോ കൃതിയും എത്തെത്തുകാലത്തുണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് പറഞ്ഞീട്ടണ്ടു്. കവിതാരീതി നോക്കേബാൾ ഈ കവിയുടെ കരാദ്യകാലകൃതിയാണെന്നാണു് ഈ ലേഖകനു തോന്നീട്ടുള്ളതു്. കവിതയും ചില ദിക്കീൽ മെച്ചും കരയും. വെണ്ണണിയുടെ ‘അതിപ്രശ്നപരിതം’ കണ്ടു് അതിനെ അനുകരിച്ചുള്ളതിയതാണിതെന്ന് വിശ്വാസിക്കാം. സുരതവസ്ത്രനവരുളുള്ള ശ്രദ്ധാർമ്മാണിതിലെ സ്ഥായിയായ റസം.

ഈ കവിതയാരംഭിക്കുന്ന മലയാളപ്പേരും, അന്യാപദ്ധതികളിലുള്ള ഒരു പദ്യവും മാത്രം ഇവിടെ കാണാം:

‘കനാക്കും കുറയാതെ കണ്ണാട്ട കുമ്മം -

ബേരം കുചും ചുപരീട്ടും

കനാൻ നൂറിനീ! കൂദബാണും കല-

ക്കേസ്സുാനും പാസ്സായതിൽ

കനാം സാക്ഷിണിയായ നീ കനിവെഴും -

വസ്ത്രം കടക്കേണ്ടും -

തെതാനേന്നനീൽ പെത്തമാരണേ പെത്തമന -

ത്തപ്പുൻര ത്തപ്പുണ്ണക്കാടി! ’’

‘മറം നല്ലാരാഴിന്തു, മനമെഴുമണിതാ -

രദ്ദം താഴേക്കൊഴിന്തു,

ചന്തു മുത്തങ്ങണിന്തു, ചെരതിര റസമോ -

ടാടിയാടിക്കുഴിന്തു,

ചിനിചുണിചുമണ്ഠു ചിത്തമൊടളിക്കും -

നീവരം തെള്ളുണ്ടു,

നമ്പൂരാവാതം കരഞ്ഞു, നളിനമമ നിലാ
വഞ്ച കോരിക്കുവരിഞ്ഞു.”

എററവും വിശ്രഷപ്പേട്ട ദ്രോക്കദാളം ധാരാള
മാളി ഇം കുതി പുത്തിയായിട്ടില്ല. 142 ദ്രോക്കമേ
കിട്ടിയിട്ടില്ല. അവയിൽത്തന്നെ ഇടങ്ങിട ചീല ഭാ
ഗം അക്ഷരം തെളിയാതെ വിട്ടപോയിട്ടുണ്ട്.

5. ശ്ലാഷ്യാത്മ

എന്ന തുള്ളലാണ് പിന്നെന്നയുള്ള ഒരു കുതി. കണ്ണൻ
നമ്പൂരാവാതെ തുള്ളക്കമകളിടെ അട്ടതെ സഹാനം ഇതി
നാണ്. കല്പിക്കണ്ണതെന്ന പല സാഹചര്യങ്ങൾക്കും അ
ഭിപ്രായമുണ്ട്. നീറ്റുള്ളമായ പദപ്രശ്നങ്ങൾ എല്ലാ
തപ്രയോഗങ്ങളിലും ഇതിലെപ്പോലെ മറ്റൊരു കവികളിടെ
തുള്ളലുകളിൽ കാണമേ എന്ന സംശയമാണ്. അല്ലോ
ചീല വരീകരി മാത്രം ഉഖരിക്കാം.

ചുതിൽ തോറര ചാണ്യവന്നാർ കാട്ടിൽ പോയ
ഗ്രഷം അവരിനി ഒരു കാലത്തു മടങ്ങിവന്ന രാജ്യാ
ധികാരം അവകാശപ്പെടാനിടയാക്കാതെ കാട്ടിൽവെ
ചുതന്നെ അവകാശ കമ കഴിപ്പാനുള്ള ഭാഗ്യം
നേരം ആലോചനയാണീത്:—

“പരവര്ത്താധിപ്പാണ്യവർ വിപിനം
കരവശമാക്കി വസിച്ചിട്ടുണ്ട്.
വീം ആയച്ചുനായവരെപ്പിരുപ്പതി—
ചുഡയിൽത്തന്നെ. വസിച്ചിക്കേണം
തിരിയെപ്പാനവർ നമ്മോടിനിയും
തിരിയാനവധി കൊട്ടപ്പാൻ മേലാ.

വിരവിനൊടിപ്പാർ പോയാൽ കാള്ളം
വിരളതയെന്നു സാധിച്ചീടാം.

പരിപനമികളീയാപൽക്കാലം
കരപറരീടിലസാലും പിന്ന.

പുരഷത നഞ്ചാട് ചെയ്യാനേതൊരു
പുരഷനവക്ക് സഹായിച്ചീടോ?

നരിയോ കരിയോ ചെന്നായോ കുറ—
നരിയോ കലയോ ചേര ചുണ്ണലിയോ,
പരമാവധിയൈരാതു ചികിട്ടോ കൊതുവോ
പരഭാഗത്തു തണ്ണപ്പാൻ ചെല്ലും.

നരതട നാററം കേട്ടാലീവക
തെത്തെതരയോടിപ്പുവക്കക്കം.

ചെറിയാമനജനൊരുത്തൻ പോയാ—
ലറിയാമവനനേനനുടെ വേഷം
കയകലനാമൻ യുതരാഷ്ട്രന്താ—
നരിന്മതീവകയാലോചനകൾ.

കരടച്ചുക്ക കുഴുവമാരായും
വരട്ട് പിടിപ്പാൻ ചിലക്കണ്ണിവിട;
സുരന്തിസുതരം വിഭരൻ തുപ്പു—
സുരന്നം ഭദ്രാണക വികണ്ണന്താരം
അരചനയിട്ടിവരേഷണിക്കിട്ടി—
പുരഹത്തു തിരിയിച്ചു നിൽക്കു

* * * *

കരചാണാഡികൾ കെട്ടിയാട്ടി—
കരണ്ണമുത്തട്ടിക്കുംണ്ണിവ പോരാം.”

ഇങ്ങനെ വഹ്നിസമായിത്താനുന്ന ദരികളാണ് അള്ളിലധികവും. പട്ടനായം മേനോനായം മലയാളത്തിലെ അടിച്ചതളിപ്പണിങ്ങൾപോലും റഷ്യൻ ചപറിയിലുള്ളതായി, നബ്യാരതപ്പാലെ നമ്മുടെ കവിയും വണ്ണിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.

3. ഭാഗം ഒന്നാം

ഈ ഹാസ്യവീഭ്രംശസന്തോഷികളും ഒരു നാടകമാണ്. നായിക ഒരു വുഡലിയും, നായകൻ കരം നക്കാരനും, മറ്റ് പാത്രങ്ങൾ അവക്ക യോജിച്ചുവയ്ക്കാക്കാതു പരിഗ്രാമത്തിനും ഇതിൽ പ്രസക്തിയേ ഇല്ല. കാഴ്ച ഫ്രോക്കത്തിനുംരും രചനാദി ഗീ നോക്കുന്നും വളരെ നന്നായിട്ടണഞ്ചെലും, കോളാന്വീക്ക തുക്കിയ കാട്ടപോലെ, ഇതു മരൊന്നും നും കൊള്ളുകയില്ല. നാമീഫ്രോക്കങ്ങൾപോലും വിശ്രാമിത്രസൂഷ്ഠിപ്പോലെ വളരെ വികടപ്പണിയായിട്ടാണ് തോന്ന ക. കന്നരണ്ടണ്ണം കാണിക്കാം:—

“നെത്തത്തിനലെ രാവു പുച്ച കടിക്കി-
ടിച്ചാടിവീണോ? നിം.

മാത്തത്തന്തീവച്ച ചുണ്ടിലെ”, നു സവിമാർ
നോക്കിച്ചിരിക്കം വിഡ്യം

കണ്ണത്തു ലെത കുരണ്ണതാളിത്തമരവേ
ചെണ്ണുണ്ട് പൊത്തി മുറിയാ
തെത്തത്തു ലെത്തപരംതുളിത്താരച്ചല്-
ക്കണ്ണേത! കന്നിത്തീട് നീ.

കൊട്ടേരങ്ങാലിരപ്പേരവിൽ വിതരിയതെ-
ന് നല്കിം പഴാഡെയ്ക്കു-
രട്ടോന്തു തെരു പക്കപക്കാമറിഭിരപിപെരും
പ്രീതനായും പ്രാതലുണ്ടപ്പാ
കട്ടിക്കുവാം തുള്ളുവുന്നു തെളിമയോട്ടുയാ
വിജ്ഞമണംവുതേ, ക-
ണ്ടിപ്പാപ്പോരി കാകയിതപാ തരതു മമ മഹാ-
മാനമെന്നാനമോന്തഃ”

ഇതിലാദ്യത്തെ ദ്രോകം അദ്ധ്യീലമയം. റണ്ടാം
ദ്രോകം വിശ്രദിതസ്തുഷ്ടി. ഭാഷാപദ്ധതികൾ സം
സൗതവിക്കേതിപ്രത്യയം ചേത്തു ദ്രോക്കങ്ങൾ നിന്മി
ക്കുന്നതും ഈ കവിക്ക വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്ന എൻ്റെ
നാജ്ഞതിനു വേരെയും അനേകം ദ്രോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്ക
രിക്കാവുന്നതാണ്. മുന്നക്കതോളമായിട്ടുള്ള ഈ നാ
ടകം മുഴുമിക്കാത്തതിൽ ആക്കം ഭിംഗത്തിനുവകാശ
മില്ല. മുർഖസമസ്സിലേയ്ക്കു മാത്രമേ ഈ പരംക
യുള്ളി.

എഴുത്തുകളാണിനി കരായുള്ളതും. പദ്യത്തിൽ
കത്തെഴുതുന്നതും അക്കാലത്തെ കവികൾക്കും ഒരു വി
നോദമായിരുന്നു. അമധാ അനുന്നതെ കവികൾക്കു
കവിതാനിമ്മാനാംതനു ഒരു വിനോദമായിരുന്നു. സാഹിത്യകലതനു ആ കലയ്ക്കുവേണ്ടിയാണെന്നല്ലോ
തെ വയർപ്പിച്ചപ്പുറിനുള്ളതാണെന്നും ആ പഴയ ത്രിട്ട്
രാജം ധരിച്ചിട്ടില്ല. അതായും സമർത്ഥതിനുനിന്നരി
ഞ്ചി രസത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമേ അവരെല്ലാം കവിത

കരി നീക്കിച്ചിരുന്നുള്ള. ഇപ്പോൾ അതൊക്കെ ഏവായി കവിതാകല എത്ര പുരോഗമിച്ചിരിക്കുന്നു!

ഈ ത്രിട്ടിൽ എളേട്ടത്തു തങ്ങാട്ട് അന്നജന്മ സ്ഥിനം ഉള്ള ഒരു ക്രക്കത്തിൽനിന്നും ഒന്നരണ്ടു ദ്രോകംമാറ്റം ഉല്പരിക്കാം.

“സപ്തഘംരണ്ണീസമാജം സകലമവി സലാം

ചെങ്കു സൗന്ദര്യസംഖ്യാ—

സവുസപം സംഭരിക്കും സരസതരസരോ—

ജാക്ഷിഡയസ്സാക്ഷിയാക്കി,

സവുസപാതതസ്സമപ്പിച്ചലർശരസമരാ—

രംസെംരംബേക്കളീ—

സവുസ്സിൽ സാവുഭേദമസ്ഥിതി സപദി സവേ!

സാധ സാധിപ്പതില്ലോ?

ഇത്തിരെ നീങ്ങരി വരിച്ചുായ

മഞ്ഞൽക്കണ്ണിക്കു കാണവാനായി

ഇരുപദ്ധേദ്യോകം

ക്രയാട്ടക്രൂട്ടിക്കാട്ടപ്പതിനപേക്ഷ”

ഈക്കെന മഹിതമയമായും, സാധാരണ സംസാരരീതിയിലുമാണും. ഇപ്പേരത്തിന്റെ കത്തുകളെ കുറിയും, മേതരം പിച്ച പദ്യങ്ങളും വിശ്രഷ്ടപ്പെട്ട സംസ്കാരപ്രോക്ക്യങ്ങളും ഇടങ്ങിട്ടും കാണാം. ഈ ഒരു വിലെഴുതിയ ദ്രോക്കത്തിൽ പറയുന്ന ഉപദേശം നോക്കു:—

“ബാലാസി യത്തപ്രമബലേ! തദപാംസുലാനാ—

നാവേദയാമി പദവീം പുതഃാത്മസിശല്യ

ചേരാവരാംഗി! ഭയമസ്തപവാദത്സേളു,
സീതാപി യേന ലലിനാ ജപലനേ വിശ്രിലഭാ.”

അരനജൻ മുസ്സിന്നതനെ അയച്ച മരറാങ്ക ക
തിരിലെ ദ്രോക്കം:

“യൽപാഭാവും ജരജഃപവിത്രിതനിരാ-

സ്സും നിമേഷായിതാ-

നബ്ദാനു പ്രാഭയ വൈദ്യകാഗമമയി

യാനസ്സും നീതവാൻ,

ശീക്ഷാരക്ഷണവുത്തിഭാനറാിനയാ-

ധാനേഃ പിതാ യദ്യ മേ

തസ്യാചാഞ്ചമണ്ഡവാൻ പ്രതിനിധിർ-

ദ്രാവി കുപാവാൻ മയി”

കല്ലരജ്ജതു കട്ടപ്പുമേനോന്നയച്ച ഒരു കത്തിൽ
കൂടു മാപ്പും മുപ്പും ചികിത്സിക്കാൻ പോയപ്പോൾ
അവിടെ കണ്ണ ജോനകരെപ്പറ്റിരി:

“വടത്തൊപ്പി, വളുന്ന താടി വയരം

നെഞ്ഞും നീറെന്തൊപ്പുമായ”

കെട്ടിക്കാംടപിടിച്ച രോമ, മരയിൽ

പിച്ചാത്തി, മെച്ചതരം

കട്ടിക്കാക്കി കരപ്പുട്ടെപ്പും തരമാൽ

ശൈഘ്ന്യം ശകാരന്നൈളി—

മട്ടിൽ ജോനകരെതു വേണമവിടെ—

ക്കുണ്ടെൻ കണാക്കന്നീയെ.”

കത്തുകളിലെട്ടാകെ 161 പദ്മാസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ണത്തിക്കട്ടൻതന്നുരാന്തരം കത്തുകൾ ഒരു പദ്മാസ്ഥാനം ഉല്ലരിച്ച്¹ ഇം അക്കതം നിന്നൊം.

‘നാവിട്ടാനു കല്പകിഡാലുതിക്കമ—

ഓജ്ഞുഃയീരം പദ്മമി—

നാവ ട്രഞ്ചളിവന്നുറ നാവിലിടച്ചേ—

ത്തിട്ടില്ല സൗജ്ഞ്യിച്ചവന്ന്;

ഈ വിശ്വാസ്തകമ വിട്ട നല്ലോരു കമാ—

—സാരം കമിച്ചീട്ടവാൻ

പോവട്ടേ, പൊളിയട്ടേ പെട്ടേ, പൊളി പൊ—
ടിക്കുന്ന പിട്ടില്ല മേ.’’

പിന്നെ പലവകയായി മംഗളഫ്രോക്ക്സബി, സമസ്യാ പൂരണാഭബി, ഭാഷാന്തരാഭബി ഇങ്ങനെ അനവധി ഫ്രോക്ക്സബി². മംഗളഫ്രോക്ക്സബി പ്രായാണ അ ഫ്രോക്ക്സബിയുള്ളിട്ടുവയാണു³. സമസ്യാപൂരണാഭബിം ഭാഷാന്തരാഭബിം വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ ഉ ഭാഹരണമുല്ലരിക്കവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഈ കവിവയ്ക്കുറ പാഠതീവിരഹം, സംസ്കാരം കാവുകാവ്യം മംഗളഭാഡയം പ്രസ്തിൽ നാഗരലിപി യിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞുപോയ ചു നകര ഉണ്ടിക്കുണ്ടാവാരിയരക്കൊണ്ടു കന്ന തശ്ജമ ചെഞ്ഞിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന കരക്കാലംമുന്നു വള്ളി തോറാ ഏനിക്കെഴുത്തുകയും, തോന്തരു തശ്ജമചെ ആം വെള്ളുകയും ചെഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതേബരെ ഭാഷാ അച്ചടിക്കവാനിടയായില്ല. മുകാംഖാഖേഗതുകാ

ഹാത്മ്യം എന കുതി മേപ്പുത്തുക ഭട്ടിരി ഗ്രജവാ
യുറപ്പുന അഡിസംബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് നാരാ
ധാനീയമെഴുതിയ കൂട്ടത്തിൽ പ്രസ്തുത കവി മുകാം
ബിഡേ നേരിട്ട് സ്വത്തിച്ചുകൊണ്ട്^o എഴുതിയ ഒരു കു
തിയാണ്^b. റണ്ടം ദേപ്യാ നാരാധാനീയം തന്നെ. ഒരു
കവിഭാഗം റണ്ടിലും വ്യത്യാസമിച്ച്. ഭട്ടിരിയുടെ
നാരാധാനീയത്തിൽ ആദ്യമായി ശ്രീനാരാധാനീൻ
തന്നെയായ ഗ്രജവായുറപ്പുന്നു മാഹാത്മ്യം വർഷി
ച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ നന്ദത്തിരിയുടെ നാരാധാനീയ
ത്തിൽ നാരാധാനീയായ മുകാംബികയുടെ മഹിമ
വർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. “എവം ഭസ്ത്രവസ്ത്രന്ധരപി സ്വല
ഭത്യാ ഹസ്തലഭ്യു” എന്നിത്യാദിയായ നാരാധ
ാനീയത്തിലെ റണ്ടാംഗ്രോക്കത്തിന്നു സ്ഥാനത്തു^c ഈ
തിലുള്ള പദ്യം താഴെ കാണിക്കാം.

“എവം വസ്ത്രനിഭസ്ത്രഭേ തന്ത്രതാം
ജാതേ ദ്രശാം ഗോചരേ
ഹസ്തഭേദ ച സമസ്തഭസ്ത്രത്രരേ
തസ്തിംശ്വത്രഭസ്ത്രകേ
വ്യത്മം ദൈഹഃ കുിയതേന്ത്രവജേനം
സ്വഷ്ടം പരാ കാ ഹി തേ
തദ്യാമഃ ശരണം വയസ്തു സതതം
കോലംപുരാധീശ പരീം.”

ഈത്തിൽ കനം റണ്ടം ഒരുക്കംകൊണ്ട് മുകാംബികയു
ടേയും ആ കേഷത്രത്തിന്നു മാഹാത്മ്യം വർഷിച്ച
ശേഷം മുന്നാംഘരകും മുതൽക്കു മരിയ്ക്കു പഴയ ദേവീമാ

ഹാത്മ്യത്തിലെ കമ തുടങ്ങന്. ദേവീക്രമരഹാണ്ട് എററവും പറരിയ ഒരു കൃതിയാണിതെന്നല്ലാതെ അധികമാനം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ആ കമ്മിട്ടി സംസ്കാരത്തിലും ഭാഷയിലും ക്രാപ്പോലെ ഭാഗമായി കവനംചെയ്തു വിജയംനേടുന്നതു കൂടായിരുന്നു ശൈവാള്ളി എന്നും ഇതു ഫും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു വ്യക്തമായിരിക്കാമല്ലോ.

പദ്യരചനയിലെന്നപോലെ ഗദ്യമെഴുതുന്നതു ലും ശൈവാള്ളിക്കു നല്ല വൈദശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. വൈദ്യുത്തിക്കേതെന്ന സമയം മുഴുവൻ ചിലവഴിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിനു കവിതകളോ ഗദ്യത്തികളോ എഴുതുവാൻ ഇട കിട്ടിയിരുന്നില്ല. എക്കിലും ഗംഗാരംഭാനീയം, ബാലപരിചാണം, ചീരതേവി എന്നിങ്ങനെ മുന്നു ഗദ്യപ്രഖ്യാനങ്ങൾ ഭാഗവതാൽ നമ്മകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധക്രിയക്കവേണ്ടി ഒട്ടവിൽ മദ്ദിരാഗക്കപ്പോക്കുണ്ടു് അവസരത്തിൽ ആലുവായിൽവരെച്ചു് ഒരു രാത്രികൊണ്ടു് എഴുതി തത്തിന്ത്തത്രേ ചീതേവി. ആ കമ ലക്ഷ്മീഭായിക്കാർ പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു പലതം വായിച്ചു് നിക്കവാനിടയുള്ളതിനാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യരീതി അത്യന്തം എല്ലോമാണുണ്ടു് സമ്മതിക്കാതെ കഴിയില്ല.

സംസ്കാരം, ഭാഷാ, കണ്ണാടകം തും മുന്നാഭാഷകളിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു ഉദ്യമായ വ്യാപ്തത്തിയിട്ടായിരുന്നു. തമീരം, തുളി, മരാട്ടി, ഇംഗ്ലീഷ് തും ഭാഷ

കളിൽ സംസാരിപ്പാൻ കഴിത്തിരുന്നു. സംഗീതം പ്രയോഗിപ്പാൻ ശൈലിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അതിൽ നല്ല ഉന്നാനമുണ്ടായിരുന്നു. എത്ര ഭാഷയിലായംലും സംസാരം മലിനമയമായിരത്തിരുന്നതു് ഇദ്ദേഹ തതിനും ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു.

നിരന്തരമായി മാനസികവ്യാധാമം ചെയ്യുന്ന വർഷങ്ങൾ ഒഹബലം കരഞ്ഞിരിക്കവാനാണെല്ലോ ന്യായം. ഇദ്ദേഹത്തിനു നല്ല വലമുണ്ടായിരുന്നതുകൂടി കാട്ടത്തിലും ചാട്ടത്തിലും നല്ല വൈദശ്യങ്ങളും സന്ദാരിച്ചിരുന്നു. നിന്നു നിലയിൽ മുന്നും പിന്നും മറിയുവാൻ ഒരു പ്രധാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഏഴു പുണ്യിലും തോണിയും ശത്രു ശരിക്കു മറ കരയിലെത്തിക്കുകയും, എത്ര അഗ്രധിമായ കയത്തിലും തോണി മരിച്ചിട്ടും കാണിക്കാൻ അഞ്ചുത്തപ്പേട്ടുകമാറു് അതു മലത്തി വെള്ളം വാത്രം കയറിപ്പാരികയും ചെയ്തിരുന്നു.

കരിക്കലീഡ്രും നിലനുക്കു പോകുന്നവഴിക്കു പുലാമന്ത്രാർ കടവത്തത്തിയപ്പോറു കടവു ലേലം വിളിച്ച മാപ്പിള കാഞ്ഞ പുണ്യിൽച്ചും നീന്തിത്തു ടന്ത്രി. കടവകാരൻ തോണിയിൽകയറി ഇദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കുവാൻ പിന്നാലെ ചെന്നു. രണ്ടാഴ്ചം കപ്പമാണു് കരജ്ജുത്തിയതെങ്കിലും ഇദ്ദേഹം കടവു കാരനെ കബളിപ്പിക്കുവാൻമേണ്ടി റാടിത്തുടങ്ങി. മരവൻ പിന്നാലെയും റാടി. എക്കെലേശും രണ്ടു നാ

ശീകയിലപ്പുറമായപ്പോൾ കടവകാരൻ ക്ഷേണിച്ചു മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഇങ്ങനെ പല നേരങ്ങോക്കുള്ളം ഈ ഭേദം കാണിച്ചതായി കേരളവിജ്ഞാം.

ഇത്തരംതീർത്തായിരുന്നു അരോഗ്യധനാത്മക നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൾ 1078-ൽ കൊച്ചുകോയിത്തന്ത്രം നെ ചികിത്സിക്കവാനായി കുറച്ച് ദിവസം തിരുവനന്തപുരത്തു പോയി താമസിച്ചു. ചികിത്സയിലും ഒഴി ശ്രദ്ധാന്തിക്കാണ്ട് തന്റെ ദിനമച്ചുകളില്ലോ അവഗണിച്ചപ്പെട്ടിരുത്തിനാൽ അവിടെവെച്ചു് ഈ ഭേദത്തിനു രോഗം ആരംഭിച്ചു. അതു പിന്നെ വിട്ടപോയിരുന്നില്ലെങ്കിലും 1078 കന്നിയാർ അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ സംബത്സരാഡീക്ഷതനെന്ന കഴിച്ചു. അതു നു മടക്കങ്ങളുണ്ടായില്ല. അക്കാലത്തോന്നം വിട്ടപോകാതിരുന്ന രോഗത്തിനു നാട്ടചികിത്സയും ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സയും വളരെയൊക്കെ നേരകേണ്ടി കണക്കാണ്ടം ഭേദം കിട്ടാതെ 1081 ഘുമ്പികും 7-ാം അഥവാ ഇല്ലത്തുനിന്ന യാതു പറഞ്ഞു് അന്നജൻ കൂൺനുന്നു തിരിയോന്നിച്ചു മറിരാശിക്കപോയി. ഉള്ളിൽ തെക്കു കുത്തു (Internal Tumor) ആയിരുന്നവരെ ദീനം. അതുതന്നെ കടലുകളിടെ ചരായയെടുത്തു് അംഗുട്ടിച്ചുണ്ടായും തീച്ചും തീച്ചും തീച്ചും തീച്ചും. ആ കീരിയെടുത്ത സാധനം ‘എല്ലു’ നാരാധാരം എന്നെന്നതി വൈദ്യവിദ്യാ ത്മികളിടെ ഉപയോഗത്തിനായി ഇപ്പോഴും മെഡിക്കൽക്കോളേജുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

കീരിയാൽ മരിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പേരുത്തിനു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും കംനുവേണ്ട സഹിക്കുന്നതിലും ഫേഡം മരണംതന്നെന്നാണെന്നറച്ചു കൂടാൻ “ ശ്രദ്ധകൃതിയ ചെജ്ഞിച്ചതു് ”. തല്ലാലും കരു സുഖം തോന്നിയെങ്കിലും പിഡിറ്റ ദിവസതേയ്ക്കു അക്കുതം മാറി. “ തൊന്തിനാ യാത്രയായി. ഒരു ഫ്രോക്കം ഉണ്ടാക്കിക്കളിയാം. എഴുതിക്കൊള്ളു ” എന്ന അനാജ നോട്ട് പറഞ്ഞു താഴെ എഴുതുന്ന ഫ്രോക്കം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടതു് :

“ കീം സ്വന്തേഖാ യന്ത്രാൽ പതതി വലം ജനഃ സ്വസ്പച്ചണ്യാവസാനേ,
കീം വാ സത്യാഭിലോകകർമ്മവനവിലയനേ
യേപ്പി നാശം ഗ്രജന്തി,
അന്തിത്യം നിസ്തുമന്ത്യം വിലസതി പുനരാ-
വൃത്തിഹീനം പാദം തക്ക
ബുദ്ധലഭ്യാനാവദശാഖാവിലകലുഷച്ചയാ
യാമി സമ്പ്രാം വിഹായ്.”

ഇതെഴുതിക്കഴിഞ്ഞേണ്ടും കടലാസ്തു വാങ്ങി നോക്കീ “ വലം ജനഃ സ്വസ്പച്ചണ്യാവസാനേ ” എന്നതു മാറി “ ഹരിമദയോപ്യാത്മകമ്മാനവുത്ത്യാ ”, എന്ന തീരുത്തി. ഇതു് അനാജൻ പക്കൽ മടക്കീക്കൊണ്ടതനോടുള്ള ഫ്രോക്കത്തിൽ കാണിച്ചപ്പുകാരം പരബ്രഹ്മത്തിൽ ലായിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രസിദ്ധവെദഗുരും കവിയുമായിരുന്ന തൃപ്തി ക്രതെക്കാട്ട് നാരാധണൻമുസ്തവവർക്കും ഈ ഫ്രോക്കം താഴെ കാണിച്ചപ്പുകാരം ഭാഷപ്പെട്ടതീട്ടുണ്ട്.

“കമ്മതാലിന്റെപട്ടപ്പേരായിരുന്നിട്ടിയും
 തൃപ്പമാസപർശ്ചസ്ഥവ്യോ,
 ബുഹാദ്യാവാസമെല്ലാം പ്രഥയത്തുവിലായും—
 തതീരമെന്തിന്നതെല്ലാം?
 ബുഹാദ്യാന്തതിനാലെൻ്തുരിതത്തു ദഹി—
 പ്രിച്ചിക്കട്ടറ രണ്ടാം
 ജന്മം പരാരത നിത്യസ്ഥലമതിലബിലും
 വിട്ട് പോകുന്നിതാ ഞാൻ.”

ഇംഗ്ലീഷ്യൻറെ ചില പരിഹാസോക്കതികളും
 അള്ളക്കളും കലശത്ത് ത്രിക്കന രീതിയം മററാം കാണു
 ക്കും അള്ളാരപകടക്കാരനാണെന്നു പ്രമാദിപ്പി
 യിൽ പലക്കം തോന്തിയയ്ക്കും. എന്നാലതു തീരെ
 തെററാണും. ഇതു മുല്ലുദയന്നായ മരെറരാശെലു കാ
 ണ്ണാൻ പ്രധാനമണ്ഡലം. ഇംഗ്ലീഷ്യൻപുറാറി വസ്തു
 ഹാകവി നട്ടവത്തുപ്പുന്നുതിാം ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു
 ചരായാദ്ദോകംിട്ടി ഇവിടെ ചേരുന്നു ഇതവസാനി
 പ്രിക്കുന്നു.

“യീമതപം, മലിതം തിക്കത്ത കവനം,
 വൈദ്യാമുതജ്ജീവിപ്പം
 സാമത്യം, ചേരുമെയ്യു, വട്ടവദനം,
 ഗാത്രം കരത്തങ്ങിനെ,
 ഓമൽപ്പുംവൈാറി, മാർ വിരിത്തരക്കു—
 തതല്ലം വള്ളത്തറയും
 പ്രേമം ഷുണ്ണാത നോട്ടവും ശീവാ—
 മരക്കാമേം മരിക്കംവരെ”

കരത്തപാര ഭാമോദരൻ നന്ദുതിരി

ഇന്നത്തെ യവസാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് ഈ പേര്
തന്നെ പുത്തരിയായിരിക്കുവാനിടയില്ലോ. എക്കിലും
ഭാഷാചാരിത്രകാരന്മാർ ഈ മഹാനെ ഒരീക്കലും മറക്ക
കയില്ല. സുമാർ നാലുവ്യാഴവട്ടത്തിനും ഇന്ത്യ ഭാഷാ
ഭൈരുലുക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പരിഗ്രമിച്ചുവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഇത്തോം സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം കൈ
കലാക്കീടുണ്ടോ.

വട്ടത്തുനാട്ടിൽ പെട്ട സുപ്രസിദ്ധമായ അതുല
തതിയുൾ ഗ്രാമമാണ് കരത്തപാര നന്ദുതിരിയുടെ
ജന്മസ്ഥാനി. ഈ പൊന്നാനി താലുക്കു തൃപ്പൂരുഞ്ചോട്ടം
മഹരിൽ പൊയിലിഃറ്റുരി ശേഖത്താബാിരിക്കുന്നതെന്ന
കൂത്യമായി പറയാം. ഈ സ്ഥലം തിരുക്കു തീവണ്ണി
യാപ്പീസ്റ്റിൽനിന്നു മുന്നെന്ന നാഴീക തെക്കുഭാഗത്താണ്. ഇം
കൊല്ലും പിന്നീട് ഭാഗം കഴിഞ്ഞെത്തു നിലയിൽ
ഇപ്പോഴും രണ്ടായി നിലനിന്നു വരുന്നതുമെന്തോ.

തപസ്പാലും യന്ത്രിതനായിരുന്ന രാമൻ സോ
മധാജിപ്പും ദിലക്കു സമാനഗീലധായ സാവിത്രി അം
നജ്ജനത്തിലുണ്ടായ പ്രിയസന്താനമത്ര കമാനായ
കൻ. ദ പ്രിജനംക്കാശിച്ച കൂട്ടാത്തതായ ഉപനയന
സമാവർത്തനാദികമ്മഞ്ഞൽ കഴിയുന്നതുവരെ ഇല്ലത്തു
നേരു താമസിക്കുകയും, സ്വതന്ത്രനായിരുന്നു തൃപ്പൂരുഞ്ചോട്ടം
ലഭിത്തെ ഒരു പ്രസിദ്ധവിഭപനായിരുന്നു തൃപ്പൂരുഞ്ചോട്ടം

ശകരൻ മുസ്തിന്റെ അട്ടക്കൽ എതാനം പില കാവ്യങ്ങൾ പറിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനഗ്രഹണം തിരിവിതാംകൂരിൽപ്പെട്ട കടമാളിക്കുപോയി. അവിടെയും ഇട്ടുഹത്തിനാം കരിപ്പുവും കടംവൈദ്ധമണ്ഡണം. അന്ന് അവിടെ തെക്കേടത്തു ഭേദതിരിപ്പാട് കരാരാ വലിയ വിഭ്രാന്തായിട്ടണായിരുന്നു. അഃഭിഹത്തിന്റെയും, പട്ടതോരം നമ്പുതിരിപ്പാട്, ആശിനമ്പുതിരിപ്പാട് എന്നീ മഹാമാരകദേശങ്ങളും അട്ടക്കൽനിന്ന് സകല ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ചതുര്യാസ്തു പണ്യിതനായതിനു ശ്രഷ്ടമാണ് പ്രസ്തുത ചരിത്രാധകൻ സാഹിത്യിനുവന്നതിനു സന്നദ്ധനായതു.

സുമാർ അവയത്രകാല്പന്തതിനു മുമ്പ് പണ്യിത നാർ സാമാന്യനു സംസ്ഥാനത്തിൽ കവിതയണ്ഡാക്ക വാനാണ്യികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതു. നമ്മുടെ പണ്യിതനം ആദ്യകാലത്തു അവരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്ഥനായിരുന്നില്ല. “അഭിനവഭോജരാജൻ”, എന്ന പേരിൽ പ്രഖ്യാതനായിരുന്ന മാനവിക്രമാട്ടൻ തന്നുരാൻ (പിന്നീട് സാമുദ്ധ്യത്തിരിപ്പാടായി പാളിപ്പം തുടെ ആ തീപ്പെട്ട തന്നുരാൻ) തിരുമേനി അക്കാലങ്ങളിൽ “സാദ്ദേയസമാഗമം”, എന്നപേരിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പണ്യിതസഭസ്ഥിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പാതയിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നണം. ഇംഗ്ലീഷ് ‘പണ്യിത രാജൻ’ എന്നഫേറി നമ്പി, വെള്ളിന്ത്യൻഫേറി വാസ്തവി മുസ്ത. മുതലായ വരെപ്പോലെ നമ്മുടെ കവിയും ഒരു പ്രമാണംഗമായ,

രാജ എന്ന മാത്രമല്ല, സപ്തതേ'കവിരാജ്'നും റാജക വിയുമായിരുന്ന ആ തന്യരാഞ്ച് തിരുമെന്തിയിൽ പ്രീ തിബുദ്ധമാനങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നത്തുകൂടം പാത്രിഭാവിക്കുകയുള്ളിട്ടി ചെയ്തിരുന്നു. സാഹചര്യസമാഗമത്തിൻറെ നടപടിക ക്ഷേമം സംസ്കരത്തിലായിരുന്നു. അതിലെബാൽ യോഗ തത്തിൻറെ റിപ്പോർട്ട് നാഗരലിപിയിലചൂടിചൂടിയിൽ നിന്മാക്കുന്ന കവിയൈപ്പറാറി ഇന്തനെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ്.

“ഭാമോദരശമാ അശപ്രത്യോധിംബവരഗ്രാമ
(ആൽ—അത്തി—ഉണ്ട്)തുണ്ണാപല (കരത്തപാറ)നീ
ലയജാതോ റാമാശ്വരമാത്രിപ്പത്രഃഅധിതക്ഷവ്യാക
രണാലക്ഷാര പ്രകരണഃ”

പലതരത്തിലായി സമസ്യാപ്പേരണങ്ങൾ, വാൺ
നകൾ, നീമിപ്പകവിതകൾ ഇന്തനെ സാഹചര്യാദിയാ
റല്ലാഡകരങ്ങളായ ചില പരിപാടികളായിരുന്നു സ
മാഗമത്തിൻറെ കാണോ “ഉല്ലാസ്”ത്തിലും നടത്തി
യിരുന്നതു. ഇതിലെല്ലാം നിന്മാക്കുന്ന ചരിത്രനായകൾ
പ്രശ്നമായ വിജയം നേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്ന
ത്തെ സമസ്യാപ്പേരണത്തിൻറെ ഒന്നരണ്ട് മാത്ര കക്കളെ
ഇവിടെ കാണാം.

ക്കെ ദിവസത്തെ സമാഗമയോഗം ആതായതു “ഉല്ലാസം” കഴിഞ്ഞ വൈക്കോറം ഏട്ടിന്തന്യു
രാഞ്ച് തിരുമെന്തി, സഭസ്യവാരായിരുന്ന കവികളോട്
കൂടി സവാരിക്കപ്പോയ കൂട്ടത്തിൽ അന്ന കല്ലായിലു

ണ്ണായീതന കെ. ഡി. കമാരൻറെ പുസ്തകങ്ങാലു സന്ന
ർക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെവെച്ചു ഇങ്ങനെ ഒരു ഏ
പ്രസംഗം നടന്നു:—

പുന്നദ്ദേരിനമ്പി:—

“അസ്സുമലാതിവിരാലം”

വാസുദ്ധനിമുസ്തം:—

‘നീസ്തലപേടീനിരസ്സുമണിശാലം’

കവിരാജൻ:—

“വിസ് തനാടകകശാലം”

പ്രസ്തുതകവി:—

“പുസ്തകശാലംവിഭാതികചിലോലം”

തിരുവന്നൂരു പുതിയകോവിലക്കത്തു പട്ടിത്താ
രെ കെട്ടിക്കുക അനവധി സ്വന്തത്തിനും പ്രസി
ദപ്പുട്ട കൂട്ടിയുള്ള തന്മാന കവിരാജകമാരമാന
വികുന ഏഴുന്നതന്മാന വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.
കൈ സമാഗ്രമസനദിത്തിൽ ഏഴുന്നതന്മാനം സദസ്യ
രഹസ്യവകം കൂട്ടിയുള്ള തന്മാന തിരുമന്തിരയെ കാ
ണാൻ പുതിയകാവിലക്കത്തേക്കെ പോയിരുന്നു. അ
വിഭാട ചെന്ന കണ്ണ സംസാരിച്ച പിരിയുമ്പോൾ
നേരം വൈകിയതിനാൽ നമ്പി അങ്ങനെ പരഞ്ഞ

“ഭ്രാന്തം ന വിഭിത്തഃസമയാതിപാത:”

ഇതിനെ നാലുംപാദമാക്കി ഏഴുന്നതന്മാന റണ്ണം
നേര പാദമായി

“മായാവിഹീന വചനാദ്ധതപാനാഃലാഭം”
എന്ന ചൊല്ലി.

ഇതിനീറ ആദ്യത്തെ പാദമായി വാസ്തവിച്ചു^ഈ ചൊല്ലിയതിങ്ങനെയാണ്:

“ഗൈയാതിനിക്കിമ്മലയശായതക്ക്ലിപ്പ്‌വ”

ബാക്കിയുള്ള മൂന്നാംപാദം നമ്മുടെ കവിക്കായിൽനാ. അംഗീരാഹമാക്കട്ട

“മരാധാസമേതമണിമഞ്ചവിലാകനാദ്യം”

എന്ന പുരിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്തു കട്ടിയെട്ടുന്തന്ത്യരാൻ തിരുമെന്തിയുടെ ഈ കോവിലകംപോലെ പുതിയ രീതിയിൽ പരിപ്പിച്ചു പാനിചെജ്ജിട്ടുള്ള വേരു ഒരു കെട്ടിടം കോഴിക്കോട്ടണ്ണായിൽനാണ്. ആ മാളിക വിശ്വേഷപ്പെട്ടു അനേകം മരാധാപട്ടങ്ങളുണ്ട്. അലകരിക്കപ്പെട്ടതുമായിൽനാ. അതാണ് നമ്മുടെ കവി സൗഖ്യപ്പിച്ചതു. അപ്പോൾ ഫ്രോക്കതിനീറ സപ്രത്യേകം ഇതായിൽനിന്ന്:—

“ഗൈയാതിനിക്കിമ്മലയശായതക്ക്ലിപ്പ്‌വ—
മാധാവിഹീനവചനാഴതപാനലോഭാർ
മരാധാസമേതമണിമഞ്ചവിലാകനാദ്യം
അയാനയം ന വിഭിത്തഃസമയാതിപാതഃ”

ഈക്കുന്ന പദ്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, സംസ്കൃതത്തിൽ സരസവാദങ്ങളും ഏഴുവരാൻ ഈ പണ്ഡിതകവിക്ക പ്രധാനമുണ്ണായിൽനാണെന്നും ഏടുന്തന്ത്യരാനീറ, ‘ലേ വമാലാ’ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽനിന്നും അറിയാം. ഈ ക്കുന്ന കരംഫ്രോക്കങ്ങളും മരംമല്ലാതെ സംസ്കൃതത്തിൽ ഇങ്ങോ കൃതികളായി നികുത്തിട്ടിട്ടുള്ളതു. അക്കാദിപ്പാ

അം നാടകം, കലഗ്രേഖവിജയം നാടകം, മുരജപ്പ് പ്രഖ്യാസം, വിജ്ഞാപ്പിക്കണമെന്ന്.

കുടക്കണ ഭാമോദരകവിയുടെ കവിതാപരിശീലനം. നമ്മുടെ ഭാഗ്യവശാൽ മലയാളഭാഷയിലേക്കു തിരിച്ചു. അതിനേൻ്റെ ഘലമായി, ഒമ്പിണിസ്പ്രയംവരം മണിപ്രഖ്യാപിക്കും, ആരു അപക്കദാഴിം, ചീല ചില്ലറു തു തികഴിം ഇത്തേരത്തിനേൻ്റെ വകയായി നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് സന്ദേശമായിട്ടുണ്ട്. 1. അഭിമന്ത്രിതവം; 2. കം സനാടകം; 3. ബാലയുവചർത്തം; 4. അജാമിളാമോ ക്ഷം; 5. ഒമ്പിണിപ്പാണയം; 6. കാമാക്ഷീശവരം ഇവ നാടകങ്ങളിം, അക്ഷയപാത്രം ഒരു വ്യാദായാഗവു മത്ര. ഇതിലാദ്യത്തെ മുന്നം, അക്ഷയപാത്രവും മാ ഗ്രനേഡും കവനോദയം മാസികയിൽ വണ്ണിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം ആദ്യം കവനോദയം മാസികയിൽ വണ്ണിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഭാമോദരൻ നന്ദുതിരി ഭാഷാകവിതക്കഡ്യുമിച്ചതു നമ്മുടെ കവികൾക്കു നാടക നിമ്മാണാളായും മുഴുവൻ കാലഘട്ടത്തിലായതു കൊണ്ടാവാം ഇത്തേരത്തിനേൻ്റെ തുതികളും കവികൾക്കുവും ആ അപത്തിലായതും. കവനോദയം മാസികതന്നെ നീ നാപോയതും കഷ്ടമായെങ്കിലും, അതുവകയായി ഫ സില്ലപ്പുചത്തിയ അനവധി വിരുദ്ധിഷ്ടപ്പുക്കങ്ങൾ വീണ്ടും അച്ചടിക്കവന്നിടവരാതെ നഷ്ടപ്പായമായി കൈടക്കുന്നതാണും അധികം കഷ്ടമായിട്ടുള്ളതും. ഇം കൂടുതലിൽ പ്രസ്തുത കവിയുടെ രഹാരം തുതിപ്പാല്പം

ഈ നാ വില്ലുനക്ക കിട്ടുകയില്ല. അക്ഷയപാത്രം ഭാഷാ വ്യായാഗം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ എൻ്റെ കൈവര്ണ്ണത്തി ലജ്ജ. അതിൽനിന്ന ചീല ഭാഗങ്ങൾ കവിതാരീതി മനസ്സിലാക്കവാൻ ഇവിടെ എഴുത്തു കാണിക്കാം.

കലത്രയവിശ്വർ ഉപദേശപ്രകാരം ധന്തപത്രൻ സൃഷ്ടിനെ തപസ്സചെയ്തു അക്ഷയപാത്രം വാദിയതു, ഭാരതത്തിലെ പ്രസിദ്ധകമ, തന്നെയാണ്⁹. ഈ വ്യായാഗത്തിലെ ഇതിപ്പറ്റം, തുപ്പണിത്തുറ രാജക്കുംബ തതിൽ അക്കാലപ്രത്യേകി പ്രതീയരാജ്ഞീപദമലകരിച്ചി തന്ന മഹരാജ്ഞീയുടെ കല്ലുനപ്രകാരമാണിതുണ്ടാക്കീ ട്രിഭൂവനത്തെ നടപ്പി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇതിശ്വർ ആഗമം എവിടെനിന്നാണെന്ന വ്യക്തമാക്കണം ദ്രോ. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സുത്രധാരൻ കുറച്ചുഡികം വിവരം തങ്കുണ്ട്.

“ആമാടവംശകലശാഖാവസംഭവതതാർ
ക്ഷേമാനക്രൂലജഗദീശപരസേവയാലും
പുമാനിനിക്ഷേരിയായൊരു മഹരാജ്ഞീ
ക്രീമാതിരിപ്രഥചാരിത്രഭേദിഷ്ടമല്ലോ.
മാത്രമല്ല,

ആരാവണ്യപ്രകാശസ്ഥിതിയോ
ചുമണിമേനേടയിൽ ചന്ദ്രശാലാ
ഡോളാമദ്ദേശവാദവീപ്രഥകലരമ
സീരതായഗമം വിശ്രഷ്ടാർ
പാശല കല്പിച്ച ലീലാസികയിലങ്ങളും
മകാലമിഷ്ടാവിംഗാഡേ

നീലകാംഖ്യാനഭക്താത്മചരിത്

സുധാവാത്തഭയാദനാത്തവസ്താൻ.

അതിനാൽ വണ്ണിമഹാരാജ്ഞിനിഃയാഗത്താൽ
ഗ്രീമനന്തപുരവിശാജഭാനഗ്രീ പതമനാഭസനിധി
നത്തിലും നമക്കീനാടകമാട്ടവാനിടവക്ഷമെന്നാളുടീ
തോന്നുന്നു.” ഇങ്ങിന്നും സുത്രധാരൻ പറയുന്നതി
നാൽ തിരുവനന്തപുരത്തു കൊട്ടാരത്തിലും നമ്മുടെ
കവിക്ക പ്രദവശനമണ്ഡായിരുന്ന എന്നും സ്വപ്ത്മാക
നാണ്ട്. സംസ്കാരത്തിൽ ക്രക്ഷയപാത്രത്തുപകരം ഈ
കവിതനെ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതു ഒരു സമയം തിരുവനന്ത
പുരത്തു കൊട്ടാരത്തിലെ ആവശ്യപ്രകാരമായിരിക്കാം
അതാണു മുന്നു ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും തോന്നുന്നു. എന്നിട്ട്,
“അപ്രധാനമായ ഭാഷാവ്യായാഗം മുന്നു
മുന്നായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്താൻ എന്താണു കാരണം”മെ
നു നട്ടി ചോദിക്കുന്നതിനും സുത്രധാരൻ പറയുന്ന
സമാധാനം ഇതാണോ:—

തന്ത്രഗീമാർക്കലമനോ! യജമാനനേക്കാരി

മുന്നു നടപ്പുതു മരജ്ജാത ശീഷ്യന്മലേ?

എന്നല്ല, സുശ്രദ്ധവാനുടെ മുന്നു പൊന്നിന്

കനിനുമേലുന്നനെന്നത്തുക നീത്യമലേ? ”

ഈ പദ്യത്തിലെന്നല്ല, ഇങ്ങനെ അനേകം പദ്യ
ങ്ങളിൽ ഫലിതങ്ങളും, കാഴ്ച കമാപാത്രങ്ങളിടെ സം
ഭാഷനങ്ങളിലും മറ്റും അതതിനുന്നസരിച്ചുള്ള റസ
ങ്ങളും വരുത്തുവാൻ കവിക്ക ഒരു പ്രധാസവുമണ്ഡായി
ടില്ലു. ഉഭാവരണത്തിനു ദ്രോക്കങ്ങളുംരിക്കാൻ തു

ങ്ങിയാൽ ഈ ‘ലഘുവിത്രീകരണം’ അല്ലെങ്കായി തത്തിന് കഴം. എങ്കിലും കരാറു ഫ്രോകം ഈവിടെ പകർത്തേണ്ട്.

‘മോടിക്കൊട്ടല്ല ചാവുജജടമുടിഡിസി’

തം ഗോപിയും നല്ലവെള്ളി-

തതാടിക്കൈട്ടും തരത്തിൽക്കെടിപിടിക

ലഹിപ്പിക്കവാൻ മാർഗ്ഗമോത്തം

കൂടക്കുടാത്രീഃലാകം മുഴവനരമണി—

കൂറിനിള്ളിൽക്കുമത്താ—

ലോടിച്ചാടിക്കെടക്കം മനിയുടെ വരവു—

ഞീഴിനു ഭദ്രിനു മേ’

കാമൃകവനത്തിൽ പാണ്യവന്മാരോടൊന്നിച്ചു പാക്കം ന കൈണ്ണിന്ത്യൻ എന ശ്രദ്ധാലൂപണാൻ അവി ദേ ശ്രീകൃഷ്ണനൊന്നിച്ചു നാരഭനം വരുന്നണഞ്ഞ ആരോ പരഞ്ഞപ്പോൾ ആക്ഷേപിച്ചു പരയുന്നതാ ണിതു. ഈത്തമാത്രം കൊണ്ടുതന്ന പ്രസ്തുത കവിയുടെ കവിതാരീതി സാമാന്യേന മനസ്സിലാക്കേണ്ടതല്ലോ.

പ്രേശംപാണ്യിത്യതോട്ടുടി പ്രശസ്തകവിത്പ വും സന്ധാരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത കവി കേരളത്തിലെ റാജകുട്ടിബാബുങ്ങളിലും പ്രഭകുട്ടംബാബുങ്ങളിലും സന്തതനായി തന്ന. പുരാണപാരാധ്യണം, ശ്രീകൃഷ്ണഭജനം, കവി താനിക്കംാണം ഈത്തമാത്രമായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിനേരം നിത്യത്ത്യാദാം. ശ്രദ്ധാലൂപമം സപീകരിച്ചിരുന്ന വെങ്കിലും അതിലൊങ്ക കന്നുക മാത്രമേ ജനിച്ചിരുന്നു. സാധപീരതമായിരുന്ന തന്റെ സഹയന്നി

ണിയെ വൈദ്യവ്യവസ്ഥയിലാണ് കൊണ്ട് 1073-ാമാ
ഒം ക്രിടകമാസം 10-ാം തീയതി ഇപ്പറ്റി തുറഞ്ഞു
കവാസമുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാഷാസാഹിത്യ
തതിന്റെ പുരോഗതിക്കു ആര്യമാത്മകയായി പരിത്രമി
ച്ചിട്ടുള്ള ഈ ധമാത്മകവിയെ നാമോരിക്കവും മറ
ക്കാതാത്തതാണോ.

.....

മഹാകവി ചുന്നക്കര ഉണ്ണികൃഷ്ണവാരിയർ.

‘നാലോന്നാക്കന്നോരു നാനാവിധത്തിലും നാശ
മാണം’ എല്ല’മെന്ന നാട്ടകാരാദ്യംമുതൽപ്പേൾ വിശ്രദി
ചുത്തിനാ. അതു കേവലം കരസ്വിത്രപാസമല്ലെന്ന
നമ്മുടെ പല അനുഭവങ്ങളെക്കാണ്ടും സ്ഥാപ്തമായിട്ടും
ണ്ട്. കാരോ തറത്തിൽ പ്രത്യേക യോഗ്യതയുള്ള പ
ല മഹാമാരം മഹതീകളിൽ ഈ ക്രയ കൊല്ലുത്തിനു
ഇളിൽ ഇട്ടിനി വരാതവണ്ണം നമ്മു വിട്ടപോയതു
ഗണ്യമായൊരു നാശംതന്നെന്നയാണെല്ലാ. ഏന്നാൽ
അതു കൂടുതലിൽ നമ്മുക്കൊരിക്കലും തീര്ത്താൽ തീരാത്ത
ക്രയ വലിയ നഷ്ടമാണം 1111മിറ്റുനം 14-ാംസം മാറ്റു
മഹാകവിയായ ചുന്നക്കര ഉണ്ണികൃഷ്ണവാരിയത്തെ
നിശ്ചാണംകൊണ്ടും നേരിട്ടിരിക്കുന്നതും.

ഉത്തരത്തിൽവിതാംകൂരിൽ ഗ്രനാട്ട് എന്ന ദി
ക്കിലാണം ചുന്നക്കര വാരിയം. അബീദ ശ്രീമാൻ
ഉണ്ണികൃഷ്ണവാരിയർ 1040-ാമാണ്ടിൽ ജനിച്ചു. ഈ
ക്രംഖലയത്തിൽ സംസ്കൃതസാഹിത്യപരിഗ്രാമം പാരവു
രുമായിട്ടുള്ളതാണ്. കാവൃനാടകാലകാരങ്ങളിലും,
വാരിയനാർ പണ്ണേക്കപ്പേണ്ണേ കലവിദ്യേകളായിക്കൈ
തിപ്പോരുന്ന വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം മതലായ ശാസ്ത്ര
ഒഴിലും അതിവിദ്യശശമാരായങ്ങനുകം വിദ്യപ്രാണാർ
ഈ ക്രംഖലയത്തെ തൃച്ഛായലകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവ

രിൽ ചീലർ, തിരവിതാംകൂറിലേപ്പോലെതന്നെ ബുദ്ധീഷ് മലബാറിലും ചീല രാജകുട്ടംബവൈദ്യരിൽ അബ്ദാചകനാരായി താമസിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ കൊച്ചുത്തിജ്ഞവാരിയർ എന്നൊരു പണ്ഡിതൻ സാമുതിരി രാജകുട്ടംബത്തിന്റെ മുന്ന ശാഖകളിലെന്നായ കിഴക്കെ കോവിലക്കൗത്തു തന്മുരാക്കമാരേയും തന്മുരാട്ടിമാരേയും പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഈ ദിക്കിൽ (കോട്ടക്കൽ) വളരെക്കാലം താമസിച്ചിരുന്നു. അങ്ങൾ ഒത്തേതു ഇതെഴുതുന്ന ആളുടെ അനുകാശ ധാരാളം കണ്ടു പരിചയമെന്നായിരുന്നു. 1964-ലെ പ്രേരണക്കലാപകാലത്തു് സാമുതിരിരാജകുട്ടംബം സപരാജ്യാവിട്ടു തിരവിതാംകൂറിൽപ്പോയി അദ്ദേഹംപ്രാപിച്ചുംഗണം കുറേ ക്കാലം എണ്ണേക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്താണ് താമസിച്ചിരുന്നതു്. ആ കാലത്തു് ചുനക്കരെ വാരിയന്നാൽ ഒട വൈദിക്ഷൃതത്തപ്പരാറി ധാരാളം കേരിക്കുകയും, അതിവിച്ഛിയായിരുന്ന മനോരമത്തന്മുരാട്ടിക്കേ് അവരിൽ ചീലരെ നോട്ട് കാണ്ണാനിടവരീകയും ചെയ്തു കൊണ്ടാണ് പിന്നീട് അവരെ സ്പര്ശം കോവിലക്കേതക്കു വരുത്തുവാനിടയായതെന്നു കേട്ടിട്ടിട്ടു്. തീവണ്ണിയും തീംബോട്ടും മറ്റെതില്ലാതിരുന്ന ആ പഴയകാലത്തു് ചുനക്കരെയും കോട്ടിജ്ഞലും തമ്മിലുള്ള അകലം അത്യുധികമായി തോന്നവാനിടയുള്ളതിനാൽ അതു കൂരത്തുനിന്ന ഒരാളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ളതിലെ ഒരു പ്രധാന രാജകുട്ടംബത്തിൽ അബ്ദാചകന്ത്തിനു വരുത്തി താമസിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അനിതരസാധാരണ

മായ പാണ്ഡിത്യുള്ള കരാളാധിരീക്ഷണമന്ന തീർപ്പ് യാണെല്ലാ. വ്യാകരണത്തിൽ മഹാവിഭ്രാന്തായിരുന്ന അഭ്യന്തരം പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകൾന്റെ മാതാമഹ, നായിതന്ന. പിതാമഹനായ ശങ്കരവാരിയരാക്കട്ട് അഭിനവവാഭ്രന്തന്ന പ്രവ്യാതനായ അനന്തപുര ത്രഞ്ചി രാജരാജവമ്മ കോയിത്രംസ്വരാൻ തിക്കമനസ്സിലേ യും മറ്റൊരു മൃതനാമനായിരുന്ന എന്ന പരഞ്ഞതാൽ ആ മഹാന്നർ യോഗ്യതയും സ്ഥാപ്തമായെല്ലാ. ഇദ്ദേഹ യുള്ളംപ്രശസ്തമായ പാണ്ഡിതപാരമ്പര്യത്തെ പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകൾം പ്രത്യേകം നിലനിൽക്കിപ്പാനീടും ഒന്നും ഇന്നീ പരയുന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് സ്ഥാപ്തമാക്കുന്ന താണം:

കാരണവന്നരാക്കെ വിഭ്രാന്താരായിരുന്നതിനാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഭ്രാംപ്രാസമധികവും സ്വഗ്രഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെന്നയാണ് “നടത്തിട്ടിട്ടിള്ളതു”. പതിനാലുവയസ്സുവരെ കാവൃഞ്ഞം മറ്റൊരുപാപ്പിച്ചിട്ടിള്ളതു “അന്നാമനായ ശങ്കവാരിയരായിരുന്ന. അതിനശേഷം വ്യാകരണത്തിൽ സിലബാന്തൈക്കൗമഡിയും, മനോംമയും മേൽപ്രസ്താവിച്ച മാതാമഹനായ കൊച്ചുള്ളവാരിയങ്ങൾ അട്ടക്കൽ പഠിച്ചു. ഇദ്ദേഹ ലോകവ്യൂഹത്തി ഉറപ്പിക്കുകയും, ശാസ്ത്രജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തുശേഷം വൈദ്യശാസ്ത്രാല്പസന്തതിനായി അനന്തപുരത്രഞ്ചി കൊട്ടാരത്തിൽ പോയി താമസം തുടങ്ങി. അവിടെ ഇദ്ദേഹത്തെ കൊട്ടാരത്തിൽ കുറഞ്ഞാവകനായും നിയമിച്ചിരുന്ന. അക്കാലത്താണ് “

കേരളകാളിഭാസനായ കേരളവർഷ വലിയകായിരത്തുന്നരാൻ അവിട്ടെത്ത ഭാഗികയന്നായ ‘കേരളവാസിനി’ എന്ന പേരത്തു രാജരാജവമ്പുകായി തന്നുന്നരാൻ മുതലായ മാന്യമാരകെട പരിചയ ത്തിനും പ്രീതിവുള്ളമാനങ്ങൾക്കും ഇദ്ദേഹം പാത്രി വെച്ചതു്. മുത്ത കോയിത്തന്നുരാൻ തീരുമനസ്സിലെ ശിശ്യനാരിൽ ഇതുമാത്രം വൃദ്ധത്തിയും ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യവുമുള്ളവർ വേറെ ഇല്ലെന്ന അവിട്ടന്നുനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ. “നില വൃദ്ധനും കവിയും ആയ ചുനക്കരെ ഉണ്ണിത്തുണ്ണി വാരിയർ” എന്ന വലിയകായിത്തന്നുരാൻ തീരുമനസ്സുകൊണ്ടു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതു് വളരെ യധാ ത്രംമാബന്നും ഇദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവക്കുണ്ടാം അരിയാം.

1073-ൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു കല്ലലായ ബാധിച്ചു് ബാധിച്ചു്. അതുനികുതിം അനന്തചുരുത്തു കൊട്ടാരത്തിൽ താമസം മതിയാക്കി സ്വന്തമാക്കി തന്നു സ്ഥിരതാമസമാക്കി. ഏകില്ലോ അല്ലൂച്ച കുവത്തിയും, ചികിത്സാപരിചയവും നിത്തിവെച്ചിരിക്കുണ്ടോ. സ്വന്തമാക്കി വെച്ചു് ഇദ്ദേഹം അന്ന ധാരി ശിശ്യനാരെ പഠിപ്പിക്കുകയും, അവരിൽ പലതും പ്രസിദ്ധവെച്ചുന്നും പ്രശസ്തവിഭ്രാന്തരായിരിക്കുന്നതും മായിരിക്കുന്നതും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ. ഇതിനീടുള്ള ശാഖാസനപ്രാണായ സ്ഥായിയായിരുന്നതിനാൽ ഈദേഹത്തിനു തന്റെ പരിത്രാമങ്ങളിലെല്ലാം ഉത്സാഹം

കുറത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എക്കിലും ആധനികവെദ്യ
നൂതനാട് തുടർത്തിൽ

‘ ഒക്ഷസ്സീത്മാതാശാസ്ത്രാത്മാ
ഉച്ചകമ്മാ ശ്രമ്പിച്ചിഷക’

എന്നീ ആചാര്യവചനത്തിന്നരസരിച്ച് ഒരുത്തു
വെദ്യുന്നവേണ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും—പ്രത്യേകിച്ചും മ
നോവാക്കായ കമ്മങ്ങളിൽ ശ്രമ്പിതപം—തികച്ചുമുണ്ടാ
യിരുന്ന ഈ മഹാൻ ചികിത്സാവിഷയത്തിൽ ഒരിക്ക
ലും മുത്ത കാണിച്ചിരുന്നില്ല.

ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ഇട്ടേഹത്തിൻറെ പ്രതി
തിരെയപ്പറ്റി പ്രത്യേകമൊന്ന് പറയാതെ കഴിയില്ല.
ഇട്ടേഹത്തെപ്പാലെ സപ്രാവഹ്യാമുള്ള ആഴ്ചകൾ ഈ
കാലത്തു വളരെ അപൂർവ്വമായിരിക്കും. കലിയഗം പി
രന്ന കമതതനെ ഇട്ടേഹം അറിത്തിരുന്നവോ എന്ന
സംശയമാണ്. മനസ്സ്, വാക്ക്, കമ്മം, ഈ തീവി
ധകരണങ്ങളിലും കട്ടം തീരെ ഇല്ലാത്ത ഒരു പരിഗ്ര
നായിരുന്ന പ്രസ്തുത പ്രജഷന്ന്. പരോപദ്രവംചെയ്യു
എന്നകാര്യം ഇട്ടേഹത്തിനു സപ്രാത്യീക്രമേപാലും സാ
ഖ്യമായിരുന്നില്ല. ചെവി അശേഷം കേരംകാതിരു
ന്നതുകൊണ്ടു ഇട്ടേഹത്തെ എന്നെങ്കിലും ധരിപ്പിക്കു
ണമെങ്കിൽ എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്നു നിവൃത്തിയണ്ടായി
അന്നാളും. ഈ രണ്ടപാസ്ത്രത്തിനു പുരാമ വേരെയും
ചില ഉപദ്രവങ്ങൾ ഇട്ടേഹത്തെ ഇടവിടാതെ ബാ
ധിച്ചാകാണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള നില വരുന്നപു

ക്ഷം ആക്കം എഴുപ്പ് തതിൽ ദേശ്യം വരുവാനീടിയ ണബ്ലോ. എന്നാൽ നമ്മുടെ കമാനായകൾ സ്റ്റാൻഡിംഗ് വരുത്തിൽ ആ ഒരു ദോഷമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല അതുമാത്രം പറത്താൽ പോരാ. കവിസ്കളിലോ ദ റേഡാ അല്ലാതെ കൊപം എന്ന ശബ്ദതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്തുടി പറയണം. ഇതുകൂം സാ തപികനായ കരാർ അത്യുന്നം ആസ്കൂടികനമാക്കാതിരി പ്രാം തരമില്ലലോ. സപ്രകലാപാരങ്ങമാക്കം സപ്രകൃ ത്യങ്ങൾക്കം വീഴ്ച വരുത്താതെ നിരന്തരം ഇംഗ്ലീഷി ചാരം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്. ഈ മഹാസാതപികൾ കാ ലംകഴിച്ചിട്ടിള്ളത്. എന്നാലിട്ടും ഒരു കാരാ റോ ഗം ഇംഗ്ലീഷു ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നില്ല. അതിൽ വാതസംഖ്യാസമായ എത്തെങ്കിലും ഉപദ്രവങ്ങളായി തന്ന അധികവും ബാധിച്ചിരുന്നത്. 1094-മാണ്ടിൽ പക്ഷവാതംതന്നെ പിടിപെട്ട്. എങ്കിലും ചികിത്സ യില്ലെങ്കിലും നിഃജ്ഞങ്ങാകാണ്ടം, ഇംഗ്ലീഷ് മൊചനംകിട്ടി. എന്നാലിതി നാശേഷവും ചില്ലറ ശല്യങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും എ പ്രോഫീം വിടാതെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു സ മയം മേലുത്തു കാരായണ്ടുപാഠ രോഗബാധിത നായപ്പോൾ,

“രേ രോഗാമെ യുദ്ധമേവ സൂര്യദോ;
ഭയന്നിസ്ത്രേരോഹം കൃതഃ
കാവ്യാലക്ഷ്മിതിക്കംകോവിഭസദാ—
ദ്യാഗ്രഹ്യ ഭോഗ്രഹ്യ ച;

നോ ചേൽ കൃഷ്ണപദാരവിന്ദജേനം
വേദാതചീറിതാമചി
ത്യക്തപാ ശ്രദ്ധഃ ശ്രദ്ധത്വി ഭോദഹമദോ
യാമേവ യാമ്യാം പുരീം”.

എന്ന പ്രാത്മിച്ചിട്ടിള്ളത്തപോലെ, കരിക്കലും ഇംഗ്രേസ്‌ലോ വിടക്കതെന്ന വൈച്ഛിട്ടായിരിക്കാം പരമകാ തണ്ണികനായ ജഗദ്ദീശപരാൻ ഈ സദ്ഗുത്തരനം ചില ചില്ലറ ഉപദ്രവങ്ങൾ കൂടെയുള്ള ഉണ്ണാക്കിക്കാണി തന്നത്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകന്റെ സ്വഭാവത്തിലും അറിയവാനിടവന്നിട്ടിള്ളവക്ക് ഇതനാ വശ്യമായിരുന്നു എന്ന തോന്നാതിരിപ്പാനം തരമില്ല.

നമ്മുടെ ഗൂഡ്ഷ്യൂട്ടേഷൻ നന്ന ചെരുപ്പുത്തിൽ കവിതാപരിഗ്രമം ചെയ്തുടങ്ങിയതായിക്കാണുന്നില്ല. എത്ര വിഷയത്തിൽ പരിഗ്രമിക്കുവാനും അതിനാവേ ണ്ണനു കയ്ക്കാണും അതുപോലും സന്ധാരിക്കണമെന്നാണെന്നു ഇ ഭേദത്തിന്റെ സിലബാന്തം. വാസ്തുവത്തിൽ സകല കലാവല്ലഭത്പാത്രനു ഒരു കവിക്കത്യാവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അങ്ങനേഷം തെരംരില്ല. രഘുവംശം, മാഹം, നെന്നും മുതലായ മഹാകാവ്യങ്ങൾ വായിച്ചു രംസിക്കണമെങ്കിൽത്തന്നു സംസ്കാരാശാവസ്ഥയിലുത്തിക്കു പുരാമുഖം, അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങളിലും കലകളിലും പാണ്ഡിത്യക്കണക്കാണുമെന്നു സഹാധ്യങ്ങാരല്ലോ സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഈ ശാഖാജ്ഞകളിൽ കാവു നിന്മാതാവായ കവി എത്രമാറ്റം പണ്ഡിതനായി

രിക്കൗമെന്നു് എഴുപ്പത്തിൽ ഉംഗിക്കാവുന്നതാണ് ല്ലോ. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു് കവിക്കവഷം കെട്ടിയി ട്രിളി പലകം ഇം ഒരു ക്ക കാഞ്ചം അദ്ദേഹം ആലോച്ചി ക്കന്നില്ലെന്നുള്ളതിനു് അവക്കട കുതിക്കിത്തന്നു മ തിയായസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നണം. രഘുവംശംപോലെ യോ, മാലംപോലെയോ, അല്ലെങ്കിൽ കുഞ്ചിഗാമപോ ലെയോ, ഉണ്ണനീലിസ്റ്റേന്നുപോലെയോ ഒരു കുതി ഇന്നാണാകാതിരിപ്പുന്നുള്ള പ്രധാനകാരാണും ഇതുത നേന്നാണു്. സംസ്കൃതത്തിൽ കുറച്ചുകൊണ്ടും വൃഥ തതിയും, ശാസ്ത്രങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു സാമാന്യജ്ഞാന വും സന്ധാരിക്കാതെ ഭാഷയിൽപ്പോലും കവിതകളി ണ്ണാക്ക വാൻ തുടങ്ങിയാൽ ആവക കുതിക്കി ദോഷം ബഹുമാനിക്കുന്ന തരമുള്ളു. എന്നാൽ ന മുട്ടു കവിയാക്കുടു ഇം വക കാഞ്ചംജുളിൽ ആദ്യമി തണ്ണേ വളരെ മനസ്സിൽത്തീടുണ്ടു്. സംസ്കൃതത്തിൽ വൃഥത്തിഭാർഥ്യവും, ധാരാളം ശാസ്ത്രപരിചയവും സന്ധാരിച്ചുപ്പേശമാണു് ഇങ്ങനെ കവിതയണ്ണാക്ക വാൻ തുടങ്ങിയതു്. അതുനിമിത്തം ഉണ്ണാക്കീടുള്ള ആ ദ്രുതികളിൽക്കൂടി ദോഷംലേഖത്തിന്റെ സ്വർണ്ണപോ ലുമില്ലെന്നല്ല, ഒരു പണ്ണിതന്നെന്നു കവിതകളിൽ മാത്രം കാണാവുന്ന പല വിശിഷ്ടമുണ്ടുള്ളും സുലഭമായിരിക്കുന്നതുമുണ്ടു്.

ഇന്നുനെന്നെയാക്കയോജാക്കില്ലും ഇങ്ങനെ ധാരാ ജമായി കവിതകളിണ്ണാക്കിയിരുന്നുണ്ടു്. വിനീതനാം വിശ്വാസാദ്ധ്യനമായ ഇം വിശിഷ്ടാഭ്യാവിനു കവി

താകാമിനീ എപ്പോഴും ഹിതാനവർത്തിനിതനൊന്നായാ യിരുന്നു. എക്കില്ലോ അതിയായ സങ്കോചഭേദത്വാട്ടിക്കിട്ടിയല്ലാതെ ഇപ്പേഡം അവളോട്ടുത്തിരുന്നില്ല. അതാണ് സ്വന്തമാക്കുത്തികളായി അധികമൊന്നും നമ്മൾക്കി ദേഹത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കാതിരുന്നത്. വല്ലവരും നീ ബുംഗസിച്ചാൽ മാത്രമേ സ്വന്തേ ഈ കവി വല്ലതും എ മുതിയിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു കാഴ്ചയെല്ലിലെന്നപോലെ കവിതയിലും ആധിക്യവരമല്ല, ആവശ്യമാണ് ഇപ്പേഡം പ്രധാനമായി നോക്കിയിരുന്നത്. ഈ നീലയിലും യിട്ടിട്ടും ഇപ്പേഡത്തിൽനിന്നു അതിന്റെ മാലുമാദ്ധ്യവും, അമുല്യവരമായ ഒരു വലിയ സാഹിത്യസമ്പത്തു കൈ രളിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെന്നൊക്കെയൊന്നും ഈ ഘട്ടത്തിൽ നമ്മക്കൊന്നു പരിശോധിക്കാം. ഇപ്പേഡ തത്തിന്റെതായാണ് എന്നു അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ലതു താഴെ പറയുന്ന കൃതികളാണ്:—

അച്ചടിച്ചവ.

1. സൗഖ്യ ശ്രദ്ധാലു.
2. വാസന്തികസപ്താം.
3. കേരളീയ ഭാഷാകംസവയചന്ന.
4. രജുവംശം മലിപ്രവാളം.
5. ഭാരതചന്ന.
6. രണ്ടു ഭാഷാചന്നുകൾ.
7. അഷ്ടമീചന്ന.
8. നീരന്നനാസികം.
9. കീരാതം.
10. മുതവാക്യം.
11. ഒരു ഗമോക്ഷവും കൈലാസവൺ്ടനയും.

12. റാജസൂയം.
13. പാഞ്ചാലീസപയംവരം.
14. ക്രമേലവുത്തം.
15. കെതിസംവദ്വന്നതകം.

അപ്രടിക്കാത്തവ.

1. രാമാധനചന്ദ്ര (ഭോജചന്ദ്ര)
2. സപാഹാസ്യാകരം.
3. കാത്തവീശ്വാജിഷ്ഠനവിജയം.
4. പാഠ്യതീവിരഹം.
5. നാരദമോഹനം.
6. പലാവക.

ഇവയിൽ സൈന്യരൂപങ്ങൾ, വാസന്തികസ്പർശം, കേരളീയ ഭാഷാകംസവയചന്ദ്ര, രഘുവംശം മണിപ്രവാളം തുണ്ടും പ്രസ്തുത കവി കുറെ ആദ്യകാലത്തുത്തിയ ഭാഷാന്തര ത്രികളാണ്. ഈ പണ്ഡിതൻ സാമാന്യം പാഠിന്നതനും അനുനാസമേകവിതകളണ്ടാക്കിത്തുടങ്കിട്ടുള്ള എന്ന മന്ദിര പ്രസ്താവിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെ ചെരുപ്പുത്തിലല്ല എക്കുദേശം 1080 നേനാ ഒരുന്നേനാ മന്ദിരം എഃനാ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈ ത്രികളിൽ സൈന്യംജ്ഞലഹരി ശ്രീഗൗരാഖാംസപാമികളുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ ത്രിക കിളിപ്പാട്ടായി തശ്ജിമചെയ്താണ്. ദുലത്രിലെ ഏല്ലാ ഫ്രോക്കങ്ങളിൽ ഒരു പോലെ മനുഖാവാത്മകമുള്ളത്വയാണെന്നുണ്ടില്ല. കവിതാകാമിനിയുടെ കടാക്ഷിത്തിനു കാംക്ഷിക്കുന്നവർ മന്ത്രക്രമം പാഠിച്ചില്ലിംബാരുള്ള പതിനാറാമത്തെ പദ്മത്തിനും ഭാഷമായും ഇവിടെ മാത്രക്ക്ഷായി ശശ്രീശം:

**രൂലം :- കവീറ്റാനം ചേതഃകമലവന്മാലാത്
പരമചീം**

ജേരെ യേ സന്തഃക്രതിച്ചിടങ്ങാമേവിംവതീം
വിരിഞ്ഞിം പ്രയസ്യാസ്തുങ്കാരര ശ്രൂഗാരലഹരീ
ഗണീംഭിപ്പാഡിപ്പിയയതി സതാം രജനമമീ.
ഭാഷാ:- “യന്മുനാർ യാവ ചില സത്തുകളുങ്കായാളു്
തന്നെ സത്തകവിച്ചിത്രപക്ഷജവനാദംശ
ബാലസുജ്ജനൻ കാന്തിപ്പുണ്ടാൽ ഭവതിയെ
ശ്രൂഢലദ്വാധപ്രീയ! റേവിക്കന്നറവേലം,
ആയവർ നാമുവന്നൻ ജായയിൽനിന്നാംഗ്രാ
പായന ശ്രൂഗാരത്തിന് പാരവാം പ്രവാഹംപോതു
ആയതമായ വാക്കുപംക്തിയാൽ ജനങ്ങളെ
മായമെന്നിം സദാ രജിപ്പിക്കുന്ന പാരം.”

ഇങ്ങനെ ഏഴുത്തുള്ള കിൽലായ പ്രാഹീനക്കാരെ
അനുസരിച്ചാണ് ഈ തജ്ജമ മുഴുവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

വാസ്തവികസ്പർശം

ഫേക്സ് "പിയർ മഹാകവിയുടെ മീഡ്"സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന കഥയാണ് മിഡസമ്മൺ നിശ്ചാരം (Midsummer Night's Dream). ഫേക്സ് സൗലുനിലും മാരുപ്പും അഭിനിഷ്ഠയും വിവരിച്ചു പറയുന്നതാണ് മിഡസമ്മൺ നിശ്ചാരം. ഫേക്സ് സൗലും മാരുപ്പും അഭിനിഷ്ഠയും വിവരിച്ചു പറയുന്നതാണ് മിഡസമ്മൺ നിശ്ചാരം.

രീതി കാണിക്കാൻ കൈ ഭ്രോകും മാറും ഇവിടെ
ചേക്കാം:—

“സാധിക്കയില്ലെന്തും ഭവനത്തിലെക്കിൽ
ബാധിക്കണം വിധിവിധിക്കൊരു തെററതെന്ന;
ബോധിക്കമിഷ്ടരു വെടിഞ്ഞ നതാംഗിമാരാൽ
സാധിക്കയില്ലവരു വിശ്വാസിയുന്നകാണും.”

കേരളീഖാജാക്കംസവധനം.

“തത്താദ്ദും ‘മഹിത്തുകരളുകാളിഡാസ്’—
നിത്യാവ്യജയാട്ട പുകർപ്പോഡൈ സർക്കവീശ്വരൻ
തീരത്താൽ കംസവധനവിശ്വാജാജാ—
ചേത്തിട്ടുവാനവരമിതാ തുടങ്ങ മറന്ന്.”

എന്നാണു് കവി ഇതിന്റെ മുവവരയായിപ്പറഞ്ഞ
തു്. കംസവധനവിശ്വാജാട്ട ഭാജുചേഷ്ടക മാറുമെ
നമ്മുടാട കവി വാസ്തുവമായി ഇതിൽ ചെണ്ണിട്ടില്ല. അ
തുക്കാണ്ടു വിവരത്തനുത്തരും വേണ്ടവിധി മലിനപ്പെട്ടി
ല്ല. എങ്കിലും കവിക്ക ഇതൊരല്ലോസത്തിനാപകരി
ചുട്ടണ്ടുനാ പിന്ന പ്രത്യുക്ഷമായിട്ടാണു്.

രഹ്യ വംശം

കാളിഡാസ മഹാകവിയുടെ രഹ്യവംശമഹാകാ
വ്യത്തിലുള്ള ആദ്യത്തെ മുന്ന സർവ്വത്തിന്റെ തജ്ജമ
യാണിതു്. സംസ്കാരാജ്യയിലുള്ള പരിചയാധിക്കു
ത്താൽ പ്രസ്തുത കവി ഇതിനുമുഖേയത്തിൽ തജ്ജമക
ഉദ്ധികവും സംസ്കാരമയണ്ണായിരുന്നു. “ഗീഥാജാ:
പദ്മാദ്വാ നിപുണത്തിയുള്ളടക്കത്തോളം കരജ്ജിണാമു

നം, നല്ല ഭാഷയായിരിക്കണമെന്നും, കാളിഭാസര
എ ആശയത്തെ കഴിയുന്നതും ഈ ഭാഷാരാഖ്യവംഗ
തതിൽ വരുത്തണമെന്നും” കവിക്ക് ആസക്തിജനി
ചു ചെയ്തതാണും ഈ വിവരത്തുനും. ഇതും അതുമായും
മലിപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടെനു പ്രസ്ത്രപുസ്തകം മനസ്സിൽത്തും വാ
ക്കിച്ചുാൽ ആക്കം ബോധ്യപ്പെടാതിരിക്കയുമില്ല. തീ
രവിതാംകൂറിൽ ഒരു പാംചുസ്തുകമായി അംഗീകരി
ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല ഇതിലെ കവിതാരീതി കാണിക്കവാൻ
സ്ഥാലിപ്പുലാകന്യായേന ഒരു മൂലദ്രോക്കവും അതി
നീരും ഭാഷയിം ഇവിടെ എടുത്തു ചേക്കാം:—

മുലം—“സഞ്ചാരപുതാനി ദിഗന്തരാണി
ക്രത്പാ ദിനാനേത നിലയായ ഗ്രഹം
പ്രവക്തുമേ പല്ലവരാഗതാമു
പ്രഭാ പതംഗസ്യ മനേശ്വയേനഃ.” (2-15)

ഭാഷ—“ദിശകളെ നടയാൽ പബിത്രമാകി—
പ്ലകലൊട്ടവിൽ ഭവനം ഗമിപ്പതിനായു
തളികനിറമിയലും മനീസ്രംഗോവും
രവിയുടെ ഗോവമെംതങ്ങിങ്കയാനാപോലെ.”

“ദിക്കൊക്കൈയും ഗതിവശാൽ ശ്രൂച്ചിയാക്കിയതി—
ഡോക്കെവാഴേക്കു നിലയത്തിനു യാത്രയായി
തരക്കാമല്ലത്തളിരൊളിത്തുവരുന്നുമാനേം—
രക്ഷനീരംശാഭ്യൂഷിപ്രവരരൈരപ്പള്ളം” എന്നിങ്ങി
നെവന്നുവയ്യായിക്കനായ മഹാകവി കണ്ണടക്കം നാരായ
ണമേനോനവർക്കളിൽ തജ്ജമയും ഇതും തന്മീതിൽ താര
തമ്പുപ്പെട്ടതും നോക്കുന്നതു രസകരമായിരിക്കും. പ്രസ്തു
തകവി കാളിഭാസരനീരുശയം സുക്ഷുമായി ധരിച്ചു
അതു ഭാഷയിലാക്കണമെന്നും കാഞ്ചുമായിക്കൈതീട്ടില്ല

നവീന ഭാഷാകവികളുടെ സങ്കേതങ്ങൾ അണം° ഈ ദശ അതു ധരിച്ചിരുന്നവോ എന്ന സംശയമാണോ. അപ്പേക്ഷകിൽ അവധിൽ പലതും അവഗണിക്കയാണോ ഈ തജ്ജമയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന പറയണം. ആ കമ്മടി നോക്കേണ്ടി ഇതും കവിയുടെ വിവരത്തന വിശയത്തിലുള്ള കല്പാസം മാത്രമാണെന്ന പറയുവാൻ തരദ്ധിഷ്ഠ.

ഭാരതചന്ദ്ര.

“ഒരിനതാലസൽ (ബുംബ) കീത്തിയായ അനന്ത കവിക്കണ്ണരൻ, വാണിക്കതൻ പ്രാണത്തില്ലും ചുമ ശ്രദ്ധായ ചന്ദ്രഭാരതത്തിന്റെ ഭാഷാത്തമാണോ ഈ കൃതി. പാണ്ഡിതന്റെ രാജ്യഭാരതം മിത്തിട്ട് ഭാരതയുല്ലാ നന്തരം ധർമ്മപത്രങ്ങാട അഭിഭ്യക്കംവരെയുള്ള ഭാരത കമാഭാരം ഇതിപുത്രമാക്കീ പത്രണ്ട് സ്ഥാവക്കണ്ണഞ്ചേരി ക്ഷോണ്ട് പുത്തിവരുത്തിട്ടുള്ള ഈ വിശേഷകാവ്യം ഗണ്ഡാത്മവൈചിത്ര്യംകൊണ്ട് ചിത്രചുമത്തകരണം ചെയ്യുന്നതിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണോ. മുലഭാരതചന്ദ്രവിന്റെ അന്തിരംസാ ധാരണങ്ങളായ അഭിനകം മുണ്ടാക്കുന്നതുപുറി പ്ര സ്ഥാവിച്ചുണ്ടോ പ്രകൃതതജ്ജമയെപ്പുറി ഉള്ളംർ മഹംകവി ഇങ്ങനെ പ്രാഘിക്കുന്നു:—

“ഇപ്രകാരമുള്ള മഹിമാതിരയത്തോടുള്ളിയ കൈ ഗ്രന്ഥമാണോ ചന്ദ്രഭാരതം. ഈ തജ്ജമചെയ്യു വാൻ പുരപ്പുട്ടന കരാരാക്കും എത്രമാത്രം വസ്ത്രത്തി യും വാസനയും വേണമെന്ന ഭാഷാഭീമാനിക്കരാക്കും

എറെക്കരെ ഉംഗിക്കാവുന്നതാണ്. തുംബാരീയരും കരിക്കരും കംസവയചന്നു, രഘവാംശം മതലായ തുടികൾ ഇതിനുമുകളിൽ തജ്ജമചെയ്യുന്നു എന്ന തൃത്യത്തിനുപയോഗിച്ചുമെല്ലാണ്. ഇതിനു സന്നദ്ധത്വാർത്ഥം തജ്ജമയിൽ എറീയ തുടം എന്നിക്കു നല്ലവള്ളം ഭേദായിച്ചിട്ടണോ? ഇതുവും പ്രസ്താവിച്ചു ദശാന്തത്തിനു സ്ഥാലീപ്പുലാകന്നുങ്ങയെന്ന മുല്ലത്താട്ടക്കുട്ടി പല ഭ്രൂക്കങ്ങളിൽ മഹാകവി ഉദ്ദരിച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്തിരീക്കുന്നു. ഇതുവും വലിയെന്ന ഗ്രന്ഥം അഭിനവം സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ ലഭ്യപ്രതിഷ്ഠനായ ഒരു മഹാകവിക്കും ‘‘എറീയതുടം’’ തുംബികരമായ വിധത്തിൽ തജ്ജമചെയ്യിട്ടുള്ള മഹാനെന്ന എന്നതും പേരു കൊണ്ടാണ്. നാം അഭിസംഭേദയന്മാം ചെങ്ങളുണ്ടെന്നോ? ഇംഗ്ലീഷ് വിവരത്തിനു പുത്തിയാക്കിയതോടുകൂട്ടി പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകൾ തീച്ചയായും മഹാകവിപദത്തിനുപയോഗിച്ചുള്ളെന്നു നിന്മം സ്വരവാരായ സഹായമാണ് രഹിലാം സമ്മതിക്കുകയെന്നാണെന്ന് വിശദാസം. ഭാഷാന്തരഭംഗി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതിൽനിന്നും എത്തു ഭ്രൂക്കവും ഉദ്ദരിക്കാവുന്നതാണ്. അതിഭീമസമാം സന്ദേശാട്ടക്കുട്ടിയും ആദ്യത്തെ പദ്മാതിനുനോക്കുക:—

മുലഃ—‘‘കല്യാണം വോ വിധത്താം കരടമദ്യനീ—
ബോലക്ക്ലോലമാലാ—

ഭവലക്ലോലംബുകോലാഹലമുഖരിതദിക്ക്—

ചന്തവാളാന്തരാളം—

പ്രതാം വേതണ്ണരതാം സതതപരിചലൽ—

കണ്ണതാളിപ്പരാഹ—

പ്രാതാക്കരാജിഹീംഗാലരവിയുതമണം—

മുംഗഭ്രഷ്ടജിനഗം.’’

ഭാഷ:—‘‘കല്യാശം നൽകിംഗണം കടമദനഡിയിൽ—
തുള്ളുമോളത്തിരക്കിൽ

സോല്ലാസം കേളിയാളന്നളികളിട റവം—

കൊണ്ട് വാച്ചാലിതാഗൻ,

എല്ലായ്യോഴം ചലിക്കുന്നിക്കെവവിയിൽ മുള—
ജ്ഞനിളകാരറബിപ്പാൻ .

തെല്ലാസ്യാഗം വിടത്തുന്നിമണികളമാ—
ദ്യനാം വാരണ്ണങ്ങൻ.’’

മുലത്തിലെ വലിയ സമസ്യപദ്ധതാളി ശാസ്ത്രത്തിലും
ഗീ ചോദ്യോക്താതെ ലളിതമലയാളപദ്ധതാളിക്കാണ്ട്
വിവരത്തനം ചെയ്യുന്ന കാഴ്ചം എത്രമാത്രം ഗ്രമസാലൃ
മാണുന്നും അതിൽ പ്രാഥമിച്ചവക്കേ അരീഞ്ഞരുള്ളുള്ളം.
അസ്ത്ര മഹംകവി ഇതിൽ എത്രമാത്രം ജയം നേടിട്ടു
ണ്ടുന്ന കാണിക്കാൻ കന്ന രണ്ട് ദ്രോകംകൂട്ടി ഇവിട
എടുത്തുചേക്കാതെ നിരുത്തിയില്ല.

ഒലം:—‘‘ഉണ്ടാസ്യം കിമിഡം ക്രമാരുകരവോ
മുഹുംഗന്തി ഗാണ്ഡേവിലാ,—

സ്ക്രിപ്തോഭ്രാംഗം സമയോധമാജിപ്പു പരശര—

ഡി.പ്രിംഗമാപ്പുരം യഗഃ;

ദേവീം കേകയന്നന്നാം ക്രത മഹാ—
വീരപ്രസൂരഭ്രംബ

ദ്രാഗാരേരാവർ എമ്മ, ഫുഹാസ് ചു ധന-

ബന്തുള്ളമിത്രീണതാം” (7-7)

ഭാഷാ:- “എന്തെല്ലാസ്യമയേ! കമാര! കിൽ-
പരാർ ഹരിക്കുന്ന നിന്മ-

സ്വന്തം ഗോക്കരളിയാക്കേ, നിന്ന് ക്രിജ്വല-

വ്യാതിഈരീതാദേവ തരം;

പോരിൽ കേക്കയച്ചതുമീറ്റേവിയെമഹാ—

വീാലുസ്വാക്ഷരം,

തേരിൽക്കേരക്, വില്ലേട്ടക്കേരക്, പര-

‘ നാരോടു തീച്ചക്.’

മുലം:- “ജവം ഭജന്തെ ജയത്തംവന്നെന്നു
ക്കണ്ണം വഹന്തെ തയിരം കിരന്തെ
പരസ്യരം തെ പട്ടശബ്ദവന്നെന്നു
നീഡ്യലുവന്നെന്നു നിതരാമതാന്നെന്നു.” (6-70)

ഡോക്യൂമെന്റ് കയറ്റ് രണ്ടുമുതൽത്തിട്ടിച്ചു, രഡാർ വഹിച്ചു, റഡാർ നിര ചു, ഡൈ ട്രൂജിച്ചു, വിജയ കൊത്തിച്ചു, നിയുലസറിലും നിച്ചുണ്ടുനടത്തി.”

മുലത്തിലെ ശ്രദ്ധാത്മകങ്ങൾക്ക് ലേശമെക്കിലും കുറവു കൂടാതെ ഒരു മുലയ്ക്കോക്കം ഇതിലധികം ഭാഗിക്കായി ഭാഷപ്പെട്ടത്തുന്നതുനേന്തു? മുലഗ്രന്ഥകാരൻറെ ചിത്രചന്ദ്രപാത്രിക്കു പ്രശ്നം എന്തുമായ ഒരു പ്രസിദ്ധ ഫ്രോക്കംകൂടി ഉല്ലരിക്കാതെ ഇം ഭാഗം നിന്തിവെക്കുവാൻ മനസ്സുവരുന്നീലും.

മുലം— “ആപാദലംബിജട, മാതപമാത്രക്കൾ^ഈ
 മുഖ്യപരിവർത്തിജമാരതപഃ തുശാംഗം
 ദശ്വാസഹ്യ ക്രയീരമനീയമേനം
 ത്രേശാ ബാളിവ സുതവത്സലതാ ദുഃഖാന്ധാഃ.”

ഭാഷാ— കാൽത്താങ്ങരാളിമണ്ണത്ത ചെങ്കുടിയുമായ”

വൈത്തമാത്രമണ്ണം, മുറ—

ജ്ഞത്യുഗം തപ്പമാന്തരീവ തുശനായ”

മേൽപ്പോട്ട കൈപ്പൊന്തിയും,

വത്തികം ക്രയീഡേഗിവരനെ—

കാരണ്യസന്ധ്യാമായ”—

പാത്തി, ക്രാതമജവത്സലത പ്രമാജാ—

ഭേദിക്ഷ മുന്നാളിലായ”.

ഇന്തിയും ഇം ഭാഗം വിസ്തുരിക്കുന്നില്ല. ശ്രദ്ധാത്മച്ചി
 ത്രിതവം, വുത്തവിച്ചിത്രവമായ പ്രസ്തുത മൂലഗ്രന്ഥം
 ഇത്തരം ഭാഗിയായി ഭാഷപ്പെട്ടതുവാൻ കഴിയ
 ന്ന കവികൾ ഇന്ന നമ്മുടെ ഇടയിൽ അത്യുന്നതം ഭാസ്യ
 മൊണ്ണനു സംശയംകൂടികാതെ പറയാം. ആയിരത്തി
 ത്തപരം പദ്മാഭ്യം, അതിനുന്നസരിച്ച് ഗദ്യാഭ്യം മിക്ക
 ഇം ക്രയ മഹത്തുമായത്തിനെന്റെ തജ്ജമമായം മതിയ
 കല്പാ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനെ മഹനീയമായ മഹാ
 കവിപദ്ധതിനുന്നന്നക്കവാൻ.

രണ്ട് ഭാഷാചന്ദ്രക്കൾമുതൽപ്പോൾ ക്രേച്ചലവുത്തംവരെ
 യുള്ള പത്ര ത്രതിക്കും:

കേരളീയത്തിക്കളായ അനേകം ചന്ദ്രകാവ്യ
 നേരിട്ടം. അവയിൽ ഏതാനം ചിലത് അച്ചടിച്ചി

കുണ്ടക്കിലും അച്ചടിക്കാത്തതും വളരെയില്ലോ. ഈവക്കു തുടികൾക്ക് പൊതുവിൽ പറഞ്ഞവകന്ന പേര് ‘പ്രഖ്യാതമാർ’ എന്നുണ്ടോ. ചാക്കുമാർ, പാംകക്കാർ എന്നീ റംഗാപജീവികൾ തുടർന്നും പാംകത്തിനും ഈവക ചന്ദ്രകളാണ് സാമാന്യേന ഉപയോഗിച്ചുവക്കുന്നതോ. ഈക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന 1. അഞ്ചാമിളമോക്കും; 2. സന്താനഗോപാലം; 3. അഷ്ടമിചന്ദ്രം; 4. നീറനന്നാസികും; 5. കിരാതം; 6. മുത്തവാക്കും; 7. രുഗമോക്കും കൈലാസവള്ളനയും; 8. രാജസുയം; 9. പാഞ്ചാലീസപ്തയംവരം; 10. ക്ഷേവലവുത്തം എന്നീ പത്ര സംസ്കൃതപ്രഖ്യാതമാർക്കുടെ ഭാഷാന്തരങ്ങളാണ് പ്രസ്തുതച്ചന്നുക്കുത്താവിന്നും വകയായി അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതോ. മേലുള്ള നാരാധാരിട്ട് പാദങ്കുടുത്തിട്ടുള്ള കുതികക്കളിനും സർവ്വസമ്മതമായ അഷ്ടമിചന്ദ്രം, നീറനന്നാസികും, മുത്തവാക്കും, പാഞ്ചാലീസപ്തവരം ഈവക ഏറ്റവും പ്രശ്നാശക്തികൾക്കുതന്നെന്നയാണോ. ഈ പറഞ്ഞത്തുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിലെ അദ്ധ്യതികനാഡി യുവരാജാവിന്നും തുടിയായ അഞ്ചാമിളമോക്കും, ഗ്രഹകാരങ്ങൾ പേര് തീച്ചുപ്പേട്ടതുണ്ടാവാൻ നീറുത്തിയില്ലാത്ത മറ്റൊരില്ലതും തശ്ജമചെയ്യാൻ ആയസമിപ്പാത്തവയാണോ ആതും ധരിക്കേണ്ടതോ. ഭൂതിരിപ്രഖ്യാതമാർക്കും പ്രായേണ ചില ഭർഖടങ്ങൾ തുടി അധികമാണെന്നും ഇതിനുത്തുമുള്ളും. ഭൂതിരിയുടെ നീറനന്നാസികും വളരെ ചെറിയെങ്കിൽ തുടിയാണെങ്കിലും, അതിൽ അനന്നാസികാക്കുമ്പരംളായ ഒ-

ഞ-ണ-ന-മ എന്നീ അക്ഷരങ്ങളോ, ന-ണ് എന്നീ ഒരു നാസികാസഹായത്താട്ടക്കൂട്ടി ഉച്ചരിക്കുവാൻ തായ അല്ലാക്ഷരങ്ങളോ തീരു ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു് കരെ സ്ഥിഷ്ടതക്കൂട്ടാതെ കഴികയില്ലെന്ന വന്നിട്ടണു്. ലക്ഷ്മണൻ മുക്കം മുലയും അരരിഞ്ഞതിനും ശ്രേഷ്ഠം ശ്രദ്ധപ്പെന്നവ ആ വേഷത്തിൽത്തന്നെ രാവണന്റെ അട്ടശരത്തെപ്പോ൦ സങ്കടംപറയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അവരുക്കു് അനന്നനാസികാക്ഷരങ്ങളുണ്ടാനും ചുരപ്പുടുന്നതല്ലേണ്ടും. അതുകൊണ്ട് ഭക്തിപ്പിഴുാടു് “നീ രണനാസികമേവരുചേ” എന്നെഴുതിയതിനുശ്രേഷ്ഠം ശ്രദ്ധപ്പെന്നവ പറയുന്ന വാക്കുകളിൽത്തും (പദ്യവും ഗദ്യവും) നിരനനാസുകമായിതന്നെ എഴുതിത്തീർത്തതു് അത്യുന്നതു് ഉച്ചിതമെന്ന സമ്മതിക്കാണെതയും കഴിയില്ല. രാജസൂയം പ്രഖ്യാസിത്തിലാണെങ്കിൽ യാഗങ്കുിയയുടെ എല്ലാ പട്ടംകളിലും സുക്ഷ്മമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു കൊണ്ട് സാധാരണാക്കാക്കം യമാന്ത്രതാത്മംതന്നെ ദിർഗ്ഗഹമാകാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല. ചാക്യാന്നായം പാം കക്കായം ഈ പ്രഖ്യാസം പ്രായേന്ന ഉപയോഗിച്ചു കാണാത്തതിനുള്ളിട്ടും കാരണവും അതുതന്നെ ആയിരിക്കുണ്ടും. ഇങ്ങനെന്നെയാക്കെയാണെന്നുണ്ടില്ലെന്നു, ഭാരതചന്ദ്രസമുദ്രം ചാടിക്കെന്നിട്ടുള്ളിട്ടും പ്രസ്തുത കവിക്കസരിക്കു് ഇം പത്ര ചന്ദ്രകളിലും ഏറെക്കരെ ലഘുകളുണ്ടായ ഉറപ്പുവാലുകളേ ആയിരുന്നുള്ളതും. ഈ പത്ര പ്രഖ്യാസങ്ങളിൽ കാരോനം ഇംഗ്ലീഷും കാഴരാകാലത്തായി ഈ ലേവകനയച്ചതരീകയും, അവയെ യമാന്ത്രമം കൈമുട്ടു്

യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്യശേഷം എല്ലാം
പ്രത്യേകം കാരണം ചുപ്പുകമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടണോ.

ഈ പത്ര കൃതികളിൽനിന്നും തശ്ജമയുടെ
രീതി കാണിപ്പാൻ വെച്ചേരു ദ്രോക്കന്താളിക്കന്ന
തായാൽ വളരെ സ്ഥലം വേണ്ടിവരുന്നതുകാണ്ടു്
അക്കാദ്ധം അലോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. എങ്കി
ലും ഒന്നരണ്ടു് കൃതിയിൽനിന്നും മാത്രം രണ്ടോ മൂന്നോ
പദ്ധ്യൂ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു
തോന്നുന്നാണു്. നിരന്തരാസികത്തിൽ ശ്രദ്ധിണബ
ആശാമലക്ഷ്മാനഹരപ്പറ്റിരു പരയുന്നതിച്ചുള്ള ഒരു
ദ്രോക്കമാണെന്നതു്:—

മുലം—“അസ്യാസ്യിഷ്ടത്വാ വിപാടിതപതേ—

ദ്രുക്കാതുകായാ വിപൽ

സോദശ്യാസ്യവ, യേ വരപ്രഭത്രയോ

ഡോഹാപി രക്ഷാദ്ദോഃ

സദഭു ത്രഷ്ടരലീലയാ ബത മുതാ

വൈവസപത്രാപാസകാഃ;

സപസ്യാസ്യിഷ്ട തവാപി ഭോ ജൗ! ഗഞ്ജ

പ്രായോസ്യ ഹേതിഃ പത്രേൽ”

ഓഹഃ—“ദ്രശ്യനാളിനജത്തിയാം വിധവയെ—

നാപത്രം നിഛ്ണട്ട; നി—

നാിഷ്ടം ഷുണ്ഡവരാദ്യരാമനജതം

ഡോലബാക്കലാം ശ്രൂതം

കഷ്ടം ത്രഷ്ടരലീലയാലബിലങം

കാലനീർ സേവക പോയം;

തട്ടം നിന്മറ ഗളത്തിലും ജിൽ! തദ്ദീ—
യാസ്യും; കല്പങ്ങൾ നീ'.

മുലഗ്രന്ഥകാരൻ അനന്താസികാക്ഷരങ്ങളെ തീരെ വശിഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവോലെ ചെയ്താൻ ഭാഷാത്തുകരത്താവു ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും ആവക അക്ഷരങ്ങളെ കഴിയുന്നതും കുറച്ചിട്ടുണ്ടോ” ഈ ഫ്രോക്കറക്കാണ്ടപ്പ്, മറ്റൊരു പദ്ധതിയിൽ ദീർഘമായ ശദ്രതിങ്കരയും താഴ്ജമ ശ്രദ്ധവൈച്ചു വായിക്കുന്നവക്സീയുവാൻ പ്രധാനമില്ല. എന്നാൽ വശ്യവച്ചപ്പോയ ഒരു കവിക്ക്” ഇതു മഴവനും നിന്നനന്താസികമായിത്തന്നെ താഴ്ജമ ചെയ്തുതു ദിഃ്വരമല്ലെന്ന കഴിഞ്ഞപോയ മഹാകവി വശ്യരെ മുസ്തവവർക്കാണ് സുഖം നാല്പത്തു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പ് ചെയ്ത ഇതിന്മുകളിൽ താഴ്ജമകാണ്ട സ്വശ്രമാക്കിയീടുണ്ടോ എന്തുടർന്നു താഴ്ജമകാണ്ട കൊള്ളിട്ടുണ്ടോ. മുതിനു പറപ്പേണ്ടുനു ഗോകുളനേരും പാശ്വാലി പറയുന്ന ഒരു പദ്ധതി മാത്രം മുതവാക്യത്തിൽനിന്നും പക്കത്തുനാണ്:—

മുലം:—“രാജേണ്ഠാ യദ്ദുസഹജാച്ചിതസ്യ തച്ചിതം
ചീഡത്ത ച യദ്ദത്ത ഹിതം
മിത്രണാമപി സന്നതം തഥച്ചിതം
സന്ധനമേവാധനം;
വേണിയം കരണാനിഡേ! കരസഭാ—
മദ്ദേശ്യ നീബേശാ ചീരം
സൃഷ്ടവ്യാ ഗ്രാകീത്തിനഷ്ട സൃഷ്ടഭാ—
മേതാവദേവാത്മഃയും,

ഭാഷാ:- “യാത്രീഗന്നനജക്ക് മേതലീമതം,
 യാതൊന്നയേ! നിന്തം,
 മിറുങ്ങരക്കൈമലീഷ്ടമേ, തത്രചിതം
 സന്ധാനമേ സാധ്യതം;
 കന്നേയെന്നർയപേക്ഷ, കൈരവസലാ—
 മലോ നിബുദ്ധിച്ചുരീ—
 ചുണ്ണം വേണ്ണിയെയയച്ച ഖാസവഗ്രണം
 വാ തു വൊളോത്തീട്ടേണോ”.

ചതി. ഇന്തി പാഞ്ചാലീസപ്രയംവരത്തിനു ശ്രാഹ
 തകട തുട്ടത്തിൽ പുർണ്ണപ്രക പാണ്ഡവരാജൈട രാത്രി
 യിലുള്ള യാത്രയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രസിലു ദ്രോകം
 കൂടി ഇവിടെ എടുത്തു് കാണിച്ചു് അസ്ത്രവിഷയം
 അവസാനിപ്പിക്കാം.

മുലം:- “ഉല്ലാഡൽക്കലയൻ കരേണ പുരതോ
 റുത്രാരിപ്പുത്രാ യയെ
 പദ്മാഭൂതതനഃ പ്രഭജനസൃതഃ
 സ്ത്രേനേന കന്തിം വഹൻ,
 പദ്മാതരസ്യയമേ, തത്ത്വാ റുപതി—
 ലംമ്മാതമജനം സപ്രയം,
 പാതേത്മസ്യാദ്ധമമീ നിരീമസമയേ
 ഗംഗാതടം സംഗതാഃ.”

ഭാഷാ:- ‘മിന്നം തീക്കൊള്ളിക്കൈക്കൊണ്ടമരവരസുതന്ന
 മുന്നാണീക്കായു് നടന്നാൻ;
 പിന്നാലേ കന്തിയെത്തന്ന ചുമലിലിഭിവഹി—
 ആന്തന്ന ഭീമസേനന്ന;

പിള്ളാടയായും മനുജനും, രവങ്കെട പീറകിൽ
ഭ്രമിപൻ ധമ്മജനും—
വപ്പാനമനാരകമൊന്നിച്ചീരവിലവിലതു,
ചെന്ന ഗംഗാതടരതിൽ.”

കൈ സംസ്ക്രതഫ്രോകം ഇതിലധികം ഓഹിയായും ശരീരായും എടുത്തുനേര ഭാഷപ്പെട്ടുത്തും? ഇം പത്രത്തു ചന്ദ്രക്കണ്ഠിയും അവസ്ഥാനസരണം ഇത്തരത്താഡിലുള്ള പദ്ധതിക്കും പ്രായേണ കാണാകയുള്ളൂ. ഇവയിലെല്ലാമുള്ള ഗദ്യങ്ങളെല്ലാക്കെട പലതരത്തിലുമാണ്. ഭാഷപ്പെട്ട തത്തീടുള്ളതും. പലതരം ദ്രാവിഡവുത്തങ്ങൾ, പ്രാചീനചന്ദ്ര റീതിയിലുള്ള ഗദ്യങ്ങൾ, ചിലപ്പോൾ ദണ്ഡക്കങ്ങൾ ഇങ്ങനേര പല റീതികളിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള തായിക്കാണാം. അവയിൽ മീക്കതും സ്വത്തുനുത്തിക്കളിലേപ്പോലെ രസപ്രഭങ്ങളായിട്ടുണ്ട്.

ക്രതിസംവദംനശതകം.

ഈതും ഒരു ഭാഷാന്തരകൃതത്തിനെന്നയാണ്. മുലഗ്രന്ഥകത്താവും മേല്പുത്തുരുത്തു ഭ്രതിരിയാബന്നന്തേ പലക്കേയും വിശ്രദാസം. കവി ആരാധ്യാഭാവം, ഒരു വന്നു ജനനം മുതൽ മരണംവരെ അനുഭവിക്കാനിടയുള്ള പല പ്രധാനസംഗതികളിൽ ഉന്നാക്കുന്നതാവുത്തത്തിൽ 50 പദ്ധതിക്കാണ്ടു സരസമായി വർന്നിക്കുകയാണ്. പുഞ്ചഭാഗംകൊണ്ടും ഇതിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നതും. ചില വേഭാഗത്തിനുകളിൽ മരംമടങ്ങിയ അവയും ഫ്രോക്കരുമണ്ടം. ആക്കമ്പിടി ‘ക്രതിസംവദംനശതകം’ അം

ന പത്മമാഖാനാ” ആരും സഹതികാതിരിക്കയില്ല. ഇം കൃതി, തന്റെ മാതൃലഭത്രം സാഹിത്യരസിക നമാധ കെ. സി. നീലകുമാരാരിയർ (ബി. എ എൽ. ടി.) അവർക്കാക്കവേണ്ടിയാണ് നമ്മുടെ കവി; തജ്ജമചെയ്യിട്ടിള്ളത്. അതു കുറെ കൊല്ലുമ്പുംകു “ ദു ബാണം”. തജ്ജമ വൃത്താന്വൃതതമാണെങ്കിലും അന്ത യത്തിനോ മരുരാ കൂപ്പിച്ചതവരികയോ മൂലത്തിലെ ആദ്ധ്യയന്ത്രം വിശദമാകാതിരിക്കയോ, ചെയ്യിട്ടില്ല. ജനനങ്കൂദരത്തപ്പറ്റി പറയുന്ന ഒരു തജ്ജമഗ്രോകം മാത്രം ഇവിടെ ചേക്കാം:—

“പിന്തിക്കുള്ളം കംന്തങ്ങയാൽ മെയ് തള—

നാംഗമെല്ലാം

നൊന്തിക്കുഞ്ഞോ! പ്രസവസ്ഥയത്തമു രോ—

ഓച്ചിട്ടിനേംഡാ

യന്ത്രപ്രാരം വിടക്കുടനേ സുതിവാ—

തം വലത്താ—

ഘനതിബേദ്ധവിൽ പെട്ടുകടയാനക്കാരു—

കാത്തബേണ്ണോ!”,

ഈ മഹാകവിയാട വകയായി അച്ചടിച്ച കൃതികൾ ഇതുവേയ തൊൻ കണ്ണിട്ടിള്ളു. സുഭദ്രാഹരണം പ്രബന്ധ താഠിനീൻറെ കുട്ടി ഭാഗം കെണ്ണുംഡിയിൽ ചേംത്തിട്ടിണ്ട്. അതു മേൽപ്പറന്തവയേക്കാജില്ലാം വലതും, ‘പട്ടേരി പൂത്തിൽ’ സുപ്രസിദ്ധമായതുമാണ്. അതിനീൻറെ ബാക്കിഭാഗം എൻ്റെ കെവഗത്തിലണ്ട്. സംഘരണ സ്ഥാകരം, കാത്തവീഴ്ചാജൂഡിനവിജയം ഈ ചന്ദ്രക്കളം ആദ്യം കെണ്ണുംഡിയിൽ ചേത്തും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതാി,

പിന്ന പുസ്തകമാക്കാൻ എന്ന ഏല്ലിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. കരാച്ചു കാലംനു കഴിഞ്ഞപോയ സരസകവി ശ്രദ്ധനായ ശീഖവാള്ളി നാരാധാരൻ നന്ദതിരി അവർക്ക് സംസ്ഥാനത്തിൽ ‘പാഠ്യതീവിരഹം’ എന്നായ സരസസംസ്ഥാനത്താവധി എഴുതിയിരുന്നു. ഈ തീരി ശ്രീമാൻ ഉണ്ണികുളംവാരിയരേക്കാണ് “തജ്ജമചേഴ്സിച്ചാൽ കൊള്ളിാമെന്ന മഹാകവി വള്ളംതോർജ്ജ നോടാവഗ്രാമപ്പുട്ടകയും, അതുപകാരം തോൻ നിബ്ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത മഹാകവി അതു ഭാഷപ്പുട്ടത്തി എനിക്കയച്ചതരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈതു ഒരു കരാച്ചുകാലം ദന്ത കഴിഞ്ഞത്താണ്. മുലഗ്ര നാട്ടിനു പകപ്പുവകാശമുണ്ടോ എന്ന സംശയമുള്ളതിനാൽ പിന്ന തന്ത്രഭാക്ത റണ്ടാംക്കം ഇതിനെ പുറി കൗം ചെങ്ങാനിടവരാതെ, ഇന്നാം തോന്തിരു കൈവയം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയോണു്. ഇതിൽനിന്നാം ഭാഷാഭംഗി അറിയവാൻ ഒരു തജ്ജമദ്ദ്രോക്കവും മുലഗ്രോക്കവുംമാത്രം ഇവിട കാണിക്കാം:—

മുലം:—“ഉത്തരവേ മാന കുച്ച കംഡ മിഡീസ്റ്റ് പാദ
പ്രഃക്ഷപസാദേശ ചലനമാണി നൃപരാത,
നിശ്ചയമാന ചിക്കരാഗ ജലാർട്ടമേസ്റ്റ്,
ഭദ്രാവ സാ ത്രിപ്പുരാശാസന വാസലെം”

ഭാഷ:—“കൊക്കക്കടഞ്ഞഭലയുദ്ധടി, കാൽചവുട്ടിൽ
തക്കാ തിരഞ്ഞെടുച്ച ചിലന്തി ചിലന്തിശാരം
മാസ്റ്റം കുച്ച ഗ്രഹാടിതാംബുവിനാൽനന്നച്ചു,
ഭദ്രാധിവാസനിവരിക്കവും ശീഖലജ്ഞാടി”,
ശ്രീപാഠ്യതീ സാരിക്കുളാട്ടുടി സപ്രസ്തംഗയിൽ വിഹി

രിച്ചുകാണ്ടിരിക്കുന്നതിനിട്ടു്. അവിടെ ഖാടിവീണം നാരമുഹംഗി വീണാഗാനങ്കാണ്ട ശൈവൻറു മൂലത്തും ധരിപ്പിച്ചതിനാൽ കൊച്ചാദേവശേത്രത്താക്ക തുടി അവിടെനിന്നു ബലബ്ലൂട്ട് വരുന്നോഴ്ത്തു സ്വന്നാവമാണിരുക്കാണ്ട കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മുല തരികെന്നറ ഭഗവി പൊയ്യോക്കുതെന്ന കത്തി തജ്ജമ വൃത്തംനവുത്തമെന്നല്ല, പ്രായണ പാഡാനചാദമാ ക്ഷവാൻപോലും കവിക്ക സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാണാം വുന്നതാണു്. അതുകാണ്ടാണു് ഇതിൽ ദ്രീതിയാക്കി രഘുസത്തിൽ വലിയ നിശ്ചയം വേണ്ടുന്നവെച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഭോജചന്ത്യ.

സംസ്കർത്തചന്ദ്രകാവൃഷ്ടിയിൽ പത്രവത്തിയായി ചുള്ളതാണു് ഈ ചന്ത്യ. ഇതിനു ‘രാമാധനചന്ത്യ’, എന്നും പറയുമാറണു്. ഇതികെന്നര തജ്ജമയാണു് അ സ്വത മഹാകവിയിടെ സകല കവിതാപരിഗ്രാമങ്ങൾ ഉല്പാദിച്ച താഴീകക്കടമായിരിക്കുന്നതു്. ഇതേരും ഒട്ടവിൽചെയ്ത തജ്ജമയും ഇതുതന്നെന്നയാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായമണ്ഡി. 1105 മേടം 12-ാംസം ഇതെന്നറക്കുള്ളിൽ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കഴിയുന്നവേഗത്തിൽ ഇതു പ്രസിദ്ധബ്ലൂട്ടത്തിയാൽ കൊള്ളും മെന്നു് ഭാഷാന്തരകത്താവു് എന്നോടാവധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും ദേവബ്രഹ്മപിപാകം നീമിത്തം എന്നേ ക്കൊണ്ടിടെവരെ ഇന്നിനെപ്പുറാറി കും ചെങ്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇക്കാഞ്ഞത്തിൽ ഇപ്പോൾ പരേതനായ ഭാഷാന്തരകത്താവിനു തൊനപരാധിയായിട്ടുണ്ടെങ്കി

ഈ, ഇതുകൂടും കാലവിളംബം വന്നത് മനഃപൂർണ്ണമല്ല
നാം പ്രസ്തുത കവിതയെ മനസ്സിലാക്കീടുണ്ടെന്നുള്ളത്
എനിക്കു നല്ലാൽ സമാധാനമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റാണി
യാതോരാവലാതിയും ഈ മഹാൻ പറകയുണ്ടായിട്ടു
മില്ല. എക്കിലും ഈ പുസ്തകം പ്രമാശസൗക്ഷ്യത്തിൽ
തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഒരു
നേരം പ്രാദ്യുത്യാവായിക്കുന്നതുനാമാണ്.

ഈ ചന്ദ്രതന്നെ ‘രാമാധനാചന്ദ്ര’ എന്ന പേ
രാചക്കുടി എന്നേരു ക്രതതമസ്തുതം, ഈ അട്ടത്ത
അവസരത്തിൽതന്നെ നിശ്ചാതനമായ കടത്തനാട്ട തു
ജ്ഞവാരിയരവർക്കും സുമാർ 40 കൊല്ലും മുമ്പ് തജ്ജമ
ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ ഭാഷാന്തരങ്ങളിൽ ആദ്യം കവനോ
ഡയം മാസികയിൽ തൃടച്ചയായി ചേത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെ
ട്ടത്തുകയും, ഒട്ടകം ടി. പുസ്തകമാലയിൽ 34-ാംന
സ്രാവി തെ പ്രാദ്യുതപുസ്തകമാക്കയും ആണ് ചെ
യ്തിട്ടുള്ളത്. ഭാഷയിലും സംസ്കൃതത്തിലും ക്രാഡപാല
എററവും ഭാഗ്യിയായും പ്രധാസംകൂടാതെയും അന
വയി കവിതകളിലുണ്ടുണ്ടെന്നു ചെയ്യുന്നതിൽ പക്ഷാന്ത
രത്തിനാവകാശമില്ല. അംഗീരത്തിനേരു ചരിത്രം ആ
തേപനം ക്രപന്നാസമായെഴുതാമെന്ന ക്രതി ഇ
പ്രോത്സാഹനിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനായ
ഉണ്ണിതുജ്ഞവാരിയരവർക്കും മേൽപ്പരബ്രഹ്മ മഹാകവി
യുടെ വകയായി ഭോജചന്ദ്രവിന്ന മുന്നുതന്നെ തെ

തജ്ജമയിടുന്ന ഒരു വിവരം ധരിച്ചിരുന്നില്ല. താന് റിഹിച്ചതിനു ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളതുനിന്നും ഇതു മനസ്സിലായിരുന്നുള്ളൂ. എത്രയാഥും ഭോജചന്ദ്രപൊലെയുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രമന്ത്രത്തി കരേ പേരുള്ള ഇതു രണ്ടുമരഠാകവികളും തജ്ജമചെയ്തിട്ടുള്ളതു നിത്യപക്കമാക്കുന്നതാരതമും വിശ്വചന്തനിനു നല്ലുതു വകയായിട്ടുണ്ട്. ഇതു രണ്ടും സാമാന്യമായെങ്കിൽ വായിച്ചുംനാക്കീണ്ടുള്ള എനിക്കും ഇവരണ്ടും നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നും, രണ്ടുംനിരയും, ഉള്ളശ്രദ്ധത്തിലും, രീതിയിലും മാത്രമാണും ഭേദമുള്ളതെന്നും തോന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിലധികമൊന്നും ഇപ്പോൾ വിവരിക്കുന്നില്ല. വരീക്കണാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഈവരെ പരിഞ്ഞതെല്ലാം പ്രസ്തുത കവിയുടെ ഭാഷാന്തരങ്ങളുടുകൂടിയാണെല്ലോ. വാസ്തവത്തിലില്ലേ മാം ഭാഷാസാഹിത്യഭാണ്ഡാരത്തിലേക്കു പ്രധാനമായി സന്ദര്ഭിച്ചിട്ടുള്ള ധനം ഭാഷാന്തരത്തിക്കുറഞ്ഞായാണും. തജ്ജമയല്ലാതെ, സപ്തരമായി വല്ല കരാറുള്ള ക്ഷേമം, ചില്ലറ സോതുക്കും, മംഗളക്കും മറുരാകാശമായിരിക്കും. പലവകയിൽ ചേക്കണ്ടതായ ആവകയെന്നും ഇവിടെ ശ്രേബരിച്ചുകഴിഞ്ഞതിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈ കവി പരക്കീയാനവാദം ചെന്തുന്നതല്ലാതെ, സപ്തരമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള അപവാദം തീക്കവാനോ എന്ന തോന്നും, ‘നാരഭമോഹനം’ എന്നുതു സപ്തരമുഖാഖ്യകാവ്യം കെട്ടവിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതും. എന്നാല് പുരാണത്തിൽനിന്നെന്നുള്ളതു കമതനെന്നായാണും. ചുരാണാപ്പേരുകേ ഒരിക്കെ ഭാഷപ്പെട്ടതുകൂടുതുകയല്ല ചെന്തുട്ടിട്ടുള്ളതെന്നു

മാത്രമേ ദേശമുള്ള. ഈ കുതി പുണ്ണമായിട്ടില്ല. 84-൦, 52-൦ ഫ്രോക്ക്സിള്ല കനം രണ്ടം ഭാഗം എഴുതി എ നിക്കൈക്കുകയും, ഫേഷം രണ്ട് ഭാഗംകൂടി എഴുതി മുകിക്കാൻ എന്ന ഏല്പിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരീക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിലും എനിക്കീതവരെ കനം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന സലജം സമർത്ഥിക്കുന്ന നിവൃത്തിയുള്ള.

ഈയും പ്രസ്താവിച്ചതുളകാണ്ട തന്നെ അസ്ത്രപരിത്വനായകന്റെ സ്വാദ്യമായി അനന്തരങ്ങളായ അനവധി റത്നങ്ങൾ ഭാഷാഭ്രാഹതിലെത്തിരെ നിടുത്തിലും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പേരിനും പെയ്ത മക്കം മോറഡിക്കാതെ തെക്കൻ തിക്കിലെലാൽ മുക്കിൽ ‘ഭസ്ത്രനാശി’പോലെ അടങ്കിയാത്രാണി കഴിഞ്ഞ തുടിയിൽനാണ് ഈ മഹാഭാരതകാണ്ട് ഇതുയും പ്രവർത്തിപ്പിച്ചതു പ്രധാനമായി ഇതുപരിപ്പിക്കാൻ മരുകനം, നല്ലാൽ സാഹിത്യകാരനമായ ചുനക്കരെ രാഖവാരിയാവർക്കളാണ്. ഇതിൽ ഈ രണ്ടാംക്കം മരുരാൽ പ്രേരകനംകും അത് ഇല്ലേവക്കിൽ തന്നെയാണ്. കമാനായകനമായി അനവധി കത്തടവാട്ടകളിം മരം നടത്തിട്ടുള്ളതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടുകാണ്ടാനുള്ള ഭാഗ്യം ഈ യുള്ളവന്നഭായിട്ടില്ല. തെങ്ങൾ രണ്ടാം പരിത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ സംഗതി മരാക്കം അരിയുമോ എന്നും സംശയമാണ്. അതുകൂടും മാത്രം ദീർഘകാലാനവബലവും ദ്രശ്യവമായിരുന്ന തെങ്ങളാട സൗഖ്യാദം.

തെക്കൻഡിക്കീൽ വാരിയർസമുദായം മക്കറ്റാ യവും മരക്കത്തായവും ഒരപോലെ സപ്രീകരിച്ചു വരുന്നണണ്. നമ്മുടെ ചാരിത്രനായകൾ വിവാഹം കഴിച്ചു് ഭാജ്ഞയെ ഗ്രഹപ്പിക്കാനും ചെയ്തിരുത്തും ആളായ തീനാൽ ആ സ്ത്രീ ചുനക്കരെ തറവാട്ടിലെ കരംഗമായിത്തീർന്നു. അതിൽ മുന്നു സന്താനങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളു. കരംചുകാലം മുമ്പു് കരാബ്സ്കട്ടി ജനിച്ചിരുന്നതു് ആ യിടത്തനെ കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. സന്താനങ്ങളിൽ രണ്ട് കട്ടികക്കെളുകുചിച്ചുകൊടുത്തതിരിക്കുന്നു. ഒരു കട്ടിയുടെ കല്പാണം കഴിച്ചുട്ടിള്ളിത്തല്ലാതെ, വരങ്ങുന്ന ഗ്രഹത്തിൽ കടിവെപ്പുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതീനാൽ ചുനക്കരെ വാരിയത്തെ അംഗമായിത്തനെ ഇരിക്കുന്നു.

സ്വന്തേ ഒരു നിത്യരോഗിയുടെ നിഖയിലായി കൂന ഇട്ടേഹത്തിനു അവസാനകാലത്തു് പരയത്തക്ക ഒരു രോഗവുമണ്ഡായിരുന്നില്ല. ജനനാ ക്രിയാരാത്രനായ ഇട്ടേഹത്തിനെന്നും ശരീരം ഏതാണ്ണൊരു കൊല്ലുത്തെതാളുമായി കുമേനു ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത് മിറ്റുനു 7-ാം വയസ്സിൽക്കിപ്പോകാൻ തുടങ്ങി. അതിനുചുവിലു ചീകരിക്കുകയെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 12-ാം കഷായം ഇരക്കാത്തതുകൊണ്ടു ചീകരിസു നിത്തി. 13-ാം വയസ്സിൽ 14-ാം വയസ്സിൽ വായുമുള്ളിക ജീരകവു ഇരുത്തിൽ കലക്കിയതു മാത്രമേ ചെന്നിരുന്നുള്ളു. സ്വന്തേ മിത്രാജിയായ ഇത് വിശിഷ്ടനും ഇത് അന്ത്യപ്രക്രിയയിൽ കരംചുയികും സംസാരിച്ചിരുന്നു. 13-ാം വയസ്സിൽ താൻ വലിച്ചിരുന്ന ശ്രദ്ധാസം ഇന്നതാണെ

നൂ ശിഷ്യമാക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. “മരിക്കെന്ന തിനുമുന്നു എഴുന്നേല്ലിക്കണം. കുപ്പിണംവരും സാരമീല്ല” എന്ന അടുത്ത ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന മതമകൾ രാമവാരിയരോടും ശിഷ്യമാരുടും പറകയും അവരു ശുന്നേല്ലിക്കുന്നോരും നാരാധാനന്നാമം മുന്നാഡിക്കുന്നു നീത്തിക്കാണ്ട് ഉച്ചരിക്കുകയും ചെങ്കുത്തോട്ടക്കൂടി ഉണ്ട് പ്രശ്നപാസമായി. അവിടെന്നിന്നുള്ളതുപോരു രണ്ടാം മതത്ത് ശപാസവും, ചുള്ളിം മണ്ണലും വിരിച്ചുകൂടിട്ടതിൽ തോട്ടക്കൂടി കുടക്കുന്നതു കുറച്ചുമായി. ഈ അവ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനു കുറച്ചുമുന്നു തന്നെ പ്രിയഭാഗിനെ യന്നെയും ശിഷ്യമാരെയും തലയിൽത്തൊട്ടുന്നഗഹിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പരോപകാരിയും, പണ്ണിത്തപ്രവർത്തനം പരമശ്രദ്ധനമായ ഒരു ജീവാത്മാവും എഴുപ് തതരണ്ടു വയ്ക്കുന്നോളും ഇഹലോകവാസംചെങ്കും ഈ മിച്ചനും 4-ാംബ- റാത്രി പത്തടിച്ചു മുന്നമിന്നട്ടായ പ്രോപ്പും പരമാത്മപദം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘അതിസാരേണ മരണം

യോഗിനാമപി ഭസ്തം’

എന്നീ ആളുവാക്കുമനസ്സാിച്ചു സുക്തതിമാത്രസാഖ്യമായ അതിസാരങ്കാണ്ടുള്ള ദേഹത്യാഗം സാധിച്ചു തു ഈ മഹാസ മറ്റാക്കം പ്രാത്മകിക്കാതെത്തന്നെ നീത്യം ശാന്തിക്കീടുവന്നവുന്ന നീശ്വയമാണും.

കവിതിലകൾ

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കണ്ണി.

കേരളകാളിഭാസനായ കേരളവമ്പ് വലിയ കോ
യിത്രനുരാൾത്തിരുമെന്നീ ചതുവത്തിയായി സാഹിത്യ
സാമ്രാജ്യം റോച്ചകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് അതിന്റെ
സാമ്പത്തികസ്ഥിതി പുണ്ടിപ്പെട്ടതുവാനേപ്പെട്ടതി
യ സമിതിയിലെ ഒരു പ്രമുഖാംഗമായിരുന്ന കഴിഞ്ഞ
പോയ ഗ്രീമാൻ ശങ്കണ്ണി. അതിലും എത്ര
തേരാളം വിജയിച്ചിട്ടണെന്നുള്ള സംഗതിയാണോ ഇല്ല
ഉപന്യാസത്തിലെ പ്രധാനചീന്താവിഷയം.

ശങ്കണ്ണി അവർക്കുള്ളം കിട്ടംവെം പൂരാതനവും ഫ
സിലുവമാണോ. ‘പൂരാംതിരനാഡിതനുരാൻ’ എ
ന്നപേരിൽ പ്രസിലുനായിരുന്ന അവലപ്പൂഴി രാജാ
വിന്റെ കാലത്തു് ഇല്ല. കിട്ടംവെക്കാർ മതുവാദംകൊ
ണ്ടം മറം ആ മാറാന്റെ പ്രീതിബുദ്ധമാനങ്ങൾക്കു
പാത്രിക്കിയിരുന്നവേതു. ‘തിരുംട്ടാ’ണോ ഇവരുടെ
കലവുത്തി. എങ്കിലും ജ്യോതിശ്വരവും മതുവാദവും ഇ
വർ സാമാന്യനു അഭ്യസിക്കുക പതിവായിരുന്നു.
ജാതിപ്പോരായി ഇവരെ ‘ഉണ്ണി’ എന്നാണോ വിളിച്ചു
വരുന്നതു്.

1030-ാമാണ്ട് മീനമാസം 23-ാം ദിശാവം
നക്ഷത്രത്തിലും ശങ്കണ്ണിയുടെ ജനനം. ഇപ്പോൾ
തതിനു ഒരു ജേപ്പിൾ, കരഞ്ഞിൾ, എല്ലാവക്കും താ

ശയായി റണ്ട് സഹോദരിമാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. പാരപ്പുമനസ്വരീച്ചു ജേപ്പുപുന്ന മത്തപ്പൻറെയും, പ്രസ്തരകമാനായകനും അപ്പൻറെയും പേരാണിട്ടിരുന്നതും. അതുപ്രകാരം അപ്പൻറെ പേരായ ‘വാസുദേവൻബാണി’ എന്ന ഔദ്ദേശത്തെ വിളിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെന്നയല്ലാതെ ശക്കണ്ണി എന്നായതും, അമ്മ ആദ്യം വിളിച്ചിരുന്ന കാമനപ്പുരായ ‘തകം’ എന്നതു തങ്ങവായിത്തീരുകയും, അതു പിന്നെ ഭഗവിജ്ഞപ്പനു കുത്തി ശക്വാക്കി മാറ്റകയും ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നവയേ. ആദ്യത്തെ പേരെന്നതായിരുന്നാലും, സംരിത്യലോകം അരീയന്നതു ശക്കണ്ണി എന്ന പേര് മാത്രമാണും.

ബൂദ്യത്തിൽ ശക്കണ്ണി നല്ല ചുഡായും ചൊടിയും ഒരു ക്രിയായിരുന്നു. എക്കിലും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അതശ്ശേഷം കണ്ണിരുന്നില്ല. അപ്പൻറെ നിപ്പുഷ്ടകാണ്ട ചില ആരംഘാത്രങ്ങൾ അട്ടക്കൽ നാലഞ്ചുകൊല്ലേതോളം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിരുന്നു. എക്കിലും പത്ര വയസ്സായപ്പോഴും അതെതാക്ക മതിയാക്കി. പിന്നെ ആരേഴു കൊല്ലും ‘കാട്ടകാട്ടി’, നടക്കുത്തനൊയാണണബാധായതും. ഈ ഐട്ടത്തിൽ തന്റെ സമപ്രായന്മാരം കട്ടിക്കരി പഠിച്ചു മിച്ചക്കുമാരാക്കുന്നതു കണ്ണപ്പോരി തന്റെ മുഖതയെപ്പുറാറി പദ്ധതിയാം ജനീകരകയും, അന്നു കൊടുത്തുണ്ടായിരുന്നു പത്രം തുള്ളുവാരിയങ്ങൾ അപ്പനും മഹാവിഭ്രാന്മായിരുന്നു മണംകുട്ടി ശക്വാച്ചുങ്ങൾ അട്ടക്കൽ പഠിച്ചു

കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. സിഖത്രപദവം രഹ്യവാംഗ തതിൽ ഏതാനം ഫ്രോക്ക്സൈളിം മാത്രമേ അഭ്യർത്ഥി നേരം അടക്കത്തു പഠിക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ; അപ്പോഴും ഇള്ളം മുതനാമനായ വാച്ചുകൾ പത്രശ്രാംപായി അവിടെ കൊട്ടാരത്തിൽ താഴുസിക്കണ്ണിവനു. അതുനിമിത്തം നമ്മുടെ ഉള്ളിയുടെ പാഠിപ്പ് പിന്നെയും കരാച്ചുകാലത്തെയും മുട്ടാം. 1047-ാമാണം^o മിറ്റനമാ സത്തിൽ, അതായതു ശക്കാലിക്ക് 17 വയസ്സു തിക്കത്തെ തിനാശേഷം പണ്ഡിതാഗ്രഹനരം, പ്രസിദ്ധവെ ദ്യുനം, പ്രൗഢകവിയമായിരുന്ന വയസ്സും ആളും സ്ഥാപ്തവർക്കുടെ അടക്കത്തു പാഠിപ്പ് തുടങ്ങുവാൻ സാധിച്ചു. ഏതാണ്ട് പത്രം സംവത്സരത്തോളം മുപ്പു തിബാന്റെ അടക്കത്തു പാഠിച്ചതിൽ ശക്കാലിയും ലോകവും ലൂത്തി സന്പാദിക്കുവാനും, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ സഹായങ്ങാം, മുഖപാഠം, ചികിത്സാകുമം ഇവയും അച്ചൂംഗാഹാഭയത്തിൽ കുറഞ്ഞവും പഠിക്കുവാനും അവസരംകിട്ടി. മുതന്നമന്നു സ്ഥാപ്തശാസ്ത്രപണ്ഡിതരം, ശിഖ്യന്നു നല്കു ബുദ്ധിമാനമായിരുന്നതിനാൽ ശക്കാലികരാച്ചുകാലം അവിടെ പാഠിച്ചിരുന്ന എക്കിൽത്തക്കം, വ്യാകരണം, വൈദ്യുതം, ജൈദ്യതിഷ്ഠം തും നാലു ശാസ്ത്രം അഭ്യർത്ഥിനു മതിയായ പാണ്ഡിത്യം സന്പാദിക്കാമായിരുന്നു. അതിനീടു വന്നില്ല. അടുത്ത ഒരു പ്രായാധിക്യംനിമിത്തവും, ജൈദ്യം കുത്യാന്തര ബാഹ്യലൃത്യത്വവും മുഹമ്മദാന്തിനു സാധിക്കാതായതു നാൽ ആ ഭാരം നമ്മുടെ വഴിതുനായകൾ ഏകദേശം

തായിവന്. എക്കിലും ഇദ്ദേഹം സ്വന്തം കാരണം ഗരുഡം വായിച്ചു സംസ്കരിച്ചിലും ഭാഷയിലും സാമാന്യം പരിപൂർണ്ണമായ പാണ്ഡിത്യം സന്ദരിച്ചു.

ശങ്കൻ യിടെ മുഹമ്മദിവിതവും ഭിംബിച്ചുമായിരുന്ന എന്നാണ് പറയേണ്ടതു്. കുട്ടംബസ്ത്രത്വം അധികമാനമില്ലാതിരുത്തിനാൽ പ്രയതാംചെള്ളു സന്ദരിച്ചു നിത്യവുത്തിക്ക മതിയായിരുന്നാണെ. അതുകൊണ്ട് മുരിവിന്നു അട്ടക്കൽ പഠിപ്പു നിത്തി സന്ദരിച്ചു നിത്യവുത്തിനാണു വഴിക്കാക്കിത്തുടങ്ങി. അതിനു ആദ്യമായി ഒരു പാതിരിപ്പുംബാജിന മലയാളഭാഷ പഠിപ്പിക്കാവാൻ തരമായി. അതുനു കരാഞ്ഞ മാത്രമല്ല, പത്രം കൊല്ലുത്തോളം അഭ്യവാര സാധ്യവുമാരെ ശങ്കൻ ഭാഷ പഠിപ്പിക്കകയും, അവരെല്ലാം ശരിയായ ശൈളിവും ബഹുമതിപ്പുർട്ടിഫിക്കറുകളിലും കൊടുക്കകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ. 1068-ആം കൊട്ടാരമാരുമായി കൊട്ടാരത്തിൽ മാർ ദീവനാസേജാസു സിന്മ നാരി ഹൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോരാ ശങ്കൻ യെ അതിൽ ഒരു മുൻക്ഷിയായി നിശ്ചയിച്ചു. ഇതായിരുന്ന നഞ്ചാട ക്രമാനായകനു കുറരക്കാലഭ്രതാളം സ്ഥിരമായ ഒരു സന്ദരിച്ചു മാറ്റി. ഇതുകൊണ്ടും മരം തനിക്കണ്ണാവുന്ന സന്ദരിച്ചു മുഴുവനം കുട്ടംബ ചെലവിനപ്പോൾ ദർശനം വരാതെ സൂക്ഷിച്ചും എല്ലാവരെയും വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

1048-ൽ അമ്മ മരിച്ചു. ജൈഷ്ഠൻ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. എക്കിലും അതിൽ സന്തതിയണ്ണാവാൻ

പ്രധാനമുദ്ദേശ്യ കണ്ടതിനാൽ, അപ്പുന്നെൻ കല്ലുന
പ്രകാരം 1056-മാണ്ടിൽ ശങ്കള്ളി തെ വിവാഹം
കഴിച്ചു. ആ സ്നേഹി പ്രസവിക്കാതെ 1057-മാണ്ടിൽ
സന്നിവാതജ്ഞപരം ബംധിച്ചു മരിച്ചുപോയി. 1061-
മാണ്ടിൽ അപ്പുന്നു മരിച്ചു. സന്തത്യത്മം വീണ്ടും ന
മുട്ടു കമാനായകൾ 1063-മാണ്ടിൽ തെ വിവാ
ഹംകൂട്ടി കഴിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്ക് ഇട്ടേംതന്നെയും
തെന്നു രണ്ടുജീത്തിമാറേയും വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു
കൊടുത്തതു. അതിൽ ധാരാളം സന്താനങ്ങളാകു
വാനിട വന്ന. ഇതിനിടയ്ക്ക് 1068-മാണ്ടിൽ ശ
ങ്കള്ളിതന്നെ വസുരിപിടിച്ചു വളരെ കൗഢുപെട്ടു. അ
നീഃദ്ധേത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചിതന്നു പിറുത്തുവന്നായ
ജേപ്പുന്നതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതെ രോഗ
ന്നൊൽ ആ കക്കടകത്തിൽ മുതന്നായി. ഇതിനു തുട
ചുഡായി തെന്നു സഹാദരീസന്താനങ്ങളിൽ മിക്ക
വേദം അകാലമരണം ഫൂവിച്ചു. ഇതുമാത്രംകൊണ്ടും
ആപത്തുകളുവസാനിച്ചില്ല. സപക്ഷംവെത്തിൽ സന്ത
തി ഉണ്ടായിക്കാണാണമന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹത്താൽ
1074-മാണ്ടിൽ അനജനനക്കാണ്ടും തെ വേളി കഴി
പ്പിച്ചു. അതിലും സന്താനമുണ്ടാക്കാതെ 1077-ൽ ആ
സ്നേഹി, 1080-മാണ്ടിൽ അനജനം യരിച്ചുപോയി.
ഇതുകൊണ്ടാണെ ശങ്കള്ളി സഹിക്കുന്നുവന്നു മന
സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുവന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഇതുനു കുട്ടം
വെത്തിൽ എക്കന്നായി ശേഷിച്ചു ശങ്കള്ളി സ്വരജനങ്ങ
ളിട്ടും സ്റ്റോറിതന്നുതന്നേയും നിർവ്വാസംനിമിത്തം

മുന്നാമത്രം കൈ വിവാഹം കഴിച്ച്. അതിലും സന്താനമുണ്ടായിട്ടേണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. ഇപ്പോൾ ആ കുടംബവന്തിൽ പാത്രവക്കന്വർ ദത്തവഴിക്കോ പുലമ്പുറയംവഴിക്കോ എത്ര വഴിക്കു വന്നവരാണെന്ന രിയാൻ കഴിഞ്ഞതിട്ടില്ല.

ഇതു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതു ശക്കണ്ണിയുടെ ദയനീയ കുടംബചരിത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യപരിശീലനത്തിൽ അതുമാത്രം ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന കാണിക്കവാൻ മാതൃമാണാം. ഇന്നീ സാഹിത്യസാമ്രാജ്യപരക്രമത്തി ഏല്പിച്ച ചുമതല അദ്ദേഹം എത്തല്ലോ വിധിതിലാണ് നിഘ്നഹിച്ചിട്ടിള്ളതെന്ന വിഷയം തന്നെ എടുക്കാം.

കാവുപാം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ശക്കണ്ണി കവിതകളണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. നേരം നേപാശിനായി ചില മണിപ്രവാളപദ്ധതികളിൽ തുള്ളി ലുകളിൽ മറരം എഴുതുകയായിരുന്നു അന്നു ചെയ്തിരുന്നതും അതു അതിലെലാനീലും പരായത്തക്ക കാവുഗ്രന്ഥങ്ങളണ്ടായിരിക്കവാൻ സംഗതിയില്ലെങ്കിലും ഇദ്ദേഹത്തിനു “കവിത സ്വന്നയേജത്”യാക്കുമെന്നില്ലതിനും അതുതന്നെ തെളിവാണെല്ലാ. കൊട്ടക്കണ്ണല്ലുടുക്കി കണ്ണത്തുന്നു തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം പി. 10 വയസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ‘സൗഭ്രാഹരണം’ ശതകത്തുമത്തേ ശക്കണ്ണിയുടെ പ്രസ്താവനയിലുള്ള പ്രമാണത്തി. ഇതുമത്തുക്കു പാരിതനായകൾ എഴുതി

തതീത്തിട്ടുള്ള കവിതകളാട്ടാക്ക വക്തിരീഞ്ച് താഴെ
പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

I. മനിപ്പവാളക്കുതികൾ. (12)

1. സുഭദ്രാഹരണം. 2. രാജാക്കശവദാസ് ച
രിത്രം. 3. ആസനമരണചിന്താഗ്രതകം. 4. കോള
വമ്മ ഗ്രതകം. 5. ലക്ഷ്മീഭായിഗ്രതകം. 6. മാടമഹീ
ഗ്രതകം. 7. ധാത്രാചരിത്രം. 8. അത്രമ്യസ്താ
തി. 9. മംജപചരിതം. 10. കപോതസന്ദേശം. 11.
ഗൗളിശാസ്ത്രം. 12. ഹരിവംഗസംഗ്രഹം. (കു
വിൽ പറഞ്ഞ റണ്ടും തജ്ജമ.)

II. ഭാഷാനാടകങ്ങൾ. (8)

എ. വുരാണകമകൾ. 4.

1. ക്രോലഗോപാലം. 2. സീമന്തിനീചരിതം.
3. പാബ്യാലധനജയം. 4. ഗംഗാവതരണം.

ബി. തജ്ജമകൾ 2.

1. വിക്രിമാഖ്യശൈയം. 2. മാലതീമാധവം

സി. കല്പിതകമകൾ (2)

1. ഭേദവിലാസം. 2. ജാനകീപരിഹായം.

III. ആട്ടക്കമകൾ. (5)

1. ശ്രീരാമാവതാരം. 2. സീതാവിവാഹം. 3.
ശ്രീരാമപ്രാഭിഷാകം. 4. ഭസ്മഗോഗ്രഹണം. 5.
കീരാതസൂര്യചരിതം.

IV. കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടകൾ. (9)

1. നിവാതകവചകാലക്കേയവയം. (24 വുത്തം)
2. ശ്രീമുലരാജവിലാസം. (പത്ര വുത്തം)
3. വിക്രോറിയാചരിതം. (12 വുത്തം)
4. യുവചരിതം. (16 വുത്തം)
5. ശ്രോണാദീശപരീമാഹരാത്മ്യം. (എഴുവുത്തം)
6. ആർദ്രാചരിത്രം (13 വുത്തം)
7. ഭോല്ലത്തി (പാന)
8. ഓണപ്പാന.
9. രണ്ട് താരാട്ടകൾ.

V. കിളിപ്പാട്ടം (1)

വിനായകമാഹരാത്മ്യം

VI. മുളഘടകൾ (5)

1. ശ്രീതനാമോത്സവം.
2. ശ്രീമുലമഹാരാജഃപ്പത്രത്തുസ്വം.
3. കല്യാണമഹാത്സവം.
4. ശ്രീരക്ഷരവിലാസം.
5. തിരമാട്ടപ്പുംഹോത്സവം.

VII. ചഞ്ചിപ്പാട്ടകൾ (2)

1. കല്യാണോത്സവം.
2. സീതാസ്ത്രയംവരം.

VIII. ഗദ്യക്രതീകൾ. (14)

1. കെനപ്പയം.
2. വിശ്രപാമിത്രചരിതം.
3. വിക്രിമാവുഗൈയനാടകകമാസംഗ്രഹം.
4. അജ്ഞനൻ.
5. ശ്രീകൃഷ്ണൻ.
6. കേരളകവികൾ.
7. മുതൽ 14 തുടി എതിഹ്യമാല 8 പ്രസ്തുകൾ.
8. അഖ്യാതമാരാമായണം ത്രിക്കണ്ണം തജ്ജമ ചെങ്കിട്ടിക്കളിരായി എന്നോക്കെ തിരിക്കുന്ന എന്നാണോമും.

ഇങ്ങനെ എടു വക്കപ്പായി അരപതിലധികം പ്രത്യേക ചുപ്പക്കങ്ങളിൽ തുടാതെ വണ്ണമുത്തികളായിം കരറ ഫ്ലോക്കങ്ങളായിം മററം എത്രയെത്ര തുടികൾ ഇം മഹാൻ എഴുതീടുണ്ടെന്ന കണക്കാക്കവാൻ പ്രധാനമുണ്ട്.

മേൽപ്പറത്തെ തുടികളിൽ ഇം ലേവകൻ വായി ശ്രീക്ഷീലാത്തതു വല്ലതുമണ്ഡോ എന്ന സംഗ്രഹമാണ്. അന്റോ എഴോ തുടികളൊഴിച്ചു മററല്ലാം ഇന്നും കൈവശത്തിലുണ്ടതാണ്. ഇന്തി ഇവയിൽ ചീലതി നേപ്പറാറി മാത്രം ചുരങ്ഗിയ ക്രയ ചാഞ്ചലേച്ചും.

മണിപ്രവാളത്തികളിൽ സുഭ്രാഹ്മണ്ണം കേരള വ്യാസനർ ശാസനക്കന്നസരീച്ചുണ്ടാക്കിയതാണെന്ന മുന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. കേരവദാസചരിത്രവും അവിടുത്തെ പ്രേരണയുടെ മലമാണെന്ന താഴെ എഴുതുന്ന ഫ്ലോക്കങ്ങളെക്കാണ്ട് വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്.

‘മുന്നേ നമ്മുടെ കേരളത്തിലധികം
തുടക്കകാണ്ടു നടന്ന യോഗ്യർച്ചിലരി-
ഞണ്ഡായിതനില്ലയോ?

അൻപേരുന്നവരിൽ തുതജ്ഞതയെന്നും -
തതീ നമ്മളാമാന്നും

വൻപേരുന്ന ചരിത്രചരിത്രമെഴുതി -

കണ്ണിക്കവാൻ നോക്കും.

ചീലതുടെ ചരിത്രം ഞാൻ തീര്ത്തിട്ടാം, പിന്നുവേരു-
ചീലതുടെ കമ നന്നായും താങ്കളാക്കി നോക്കു;

പലക്കുമാരുമയോടെന്തീപ്രകാരം തുനിത്താൽ
പലക്കുമാരുമയോടെന്തീപ്രകാരം തീരുമല്ലോ.

ഉജാനിക്കുന്നതു പമ്പത്തിമണിയായും
നാട്ടാരിലിഷ്ടപ്പെട്ടു
'രാജാക്കണ്ണവദാസ'നെന്നും മഹാ—
നണ്ണായിരുന്നില്ലയോ?
വ്യാജാപേതമവന്നു ജീവചരിതം
ഫ്രോക്കപ്പടിക്കുന്നതാൻ
വേണം ജാത്യൈത്താട്ട വിസ്തരിപ്പുതിനേടാ
സാരസ്യസാരാംഖ്യയേ!'

കണ്ണറിക്കുന്ന തന്മാൻകൃതികൾ ദ ഏസ്റ്റകം
ഈ ലേവകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുള്ളതിൽ അവിടു
നാ ശങ്കുണ്ണി അവർക്കുകൾക്കയുള്ള കര്ത്തുകൾ ചേത്തി
ടുണ്ട്. ആ വക കര്ത്തുകൾ നോക്കേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷ്
നേത കവിതാവിഷയത്തിൽ തന്മാൻ എത്തമാത്രം
പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാണാം. അതുകൂടാതെ മറേറാ
രോ മാനുഷാര്ഥം, ചില പ്രധാനസമഭ്യങ്ങളം പ്രാസ്തു
ചരിതനായകന്നു കവനകലയ്ക്കും പ്രേരകമായിര
നാ എന്ന മീശത്രും ചേർക്കാണ്ടതെന്ന മനസ്സി
ലാക്കാം.

രണ്ട് നാടകത്തിലും വികുംഘമായുണ്ടീയം
കാത്തിക്കുന്ന തന്മാനം തജ്ജമബെയ്ക്കിട്ടുണ്ട്. രണ്ടും
കൂടി താരതമ്പ്യപ്പെട്ടതി നോക്കുന്നതു സാദ്ധ്യമാ
ണ്ട് കൈ വിശ്വാസത്തിനുള്ള വകയാക്കം.

മാലതീമാധവം

അന്തരിച്ചുപോയ സാഹിത്യക്കലെൻ ടി. കെ. കുഞ്ഞമേനോൻ ബി. ഓ. ‘വിഭ്യാവിംസാലിന്’ യുടെ പത്രാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരമാണ് രങ്ഗണ്ണി ഇതു തജ്ജമഹേ ഫീട്ടിള്ളിള്ളതു്. ഇതു് ആ മാസികയിൽ വണ്ണംവണ്ണ മായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും, ഒട്ടവിൽ കുഞ്ഞമേനോൻറെ പ്രൗഢ്യമായ അവതാരിക്കയോടുള്ളടി ഏ സ്നേകമാക്കകയും ചെയ്തിട്ടണ്ടു്. മഹാകവി ഭവത്തിയുടെ നാടകത്രയത്തിൽ പ്രൗഢ്യിക്കാണ്ടും ശ്രീവഗംഭീരുംകാണ്ടും പ്രാധാന്യമേറിയതാണു് മാലതീമാധവം എം. അതിന്റെ ഭാഗത്തിയായി തജ്ജമ ചെയ്തിൽ അ കാലത്തു് സമകാലികനാരായ സകലകവീക്ഷണം റഹിളിയെ ക്ഷേണിച്ചിട്ടു്. കഴിഞ്ഞപോയ സീ. അന്തപ്പായി ഒരു ദിവസം കുറഞ്ഞിരുന്നു കൊല്ലം ഇതിനെപ്പറ്റി കുറരും പറത്തിട്ടിള്ളിള്ളതു്. ഈ ലേവുകൾ ഇവിടെ സൃഷ്ടിക്കാതിരിയുന്നുണ്ടു്.

ഗംഗാവതരണം നാടകം 1067-ൽ കൊട്ടയത്തു് വെച്ചു നടന്ന ഭാഷാപോഷിണി സഭയിൽ വെച്ചു ണ്ണായ കവിതാപരീക്ഷയിൽ അഞ്ചു മൺസിന്റെക്കാണ്ടണ്ണാക്കിയതാണു്. സീമന്തിനീചാരിതം, പാഞ്ചാല ധനജയം, ജാനകീപരിണയം തുടർന്ന നാടക ഔഴിം ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഭാഷാപോഷണാലീലാ ഷിക്കളിൽ പ്രമാഖണന്നീയനായിരുന്ന കടത്തനാട്ടു് ഉദയവമ്മ ഇളയരാജാവിന്നു താഴ്ചാലുക്കാരം ഉ

ണ്ണാക്കിയതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവനോദയത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയതുമാണ്. ശങ്കള്ളിയുടെ കല്പിത ത്തികളിൽ അധികം പ്രസിദ്ധി ക്വോലഗോപാല ത്തിനാണ്.

“മാക്കപ്പള്ളവസമാധരി, മാസ്യമെന്നു
പോകുന്ന തോൻ പരമപൃത്യശനോടിത്തല്ലോ
ഞുകനവല്ലമറിയിച്ചളിവല്ലനേതാ—
നേകനതാകിലതു വാദി വരാം വരാംഗരി.”

ഈവക ഭ്രൂക്കന്താളിടെ മാധ്യമം പരബ്രഹ്മരിയി
ക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ആട്ടക്കമകളിൽ രാമാധനം കമ്പ മുന്നം, കീരാ
തസ്വനചരിത്രംകുടി നാലെല്ലം ആംഗത്തിപ്പുരത്തു
സപാമിഡാക്കേഡും, ത്രിശ്രദ്ധാഗ്രഹണം കൊച്ചിയി
ലെ നാലുംകുട്ടതനുരാന്നേരയും കല്പനപ്രകാരമണ്ണാ
ക്കിയതാണ്.

ആ. ശങ്കള്ളിയുടെ ആട്ടക്കമകൾക്കു വിശദം
മുണ്ട്. ഇട്ടേഹത്തിന്റെ സംസ്കർത്ഥാകവനപാട
വം അറിയണമെങ്കിൽ ഈ കമകൾതന്നെ വായി
ക്കണം. ഭാഷാകവിതകളിലേക്കാൽ നിഃഷ്ടപ്പെട്ടും ഒ
ഗിയും ശങ്കള്ളിയുടെ സംസ്കർത്ഥപ്രാഥരിക്കാണെന്നു
തോന്നം കാരോന്നം വായിച്ചാൽ. ശ്രീരാമാഖരതാരം
ആട്ടക്കമയിലെ ഒരു വനന്ത്രേയാകം നോക്കുക.

“ശ്രീലാസ്യാമേധരംഗം ശ്രീതജനദിവിഷത്—
പാദപം മേച്ചരാം

നീലാംഭോഭാളിവള്ളം നീതപമക്കണാ-
സാരപീഡുഷ്ടസാരാ

ഗീഹസ്താംഭോതഹോദ്യനീശിതഗരഗരം—
സോജ്ഞലം നീജ്ഞജ്ഞരോധ്യം
ഗീഹസ്താരണ്യഗേഹസ്ഥിതമവനിസ്താ-
ഭാഗ്യബൈഭാഗ്യമീഡിയ്.”

എസുരഗോഗ്രഹണം ആട്ടക്കമെയിൽ ഭാജ്ഞാധന
നെറ്റ ഒരു ഗ്രംഗാരപദ്ധതിനു മുമ്പുള്ളതാണ് താഴെ
എഴുതുന്ന പദ്യം—

“ഖാലാം മാധവലാളിതാം കണ്ണമിതാം
പത്രാങ്കരാലങ്കുതാം
പാർപ്പന്മാം പരമജ്ഞനസ്യ കലിതാ-
മോഭാം തഭാ മാധവീം
വീക്ഷ്യാനല്ലതരേപ്പ്രയേവ കലുടച്ചാ-
ഗതപാ നീക്കണ്ണാന്തരം
ഭാക്ഷ്യാദത്ര വസന്നഭാഷത നീജാം
ഓഞ്ചാം സ ഭാജ്ഞാധനഃ.”

മാധവൻ (വസന്തമെന്നം ശ്രീകൃഷ്ണനെന്നം) ലാളിച്ചുവഴിം, പദ്മാംബരങ്ങളാൽ (ഇള
യ ഇലകളാലുംനാം, പത്തിക്കോറകളാലുംനാം) അ
ലംകൃതയിം, അംജ്ഞനനെറ്റ് (നീർമ്മത്തുവുക്കണ്ണരിനെറ്റ്
എന്നം, പാത്മനെറ്റ് എന്നം) സമീപത്രം നീഛ്ണനവ
ം ആയ മാധവിരെയ (വാസന്തിലതരെയ എന്നം, സു
ദ്രേശയ എന്നം) കണ്ണിട്ട് ഇംപ്പുകാണ്ടാ എന്ന

തോന്നു മനസ്സു കലങ്ങി ഭദ്രാധനൻ ഒരു വള്ളിക്ക
ടിലിൽ കടന്ന ഭാഷ്യയോട് പറഞ്ഞു എന്നാണ് ഫ്രോ
കത്തിലെ ആശയം. ഫ്രോഷംഗിക്കാണ്ട് ഭദ്രാധ
നന്നർ ഇംപ്രകാരണം എത്ര ഭംഗിയാക്കി അതു
തതിലേഴ്ത്തു യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന് ആരംഭി
ച്ചേന്നാക്കാണ്.

ഈ ഫ്രോകവും ഇടന്നിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധാരപദ്ധതിം
കഴിഞ്ഞതാശേഷം, തന്റെ ഉത്തരാസ്ഥാനവര
തതിൽ ‘ഗാധാരകബന്ധസാസിന്യജ’ എന്ന ഒരു ഫ്രോ
കവും മുത്തന്നർ ഒരു പദവും ഉള്ളതിനെ അനന്തരിച്ച്
കുറഞ്ഞും പദവും ഇതിലുമുള്ളതു വളരെ നന്നാ
യിട്ടണ്ട്. ആ പദവും പദത്തിന്നർ ഒരു ഭാഗവും
ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടു.

“അമ കത്തിലകേന്നുകൊന്നാധിഗ്രഹിക്കുന്ന കലാചാരിൽ
പുമ്പിജിവലയും കത്തോഡരേഖാത്താളിലാബെദ്യും
അധിവസതി സഭാന്താമദ്ദേശവേദത്യാളി നതപാ
വിധിവദിതി ബാഹ്യശാഖരം കേൾപ്പി ചാരം :”

പല്ലവി.

കലയേഹം പാദപക്ഷജി, കൈഞ്ഞവേഗപരാ!
കലയേഹം പാദപക്ഷജിം.

അനവല്ലവി

ബലവിജിതസൃഷ്ടി!
ബഹിപ്പതാവിലനിജാഹിത! — കലയേ

പരണ്ണമേരി.

1. ചൊല്ലുള്ളും ഭവാനിതുകാലെ, മൂലമനോച്ച
 ചൊല്ലിയങ്ങയച്ചതുപോലെ, വേഷവും മാറി
 : സോല്ലാസം പോയി നു പരമ്പരേ! ഇതുപുന്ന
 (തതിൽ
 മെല്ലവേ ചേരുന്നതു ചാലേ, അവിടെ
 (മോഡാൽ

ഉടൻ നദേശപരപുരത്തിലും,
 കടന്ന ബുറ്റുഗ്രഹവരത്തിലും
 കിടന്ന നിശ്ചീ ചില നിരത്തിലും
 നടന്ന തോൻ പല തരത്തിലും—കലയേ

2. നാരമൊമ്മനി താരമന്ന, ധമ്പജന്നതനെ
 പാരാതെ കണ്ട് പോവതീനും, അവിടെപ്പും
 കാരണ്ണാഭാവമോച്ചും വന്നു, ഭവദത്തമാം
 പാതപീംമതിലിഴുനും, വന്നിച്ചുകാണ്ട്
 വിരുദ്ധ ബുറ്റതരമനന്തരം
 എരിജന്ത ബത! നിജാദൈനന്തരം
 നിരഞ്ഞ കണമൊടനന്തരം
 പരഞ്ഞ നരപതി നിജാന്തരം—കലയേ

3. വത്തമാനമതു നിശമിച്ചു, മാമനി ധമ്പ—
 ചുത്തനോച്ച മോഡാൽ കമീച്ചു, പാന്താലിതനെ
 പ്രത്യുഖ്യം ഭാഷ്യാക്കിവെച്ചു കൊണ്ടഞ്ചുപേരും
 അതു മരിയു നിവസിച്ചു, കൊള്ളിവിനന്നനാൽ,

കയത്തനിനി നീജഗ്രഹാന്തര
തരത്തിൽ മതവിന ദശാന്തരേ
പെങ്കുത പീശ വലു ഗ്രഹാദരേ
കയത്താടണവയു സഹാദരേ—കലയേ”.

കോട്ടയംകമകളിലും മറ്റൊ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ
കാണുന്നതുപോലെ ശബ്ദാലക്ഷാരധാടിയിലും, സ്വ
തേതനെ പ്രാസഭമകാരനായ നമ്മുടെ കവി അ
ഗ്രഹംആർമാന്തിച്ചിട്ടില്ല. നോക്കക:—

“വിഹായസാ വിഹായസാ സ്മം തു ഗസമാദനാ
വിഹായ സാധപ്രസാവഹോ വീക്രംധിസാധപ്രസാ

(വഹം)

മഹാഗ്രഹകാപ്രഹരം മുഖാഗതം തദാഗ്രഹഗാതമജം
സഹാസമാധ സാജ്ജലപീതചൂജ്ഞിനം വച്ചോ

(ജ്ഞിനഃ”)

നമ്മുടെ കമാനായകന്നു ഭാഷാകവിതകരാക്ക
സപ്തത്യുള്ള അക്കുഡിശ്ചതയും ശബ്ദസൈംകമാഞ്ചവും ഈ
ദ്രോഹത്തിന്നു തള്ളലുകളിലും മറ്റ പാട്ടകളിലും
കയപോലെ കാണാവുന്നതാണെന്ന മാത്രമല്ലാതെ അ
വയെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും വിസ്തരിക്കവാൻ നീറ്റ
ത്തിയില്ല.

ഈ മഹാകന്നു ശദ്ധത്തികളായി പതിനാലു
ണ്ണം ഇവിടെ പറഞ്ഞു. ഇവയിൽ രണ്ടാണ്ണം ത്തിനാ
ണ്ണയികമം പ്രാധാന്യം. അതിലെണ്ണം ‘കേരളകവികൾ’
എന്ന പുസ്തകമാണ്. ഇതിൽ കേരളീയരായ ഇങ്ങവ

തതിരണ്ട് പഴയ കവികളുടെ ചരിത്രമാണെങ്കിൽ. എന്നാൽ ഇതിലധികവും ശരിയായ ഒരു ജീവഹാസി അമല്ല. കാരോ കവിയെപ്പറ്റാറിയും നാട്ടിൽ ഉച്ചാരമുള്ള ഏതിരുപ്പും രേഖപ്പെടുത്തുക മാത്രമേ കവി ചെയ്യിട്ടാണു. നമ്മുടെ പഴയ കവികളെപ്പറ്റാറി ഇതു യൈക്കിലും വിവരം കിട്ടുന്നതു് അത്യുവശ്യമാണാ താനും.

ശ്രീ. ശക്തിയുടെ തുതികളിൽ എന്നുംകൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും മീകച്ചുനില്ലെന്നതു് ഇല്ലെന്തി സെൻറ് ‘എതിഹ്യമാല’തന്നെ. കേരളത്തിനു് ഇന്നും ശരിയായ ഒരു ചരിത്രമാണെന്നും ചെയ്യാറും എതിഹ്യങ്ങൾ മാത്രമാണു്. ഇവയെ ചരിത്രകാരന്മാർ ഇതേത്രയും തതിൽ സ്വീകരിക്കുകയില്ലെങ്കിലും, സ്വന്നവനികളിൽനിന്നും കഴിഞ്ഞുപോകുന്ന പാരമഹാശ്വാസംപോലെ വേണ്ടവിയും ഗ്രഖിച്ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നവക്കു് ഇം എതിഹ്യങ്ങൾ തന്നിന്തക്കുന്നും തീരുവാനിട്ടുണ്ടു്. ഇതിലധികമായി ഇവയുടെ മഹത്പത്തെപ്പറ്റാറി പറയുവാൻ ഇവിടെ സാഡുമല്ല. ഇം ഒരു വിഷയത്തിൽ എഴു വലിയ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയതു് ഇം ലേഖകൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇം എഴുംകൂടി സുമാർ എറോളും എതിഹ്യങ്ങൾ കംബാമെന്ന തോന്നും. എട്ടാമതായി ഒരു വിൽ ഒരു പുസ്തകംകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതീടുണ്ടെന്ന കേട്ടിട്ടുള്ളതെ കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഈ മഹാന്നർ ഗദ്യത്തികൾക്കെല്ലാം ഉള്ള
ക്രൈസ്തവമാം സപാഭാവികതയാണ്. വളരുന്നേക്കു
ടി വലിച്ചനീടി വാചകം എഴുതുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ ശ
ജ്ഞാനിയ്ക്കു വരുമെ അല്ല. ഏതിഹ്യമാലയിലെ ഒം
രോ വിഷയവും വായിക്കുവോരു. പരിശാമത്രപ്പി
കൊണ്ടു് ഒരാവ്യാധികയുടെ റസംകൂട്ടി വായനക്കാ
ക്കു ലഭിക്കുന്നണ്ടു്. ശജ്ഞാനിയുടെ മരുരല്ലാ തുതി
കളിം നശിച്ചുവോയാലും ഈ ഒരാറരു പുസ്തകമാളി
കാലതോളം അദ്ദേഹത്തിന്നർ കീത്തിക്കു കരുവവൽ
നന്നല്ല.

ഈ കമാനായകന്നർ ഗദ്യപദ്യത്തികളിൽ കാ
ണുന്ന മാധ്യമം അദ്ദേഹത്തിന്നർ സംസാരഭാഷയിലു
മുണ്ടു്. പരിത്രഖമാണു് പ്രദയം; പരിസ്ഥലമാണു്
സംഭാഷണം; പക്ഷേ മലിനമയംകൂട്ടിയാണു്. ചീ
ലപ്പോരു അതു കൊന്പിൽക്കൊണ്ടു കളിപ്പിൽ തന്റെ
അതൊക്കെ ദൃശ്യവിചാരത്തിനേലായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. സപാ
ഭാവികമായ റസിക്കത്തംകൊണ്ടു ദള്ളംമായി അഞ്ചുനേ
യും വരുമെന്നെയുള്ളു. ഒരു നേരവേബാക്കുന്നഭവമാളി
മാത്രം പറയാം. 1079-ാമാണ്ടിൽ തലമുറേരിയിൽവെ
ചു നടന്ന ഭാഷാപോഷിണിസഭ കഴിഞ്ഞു, മടക്ക
ത്തിൽ കവികളെയെല്ലാം കടത്തന്നാണു് ഉദയവമ്പ് ഇ
ളയതന്നുരാനവർക്കു പുറമേരിയില്ലെങ്കിൽ അവിട്ടെന്നു
കോവിലക്കേരുള്ളു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ശ്രീമാഖാരായ
കെവിൽ കണ്ണതിക്കുള്ളുമെന്നോൻ, കെ. സി. നാരായ
ണന്നന്നപ്പും, മണ്ണത്തെ നീലക്കുള്ളുമുസ്തം, തേല

പുറത്ത് നാരാധണനവി മതലായവകം പ്രസ്തുത കമാ
നാധകനം മറരംകൂട്ടി ഉച്ചപ്പേശം വടക്കര തീവ
ണ്ടിയാപ്പീസ്സിലിറങ്ങി. അവിടെനിന്നു കത്തിരവണ്ടി
കയറി പത്രനാഴിക തീകച്ചും ചുരുക്കളും ഇളയതന്നു
രാഞ്ഞൻ കോവിലകത്തു സന്ധ്യാജ്ഞയ്ക്കിരുന്നു. സ്ക്രിപ്റ്റ്
തതിൽവെച്ചു കട്ടിയായിരുന്ന ഇം ലേഖകനം അവക്കു
ടെ കനിച്ചണ്ടായിരുന്നു. പിന്നു കളിയും ഉണ്ടാം ക
ഴിത്തുശേഷം കവികളെല്ലാവകംകൂട്ടി രാത്രിയിൽ ക
പ്രാബാസുഗസ്യികം ഒരു കാവ്യമെഴുതണമെന്ന തീ
ങ്ങനേൻി കല്പിച്ചു. അതുപുകാരം ഹാരോങ്കത്തക്കും ഒം
രോ ഭാഗം തീവിച്ചുകൊടുത്തതിൽ ഭീമസേനൻ കാട്ടി
ലേക്കെ പുരപ്പുട്ടന്നതുമതൽക്കളും ഭാഗമാണ്. ഒഴുവി
നു വെച്ചിരുന്നതു. അടുത്ത ഭാഗം നമ്മുടെ കവിക്ക
മായിരുന്ന എന്നാഭാന്നർ ഓൺ. ഏതായാലും ഓം
രോ കവിയും അവരവക്കു നീഡുയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഐട്ട്
തതിൽ കവിതയെഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. ശങ്കിയാകട്ടെ
യാത്രാദ്ദേശംകാണ്ടും രണ്ട് ദിവസത്തെ സഭാഗ്രഹം
കൊണ്ടും തള്ളുന്ന നിലയിൽ തന്നെ വിരീപു വിരീച്ചു
കിടക്കകയാണ്. ചെള്ളതു. ഏകാലം മറരംകൂലും
ലഹരി കൂട്ടന്തിലെല്ലാം ഗ്രഖിച്ചിരുന്ന എന്നും തോ
നാനാണ്ടും. ഒഴുവു തന്നെ കവിതയിൽ,

“കാരറിന്മകൻ കംനുമായും ഗദ വീശിട്ടു
കാരേരാര കാട്ടിലെ മരങ്ങൾ മരിത്തിട്ടുനും.”

എന്നും മറരം തട്ടിവീകിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭീ
മന്നൻ യാത്രാദ്ദേശം കേട്ട ഘനമാൻ സമാധിയി

ക്കനിന്നണൻ ചീറ്റിക്കന്ന മല്ലത്തില തതിയ
പ്പും,

“ഉണ്ണിശ്ശേക്കെ തു യുംബന്നറയണമതിനാ—
യെൻ സപ്രത്യവത്തെ മാററി”

എന്ന പ്രധാഗ്രിച്ചിങ്ങാടു്, മുമ്പിൽത്തന്നെ ഇരുന്ന
ഫ്രോകം കരത്തിക്കരിച്ചിരുന്നു ഇം ലേബക്കെന വായി
ചുക്കേക്കിപ്പിച്ചപ്പും കുറ അട്ടത്തു കിടന്നിരുന്ന
ശക്കണ്ണി തല അല്ലോ പൊക്കീ “ശ്രീ അതും വേണ
മോ”, എന്നു് അന്ന ചോദിച്ചതു് ഇന്നും ഇം ലേബ
കൻ മരന്നിട്ടില്ല. ശക്കണ്ണിയെ ചിലത്തോക്കെ ‘ഉണ്ണി’
യെൻും പറയുമാരിള്ളതിനാൽ ‘ശ്രീ ഉണ്ണിയുടെ
ഉക്കെ പരീക്ഷിക്കവാനാണോ’ ഭാവം, എന്നത്മം ക
ല്ലിച്ചിട്ടാണോ കമാനായകൻ ഇം വാക്കെ പറഞ്ഞതെ
നാ സ്ഥാപിച്ചാലോ.

ശ്രീയം വിസ്തൃതിക്കണ്ണതായ ആവശ്യമില്ല.
ആ. ശക്കണ്ണിയുടെ സദ്ഗ്രാവസാധനങ്ങളാൽ മണിപ്പ്
വാഴവ്യാപാരം വബ്ദിച്ച. ഗദ്യപദ്യക്ഷൈഷിക്ക പുജ്ജി
ക്കട്ടി. ഭാഷാസാമ്രാജ്യം സന്ധുപ്പൂർമ്മായി. ചക്രവർത്തി
ചുമതലപ്പെട്ടത്തിയ ഉദ്യോഗം സ്ത്രീഹർമ്മംവള്ളം
നില്വഹിച്ച തുതുത്യനായി 1112 കക്കിടകം 7-ാം
തീരുതിതന്നെ 82-ാംവയസ്സിൽ കംലയവനികയ്ക്കു
ഇളിൽ മരയുകയും ചെയ്തു.

പറേതാ പത്രണോ വരീകളിൽ ഒരു ലഘുകൃതി
നിമ്മിക്കുകയും; ആവക തുതീകരം പതിനേണ്വോ ഇ
ങ്ങപത്രാ ക്കട്ടിച്ചേരുന്നു, ഉള്ളടക്കങ്ങതോടു് ഒരവിധ

തതിലും പൊതുതമില്ലാത്ത ഒരാക്കഷ്ടകമായ പ്രേരണ കൊടുത്തു ചുസ്തുകമാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ മിക്ക ഘവകവികളിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അബ്ദാനം ആനയും തമിലുള്ള അന്തരമുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞാൽ അവസാനിച്ചു.

ശങ്കണ്ണിയുടെ നിശ്ചാണത്തിൽ ‘ലക്ഷ്മീഭായി’ പ്രവർത്തകനാർ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം എതാനം ചുരമ്പ്പോക്കുമ്പോൾ ഇം ലേഖകൻ ഏഴ്ത്തീകരാത്തകയും, അതെല്ലാം ആ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിൽ ചിലതുടി ഇവിടെ ചേങ്ങന്നതു് അന്നച്ചിതമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

‘‘ഈകന്ദ്രമജരീമധ്യദിശയി—

പാരീനമാകം പരീ—

പാകം എണ്ണേ പദ്മദാകാണ്ട വിലസും

എല്പ്പുമ്പോൾ പദ്പുമ്പളിം

ആ കരുംതമ്മസുവപ്രതീതിയുള്ളിം

ഗദ്യമുള്ളിം തീരത്താ—

രേകൻ മനിതിലന്നു, നിസ്സുകവിയാം

ശങ്കണ്ണിതാനെന്നീഡേ?

1

കൊട്ടാരത്തിലെഴുന്നൊരിക്കുവിവരൻ,

പൊട്ടക്കൈടിൽക്കുള്ളിലും

കൊട്ടാരത്തിലുമാന്നപോലവിലും

• തുള്ളിപ്പെട്ടും റീതിയിൽ

മട്ടാതിച്ചിവസംവരേണ്ണ കൃതി ചെ.

ഈ കുള്ളിലെതാട്, ലൂപ്പിതിന്റെ
മട്ടാതിഞ്ഞിഹ ഭാഷയെപ്പുറമിനി—

പ്രജ്ഞാപ്പേച്ചതീച്ചവാൻ?

2

വൈതിഹ്യങ്ങളുന്നു കമ്മണ്ണന്മാരാ—

പ്രക്ഷിളിയം, നാട്ടകം—

രോതിക്കേരാക്കമതൊക്കെയും വകതിരി—

‘തെച്ചതിഹ്യമാലാ’വ്യയിൽ

വ്യാതിപ്പേക്കാരും പുസ്തകാവലി രചി—

ച്ചാന്നി മഹാൻ സംശ്ലഭം—

പ്രീതിക്കായ സ്വന്ധനഃപതാകയുലകിൽ

പാരിപ്പൂരകംവിധിയം.

3

കേരാക്കില്ലോ മലിതോകതി നല്ലതിനിമേ,—

ഒലതിഹ്യമെന്താകില്ലോ

നോക്കില്ലാതെ, മതീവിധിത്തിപ്പല്ലതി—

തതീക്കാനൊാളില്ലിനി;

വാക്കില്ലോ കമ വിസ്തരിപ്പുതിനമേ,

ശങ്ങണ്ണി വീംണ്ണരവേ

‘നോക്കില്ലോ മണി’അംഗാളി കൈരളി ചുത—

ക്രത്തിൽ പരത്തിച്ചകിൽ.

4

സംസ്കാരകകവിമണി

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

കൊല്ലവർഷം പതിനൊന്നാംതുക്കത്തിന്റെ പ്രാ
രംഭമുതൽക്കു 1125 തൃടി കഴിത്തെ ക്രോകാൽ ശത
വർഷത്തിന്തും കേരളത്തിലെച്ചയൻ്റും സാഹി
ത്യകാരങ്ങൾക്കെ സഖ്യ സീമാതീരമാബാന സാഹി
ത്യചരിത്രത്തിൽതൃടി ഒന്ന കണ്ണാടകിക്കനവക്കാ
ക്കെ കാണാവുന്നതാണ്. ഷുന്തോട്ടം, വെണ്ണാറിന
നൃത്തിപ്പൂടനാർ, കൊച്ചങ്ങല്ലർ തന്മരാക്കനാർ, ന
ട്ടവയ്ക്കുന്നതിരിമാർ, കണ്ണൽ നാരാധാരങ്ങനോൻ
ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി ‘ക്രിഡ’വരെ മജ്ഹുദുകരളത്തിലുണ്ടായ
വർ കുറച്ചുണ്ടാല്ല. കേരളവർഷ വലിയ കോദ്ദിത്ത
നുംബൻ, ചതുനാഡ്രോ രവിവർമ്മാ, എ. ആർ. രാജ
രാജവർമ്മാ, മുലുർ എസ്സു. പത്തനാഡുപാറിക്കർ, കുട്ടി
അയത്തിൽ ചെറിയാൻ, അശക്ത്യ പത്തനാഡുക്കുപ്പു
ഇങ്ങനെ ഒക്സിണൈകരളത്തിനുലക്കാരഭരായവർ വേ
രെ ഒരു വക. തെക്കെ മലബാറിൽ കുറത്തപാറ ദാ
മോദരൻ നൃത്തിംഗി, വെള്ളാനാഡ്രോ വാസുദേവൻ
മുസ്തു, പള്ളത്തു, മംഗലംകവികരി മതലായി പ
ലങ്ങം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാനാകമാരൻ നമ്പ്രാർ, കട
ത്തനാട്ട തുണ്ണവാരിയർ, കെ. സി. നാരാധാരൻ
നമ്പ്രാർ, കുട്ടമത്തു കുപ്പുനാർ ഇത്തരത്തിൽ ഉത്തര
കേരളത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ളവരുടെ എന്നുവും അനവധി

യാണ്. ആശാൻ, ഉള്ളിർ, വള്ളിത്തോരാ ഇന്ത്യൻ ത്രിഭൂതികൾ വേരുമിരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ ഒക്ക് രജത്തിലെ സാഹിത്യാന്തരീക്ഷത്തിൽ, ക്രോകാൽ ശതകത്തിനുള്ളിൽ ഉചിച്ചുചുമ്പിതിയിലെത്തുകയും, അതായുള്ളതുപോലെ സ്വന്തം കിരണകവല്ലിങ്ങളെക്കാണ്ട് ലോകത്തെ ഏറെക്കണ്ണരു പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള അസംഖ്യം തേജോഗ്രാളിങ്ങളുടെ ത്രിഭൂതിൽ തന്റെ വ്യക്തിമുദ്രയെ സുവൃക്തമായതുപറ്റിൽ കത്തിവെച്ചു മരഞ്ഞപോയ ക്രജ്പലത്താരമന്ത്രം തുടർന്നു: കെ. സി. കേരവപിള്ള.

തിരുവിതാംകൂരിൽ കൊല്ലം താലുക്കിലുള്ള പരവുകൾ എന്ന ദേശത്ത് ‘വാഴവിള’, എന്ന ചുഡാതനന്തര ഹത്തിന്തന്റെ ഒരു ശാഖയായ കേതേത്തുവീട്ടിലെ ലക്ഷ്മി അമ്മയുടെയും വലിയവൈളിച്ചത്തു രാമൻപിള്ളയുടെയും ചതുരന്തായി കേരവപിള്ള 1043 മകരം 22-ാംനാരോഹിണി നക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച. കെ. എന്നതും ഇം വീട്ടപേരാണ്. ഇവരുടെ കുടുംബക്കാർക്ക് ‘കലാക്ക ചെച്ചുകരാമൻ’ എന്ന ഒരു സ്ഥാനം പണ്ട് രാജാവികർത്തനിന്നു കിട്ടിയതും ഇന്നും നിലവിലുള്ളതിനെ കാണിക്കുന്നതായിരിക്കാം സി. എന്നക്കുറം. അഞ്ചും വയസ്സിൽ അക്കുറവിദ്യ ആരംഭിച്ച കെ. സി. അക്കാലത്തു പരവുരിലുള്ള സക്കർ പാളിക്കൂട്ടത്തിൽ പഠിച്ചും ദിശാ സ്ഥാപിക്കിലും പ്രസ്തുതമായ വിജയം നേടി. അനും ആ ദിക്കിലെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുസ്സുള്ള കളില്ലാതാതീരന്തിനാലും, മകനെ മുരഭേദങ്ങളിലെങ്ങുക്കവാൻ

அறஷ்டநம்மாக்க ஸமுதமிலூத்ததறுக்காளடி கேரவன் கட்டியுடை விழுப்புஏஸ் டுட்டவாநிடவுனில். ஏது கூலூ அறஷ்டங்கள் நிலைய்க்காளடி ராமாயணங்வாயன பரிசீலி'ஆக்காளைக்கின்றன. ஸப்ளுகாலத்தினாலே கூடுதல் ராமாயண கிழிப்புஞ் பல ராமாயணங்களூ வாயிக்க வாங் கெ. ஸி. கூலை ஸாமத்மீய புஸிலுமாயதி நால் பலதா வாயனங்களேவேலை' அடேவரதை கூறனா ஆதுடனி. 'ஸநஸநாயககவி' எடுப்பேற் பின்டி ஸப்பானிக்கவாங் ஹடேஹத்தினா ஸாயிதுதிங்கர் அடின்மாங் ஹதாவெனா ஸ்ரூப்தமாளாலே.

അങ്ങാലത്തു പരവുരിലും പരിസരങ്ങളിലും കമകളിക്കാർ കൊല്ലുന്നതോടു ഡാറാജം വന്ന കളിച്ചിൽ സാ. ഗാനകലാലോലനായ ഈ ബാലൻ സംഗീതസാഹിത്യങ്ങളുടെ സുരഭിയസ്ഥേഷ്ടനംകാണ്ട സമേഖാധനമായ കമകളിയാൽ ആകുശ്ചനായതിലുള്ളതമില്ല ഭോ. കേളികൊട്ടുകൊഞ്ചു കെ. സി. അവിടെ എത്ര കയ്യായി. പിന്നെ പുലക്കന്നതുവരെ കളികാണകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ എത്രദിവസമായാണും അല്ലാഡാവ വുമിപ്പു. എന്തിനധികം? കമകളിമേം മുഴുത്രും അതുകണ്ടുകണ്ടു അദ്ദേഹം സ്വന്തമായിത്തന്നെ ഒരു കമകളിക്കുത്തിരിയണ്ടാക്കി. അങ്ങനെ പതിനഞ്ചാംവയസ്സിൽ ഈ ബാലൻണ്ണാക്കിയതരുതു. ‘പ്രധാനേച്ചരിതം’. മലയാളം പള്ളിക്ക്ഷേട്ടരിൽനിന്നും സിഖിച്ച ആമമികപാഠവും, രാമായണപരിശീലനവുമല്ലാതെ പരയത്തക്ക പാണ്ഡിത്യമൊന്നും സിഖിച്ചിട്ടില്ലാത്ത

ഈ ബാലകവി പതിനെം്പാടുകളിൽ ഒരു കമകളി എഴുതിയണാക്കാൻ തുനിത്തത്തു സാഹസമാണാന സാധാരണാക്കാൻ തോന്നമെങ്കിലും, കെ. സി.യുടെ അന്തരാത്മാവിൽ ലയിച്ചകിടക്കുന്ന കവിതാവാസ നില്ക്കേ പെട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടവാനുള്ള ആദ്യത്തെ ക്രമാംഗായിരുന്നു അതെന്നു സമാധാനിച്ചാൽ മതി.

തനിക്ക് കാമനയാണെങ്കിലും ഈ പ്രമാണന്താ നത്തിനു ധാരാളം വൈകല്യങ്ങളാകാതിരിക്കുന്ന ഭൂമി നല്ല നിശ്ചയമുള്ളതു കൊണ്ട് സി. ഇതു ചില വിദ്യപി ഓരോ കാണികവാൻ മടിച്ചിപ്പ്. പാരു പ്രഭാഗ്രഹം നാട്ടാണ്ടാരായ ഇടത്തരക്കുംബക്കാരിൽപ്പെട്ട പരമ ആശാൻ ഈ കൃതി കണ്ണപ്പും “‘ക്രൈവൻ കവിയാ യാൽ കൊള്ളാമെന്ന മോഹമണ്ണ്’, ഇല്ലോ? പക്ഷേ ആ തിനു അല്ലോ പഠിച്ചു പറരു’’ എന്ന പരകയണ്ടായതേ. പാരു ക്രൈവന്നാണ് എന്ന പ്രസിദ്ധവ സ്ഥിതിനാം അഭ്യർത്ഥനാട് കരി സംസ്കരം പാശക സാമേനാം, എന്നാൽ ഈ കൃതി സ്വന്തം തിരഞ്ഞീ നന്നാക്കാൻ കഴിയുമെന്നാം ഉപജോച്ചു. അതുപ്രകാരം കെ. സി. അഭ്യർത്ഥനത്തെന്നു ആചാര്യനായി സ്വീകരിക്കുകയും കാവുന്നാടക്കങ്ങളും അലക്കാണ്ണാസ്സുവും പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെന്റെമലമായി ‘അട്ടാ ദച്ചാടിതം’ താൻതാനു പാശ്ചാത്യിച്ചും അതിനു ‘ഹീം സ്നാനാവധം’ എന്ന പുതിയ പേരിന്കാട്ടത്തു. രണ്ടി ക്രൈവാമണിയായിരുന്നു രാമകുർപ്പുമുന്നും ഒരു കൃതി കെ. സി. യുടെ കവിതാപ്രചരണത്തിനു ഭാവി

ശ്രോതാപിതൃനമംബാന പ്രവചിച്ചതായും കേട്ടി കൊട്ടു.

ഈതിനു ശ്രേഷ്ഠം തഗ്ദിണീസപ്രയംവരം കമ്പടി ക്ഷേമിപ്പുട്ട്, വുകാസുരവയം വദ്ധിപ്പുട്ട്, പാല്ലതീ സപ്രയംവരം അമ്മാനപ്പുട്ട്, അഞ്ചുംഗരുദയത്തിലെ വിധിക്കുന്നരിച്ചുള്ള സ്വർത്തവിധി പാന ഇംവക കു തീകരം നിന്മിച്ചു.

തന്റെ അട്ടാൻ പാല്ലത്യക്കാരനായിരുന്നതിനു തു ഇതിനീട്ടും അഭ്യേഷത്തിന്റെ കണകക്കളുടെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു മുത്തവിന്റെ സഹാ യത്രൊട്ടക്കൂട്ടി ഇംഗ്രീഷ് പഠിച്ചതും ഇക്കാലത്തായി തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് ഇംഗ്രീഷിൽനിന്നു മേതരം പില കവിതകൾ തജ്ജമചെങ്ങും നമ്മുടെ കവിക്ക സംശയിച്ചതും.

ഇതപതാംവയസ്സിൽ കൊല്ലുത്തും ഒരു വൈദ്യ ശാലയിൽ സംസ്കാരപ്പാചകനായിരുന്നു. എന്നാൽ അക്കാദിഖാലുംതന്നെ അതു വിട്ട പെറിനാട്ട് സപ്രത്മായി ഒരു സംസ്കാരവൈദ്യരാലു സ്ഥാപിച്ച നടത്തിത്തുട തും. ഇക്കാലത്താണ് ‘ത്രിരപത്മാസുരവയം’, ‘ഗുരീ തുജ്ജവിജയം’ എന്നീ രണ്ട് ആട്ടക്കമെക്കരം നിന്മിച്ചു ലഭ്യം. ഇതിലാദ്യംപറഞ്ഞ കുതി ഇം ലേവകൻ കണ്ണി ക്രീഡ്യക്കിലും, ‘കവിതാമുണ്ടാം ഇതിൽ പലതും, ഉള്ളതുകാതെ ആട്ടക്കാണ്ണന്നതിനും ഇം കമ വളരുന്നായിരിക്കേണ്ടു തോന്നുനും’ എന്ന വലിയ കോ

യിത്തന്പുരാൻ തിരക്കേണ്ടി അഡിപ്രായപ്പൂർവ്വതായാണ്
ഒരു ട്രിക്സ്.

“നാനാനന്നാനുനന്നാനാ
നന്നാനുനാനന്നാനന
നാനാനന്നാനോനന്നോ
നന്നാനേനന്നനേനന :”

ഈ ഫ്രോക്കം പ്രസ്തുതക്കുതിയിച്ചുള്ളതാണെന്നു. ഈ
തതരത്തിൽ ശബ്ദംകാണ്ട് ചെപ്പടിവിഡ്യ കാണിക്കു
വാൻ ധാരാളം ശക്തനായ കവിയാണ് പിന്നീട് പ്രാ
സവിഭാഗക്കും നായകത്വം വഹിച്ചിട്ടുള്ളതെ
നാറിയപ്പോൾ പലക്കം അത്രതം തോന്തിയേണ്ടാം.
ചെരുപ്പുത്തിലെ ആധിംബരാമേം പ്രായം തുട്ടപ്പോളി
ണ്ടാകുന്ന തന്റെ തത്തിൽ താനേ കരഞ്ഞുപോകുമെ
നു സമാധാനിച്ചാൽ മതി.

1065 മേടത്തിൽ പരവുൾ പട്ടിഞ്ഞാരെ വീഴ്ച്
എന്ന പ്രസിദ്ധമുഹമ്മദത്തിലെ കല്യാണിശ്രമ എന്ന ക
ന്ധക്കയ നമ്മുടെ കവിക്കല്യാണം കഴിച്ചു. ആ സ്ത്രീ
രതാത്തിനു കരഞ്ഞു വെച്ചപ്പോൾ കവിതയുമണ്ഡായി
രന്നു. അവരുടെ ജേയുള്ളത്തിയായ ലക്ഷ്മീശ്രമ പ്രസി
ദപണ്ഡിതനായിരുന്ന എന്ന കണ്ണട രാജരാജവമ്മ
തന്പുരാന്നു പതായായിരുന്നതിനാൽ കെ. സി.എസ്
തത്തിൽനിന്നു വ്യാകരണം കരഞ്ഞു പഠിക്കുവാൻകൂടി
സാധകക്കയും ചെയ്തു. അതിനുപുരുമെ കൊല്ലും ഒരു

സ്ഥിരം മന്ത്രിയായിരുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രികളുടെ അട്ടക്കൽനിന്നും വ്യാകരണം കരേണ്ടതി പഠിച്ചതിനാൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പാദ്ധ്യത്വം പോയി താമസം തുടങ്ങുന്ന തിനാഴനുതന്നെ സില്ലാവെക്കുമ്പും മുഴുവൻം എല്ലാം സ്വന്നമാക്കവാൻ കഴിഞ്ഞതിരുന്ന.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പുരം പാണ്ഡിത്യവും കവി. തപ്പവും തൃടിക്കുള്ളന്ദ്രജോഷം കെ. സി. നിന്മിച്ച റണ്ട് തൃതീകളാണ് ‘സംഗീതമജജരി’യും ‘സ്നാവരതാവലി’ യും. ത്രാതരാജസപാമികളുടെയും സപാതിതിനാർമ്മഹാരാജാവിന്നർയും തൃതീകളുടെ മട്ടിലും, നവീനനാശ റസിക്കേഷൻ മറ്റൊരു ചില രീതികളിലും നിന്മിക്കേണ്ടതായ ഈ തൃതീകൾ അശ്വേകം ഗാനകലാക്ഷണം ലഭ്യാത്മക പ്രശംസയ്ക്കു മുന്തേക്കും പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയുന്നു.

ഈവക. തൃതീകളെന്നല്ല, ഏതു പാട്ടം കെ. സി. വളരെ ഭാഗിയായി പാടിയിരുന്ന എന്നാണ് അഭിജ്ഞനാരാജിപ്രാധാന്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഗാനകലാരസികനായിരുന്ന അനന്തപുരാത്ത് മുതൽ കോയിതന്നും അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടതു താഴെ ചേർക്കുന്നു:

“ക്കു സംഗതിയെക്കരിച്ചണ്ണാകുന്ന കേരളവിശയിൽ അതിന്നർ അവസ്ഥ ഇന്ന തരത്തിലെന്നും ഉം റാംകുക പതിവാണും. പിന്നീടും അതു പ്രത്യേകം തത്തിൽ വരുമ്പോരു മുമ്പിൽ വിചാരിച്ചിരുന്നിടത്തോളം ഇം ഇപ്പോൾ സപ്ലീം അതുപൂർണ്ണി തോന്നും. വീച്ചാരി

ചുവോലെ ആയിരുന്നാൽ സദേതാഷം തോന്നം. വി
ഹാരിച്ചതിലും അധികമാണെങ്കിൽ ആശ്വസ്ത്രമാണ
ഞാകുന്നത്. ഇതിൽ മുന്നാമത്തെ സ്ഥിതിയാണ് കേ
രവചിള്ളയുടെ പാട്ട് കേട്ടപ്പോൾ എന്നിക്കുണ്ടായതു്.
നല്ലവന്നും അഭ്യസിച്ച മുന്നാമകാണ്ണാൻണെന്നു്.”

അബ്ദിനവവാഗ്ഭടനെന്ന പേരിൽ പ്രഖ്യാതനും,
കേരളവമ്മ വലിയ കൊയ്യിത്തന്പുരാൻറെ ജേപ്പള്ളിപ്പ്
ഹോമരംമായിരുന്നു. ഈ കൊയ്യിത്തന്പുരാൻ സംഗീ
തരസിക്കണാരിൽ അനുഗണ്യമാക്കാക്കയാൽ അഭ്യേഷ
തതിന്റെ ഈ അബ്ദിപ്രായംമാത്രം മതി കെ. സി.യുടെ
സംഗീതസാഹത്യം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ.

മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് സംഗീതക്രതികക്കളും ചു
കേരളവമ്മ വലിയ കൊയ്യിത്തന്പുരാൻ തിരുമേനിയും
വള്ളരെ നല്ല അബ്ദിപ്രായം പറഞ്ഞതിട്ടുണ്ടുണ്ടാതെ അ
തോന്നം ഇവിടെ ഉല്പരിക്കുന്നില്ല.

മേല്പത്തുരീഞ്ഞ സുപ്രസിദ്ധമായ നാരായണിയം
ഭാഷപ്പെട്ടുള്ളക്കയായിരുന്ന നമ്മുടെ കവി പിന്ന
ചെയ്ത ഒരു മഹത്ത്വത്തും. ആയിരത്തിലധികം പദ്യ
ദാഡിക്കുന്നിയ ഈ പ്രൗഢ്യത്തിയുടെ തജ്ജമയപ്പറ്റാറി
പ്രസിദ്ധവികർക്കനായിരുന്ന സി. പി. അച്യുതമേ
നോൻ, വിദ്യാവിനോദിനിയിലെഴുതിട്ടുള്ള അബ്ദിപ്രാ
യം ഇതിന്റെ വൈശിഷ്ട്യത്തെ വിളിച്ചുപറയുന്ന
ണ്ടു്. “ആയിരത്തിൽ ചില്ലാനും സംസ്ക്രതപ്പ്രോക്ഷണ
ഒട്ടക്കാഡിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം മുഴുവൻം പദ്യാനുപ

ദ്യമായി പരിഭ്രഹ്മപ്പുചത്തന്തിലക്കളുള്ള ഗ്രഹം എത്ര
മാത്രമാണോ പുണ്ണമായറിയവാൻ അതിൽ പരി
ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവക്ക് മാത്രമേ കഴിയു. ഈ സംഗതിയെ
സ്ഥാപനിച്ചിട്ടെത്തൊള്ളം ഇതു ഫ്രാഡിക്കേതക്കെത്തായി
വേരു ഒരു തശ്ജമ വളരെ ഘലവത്തായ ഇക്കാലത്തു
കൂടി ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന നിസ്സംഗയം പറയാം.”

“.....തെങ്ങർ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പല
ഭാഗങ്ങളിലും മുലതേതാട്ട് കത്തുരോക്കൈയതിൽ അതിലെ
ഓത്തം തശ്ജമയിൽ വന്നിട്ടിരുന്നു മാത്രമല്ല, അതായു
പ്രക്രിയക്കുള്ളിലെ സ്നേഹങ്ങളിലും രസങ്ങളിലും കൂടി ഇതിൽ
സാമാന്യമായി സ്ഥൂരിക്കുന്നണണ്ട്.”

രസികൾഭോമണിയായിരുന്ന പരത്തുമേനോനം
ഈ കൃതിയെ വളരെ ഫ്രാഡിച്ചുചുരുതീട്ടുണ്ട്.

ഈ കൃതി പ്രസിദ്ധപ്പുചത്തിയ കാലത്തു താഴെ
എഴുതുന്ന ഫ്രോകം വലിയ കോയിത്രനുരാനലിപ്രാ
ധപ്പുട്ടതു ഇന്ന് ലേവകൾ വായിച്ചുതായി ഇന്നും കുറഞ്ഞണ്ട്.

“നാരാധാരീയമിതു കേരളഭാഷയാക്കാ—
നാരാജാ ശക്തന്തിതി തോൻ ചീരമോത്തിത്തേനോൻ;
സാധിപ്പമായയിക്കുപ്പുരമായ കുത്യും
സാധിച്ചതിനു ക്വിക്കേരവുപിള്ളയരു.”

അടുത്ത വർഷത്തിൽ കോട്ടയത്തുവെച്ചു് ആദ്യമാ
രീ നടന്ന ഭാഷാപോഷിണി സദ്യേിൽവെച്ചുണ്ടായ
‘ഘടകിക്കാവിംഗതി’ പരീക്ഷയിലും, കവിതാചാത്രരും

പരീക്ഷയിലും നമ്മുടെ കവിക്ക സിഖിച്ച അത്തുതക രമാധ വിജയമാണ് ഇള്ളേഹത്തെ കേരളത്തിലെത്താം സുപ്രസിദ്ധനാക്കിയതു്. കേരളവമ്പ് വലിയ കോഴി തത്പരാനായിരുന്ന പരീക്ഷകൾ. ഒരു നാഴികയ്ക്കു ഇതിൽ സ്വശ്വരാവുത്തതിൽ 20 ഫ്രോക്കമുണ്ടാക്കാതെനും നാണാം നിശ്ചയം. ‘സർസദൃതകവിക്കീടമാണി’ കണ്ണത്തിക്കെട്ടും തന്പരാനും മറ്റും പരീക്ഷകൾ ചേന്തി കുറഞ്ഞു. ഇതിൽ കേരവപിള്ളയാണു് കനാചനായതു്. കണ്ണത്തിക്കെട്ടും തന്പരാനംകൂടി പിന്നെ നാലുമിന്നു വേണ്ടിവന്നവയേ. അന്നത്തെ കവിതാചാത്രജീവ രീക്ഷയിലും ഒന്നാമനായതു കെ. സി. തന്നെയായി കുറഞ്ഞു. അനു പുന്നഫ്രോടി നബി നീലക്കുഞ്ഞശമ്മാവർ കളിടെ അഭ്യുക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ ഭാഷാ പരീക്ഷാരത്തെപ്പറ്റി കെ. സി. ചെങ്കു പ്രാശംഗം ശദ്യ ചെന്നയിലും അഭ്യേഹത്തിനാണ്ടായിരുന്ന അസാമാന്യ മാധ സാമത്യം തെളിയിച്ചു. ഭാഷാനാരാധാരിയ തതിനു പാരിതോഷികമായി ഭാഷാപോഷിണി സം യിൽനിന്നു 40ക. കൊട്ടത്തത്തുകൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താ വ്യമാണു്.

കോട്ടയത്തെ ഈ കവിസമാജത്തിനുള്ള ധാര യിൽ തന്നീക്കണ്ണായ അന്നവെങ്ങ്കെളു അധികരിച്ചു് ‘കവസമാജയാത്രാഗതകം’ എന്നായ ത്രികൂടി അ കാലത്തു നിന്മക്കുകയും, അതു ‘മലയാളമനോരമ’ വ ശിയായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെങ്കുട്ടണ്ണു്. ആയി ടയ്യുതനും തിവാൻഡപ്പൂരാധാരിയിരുന്ന നാഗമജ്ഞയുടെ

നിഃംഗലുകാരം കൊള്ളത്തെ പ്രദർശനത്തെപ്പറ്റി, ‘പ്ര
ദർശനവണ്ണനം’ എന്നാൽ തുതിയും നിങ്ങിക്കേക്കയു
ണ്ടായി.

വർക്കളിട്ടുടി ചെയ്ത കാരിയാതുകെ വിവരണം ഈ കവിയെക്കാണ്ടുകാവുമായെഴുതിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരം ഭാഷാപോഷിനാഡി സഭയെട
നോട്ടീസ്സുപ്പകാരം ഉണ്ടാക്കിയതും, നന്നാസമ്മാന
ത്തിനാർഹമായതുമായ ഒരു കൃതിയാണ് ‘ആസനമര
ബാച്ചിനാശതകം’. രോഗഗ്രസ്സനാബനക്കിലും നല്ല
തന്റെടത്തോട്ടുടി കരാർ പെട്ടുനാ മരിക്കവാനുള്ള
കണ്ണ ഘട്ടത്തിൽ ആയാൾക്ക് ഏതെന്തല്ലാം മനോവീ
ചാരങ്ങളുകുമോ അവരെ പ്രതിപാദിക്കുകയാണീ
തിരെ വിഷയം.

നമ്മുടെ സാധാരണാകവികൾ ചെയ്തുപോലെ
മംഗളദ്ദ്രോക്തതിനാം ഗ്രാവുന്നത്തിനാമൊന്നാം മീന
ശാടാതെ താഴെ കാണിച്ചപ്പുകാരം പ്രമമദ്ദ്രോക്തതി
യ്യതനു വിഷയം നേരെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

“കല്പന്തരി കലക്കന കേരളമഹാ—

ദേശത്തിൽ മുനം മുദാ

കല്പനാഞ്ചിതനാം ഗ്രഹസ്ഥനൊരുവൻ

താരങ്ങുകാലം തുല്യോം

കല്പനേപന കഴിച്ച വാല്പക്കംഗാമദ്ദേശ്യ

മഹാരോഗനി—

സ്ത്രില്പദ്ധ്വനിമൊടെ കിടന്നമ വിച്ചാ—

രിപ്പാൻ തുടങ്ങിട്ടിനാൻ.”

ഈത്തനെ ആരംഭിച്ചു് മനസ്യത്തെ മായാമോഹ
ജാളിൽ കാരോനിനേയും കവി മനോധമ്മധ്യരിതമാ

കാരി നമ്മകൾവെപ്പുട്ടതിക്കൊണ്ട് 102-ാം ഭ്രാഹ്മ തർജ്ജിൽക്കൂടി തന്റെ ലക്ഷ്യമായ ചുങ്ഗങ്ങെനക്കൊണ്ട് ചീറ്റിപ്പുകുന്നു. ആധുലും അവിളിയും, താമരയും ആദിത്യരും, കോകവും കോകിലവും കൂൺ കവിക്കു തിലാവശ്യമില്ല. പ്രതി—മനഷ്യപ്രകൃതി—അവ നേരു മഹാമോഹന്മാരിൽ ഇതു മാത്രമാണ്⁹ കവിക്കു വണ്ണിക്കൊന്നുള്ളതു¹⁰. പാദത്തിൽ പത്രാവയതക്കുറം വീം തമിളുള്ളാദ്ദുലവികും സിതവുത്തതിൽ നിബുദ്ധമായ നുറരിലയിക്കം ഭ്രാഹ്മങ്ങളിൽ കൂപ്പോലും മുമാസമാം ലഭ്യാണു¹¹. ആരു മാത്രം വിശ്വാസ പ്പുട്ട് ഇം കുതിയെപ്പുറാറി 1070 കക്കടക്കം 12-ാം അതെ ‘കേരളമിത്ര’ത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം പ്രത്യുക്താം പരമാത്മമാണ്¹². നിശ്ചൂക്കുപാതിയും, നിശിതവിമർശകനമായിരുന്നു കെ. രാമകൃഷ്ണപുരിയുള്ള ഒരു കുതിയെപ്പുറാറി പ്രശ്നസിച്ചിട്ടുള്ളതിനു കണക്കില്ല.

സംഗീതനാടകക്കമ്പം

നമ്മുടെ കവി ആദ്യംണ്ണാക്കിയ രാഖവമായവും എന്ന കുതി ചിലരാവശ്യപ്പുട്ടുകുറം അഭിനയിക്കു വാൻ സൈരക്കുമാവുന്ന തരത്തിൽ സന്ദേശാചിത്രങ്ങളായ ചില ഗാനങ്ങൾക്കൂടി ഏഴ്തീരേം്പുക്കുള്ളും രണ്ണാംപതിപ്പും അതിനു സംഗീതരാഖവമായവും എന്ന പേര് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കാളിംഗാസരം വികുംഘാംഗിയും നാടകത്തിനു കണ്ണത്തിക്കുട്ടിന്തന്നു

രാന്നുവും കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കള്ളിയുടെയും റണ്ട്. താഴ്മകൾ മുമ്പുണ്ടോ. കെ. സി. യും അതു സ്വന്തമായി കന്ന തജ്ജമ ചെയ്തു. അതിൽ ഫ്രോക്കൺഗ്ലൂം പാട്ടകളായിട്ടാണ് “തജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നാൽ വിശദമണ്ഡി”. ‘സദാരാമ’ എന്ന സ്വന്തത്ര തുതിയാണ് ഈ ഇം കവിയുടെ സംഗീതനാടകങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ടതെന്ന തീച്ച്ചയായും പറയാം. ഇതുയധികം പ്രചാരം സിഖിച്ചിട്ടുള്ള സംഗീതനാടകം മലയാളത്തിൽ വേറു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു കാലത്തു സംഗീതനെന്നും പ്രചാരം സിഖിച്ചിരുന്നു എന്നും സാഹിത്യത്തിലും, പാട്ടകളുടെ വണ്ണമട്ടക രംഗങ്ങളും വിശദമായിരുന്നു സംഗീതനെന്നും സദാരാമയോട്ടുള്ള കാംക്കനിയുപകമായുടെ അഭിപ്രായം. പ്രശ്നാന്തരത്തിനും സദാരാമയും ഒരു പാട്ടമാത്രം ഇവിടെ ഉഖരിക്കാം:—

മോഹനം—ആര്യൻ

- പ. അതിമല്ലാത്തിയാളാമിവക്കുപ്പാൽ
ആരോധം കണ്ണീല ഞാൻ (അതി)
- അ. പ. വിധിമതമോത്ത്. പാരം വിസൃഷ്ടം വള്ളുന്ന
വിവിധപ്രഭാവരമുഖിയേപ്രഭ വിളങ്ങം (അതി)
- ച. ആരീവരാ മണിമസാരമോ?
നാരീകർക്കാണവഹാരമോ?
ശ്രീംതിയുടെയവതാരമോ?
ശ്രീരിസ്തവമലപൂരമോ?

பொகுமக்குதிக்கு விரைவு-
 ஹக்குதிதகுமயு கூலுயு ஹன-
 க்குமபக்குஸக்லிதக்குத்தி-
 கொக்கபூ காக்கிற் மதக்குலக்கில
 ஹாத்ததக்குமஜயாநமோ-
 டாமதல்லியன்டிமலீத்தவி
 ஹெத்தமயாய்^० விலஸ்னாக
 காரியித்தரமிலூ ஓஸ் தவி. (அதீ)

രണ്ട് വണ്ണക്കൃതികൾ

കേരളവൻ വലിയ കോയിത്തന്നുരാൻ തിങ്കമന
സീംലക്ക അഭവതു വയസ്സ് തീക്കയ്ക്ക അവസരത്തിൽ
'കേരളവൻ.വിലാസം' എന്ന ഒരു സംസ്ഥതയിൽ
അവിടെത്തെ പ്രശ്നപുത്തിയെ മുണ്ടിച്ച് ഒരു മല
യാളകാവ്യവും കെ. സി. നിമ്മിക്കകയിണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
ഈ റണ്ടാമത്തെ കൃതിയെപ്പറ്റാറി അന്ന കവനക്കുമു
ഡി എഴുതിയ റണ്ടിപ്രായഫ്രോക്ക്സിക്കുടി ഇവിടെ
ഉഖരിക്കുന്നു:—

“രൈതിയിലാ മതിമാനതി—
ചാത്രിയോടും റച്ചിച്ചുതാകമിതിൽ
എതിലുഹമ്മാലംതുതി—
രൈതിയോടേററും സമലസിക്കേന.

പാരം ദ്രാക്ഷാപാക്കമു-
ദാരം ചേരുന്നതേക്കമീക്കെ തീരെ

ആരം നോക്കീരസിക്കം
സാരം പാത്തിടിലുള്ള നീറസിക്കം.”

മുന്ന പ്രധാനത്തീകരം.

അ. കേൾവപിള്ളയുടെ മുന്ന പ്രധാനത്തീകരിച്ചപുറം മാത്രമാണൊരീട് കുരച്ചുണ്ട് പറയുവാനുള്ളതു്. അതിൽ ഒന്നാമത്തേതു “സുഭാഷിതരതാകർമ്മാണു്. അങ്ങേകം വിഷയങ്ങളെക്കരിച്ചു് കാരോത്തതിലുള്ള സുഭാഷിതങ്ങൾ സംസ്കരണഭാഷയിൽ അംഗവയീഴുണ്ടു്. അതിൽവൈച്ചു് ഏറ്റവും ഉത്കൃശ്ചമന്യഗ്രന്ഥം സുഭാഷിതരതാഭ്യാഗാരമാക്കണ. സുകത്തിക്കതാമണിക്കാലയിലേയും മറ്റൊ പ്രതിപാദ്യവസ്തുവും ഇത്ത്ലാതെ മരിറാനമല്ല. ഇങ്ങനെ സംസ്കരണഭാഷയിലുള്ള അങ്ങേകം ദ്രോക്കങ്ങൾ തജ്ജമചെയ്യു വക്തിരിച്ചു് ചേത്തിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥമാക്കണ രതാകരം. അഴുല്പുമായ ഈ രതാകരം സഹായ്യസന്ത്വാരത്തിനാം അത്യുന്നം ഉച്ചയാഗപ്രദമാണെന്ന മാത്രമേ പറയാൻജീളം.

ഈ മഹാകവിയുടെ വകയായിരണ്ടു മഹാകാവ്യങ്ങളാണു് ഭാഷയ്ക്ക് സിഖിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിലെഉണ്ടാമത്തേതു ആംഗളസാമ്രാജ്യമാണു്. കേരളപാണിനീയുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ ആംഗളസാമ്രാജ്യത്തിനെന്നിലാശാനതരമാണിതു്. പ്രീതിയാക്ഷരപ്രാസനിപ്പിഷ്ടയില്ലാതെ തജ്ജമചെയ്യു ഈ കൂത്തി വളരെ വിശ്വഷണമായിട്ടിട്ടുണ്ടു് കൂടുതലാരംപ്രായങ്ങളും എങ്കിലും ഈ ലേഖക

നും അഭിപ്രായം പണ്ട് തോന്തീച്ചില്ല. കവി
നക്കുമ്മടി ഈ ലേവകൻ ക്രൈറ്ററേഷം 1086—
87 ഈ കൊല്ലംഞ്ചേരിലെ കവനക്കുമ്മടിയിലെ കവിത
കർക്ക സാമ്പത്തികമായി പ്രതീക്യാക്ഷര പ്രാസനിപ്പി
ഷ്ട കണ്ണിതന്നതുകാണ്ട കലശലായി മശിനേത തെക്കു
ജീചില പ്രാസവിരോധികൾ കൗമുഡിക്കെത്തിരായി
'കവിതാവിലാസിനി' എന്നാൽ മാസിക ആരംഭിക്ക
കയും, അതിൽ കൗമുഡിയെ കൊള്ളിച്ചുകാണ്ടു് ചി
ല ലേവന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിനുടെകയും ചെ
യ്തിരുന്നു. അതു തുടർത്തിൽ, കണ്ണറീഗൻറ രഘുവാഖം
ഭാഷയെപ്പറ്റി കൗമുഡി 7-ാംപ്രസ്തുതം വി-ാംലക്ക
തതിൽ അഭിപ്രായമെഴുതിയിരുന്നതിനിടയ്ക്കു തജ്ജം
യിച്ചും കണ്ണറീ കാണിച്ചു പ്രാസത്രംഘാഗചാതുജ്ജുതെ
പ്രശംസിച്ചിരുന്നതിനെ പ്രത്യേകിച്ചും, കൗമുഡിയി
ലെ മരു ചീല തുടികളെക്കറിച്ചു സാമാന്യമായും
ആക്ഷപിച്ചുകാണ്ടു് 'ഭാഷാഭിമാനി' എന്നാൽ
വ്യാജനാമധ്യാരി 'കവിതാവിലാസിനി'യിൽ ഒരു ലേ
വനം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിക്കാണ്ടു്. അതു ലേവനം പത്ര
മജ്ജാലക്കു കൗമുഡിക്കെയേക്കണ്ണിയിരുന്നതും, കൗമുഡി
നിനസിച്ചാൽ മാത്രം മരരാനിനു കൊച്ചക്കാവുന്നതു
മായിരിക്കു അങ്ങനെ ചെഞ്ഞാതെ കണ്ണപ്പോരം 'നീ
സ്ത്രീക്ഷപാതി'യുടെ വകയായി കൗമുഡിയിൽ ഒരു സ
മാധ്യാനം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിം. അതു ഗാളിസാമുജ്ജും ഭാ
ഷയിൽ പ്രാസവിശായകാണ്ട യാതൊരു മെച്ചവു

മണ്ണായിട്ടില്ലെന്നും, നേരെ മരിച്ചു്, അനേകം അനാവശ്യപദ്ധതിം അഭിഗ്രഹികളിം വന്ന പോയിട്ടിണ്ടെന്നും ഉഭാവരണങ്ങളും മരിച്ചു് സുഖമാക്കിയിരുന്നതായി ഈ നാം ഈ ലേവകൾ കാക്കുന്നാണെന്നു്. അതെന്തായാലും ശരീരി, ഇഷ്ടനെ കൈ മഹാകാവ്യം ഭാഷാന്തരം ചെതുക എന്നതു സംശാരണക്കാക്കൽ സുകരമല്ലാത്തതിനാൽ ഈ തിലും ഈ കവിയെ പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല.

സൃമന്തകം കമായ ആസ്ഥാന്തരി ഈ കവി കെവിൽ സ്വന്തമായോരു മഹാകാവ്യമെഴുതി. ‘ദേപ ഡാ നാരാധാരിയിം’ എന്ന പരഞ്ഞത്തിട്ടുടെ അതു രണ്ടുതരത്തിൽ ‘കേരവീയ’മാണു്. കമാനായകനും കേരവൻ (ഗുരീതിപ്പാൻ), കമാതുത്താം കേരവൻ (കേരവപിള്ളത്തനു) ഇഷ്ടനെ രണ്ടുവീയത്തിലും ഈ പേരും ദേവജീക്കമല്ലോ. പത്രം സർവ്വത്തിലുള്ള പ്രസ്തുത ത്രി എല്ലാംകൊണ്ടും കൈ മഹാകാവ്യം തന്നെയാണു്. ഇതിനുമുമ്പു മലയാളത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള രാമചന്ദ്രവിലാസം, ഗുരീയേത്രവിജയം, ഉമാകേരളം, ചിത്രയോഗം എന്നീ മഹാകാവ്യങ്ങളെപ്പോലെ സർവ്വക്ഷേത്രങ്ങളും ദ്രോക്കങ്ങളും സംബന്ധം, എക്കാക്കരയമകാലിശ സ്ഥപിത്രങ്ങളിം കേരവീയത്തിലിവല്ലെങ്കിലും, കാവ്യ ത്രിവൻം ജീവൻ റസമാകയാൽ വിശിഷ്ടശ്രദ്ധാത്മ തങ്ങളെക്കാണ്ടു സംശയമാരുത്തതിലാമ ശനാക്കവാൻ ഇതിനു തീക്കച്ചും കഴിവുണ്ടെന്ന സ്ഥാ തിക്കാതെ കഴിയില്ല. ദപ്തിരീയാക്കശരപ്രാസത്തിനു വേണ്ടി കവി അശ്രദ്ധം ഗ്രംഖവീട്ടില്ലെങ്കിലും, അ

ത്തരത്തിലുള്ള പ്രാസങ്ങളം മറ്റ പലതരം പ്രാസങ്ങളം കവിയുടെ ചിരപരിചയംകൊണ്ടും സ്വന്തഃസിദ്ധം വാസനകൊണ്ടും ഇതിൽ സുലമോധിക്കുണ്ട്. വണ്ണനക്കെല്ലും പരിമിതങ്ങളാണ്. ഘുമാസ്യുലത കരിട്ടതും കാണാകയില്ല. കാവ്യമുണ്ടാണ് കാണിപ്പാൻ ഇതിലെ എറു ഫ്രോക്കവും ഉല്ലരിക്കാറുന്നതാണെങ്കിലും തല്ലാലും ദാമ്പഥിലുള്ള ഒരു ഫ്രോക്കം മാത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

“നവോഡയാലുധനയും സ്വയംത്രം
നവീനമാലീംഗനമാന്ന് മാത്രയിൽ
മനസ്സിനാലണ്ണജരാജനെത്തുലോ—
മനഗ്രഹിച്ചാൻ ദന്തുന്നുഭനൻ.”

ശ്രീ: കേരവപിള്ളയുടെ ഗദ്യരചനാസാമത്ത് ത്തിന്മാഹരണമായി ഭാഷാപോഷിണിസയൈൽ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തപ്പറ്റി മാത്രമേ മുമ്പ് പറഞ്ഞതിട്ടുള്ളൂ. വിവിധവിഷയങ്ങളുക്കരിച്ചു ചെറിയതും വലിയതുമായ നാല്പതോളം ഗദ്യലേവനങ്ങൾ ഇടുവും എഴുതിട്ടുള്ളതായി ചാറിത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ട്. പ്രാസവഴക്കിൽ പരമേശപരജ്ഞയുടെ വാദമുഖങ്ങളും വണ്ണിക്കുന്നതിൽ കേരവപിള്ള കാണിച്ചു വെവഭജ്യം എതിരാളിക്കെല്ലക്കാണ്ടകൂടി തല കലക്കിച്ചുതാണ്.

“കേരവന്തു വണ്ണിക്കും;
പിന്നെപ്പുരമേശപരൻ മഴപ്പുരിക്കും,”
ഇത്തഃത്തിലായിരുന്ന ആ വാദകോലാധലം.

1089 ചിങ്ങം 11-ാം കെ. സി. രോഗരും ധീനനായി. 19-ാം-വരെ തിനക്കുത്യുദ്ധം മുട്ടും തെ നിശ്ചലിച്ചു. 20-ാം പകൽ പത്രം മേരമണി കു ഇഹലോകവാസം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സന്നമരണാനന്ദം ചിന്തകളും പത്രാവയ്ക്കു വിഷയം മുന്നും ഇന്തു അതേ ചിന്തകൾ അവസാനകാലത്തിൽ വാപ്പുട്ടതായിരുന്ന എന്ന ഭാഷാചാരിത്രകംരൂപ രേഖ പ്ലിച്ചിരുന്ന അതുകൊണ്ടു അത്തുതാന്തരനെ. കെ. സി. യു ദെ പ്രമാഘത്താ 1067 മകരമാസത്തിൽ കഴിഞ്ഞ പോയതിനാൽ 1070-ാമാണ്ടിട്ടും തന്നെ പിതാവി നന്ദി മതകളിൽ സ്വന്തമായി മകളുമായ നാണിക്ക ട്രിംഗം ദൈ വിവാഹംചെയ്തു. അതിൽ മുന്ന് പുത്രശി നായം കൈ സ്കൂളിയും സ്കൂളി ആകെ നബ്ലു സന്താനങ്ങളും ശാം കെ. സി. യു ദെ ചാമകാലത്തുണ്ടായിരുന്നതും പുത്രശിനാരെല്ലാം വിദ്യാസന്ധനമാരായി യഥമാപ്ത തം കാരാ ഉദ്ദോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളിട്ടുതി. തമായവൻപിള്ള എന്ന മുന്നാമത്തെ മകൻ മുന്നനാലു സംവസ്തരത്തിനു മുന്നു മരിച്ചുപോയി. തങ്കു ഏറ്റു ഏകസ്ക്രീസന്താനം പ്രസിദ്ധഗമകത്താവും ഭാഷാ രിതുകാരനമായ ശ്രീ: ആർ. നാരായണപ്പാണിക്കരേഖ പതായിരാണ്. അപ്പുന്ന മരിക്കണ്ണോടു ആ കുട്ടിക്കു ഏഴുവയസ്സു പ്രായമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പും അ വക്ക് അഞ്ചു പെണ്ണക്കട്ടികളിൽ, കൈ പുതുനാമാണ്

ഈതു്. അവരിൽ മുത്തവരല്ലോ വിദ്യാസമ്പന്നകളായിരിക്കുന്നു. മറ്റൊക്കുകൾ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യും വരുന്നു.

കെ. സി. യേപ്പുാലെ തൃത്യനില്ലയുള്ളവർ വളരെ അപൂർവ്വമാണു്. അന്നന്നത്തെ കാഞ്ഞങ്ങൾ അന്നന്ന കണ്ണിയുമായി തീർക്കും. കത്തുകൾ കീടനിശ്ചല്ലം ഉടനെ മരപടി അയക്കും. സ്വപ്നത്രുപ്പങ്ങളല്ലോ നിരവേറ്റി ഡയറിക്ടി എഴുതിക്കഴിവേതെ കീടക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ഒരു നില്പി നിമിത്തമാണു് അന്നേകം കാഞ്ഞങ്ങൾ തൃത്യമായി നടത്തുവാൻ ഇതേഹാത്തിനു സാധിച്ചതു്.

കവിതിലക്കന്നും കവിസംഗ്രഹങ്ങൾനും ദിവസമുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും കെ. സി. ഒക്കെടുപ്പുള്ളതുപോലെ അന്തരുക്കായികും പാരിതോഷിക്കും പല ദിക്കീൽനിന്മായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കവികൾ വളരെ ഭിന്നമാണു്. ഭാഷാപോഷിണാസ്യയിൽ നിന്നും പലതവണ്ണയും സ്ഥാനങ്ങൾ വാങ്ങിട്ടിട്ടുണ്ടു്. മലിയ കോയിത്രസ്വരാന്തരിക്കുമെന്നിയും അവിച്ചതെന്നും പ്രാണേശപരിയായിരുന്നു ആരംഭങ്ങൾ മുത്തത്രസ്വരാന്തരം, ചിത്രമെഴുത്തു കോയിത്രസ്വരാന്തരം കനിലയിക്കുമ്പോൾ വിലപിടിച്ചു സ്ഥാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. തീരുമാനമുറിവാലു തീരുപ്പുടുക്കുക ഇലയരാജാവും, ഇപ്പോഴെതെ മഹാരാജായിരുടെ ഭർത്താവായരാമവർമ്മ കോയിത്രസ്വരാന്തരം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഓ

രേംതരം സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായിക്കാണാം.
അനീച്ചുലംതിങ്ങനാൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകാണ്ട്
ഭാഷാനാരാധനീയത്തിനാം മരുരാത സന്ദർത്തില്ലോ
രതാവചിത്തമായ കാരോ മേരിരും സമ്മാനിച്ചിട്ടുള്ളതു
കൂടാതെ, ‘നുഭാഷിതരതാകരം’ ഉണ്ടാക്കി തിരുമതി
ക്കാഴ്ചവെച്ചപ്പോൾ വീരഗ്രാമവലതനെ കല്പിച്ചുകാട്ടു
ത്തിട്ടണ്ട്. ‘ഭാഷാകവികളിൽ വെച്ചു’ ഇതുയും ഉയ
ന്നതരത്തിലുള്ള ഒരു രാജസമ്മാനത്തിനാം കനാമതാ
യി പാത്രിഡവിച്ചു കേശവപ്പുിള്ളി ഇതിനാം എപ്പോൾ
കാരത്തില്ലോ അൻഹനാബന്നനുള്ളതിനാം സംശയമില്ലോ
എന്ന മലയാളമന്മനോരമ അക്കാദാലത്തു രേഖപ്പെടുത്തി
യതു ഇന്നാം ‘കനിപ്പികാധിപ്പിതകാളിഭാസഃ’ എന്ന
ക്ഷുദ്ധത്തിലിരിക്കുകയാണാല്ലോ. ഒലവാറിൽനിന്നും ഒ
തിയകോവിലക്കുത്തു കട്ടേട്ടുന്നതനും, മാനവിക്രി
എടുന്നതനും മുതലായ പല മഹാന്മാരം കെ. സി.
ഐ വിലഭരിയ ചീല സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും)
ണ്ണായിട്ടണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വകയിലുള്ള മണിക്കൂർ
ഒന്നേയും സപ്പന്നത്തിന്റെയും മുല്യം നിണ്ണയിക്കാം
കഴിയുന്നതാബന്നകുലും സകലകലാവല്ലഭനായിരു
കേരളവമ്മ വലിയ കോഴിത്തനുംരാൻ തിരുമേന
കെ. സി. കെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ‘സരസഗായകകവ
മണി’ എന്നീ ബീതദത്തിൽപ്പെട്ട് ‘മണി’യുടെ
വില ആക്കം നിണ്ണയിക്കാവുന്നതല്ല.

ശ്രീ: കേശവപ്പുിള്ളിയുടെ എപ്പോൾ തുതികളേക്ക്
റിച്ചും ഇവിടെ ഫ്രേക്കം എടുത്തപരവാൻ സാധ്യം

ചു. എക്കിലും ആവകയെല്ലാം സന്ധാരിച്ചു വാ
ഹനെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഭാഷാപ്രണയിക്കൽക്കു
ം ഈ ലേഖകൾ വിവരം കിട്ടിയിടത്തോളം അം
ത്തിന്റെ കൃതികളിൽ പേര് താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

, എഴുതിത്തീൻ
കൊല്ലും പേരും ഇന്ത്യം.

1057 പാല്പുതീസപയംവരം } അച്ചടിച്ചിട്ടില്ല.
അമ്മാനപ്പുംട്ട് }

ട1 തുരിണ്ടീസപയംവരം

കവടിക്കല്ലിപ്പുംട്ട് „

ട1 രൂക്കാസുരവയം

വബ്പിപ്പുംട്ട് „

1058 ഹിരണ്യാസുരവയം ആട്ടക്കമെ

1059 സുരതവിധിപാന

1060 നംരായണനാമമാഹാത്മ്യം

1061 തതപ്രഭോധിനി ഗദ്യം ലക്ഷ്മണപ
ജഞ്ചവ്യാഖ്യാനം

1062 രാസക്രീഡ ഉശരത്താൽപ്പുംട്ട്

ട1 ശ്രൂരപത്മാസുരവയം ആട്ടക്കമെ

1063 ശ്രീകൃഷ്ണവിജയം „

ട1 സ്കൂവരതാവലി ഇംഗ്രേസ്സാറ
ഗാനങ്ങൾ

1065 സംഗീതമണ്ണരീ „

1067 ഭാഷാനാരാധണ്ണീയം പദ്മകൃതി

- 14 ടി കവിസഹാജയാത്രാഗതകം ,
 15 ടി കൊല്ലും പ്രദർശനവണ്ണനം ,
 16 ടി രാഖവമാധവം നാടകം (2-ാംപാർപ്പിത ഗാനങ്ങൾക്കിടീചേര്ത്തീട്
 17 1068 ലക്ഷ്മീകല്യാണം നാടകം ,
 18 1069 ഇംഗ്രേസ്സാത്രം ഗാനകൃതി
 19 1070 അനുസന്ധാനാചിന്താഗതകം പദ്യകൃതി
 20 1071 കേരളവമ്മവിലാസം ,
 (സംസ്കരബന്ധകാവ്യം)
 21 1072 ശ്രീകാശിയാത്ര ,
 22 1073 ശാന്തിവിലാസം ,
 23 ടി ഗാനമാലിക
 (ഇംഗ്രേസ്സാത്രഗാനങ്ങൾ)
 24 1073 അക്കബർ എന അവ്യായികയുടെ
 വ്യാവ്യാനം (ഗഭ.
 25 1075 ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം 1-ാംസ്പർശം,
 2-ാംസ്പർശം, പഞ്ചതത്രം 2-ാംതത്രം
 മുതലായവയുടെ വ്യാവ്യാനങ്ങൾ ,
 26 ടി സുഭാഷിതരതാകരം പദ്യകൃതി
 (സവ്യാവ്യാനം)
 27 ടി ശ്രീകൃഷ്ണലമഹാരാജവിജയം ഗാനകൃതി
 28 1078 മംഗല്യധാരണം തൃജിപ്പാട്ട്
 29 1079 സദാരാമസംഗീതനാടകം
 30 ടി അംഗലസാമുംജ്യം പദ്യകൃതി

- പ്രിട്ട് 1080 ഷഷ്ഠിപ്പുത്തി , ,
ഹീക്കൻ (സവൂഡ്യാനം)
- പവണ്ട് 1081 പള്ളിക്കെട്ടുവല്ലനം മുള്ളപ്പുംകു^o
- ഭേര 1082 മാനണ്ണോല്ലാസം പദ്ധതി
- 1083 വിക്രമാഖ്യരൈയം സംഗീതനാടകം
- 1085 കല്യാണമപ്പുണം പദ്ധതി
- 1086 ഗാന്ധാലിക 2-ാംഭാഗം ഗാനക്കി
- എം 1087 അഭിനയഗാനമാലിക , ,
- 8 1087 കേരവൈയം മഹാകാവ്യം പദ്ധതി
- 19 1087 സംഗീതമാലിക , ,
- 39 എ സാഹിത്യവിലാസം പദ്ധതി (സവൂഡ്യാനം)

ഇതൊന്നം ക്രിക്കറ്റ് അനവധി കരാറ്റോക്കമ്പള്ളം ചില്ലറ തുതികളും അച്ചടിക്കണ്ണതെ ഡയറീയിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടും ഭാഷാചരിത്ര കാരം രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാം.
